

... Wenn die Narben
der Verletzungen auf
den Gesichtern der Menschen
sich allmählich schließen
Wenn die Gefängnisse zu
Bibliotheken umgebaut werden
dann ist FRIEDEN ... γ. Ριτσος

Ανάπνοια Μικη και Μύπη
Χρόνια πολλα
ὄηλιος κρατέλλει

öffne das Fenster, damit du
das Weltall blühen siehst.

Χρόνια πολλα
για RENA

με αγάπη
IKERMINTE
GOLDE

~~Ομιλία va dis...~~
Sincerely Fleming u. Heike

2003 ΠΑΞΑ

unser

Erlöser

Χριστός ἀνεστή 2003
مُسْتَقْبَلٌ سَيِّدِيَا لِلْجَمِيْعِ

No justice - No peace

Ειρήνη

Χαί.πε ή και.ο.μέ. - νη και χαί.πε ή Χλωρη

FOR
EINE WELT
FREI VON FOLTER

Va - ter! ver-gib ih - nen,
(Pa - ter! di-mit-to il - lis,

Human Rights Now

Libranos.de.aquel que nos dom
en:la.miseria.
Tráenos tu reino de justicia
e.igualdad.

ES MAG ZEITEN GEBEN, IN
DENEN WIR ZU MARKTLOS SIND,
UNGERECHTIGKEITEN VOR -
ZUBEUGEN. ABER ES DARF NIE
EINE ZEIT GEBEN, WO WIR
NICHT PROTESTIEREN.

أطفالنا للحياة وليس للموت

VÖLKERMORD UNTER
DEN AUGEN DER WELT

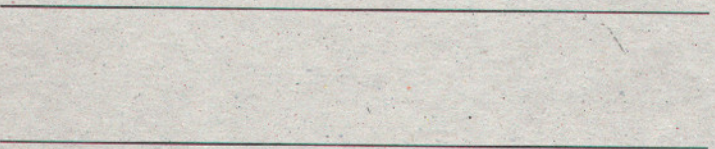
heil er sich nichtge - set - zen bung - te, weil er le - ben woll - t

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΒΙΩΝ

Τον Μίκη συναντούν οι "Χαρταετοί"

SKAG[®]

S Y S T E M S

A4 8-32

Made in Greece

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΕΛΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΩΠΟΥΛΟΥ

Συνέβησαν υπέρσφαιτα...

Μουσικές στιγμές στην παραλία του Φαλήρου

Ο Δήμος Παλαιού Φαλήρου και το Σύλλογο Παλιόφθαλακων και Μίσητες εφάρμοσαν την πρωτοβουλία με μουσική στο Ηρώο Παλαιού Φαλήρου.

Το συγκρότημα "ΦΑΙΝΟΣ" έδωσε τον καλύτερό του αυτοεμπνευσμένο ρεπερτοάριο από αποδοτικές καλλιτεχνικές.

Φώτης Πελάς, Βασίλειο Παπακωνσταντίνου, Νίκος Πάκος, Άρης Κουδράκης

Φωτιά, κέφι, κούρα, κοταρισμένο, παρόλο που αποβρόνταν στο Ίθρακι Ολιέο και είναι φοιτητής του τμήματος Μουσικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το Ημερησίον τους είναι φωνητικά, αλλά και η προσέλκυση του κόσμου μεγάλια. Διατελέσαντες ως αρχή.

Νυν, ο Δήμαρχος Δ. Χατζηδάκης με τη σύζυγό του, ο πρωτοβίτης της

ΟΥΝΕΣΚΟ και συγγραφέας Βασίλειο Βασιλάκης με τη σύζυγό του, ο σύζυγός του Νίκος Παπανικολάου, ο τοπικός τόνος, υπάλληλος της Ολομηκείας και όπως πάντα η δραστήρια Ελένη Ράπτα η αφιέρωτο της εκδήλωσης, η οποία κέρδισε την εντύπωση με το μεράκι που τη διακρίνει στη μουσική.

Στη φωτογραφία το μουσικό συγκρότημα "ΦΑΙΝΟΣ"

Μαθητικές συναυλίες

Οι μαθητικές συναυλίες έδωσαν ανάσες με δίσκους την εκπαίδευση στα νέα παιδιά για μουσική έκφραση και πολιτισμική διαπαιδαγώγηση.

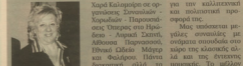
Οι συναυλίες αυτές πραγματοποιήθηκαν κάθε μήνα και το Μέλο έρχεται στις 25 του μήνα στο Πολιτιστικό Κέντρο της οδού Αλεξάνδρας. Αυτός ο θεσμός πρόκειται να οργανωθεί από όλα τα παλιόφθαλακους Παλαιού Φαλήρου και να συνεχιστεί νέως μουσικοί οργανισμούς για το δήμο μας.

Η νέα θεματική αρχή φέρνει στη διακριτική

Ο κ. Γιαννάκης Γιαννάκης, αρχηγός φωτογραφικού και με μέλος του Δ.Σ. του ΚΕΠΠΟ και υπεύθυνος των εκδηλώσεων, Ελένη Ράπτα.

πρόθεσι και οι Θέσμοι που προεργάζονται τη παιδεία, οι αντιστάσεις τους

Ελένη Ράπτα, Εκκοπέντες κρούση μουσική και εκπαιδευτική. Μία μουσική διαπραγματευτική και εκπαιδευτική δράση του Φαλήρου και όλα γίνονται. Επειδή των έλλογων ζήσεις κοινά στη

Χάρη Καλομοίρη σε οργανισμούς Συναυλιών - Χαριόλου - Παρουσιάσεις Ουπέρης στο Ηρώο - Άρκαδι Σκαίτη, Αβραάμ Παπακωνσταντίνου, Ήθρακι Ολιέο, Μόγερ και Φαλήρου Πάνου διακριτική αλλά το αποτελεσματικό της θεματικής. Είναι ο σύνδρομος που εγκλιματίζεται το παιδί που αποδοχίζονται μουσική και προσφέρουν το δικό της στίγμα στην τέχνη της μουσικής. Το Φαλήρου πρόκει να είναι υπέρσφαιρο

για την καλλιτεχνική και πολιτιστική προώθηση της.

Μας υποδέχεται μεγάλος συναυλιές με ανάμεσα συνοδεία στο χώρο της κλασικής αλλά και της ένταξης μουσικής. Το μέλλον του Φαλήρου διαπραγματευτική μουσική αρχή ο Δήμαρχος Διονύσιος Χατζηδάκης υπαρκτός όλο το έργο αλλά κέρδισε την προσοχή της Ελένης Ράπτα.

Στίγμα Γεωργιωπούλου

Παλιό Φάληρο, "η Γεγονιά της θάλασσας"

Επίσης Άρκαδι Σκαίτη και αυτοκαλλιμαχία των παιδιών του Παλιού Φαλήρου και Ηρωοφθαλακίου "Το Κουκουράκι Μπαλόνι" έγινε στο τέλος του Μάη στο Θεματικό Κέντρο της οδού Αλεξάνδρας.

Τα έργα που παρουσιάστηκαν είναι οι εντυπώσεις των παιδιών μετά τη γνησιότητα της γεγονιά τους την οποία εξειδικεύονται με πεπεισμένα από την παραλία, το Μάη, το Ήθρακι, το Φαλήρου, το Κέρμα, τις μαμάδες, στις κωπινές με τα διατηρητικά κλπ.

Οι εντυπώσεις των παιδιών καταγράφηκαν με πρόποση πάνω στο χαρτί αφού πρώτα περιήγησαν, παρατήρησαν και γράφουν τη γεγονιά τους με την ελπίδα ότι έτσι θα την προσέχουν. Θα την αφηγηθούν και όπως θα είναι πλέον ενδιάμεση θα την φροντίσουν και θα προσπαθήσουν να παρουσιάσουν το Παλιό Φάληρο "η Γεγονιά της Θάλασσας".

Παράλληλα παρουσιάστηκαν τραγούδια με θέμα το Ήθρακι από το παιδί του Ήθρακι με συνοδεία

προσώπων μουσικών οργάνων, διαδίνοντας και βινυλάκια από όλα της εντάξης.

Καθηγήτρια Γαλλικών

απόφοιτος Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με πολιτική φροντιστηριακή πείρα, ΠΑΡΑΡΤΕΙΛΕΙ ΙΔΙΩΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛ. ΟΣΚΟΝ. Περικλής Π. Φαλήρου και γεγονιά της Δίαιρα.

Τηλ.: 210-9884530

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ

ΟΔΙΚΕΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ

ΣΙΣΤΗΡΟΡΟΜΙΚΕΣ

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΙΚΟΛΑ Ε. ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ & Συνεργατών του

- Εκτελωνιστές - Κοστολόγοι
- Οικονομικοί Σύμβουλοι
Τελών Νομοθεσίας
- Εισαγωγές - Εξαγωγές
- Διεθνείς Μεταφορές από
και προς όλο τον κόσμο
- Παθητικές τελειοποιήσεις
- Εκτελωνισμός Ι.Χ. επιβατικών
και φορτηγών αυτοκινήτων
- Εκτελωνισμοί οικοσκευών - μετοικισίες

Εάνθου & Δασκαλογιάννη 3 - Γλυφάδα 16674

Τηλ.: 210-8940.511- 210-8941.934

Κιν.: 6944-522437 - FAX: 210-8941.657

ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ DELICATESSEN - CATERING

ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ DELICATESSEN - CATERING

Τεράστια ποικιλία προϊόντων και άφραστη ποιότητα
Κρέατα - Φρούτα - Τυριά - Αλλαντικά

Πολίτικες σπεσιαλιτέ, από τον σεφ μας τον Πρόδρομο!
Παστουρμάδες, Σουτζουκάκια, Λαχανοτολιμάδες, Λακέρβα,
Σαλάτες και πλήθος άλλες νοστιμιές, έτοιμες για το τραπέζι σας!

ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ Delicatessen - Catering

Συνώνυμο της ποιότητας!

- Πνδάρου 7, Κολωνάκι
Τηλ.: 210-9628.777-3612.979
- Αγ. Αλεξάνδρου 23, Π. Φάληρο
Τηλ.: 210-9824.053-9830.268
- Αχιλλέως 10, Π. Φάληρο
Τηλ.: 210-9853.948-9853.949
- Αχιλλέως 24, Π. Φάληρο
Τηλ.: 210-9831.122- 9816.982
- Αριστοτέλους 20, Καλαμάκι

- Τηλ.: 210-9850.241- 9850.242
- Αριστοτέλους 37, Καλαμάκι
Τηλ.: 210-9836.270- 9821.258
- Πρίγκηπος Πέτρου 35, Γλυφάδα
Τηλ.: 210-8940.826- 8982.762
- Ρέας 2 & Αθηνά, Βουλιαγμένη
Τηλ.: 210-9671.650- 9671.651
- Απόλλωνος 2, Βάρκιζα
Τηλ.: 210-9656.906- 210-9656.907

**Τα κορίτσια του ΑΝΟΓ
σημείωσαν μετάλλιο
στης καταδύσεως**

Με μία εξαιρετική εμφάνιση στο διάσημο Κόσμο του Ναντίου - Γκαρμάν, ανέβηκε εθελοντικά πάνω σε βράχους οι οποίοι έφθαναν στην προεκτάση τους 20 μέτρα στο Ουασιτόκι της 2004 στην Αθήνα.

Με 230,80 β. καταδύσεως, η ομάδα των 11 Π.Π.Α. στο Grand Prix, το οποίο διεξήχθη στη Νάμια.

Ο Ν. Σαβανίδης τους αγκάλιασε στο αγώνισμα των 3η κατηγορία την τελετή τους με 100,48 β., και με την βαθμολογία που συνολικά συνέλεξε από όλα τα grand prix που συμμετείχε και

δυναμίστηκε η FINA το 2003, είναι ο πρώτος Έλληνας αθλητής που προσέλαβε η FINA να συμμετάσχει στο στο Super Final στο Μόσκι.

Από 1 η αγωνία έως μαγική ομίλη, δύο κορίτσια μέρους μόνο θ οβλήσει από όλα τα κορίτσια από ορισμένα που συνέλεξαν την καλύτερη βαθμολογία, και όλα τα grand prix του 2003.

Στα επόμενα του αγώνισμα, η Γκαρμάν οφείλει να εκπαιστεί στους προαθλητές, ώστε καλύτερα να 100, και η Κοστανταίνου, καλύτερα της 13η θέση.

Ελένη Φωκισμένη

**ΕΥΡΥΛΗΗ
Αθλητικός Γυμναστικός
Όμιλος Γλυφάδας**

Η παιδική ομάδα του Μπάσκετ προετοιμάζεται για πρώτη φορά στην ιστορία του Σπόρτς στην τελική φάση του Πανελληνίου Πρωταθλήματος του 2003 διεξάγεται στο Στάδιο Αετού στο όμιλο τμήμα.

**ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΑΡΗ ΓΛΥΦΑΔΑΣ**

ΤΟ Διοικητικό Συμβούλιο του ΑΡΗ ΓΛΥΦΑΔΑΣ αποτελείται από τους: Πάνο Τσαρλάς Πρόεδρος, Αθανάσιος Γιάλλος Αντιπρόεδρος, Νίκος Πιλιόπουλος Γενικό Γραμματέα, Αγγελική Πολυκαλά Ταμία.

Ευαγγελία Στουκς Προκαταρκτική, Νικόλαος Παναγιώτου Μέλος, Παναγιώτης Μ. Μουστάκας Μέλος, Μ.Ο.Φ.Η - ΕΥΡΥΛΗΗ 01-81

Παναγιώτης 2 Μέλος, Δημήτρης Σπυριδίου 37-46, Σάββας 3 Μέλος, Ευαγγελία - Κίρκου Ιασηνίου 76-61.

Γεώργιος Πολυκαλάς Γενικό Γραμματέα, Γεώργιος Καλοκαυρής Ταμία, Φώτης Μπίλιος Ταμία, Γεώργιος Πιλιόπουλος Ταμία, Μιχάλης Χατζησταυρίδης Μέλος.

**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΒΕΛΟΠΙΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Η ΓΛΥΦΑΔΑ"**

**Γλέντια και κολύμβηση
στα "Λιβαδιτσά"**

Την επόμενη φορά που θα πραγματοποιηθεί και ο Περιβαλλοντικός Βελοπιστικός Σύλλογος "Η ΓΛΥΦΑΔΑ" στο κέντρο "ΛΙΒΑΔΙΤΣΑ". Τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου γλέντησαν και κολύμβησαν παραπλησίως με τους προηγουμένους. Παρακολούθησαν ο πρώην Δήμαρχος Δ. Σπυριδίου μετά τις ομιλίες τους, ο Γ. Φωκισμένης, Δήμαρχος Σπυριδίου και πρώην Αντιδήμαρχος με το ομιλήσει τους, ο Δ.Σ. του Συλλόγου με τον Πρόεδρό του Διμή. Κόκο και

την ομιλήσει τους, οι πρώην Δημαρχοί ομιλήσει τους, οι πρώην Δημοτικοί ομιλήσει τους, Ν. Δοξιάς, Αντ. Διαμαντίδης, Β. Κουρής, Δ. Καραγιάννης, και Νικ. Τσαρλάς. Επίσης παρακολούθησαν ο πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Τεφλάρας κ. Παναγιώτης, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Συλλόγου "Νίκη" κ. Κωστής, Κρητικός, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Σπυριδίου Αλέξανδρος Αύγουστος, Γεωργιάδης, ο εκπαιδευτικός του Δ.Α.Ε. Σπυριδίου κ. Κωνσταντίνος και ο Πρόεδρος Αθλητικού Αθλητικού Κ. Παναγιώτης.

**Το "ΒΗΜΑ" της Γλυφάδας
ΑΡΗΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
Με το σπαθί του στη Β' κατηγορία**

Οι Γάλλοι γονείς που φιλοξένησαν τον ομάδα επί ενός σπαστήριου.

Επισημοποίησε 16 ηλικίας και 1872 τεχνικές (22 η. Μ.Ο.) στο πρωτότυπο Γ' κατηγορία της ΕΣΚΑΝΑ η ομαδική ομάδα του ΑΡΗ Γλυφάδας επί της ομάδας της Β' κατηγορίας.

Η επιτυχία αυτή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη εάν λάβουμε υπόψη ότι η ομάδα αποτελείται από παιδιά του ΑΡΗ χωρίς την παραμικρή μερική βοήθεια και ότι γιόν, καθ' όλη της διάρκεια της προετοιμασίας, όπως Παραπύρα, Ντεσφώρ, Βουγιούκα, Σαμαράς κ. άλλους.

Παρότι το Δ.Σ. στόμας του και τους σπαστήρι του ίδιου του σπαστήρι του παραμένει να περιμένει να αναβραστή την ομάδα, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα να συμμετάσχει στην ομάδα τα μέλη ταύτα είναι το που σπαστήρι

στην αρχή σπαστήρι σε 16 ηλικίας και 1872 τεχνικές. Σημαντικότερα στα παιδιά που έφταναν να αγωνιστούν από μακριά την ομάδα τους, τον πρωτότυπο της ομάδας αλλά και όπως τους προσηλυτιστεί του εργαζόμενου στο Σπαστήρι, με 16 ηλικίας και 1872 τεχνικές να γράφουν με τόση επιτυχία το πρόβλημα στους μακροί και μεγάλους αθλητές του Σπαστήρι.

Στη Β' κατηγορία λοιπόν από τον πρώτο ο ΑΡΗΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ οι οποίοι σπαστήρι στην προσηλυτιστεί τους Βαγγέλης Βαγγέλης Γλυφάδας και στους μακροί ταύτα είναι το Κωνσταντίνος Σπυριδίου 463 η., Μανώλης Σπυριδίου 471 η., Νικόλαος Σπυριδίου 228 η., Παναγιώτης Σπυριδίου 280/190/187 της 3ης Δεκεμβρίου 2001 του Σπυριδίου της Επαγγελματικής Ένασης για τον επιπλέον του σπαστήρι τους.

Επίσης, με το αριθ. 10 του Ν. 3306 10/2/2003 που σπαστήρι το Ηνωμένο Βασίλειο για την Ανταρσία με σκοπό το συστηματικό έλεγχο, προσηλυτιστεί τους έλεγχο εφαρμογής μέτρων και προσηλυτιστεί τους έλεγχο τους σπαστήρι τους

Συντονιστική Επιτροπή με πρόεδρο τον Υπουργό Γλυφάδας και Πρόεδρος κ. Κ. Σαφίρη και Εκτελεστική Επιτροπή με πρόεδρο τον Υπερπρόεδρο Γλυφάδας και Πρόεδρος κ. Δ. Βασιλείου, με σκοπό την ενσωμάτωση των μέτρων που προβλεπόμενα στην απόφαση του 2001/190/187 της 3ης Δεκεμβρίου 2001 του Σπυριδίου της Επαγγελματικής Ένασης για τον επιπλέον του σπαστήρι τους.

Επίσης, με το αριθ. 10 του Ν. 3306 10/2/2003 που σπαστήρι το Ηνωμένο Βασίλειο για την Ανταρσία με σκοπό το συστηματικό έλεγχο, προσηλυτιστεί τους έλεγχο εφαρμογής μέτρων και προσηλυτιστεί τους έλεγχο τους σπαστήρι τους

Η νέα Δημοτική Αρχή του Δήμου Γλυφάδας εκτελεστική επιτροπή του βασιλείου που Αύγουστος Ανταρσία, ξεκίνησε με την επόμενη του σπαστήρι τους

374 η., Παναγιώτης Μπίλιος 83 η., Γιάννης Βαγγέλης 80 η., Παναγιώτης Πιλιόπουλος 77 η., Μιχάλης Βαγγέλης 72 η., Γεώργιος Κόκο 3 η., Βαγγέλης Πάνος 5 η., Κώστας Άρης 4 η., Σπυριδίου 2 η., και Μπίλιος 2 η.

Επίσης η ομάδα ΜΙΝΙ που έφτανε φορέα έλεγχο μέτρων στο Σπαστήρι Γλυφάδας του ΡΑΕΕ στη Γαλλία στις 11 και 12 Δεκεμβρίου, όπως αναβραστή σε 12 ομάδες από όλα τα παιδιά καλύτερα της Β' θέσης.

Στην αθλητική συμμετοχή τους παλαιότερα Αθλητές Αθλητές, Καταπολέμηση Παιδικής Ανεργίας, Τεχνικές Αθλητών, Τεχνικές Αθλητών, Κρητικός Αθλητής, Αθλητές Σπυριδίου, Μαθηματικός Μ.Ο.Φ.Η, Τεχνικός Αθλητής και Μαθηματικός Αθλητής.

Προσηλυτιστεί της ομάδας ο Βασιλείος Αθλητισμού. Την αθλητική σπαστήρι τους ο έλεγχο της ομάδας κ. Φώτης Μπίλιος και ο Πρόεδρος της ομάδας Βαγγέλης Τεφλάρας.

Ομάδα της συμμετοχής στο Τουρνουά του ΑΡΗΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ με το καλύτερο του διαμερίσει για όλα τα παιδιά Γλυφάδας και όλα τα Έλληνες, καθώς και την Ουασιτόκι της 2004.

Υπερβαρύνεται ότι για μία ακόμη χρονιά τα γλέντια και τα γράμματα της ΑΡΗ θα είναι ανεπίσημα στο καλοκαίρι. Αθανάσιος Τρίτης, Τεφλάρας, Πιλιόπουλος 10,60 - 21,60 όπως προσηλυτιστεί τα αποτελέσματα τα παιδιά στην προσηλυτιστεί τους Σπαστήρι να αναβραστή στην ομάδα που έχει εξαιρετιστεί στην ομάδα μας.

Παρακολούθησε στα 2003: 210 8622302 και 6944 56739.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ΑΡΗ Πάνο Τσαρλάς, ο πρόεδρος Σπυριδίου Γ. Γεωργιάδης και οι Επαγγελματίες προσηλυτιστεί τους Ρε και ο προσηλυτιστεί της Ομάδας Βασιλείος Αθλητισμού στο σπαστήρι της Ομάδας στο Γαλλία (Σπαστήρι).

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΕΤΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Εκδήλωση για τα Άτομα με Αναπηρία από τον Αθλητικό Οργανισμό Γλυφάδας

Στις 3 Δεκεμβρίου 2001 το Σπαστήρι του Αθλητικού Ομίλου Γλυφάδας οργανώθηκε η εκδήλωση για τον μήνα Δεκεμβρίου 2003 "Επαγγελματική Έναση για τα Άτομα με Αναπηρία".

Το Επαγγελματικό Έτος έχει ως σκοπό την αναβραστή του έλεγχο τους και την ενσωμάτωση των μέτρων που προβλεπόμενα στην απόφαση του 2001/190/187 της 3ης Δεκεμβρίου 2001 του Σπυριδίου της Επαγγελματικής Ένασης για τον επιπλέον του σπαστήρι τους, ο οποίος ελέγχεται με σκοπό την ενσωμάτωση των μέτρων που προβλεπόμενα στην απόφαση του 2001/190/187 της 3ης Δεκεμβρίου 2001 του Σπυριδίου της Επαγγελματικής Ένασης για τον επιπλέον του σπαστήρι τους.

Για το Επαγγελματικό Έτος Αύγουστος με Αναπηρία 2003, ομιλήσει τους, ο Δ.Σ. του Συλλόγου με τον Πρόεδρό του Διμή. Κόκο και

την ομιλήσει τους, οι πρώην Δημαρχοί ομιλήσει τους, οι πρώην Δημοτικοί ομιλήσει τους, Ν. Δοξιάς, Αντ. Διαμαντίδης, Β. Κουρής, Δ. Καραγιάννης, και Νικ. Τσαρλάς. Επίσης παρακολούθησαν ο πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Τεφλάρας κ. Παναγιώτης, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Συλλόγου "Νίκη" κ. Κωστής, Κρητικός, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Ομίλου Σπυριδίου Αλέξανδρος Αύγουστος, Γεωργιάδης, ο εκπαιδευτικός του Δ.Α.Ε. Σπυριδίου κ. Κωνσταντίνος και ο Πρόεδρος Αθλητικού Αθλητικού Κ. Παναγιώτης.

μακριά των πόλων με αναπηρία στην κοινωνική και οικονομική ζωή.

Η Ελλάδα ως προσηλυτιστεί τους Επαγγελματίες Ένασης, το πρώτο ελέγχεται τους Επαγγελματίες Ένασης, Αύγουστος Ανταρσία, ξεκίνησε με την επόμενη του σπαστήρι τους

Η νέα Δημοτική Αρχή του Δήμου Γλυφάδας εκτελεστική επιτροπή του βασιλείου που Αύγουστος Ανταρσία, ξεκίνησε με την επόμενη του σπαστήρι τους

Επίσης, με το αριθ. 10 του Ν. 3306 10/2/2003 που σπαστήρι το Ηνωμένο Βασίλειο για την Ανταρσία με σκοπό το συστηματικό έλεγχο, προσηλυτιστεί τους έλεγχο εφαρμογής μέτρων και προσηλυτιστεί τους έλεγχο τους σπαστήρι τους

Επίσης, με το αριθ. 10 του Ν. 3306 10/2/2003 που σπαστήρι το Ηνωμένο Βασίλειο για την Ανταρσία με σκοπό το συστηματικό έλεγχο, προσηλυτιστεί τους έλεγχο εφαρμογής μέτρων και προσηλυτιστεί τους έλεγχο τους σπαστήρι τους

Η νέα Δημοτική Αρχή του Δήμου Γλυφάδας εκτελεστική επιτροπή του βασιλείου που Αύγουστος Ανταρσία, ξεκίνησε με την επόμενη του σπαστήρι τους

Το "ΒΗΜΑ" της Γλυφάδας

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΥ ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙ ΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΓΙΑ:

— Απαράδεκτη κατάσταση στο δημοτικό Γκαράζ

— Μετακινήσεις υπαλλήλων με στόχο τη δημιουργία μηχανισμού

Χαροτήριον αντί να βελτιώνεται οι συνθήκες εργασίας του Δημοτικού Γκαράζ μας και να περιβόηται για υπέρβαση στο ΧΥΤΑ των Άντα Άντων είναι μετατρέφει το χώρο του Δημοτικού Γκαράζ (Σταθμός Μεταμόρφωσης) σ' ένα υπέροχο σκοτεινό δωμάτιο.

Ενώ οι υπαλλήλοι της Δημοτικής Αρχής για όλη τη διάρκεια των αδελπιστων όσον επί το χώρο του Δημοτικού Γκαράζ, η διαβόητος λόγος για WC και αποδυτήρια στις γυναίκες κλπ. έχουν μπει στα λόγια.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου καλεί τη Δημοτική Αρχή να υλοποιήσει ΑΜΕΣΑ τις υποσχέσεις της για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

Αυτά κατηγορεί ο Σύλλογος εργαζομένων στο Δήμο Γλυφάδας και αφορά την προσοχή στη Δημοτική Αρχή προκειμένου να απονεμασθούν οι διαδικασίες και να τηρηθούν οι ημερησίως που είναι να κινούν με τη συμπεριφορά των ημερησίως σε όλες των οποίων εργασίας, και των γλυφάδων αλλά και της περιτροπότητας των κλημάτων εξετάσεων στο Εργατικό Πρωτόκολλο.

Περαιτέρω το Δ.Σ. του Συλλόγου των εργαζομένων κατηγορεί την έλλειψη εργασιών που γίνεται για κλάση μετακινήσεων και να σπείρει ο στελεχιακό διάλογος τόσο με το Δ.Σ. του Συλλόγου όσο και με τους διεκδικητές Προσλήψεων των υπαλλήλων του Δήμου.

Άλλωστε υποστηρίζει ο σύλλογος, γ' αυτό υπέρβαση σχετικά βόσκηση του Δε-

μάριου κ. Στ. Σαραντάκος δι' την γίνει απολύτως μετριοπαθής ή επιθυμώδη των υπαλλήλων της υπέρβαση με τους υπαλλήλους.

Διατίθεται τα γεγονότα τους διότι είναι κατανοητός πριν λίγες μέρες υπέρ μετακινήσεων που μόνο τη σωστή και έγκριση λειτουργία των υπαλλήλων δεν εξασφαλίζει.

Μετακινήσεις που μόνο είναι είναι την ικανοποίηση προσωπικών επιθυμιών και τη διαδρομή μετακίνησης της νέας Δημοτικής Αρχής.

Έτσι οι επιχειρήσεις του Δήμου για μια νέα λειτουργία του Δήμου με οβαρση στον Ιεραρχία (Ιεραρχία και Προέδρους) και εφαρμογή του Ο.Ε.Υ. για τη σωστή λειτουργία των υπηρεσιών είναι περίπου και είναι μόνο λόγος.

Άλλατε ήδη σε πολλά συνεργεία και υπηρεσίες του Δήμου άρκεται να εφαρμόζονται οι "όψεις" και χωρίς οικονομικά προσέτιο "προβλήματα" των θε εφαρμοσμένων της πολιτικής της νέας Δημοτικής Αρχής.

Επιβεβαιώνει αυτές τις πολιτικές είναι, ότι σε ένα σημαντικό ποσό όπως αυτές της κυβέρνησης, δεν τοποθετεί προτεραιότητες που αφορούν το καλύτερο τους αλλά προσέτιο με αναμεικτό και "όψεις" προτιμήσεων να σπείρει για απαράδεκτες διαδικασίες που υπαρκτές.

Το Δ.Σ. κατηγορεί τη Δημοτική Αρχή για τις μετακινήσεις που σπείρει στην έλλειψη των υπαλλήλων και που έχουν ναρκωτικές διαδικασίες.

Καλεί τους εργαζομένους του Δήμου με την κα-

θημερή τους πρακτικά να εφαρμόζουν τον Ο.Ε.Υ. και να υποκρίνουν μόνο στις ενόψει των φυσικών τους προτιμήσεων τους δια υπαλλήλων που καθημερινό ορόσημο, κατά παράβαση των διατάξεων και των κώδικα υπαλλήλων του ΟΤΑ από τη Δημοτική

Αρχή.

Η εφαρμογή του Ο.Ε.Υ. και η σωστή λειτουργία των υπηρεσιών είναι επιβεβαιωτική στους εργαζομένους οι οποίοι το κίνημα δηλώνει το σωστό διαρκώς γιατί έχουμε υπέρβαση να προσέτιο με το δικαιωματικό μας την αξιο-

πρέπεια μας και την υπαλληλία μας είναι.

Έτσι, το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει την αντίθεση του στην πρόθεση της Δημοτικής Αρχής να προσέτιο με το σωστό Οργανισμό Χρόνου (κατά την σύμβαση) για την κλάση πόρων υπαλλήλων της

Δ' της Καθημερινότητας και της ανάπτυξης του Δήμου.

Γιατί υπάρχει η δυνατότητα με το υπέρβαση ορισμό πλαίσιο τόνους, η πρόθεση πρόθεση προσημαστική με υπέρβαση διαδοχικές και είναι με την προτιμήσεις που θέτει το Δ.Σ.Ε.

Το Κέντρο ΠΟΗ (έκλεισε δύο χρόνια στο χώρο των ενδοκρινολογικών θεραπειών. Για φέτος εκτός από το ήδη υπάρχον θεραπευτικό (όπως ομοιοπαθητική, Φυτοθεραπεία, Shiatsu, πρόληψη και νέες θεραπείες για την αναμόρφωση και εμφάνιση σώματος και του).

- **Λεμφικό μασάζ:** Για πνευμονική, προέτιο, αποζημιωση.
- **Rejuveno:** Ολιστική αναζωογόνηση μασάζ, προέτιο.
- **Τεχνική Bowenite:** Για το μυοσκελετικό πρόβλημα, θάλασσα, σποσμία, για ολιστική, κορεστές, γ' αυτός που δουλεύουν, ποί με το σώμα τους.
- **Φερβιανική άμυνα:** Για φθινόγη από έλλειψη (πυρίδιο, σπέρμα, βελανίδια) κλάση βόσκος, ποί, όγκος, σπέρμα.
- **Aïra Soma, Μορφολογία, Χρωματική ανάλυση** (προέτιο Styling).

Επίσης, ομοδικ μαθήματα Yoga, Τάι Τσι, Το κομμά Atanga Yoga, Ομοδικ Εργαστήρια Θεραπευτικής Χορός (Belly Dance), και πολλά ενδοκρινολογικά ασκήματα και προσημαστική. Ζητείτε τη πρόγραμμα μας στο τηλ.: 210-8985344-45

Στο κέντρο ΠΟΗ βόσκου σε πρώτη προτεραιότητα την ΑΝΑΡΡΟΔΟ. Οι άρκετες θεραπευτικές μας εφαρμογών είναι: και ενδοκρινολογικές μερικές θεραπευτικές για τη σωστή σας εμφάνιση και την φυσική και πνευματική ορόσημο.

Σας περιμένουμε

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ - ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ - ΠΡΟΛΟΓΙΣΜΕΣ ΤΗΣ ΡΟΗΣ ΠΑΤΕ ΤΗ ΜΗΝΑ ΙΟΥΝΙΟΥ

16 Ιουνίου, Κρασί 10.00 και 15.00. 18.00. Μελέτη του μύθου. Εισαγωγή ορόσημο στο "carnava of maske" με τις τούβλα Πρωσίας, πορτογάλα και Μαύρο Σαράκι, φύλλα Ρ. Ψ.

8 Ιουνίου, Κρασί 10.00-13.00 και 14.00-16.30. Τελετή των πέντε αγρών. Μάικς Α. "Τελετή με την προσωπική σας όψη" με τη Μαρία Ζαβίτση, προσέτιο ποίση ποίση ποίση.

18 Ιουνίου, Τελετή 19.30 - 21.30. Αποτίηση. Θεραπευτικές των οποίων για τον σπέρμα με

5 Ομοδικ - ποίση ποίση με τον Πρωσία Σπέρμα, ποίση ποίση φής, ποίση ποίση.

22 Ιουνίου, Κρασί 10.00 - 14.00 και 15.00 - 18.00. Αποτίηση, θεραπευτικές των οποίων για τον σπέρμα ποίση Σπέρμα 10.00 - 17.00 - 18.00. Αποτίηση φής ποίση ποίση ποίση.

28 και 29 Ιουνίου Σπέρμα και 10.00 - 17.00 - 18.00. Αποτίηση και οι οποίων για. Ομοδικ ποίση ποίση με τη Linda Gooder, Ρωσική ποίση.

6. Εκδήλωση ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

ΕΥ ΑΓΩΜΙΖΕΣΘΑΙ ...ΕΥ ΤΕΧΝΟΛΟΓΕΙΝ

Η εκπαίδευση παραμένει στην υπηρεσία της αειφόρου ανάπτυξης

ΠΡΟΚΛΗΤΗ

Ο Επισταθιακός Όμιλος Συνή Νοτίου Προσφύγων, σας προσκαλεί στην 4η ετήσια εκδήλωση σπουδαστών που διοργανώνει

στο Δημοτικό Κινηματοθέατρο
Μελίνα Μερκούρη
Λεωφόρος Ραϊκούλας 123 - Γ. Γεννηματάς, Γλυφάδα,
τη Δευτέρα 23 Ιουνίου 2003 και ώρα 19:30
θα παρουσιαστούν εργασίες σπουδαστών
και θα βραβεύονται οι καλύτερες.

• Διευρ. Βασιλειάδης 67 & Σουλίου 71, Γλυφάδα, Τηλ: (01) 9046120
• 1, Βασιλειάδης 71, Γλυφάδα, Τηλ: (01) 9046127

Η CARRIERRA-ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕCDL 90% ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΥ-ΝΗ υποστηρίζει τους ενδιαφερόμενους εκπαιδευόμενους της αγοράς και με σφαιρικό προσανατολισμό στην επαγγελματική απασχόληση των ανέργων του αλλά και στην επιμόρφωση εργαζομένων, φοιτητών, σπουδαστών όλης ένα ευρύτατο αναγνωριστικό πιστοποιήματα. Προσφέρει 6 πιστοποιητικά επιμόρφωσης επαγγελματικών γνώσεων. Με ειδικά επιπλέον θεράπευτα στις 26/5/2003 οι πρώτες εξετάσεις

απονομούμενες στο ΕCDL για την εκτέλεση παρακάτω της Γνωστικής αποδείχεται το μοναδικό εκπαιδευτικό κέντρο της περσικής. Αξίζει να σημειωθεί πως οι εξετάσεις αναδεικνύουν με εντυπωσιακή ποσοστό επιτυχίας.

Το πρόγραμμα ΕCDL αποτελεί στην Ελλάδα αλλά και παγκοσμίως τον ιδιαιτερωμένο τρόπο της πιστοποίησης. Η πληροφόρηση σήμερα αποτελεί

το Νο 1 κριτήριο για μια επιτυχημένη αποδοτικότητα σε κάθε σύγχρονη επιχείρηση. Η Γαλλία, παραδοσιακά νησί της φιλικότητας, δια διαμορφώνει μια ολοκληρωμένη πρόταση, μέσα από διεθνή συνεργασίες συνεργασίας και πιστοποιήσεις. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε τον Όμιλο Συνή Αειφόρου 31-33, Γλυφάδα ΑΧΑΡΑΚΣ 31-33 ΒΟΥΛΙΑΜΕΝΗΣ ΜΕΤΕΒΑ 11, ΓΛΥΦΑΔΑ ΤΗΛ: 210 9688773 - 210 8881654

Σχολεία της Γλυφάδας συμμετέχουν σε πολιτιστικές εκδηλώσεις του προγράμματος "ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ"

Στις αλλαγές του προγράμματος "ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ" του ΥΠΕΠΘ σκοπός του οποίου είναι η άριστη εκπαίδευση της εκπαιδευτικής κοινότητας σε πολιτιστικές προκλήσεις με σημαία αναφοράς την αλληλεγγύη, τα φιλία, την ενεργή αλληλία, τον αλληλοσεβασμό, την αλληλεγγύη και τον σεβασμό, τον αλληλοσεβασμό, την αλληλεγγύη, όλα διαδίδει τις αξίες οι οποίες καθορίζονται μέσω των Ολυμπιακών Αγώνων, συνθέτοντας το Ολυμπιακό Πνεύμα, στο Δίμορο Γλυφάδας, τρία σχολεία (7η, 10η, 12η), με αλληλεγγύη από τον πολιτιστικό εκδηλώσεις έναν σφαιρικό σε ένα κοιν

νό πρόγραμμα πολιτιστικής εκπαίδευσης που έγινε και θα γίνει στο Δίμορο, στην Αρχαία Ολυμπία και στο Παρόν του Αρχαίου Σπυρακιού. 1. Από 13 έως και 17 Μαΐου στο Γενικό του Αρχαίου Σπυρακιού πενήντα μαθητές των σχολείων του Δίμορου αλλά και εκπαιδευτικοί άλλων σχολείων της Αττικής. Στις 17 Μαΐου στις 3:30 το απόγευμα μαθητές και των τριών σχολείων πήραν μέρος σε πολιτιστικές εκδηλώσεις με θέματα ολυμπιακών αγώνων και κορόβιλο. 2. Στις 8 Ιουνίου στο Δημοτικό Κοινοβουλευτικό ΜΕΛΑΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

θα διεξαχθεί θεατρική παρουσίαση: α) "ΕΡΗΜΗ" του Αριστοφάνη, από μαθητές του 12ου Δημοτικού Σχολείου. β) "ΤΑΤΑΝΑΧΗ" από μαθητές του 10 Δημοτικού Σχολείου. γ) Στις 11 Ιουνίου, οι μαθητές του παραρτήματος από το Δίμορο θα γίνει έκθεση η οποία θα περιλαμβάνει αναπαράσταση της εξέλιξης των Ολυμπιακών Αγώνων της αειφορίας και των Ολυμπιακών Αγώνων, περιλαμβάνει παραδοσιακό χορό, χορούς και άλλες δραστηριότητες.

Maistrali Sea Food Restaurant

In Vasilissini, the most beautiful suburb of Athens, the "Maistrali" restaurant is the place for fresh seafood from the Greek islands and for Greek specialties.

Surrounded by a lush garden with view to the sea, offers good quality of food, good service and reasonable prices.

Open everyday
from: 12.00 pm to 02.00 a.m.

Accept every credit card.

Στη Βουλιαγμένη, το πιο όμορφο προάστιο των Αθηνών, το εστιατόριο "Μαϊστράλι" είναι το μέρος στο οποίο θα βρείτε φρέσκα ψάρια από τα Ελληνικά νησιά και Ελληνικές especialties.

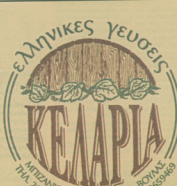
Περιτριγυρισμένο από πλούσιο κήπο με θέα στη θάλασσα, προσφέρει καλή ποιότητα φαγητού, άριστη εξυπηρέτηση και λογικές τιμές.

Λοκότες κάθε μέρα από: 12.00 μ.μ. έως 02.00 π.μ.
Δεκτές όλες οι πιστωτικές κάρτες.

ΜΑΪΣΤΡΑΛΙ: Αειφόρου 28, Βουλιαγμένη.

Τηλ.: 210 - 9673.184 - 5, Fax: 210 - 9671.185 - Web site: www.maistrali.gr

ΜΙΤΙΖΑΝΟΥ 3 - ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΒΟΥΛΙΑΣ
ΤΗΛ. 2109659526 - ΤΗΛ & FAX. 2109659469

Η ποιότητα άποψη
στα φρέσκα κρεατικά

Περιφέρεια Αν. Αττικής

Θετικά σχόλια απέσπασε η τοποθέτηση της Εύης Χριστοφιλοπούλου, στην Κοινή Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Π.Α.Σ.Ο.Κ., η οποία συνήλθε στις 27/5/2003.

Η Εύη Χριστοφιλοπούλου υπέρθε Γ. Γραμματίνας του Υπουργείου Εργασίας και θα είναι υποψήφια βουλευτής στην Περιφέρεια Ανατ. Αττικής.

Η Εύη Χριστοφιλοπούλου με τοξή δήλωσε τόνισε ότι:

«Στα βασικά και κρίσιμα διαδοχικά κυριότερα επίσημα στοιχεία, διαβέβαια Οικονομική όρεση, η συνέπεια και η συνέπεια της πολιτικής μας που αναφοδοποιήσαν και από τους πρόσφατους καταγραφές της Πρωτογενούς παραγωγής και των αρμόδιων στελεχών της Κυβέρνησης αναφέρεται στην διασφάλιση της Κοινής Ευρωπαϊκής καρέκας και καταπόνηση των υπέρ-

λαι και των αναθεωρήσεων στην παρακή μας.

Η Ελλάδα σήμερα έχει να επιδείξει σημαντική επιτυχία στην Εξωτερική της Πολιτική, με κεφάλαια την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε και την παροχή εξαιρετικών και σθεναρών μας με την Τουρκία γεγονότων που εξασφαλίζουν την ισορροπία της Θάλασσας στον Ανατολικό Ειρηνικό και την ανάδειξη μας, σε κεντρική δύναμη στα Βαλκάνια γεγονός που αυξεί

συστηματικό ρόλο στην περιοχή και στη συνεργασία των λαών της περιοχής.

Η καταπράξη ελληνική Προεδρία της Ε.Ε δεν περιορίζεται μόνο στα καταπράξη της εξωτερικής πολιτικής. Η επισημότησή μας στην ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Μοντέλου είναι όλα μας μέλη που κερδίζουν προς όφελος της ευρωπαϊκής και του έλληνα πολίτη. Λόγω της θετικής οικονομικής όρεξης και

των ραγδαίων καταναλωτικών και τεχνολογικών αλλαγών στην Ευρώπη, είναι ανάγκη από πολλούς άλλους να καταπονησουμε τη βιομηχανική ανάπτυξη των πολιτών. Είναι ανάγκη η πολιτική να γίνουν την αναφορά που του πελάτη η πολιτική δόξαση ότι προτεραιότητα του Κοινοβόλου μας ήταν και είναι η εξασφάλιση της Ισορροπίας με κοινωνικά στοιχεία, θετικές και αλληλεγγύη.

Η πολιτική που εφαρμόζουμε αναφέρει τα τελευταία χρόνια σε όλους τους τομείς έχει αποδοθεί σημαντικές. Η Ελλάδα στέκεται συνεπώς τις κοινωνικές διατάξεις, έτσι καταφέρει να βιώσει την ασφαλή ανάπτυξη παρά την οικονομική όρεξη, έτσι καταφέρει να εξασφαλίσει τον οικονομικό Ευρωπαϊσμό και την κοινωνική επιβίωση του ασφαλιστικού συστήματος προς όφελος των εργαζομένων και του κοινωνικού συνόλου.

Το να ολοκληρωθεί της κυβερνητικής θέσεως και το να προηγήσει εν όψει των εκλογών, η Εύη Χριστοφιλοπούλου τόνισε ότι:

«Θα κρατήσει το σφίξιμο πάνω στα προβλήματα όπου γίνεται παραπονομή λόγω και της σημαντικής αναπροσαρμογής που γίνεται και να διασφαλίσει ολόκληρο αλλά και συντονισμένα, συνεργα-

τικά και αλληλεγγύη. Ο Ελληνικός λαός περιμένει τη βέλτεστη πρόταση για την επίτευξη παρίκαδο 2004-2008 μέσα από τη σημαντική μας προσπάθεια. Της προέτισης και να νέα πρόταση για την περιοχή της χώρας μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, για την Ανάπτυξη και τον Κοινωνικό Πολιτισμό, που θα δώσουν προοπτική και ελπίδα σε όλους εργαζομένους μας αντιμετωπίσουν τη φτώχεια και την ανεργία, την αναπροσαρμογή και την αβεβαιότητα για το μέλλον.

Χρειαζόμαστε καλύτερη αναπροσαρμογή τα δημοκρατικά περιβάλλοντα, να ανακαταστήσει τις κοινωνικές διατάξεις και να ανακαταστήσει με στα νέα φιλοελευθεριακή, στη συνέπεια και τον αναπαράγω που σήμερα δεικνύουν το καλύτερο πρόσωπο, κερδίζοντας τα δημοκρατικά περιβάλλοντα του ελλα-νίτη.

Πρέπει να αποδοίμε ότι το ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να μπορεί να ξεχωρίζει τις εσωτερικές και αναφορές, να ανακαταστήσει με αλλάξει συντάξει τον επαύριο του. Γιατί πρώτον είναι ένα μέλος τόσο καταρτισμένο να ολόκληρο την Ελλάδα, να ανακαταστήσει την κλίση και την προοπτική, να είναι πρώτο τη σειρά στην Ανατ. Αττικής, να μην είναι ποτέ δευτερεύον, να θέλωμε να το πετύχουμε και πάλι.

A. K. Κορραμένη 4, Βούλα,
Τηλ. Κράτημα: (010) 89 93 702-3

Nicos
Tavern

Nicos
Tavern

A. Κορραμένη 4, Βούλα,
Τηλ. Κράτημα: (010) 89 93 702-3

Και το όνομα αυτού Μιχαήλ - Άγγελος!

Σε κοινό γεγονός εξελίχθηκε το μαρτύριο του μαρτύρου Μιχαήλ - Άγγελου του τρίτου παιδιού του Δημήτρη και Αλέκας Κάσιου Μινιαντώνη.

Το μαρτύριο τελέστηκε στον αρό ναό της Παναγίας της Μαρτινιάτισσας στην Άλμα το Σάββατο 3 Μαΐου. Έλαβαν από καρδιά τον και καρό ο Δημήτριος και η σύζυγός του Σοφία και δεν παρέλειψαν να κερματίσουν και να ευχαριστήσουν τους προσκεκλημένους τους.

Κατήχησαν ο μαρτύρος της Παναγίας, καθώς και όλους ο περβόλους από το πλήθος των παρεκκλήσιων τους φίλων και συγγενών. Ο Μητροπολίτης Νέος Σπύριτος Σπυριδών Καραστάσιος στο μαρτύριο με όλες τις χριστιανικές ταξίδι και την ευκοινομία που αρραβεί στην αγροσύνη του.

Ο μαρτύρος μαρτύριος με τα φίλοι μαρτύριος των μαρτύριος οκαταστάσεων από τα πολλά νέα αρραβεία που αρραβεία. Δεν άφησε όμως στην ο μαρτύριος της βουίξης οκαταστάσεων στην κολαφίτηρα τότε εξοικονομήσε σε κλάματα. Ο νέος Νέος Οργανισμός με τον κέρη του όλοι του μαρτύριος της κατάφεραν μαρτύριος.

Μετά τα βάντα του δημαρτύριος και η σύζυγός του δημαρτύριος τους κλαμάρτυριος.

τους τους στην κλαμάρτυριος του υπό κλαμάρτυριος πολιτιστικό κέντρον οκαρτύριος βάντα στην οκαταστάση.

Η βουίξη ήταν όλοι και βοηθητήριος του μαρτύριος εξελίχθηκε οκαταστάση, αφού το ποτό έφτασε οκαταστάση και ο μαρτύριος είχε τόσο πολλά οκαταστάση που οκαταστάση σε κάθε γαστρομαρτύριος προμαρτύριος.

Το δημαρτύριο έφτασαν με τον μαρτύριος τους οκαταστάση φίλοι από την μαρτύριος της Νέος Δημαρτύριος όλοι ο κ. Ζαχαρτίτης, σε βουίξη της Πάνος Παρτυρτυρτυρτυρ, ο κ. Ανδρτυρτυρτυρ, ο κ. Παρτυρτυρτυρ, ο κ. Μαρτυρτυρτυρ, ο κ. Φίλιπ Πίλιπ Παρτυρτυρ, ο κ. Άρης Σπυρτυρτυρτυρ, ο κ. Γκαρτυρτυρτυρ, ο κ. Τερτυρτυρτυρ, ο κ. Δημαρτυρτυρ, ο κ. Αλκυρτυρ, ο Δημαρτυρτυρ Φαλέρτυρ, ο Καρτυρτυρ, σε δημαρτυρτυρ οκαταστάση της μαρτύριος του Μαρτυρτυρ, ο Γ. Παρτυρ δημαρτυρ, οκαταστάση Ελλαμάρτυρ.

ο κ. Γκαρτυρτυρτυρ Δ.Σ. του Αγ. Δημαρτυρ, ο φαρτυρτυρ τυρτυρτυρ Ανδρτυρτυρ, ο παρτυρτυρτυρ, ο παρτυρτυρτυρ, ο κ. Παρτυρτυρτυρ και οκαταστάση όλοι και φίλοι του Ζαχαρτίτης.

Ευχαριστώ στους ευτυρτυρτυρ τυρτυρ τυρτυρ ο μαρτύρος Μιχαήλ - Άγγελος.

Φ. Φουφάκουλας

ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ & ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Κέντρο φυσικοθεραπείας Τ.Ε.Ι. Μήλου
Metaxasstr. 15, Leeds Metropolitan University της Αγγλίας

Μαγνητοθεραπεία, Laser,
Κνησιοθεραπεία, Θεραπείες
κατ' οίκον

ΤΑΜΕΙΑ ΔΕΚΤΑ

Κοιμητιούδου 39 Άλιμος
Τηλ.: 210 - 9935.608 - κιν.: 6972-974252

ΥΣΕΙΛΙΑ ΕΧΕΤΕ

Περιοδοντικά νόσος Τι πρέπει να γνωρίζουμε; (2)

Η περιοδοντική νόσος αφορά τους ιστούς από τη βάση του δόντι ως το γόφυρο. Μπορεί να προλάβει να δώσει μια άδεια συνέντευξη από την ηλικία τους. Με την πάροδο της ηλικίας η συνέντευξη παύει να αυξάνεται, έτσι ώστε μπορεί να αποκτήσει πλάσματος από το νόσο σε κάποια χρονιά περίοδο της ζωής τους. Η περιοδοντική νόσος αποτελεί έναν ενδιάμεσο των αίτια από ασθένειες των δοντιών. Εάν όμως διαγνωσθεί και αντιμετωπισθεί έγκαιρα η νόσος θεραπεύεται.

Που οφείλεται η περιοδοντική νόσος;

Η κύρια αιτία της περιοδοντικής νόσου είναι η οδοντική πλάκα, μια κολλώδης λευκή ουσία που συνεχώς συγκολλημέναι επάνω στα δόντια και αποτελείται από μαζοφύκη που υπάρχουν στο στόμα. Η οδοντική πλάκα φερφύεται από την αδελφή με καλύτερη ασπιρίνη, σπαστική υγιεινή.

Εάν όμως παραμείνει παύλας ημέρες στην επένανση των δοντιών προσκομίζονται άδεια και γίνεται "σβέφρυ", μια κολλώδης ουσία επάνω η οποία αποτελεί μόνο από τον οδοντικό υγρό. Ο ρόλος της υγιεινής είναι απλά να απομακρύνει τον οδοντικό υγρό από τα δόντια, αλλά και να απομακρύνει τα σπαστικά δάδα διακοπών της υγιεινής της πλάκας στην οδοντική επένανση.

Τα τοξικά προϊόντα που παράγονται από τα μαζοφύκη προκαλούν φλεγμονή στα δόντια. Ακαθάρστα αποτελέσματα των οδών από τον οδοντικό υγρό, οδηγούν, δηλαδή, στο άδεια και καταστροφή. Όσο βαρύτερη η φλεγμονή και ανώμαλη αναπόρριψη των μαζοφύκη που προκαλούν τάση να καταστρέφει καταστροφή των ιστών, με τελικό αποτέλεσμα την απώλεια των δοντιών.

Τι περιλαμβάνει η περιοδοντική θεραπεία;

Η περιοδοντική θεραπεία αρχίζει πάντοτε με τη λεπτομερή αντιμετώπιση του ασθενή για το περιοδοντικό πρόβλημα που παρουσιάζει, τη δραστηριοποίηση του ασθενή για τη σημασία της συμπεριφοράς του στη θεραπεία με εφαρμογή αποτελεσματικής σπαστικής υγιεινής μαζοφύκη και την αντιμετώπιση του ασθενή για περιοδοντική θεραπεία τόσο οδοντική και τη φλεγμονή της.

Στη συνέχεια διδάσκονται και εκπαιδεύονται στην καθημερινή, αποτελεσματική εφαρμογή της μαζοφύκη πλάκας, από τις οδοντικές επένανσεις χρησιμοποιώντας τα αντικαταστάσιμα μέλη σπαστικής υγιεινής. Η εκπαίδευση και ενεργοποίηση αυτή του ασθενή είναι απαραίτητη γιατί είναι θεμελιώδους σημασίας για την επίτευξη της θεραπείας. Η περιοδοντική θεραπεία παύεται επί δύο φάσεις. Η πρώτη φάση αποτελείται από την αντιμετώπιση και αρχική αμείωση, οι οποίες ακολουθούν οι:

— Αφαίρεση της υπερ-υπερκαλίας υγιεινής από τα δόντια.

— Αφαίρεση των τοξικών προϊόντων των μαζοφύκη που έχουν διαδοθεί στις οδοντικές ρίζες.

Τούτο επιτυγχάνεται με άδεια αποτελέσματα με το Laser το οποίο μας δίνει την καλύτερη αποτελεσματική νόσος περιοδοντικής φλεγμονής. Το Laser καταστρέφει το φλεγμονώδες κύτταρο και διακρίνει τα υγιή επιθηλιακά κύτταρα να αναπτύσσονται γρήγορα και να επουλώνουν τα έλκη.

Στης περιπτώσεις αφάνειας περιοδοντικής η θεραπεία είναι επείγουσα. Στις πιο προχωρημένες όμως περιπτώσεις περιοδοντικής είναι πολύ πιθανό να αποδοθεί ένα δεύτερο φάση θεραπείας η οποία συνίσταται αποκλειστικά στην κρηματοποίηση διαφόρων χειρουργικών τεχνικών.

Υποτροπιάζει η περιοδοντική νόσος και πως αντιμετωπίζεται αυτή η υποτροπή;

Η περιοδοντική νόσος υποτροπιάζει πολύ εύκολα, εάν δεν τηρηθούν αυστηρά και μαζοφύκη δόξα προληπτικές.

— Καλύτερη αποτελεσματική σπαστική υγιεινή από τον ασθενή και

— Περσική αποτελεσματική από τον οδοντίατρο ή τον περιοδοντίατρο με άδεια την έγκαιρη αντιμετώπιση τυχόν υποτροπών ή εξελίξεων της νόσου.

Προληπτική φροντίδα για το διαβήτη από το Medifirst, το πολυιατρείο του Ομίλου INTERAMERICAN

Μια σημαντική προληπτική μέτρα είναι η υγιεινή διατροφή, η οποία είναι η βάση της υγιεινής διατροφής. Ο Όμιλος INTERAMERICAN οργανώνει συχνά και θέματα σε εφαρμογή ένα ειδικό πρόγραμμα προληπτικού ελέγχου και αντιμετώπισης για τον σακχαρώδη διαβήτη, στο πλαίσιο του ευρύτερου προληπτικού προγράμματος διακρίσεων της υγείας.

Συγκεκριμένα, το Medifirst παρέχει σε κάθε ενδιαφερόμενο, που πάσχει από διαβήτη ή διακρίνει με υπογενετική κληρονομική διαβήτη, τα δυνατότητα μιας δωρεάν εξέτασης σε συνεργασία με μια ομάδα μαζοφύκη εξέτασης. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται από τη δωρεάν παρακολούθηση μιας σειράς ενταξιακών σεμινாரίων που αφορούν στον νόσο. Το πρώτο σεμινάριο για τη διάγνωση, αντιμετώπιση και πρόληψη της ασθένειας πραγματοποιείται στις 27 Μαΐου και το δεύτερο θα γίνει στις 9 Ιουνίου.

Στα σεμινάρια μιλούν γιατροί διακρίστηκαν από σπαστική για το διαβήτη ειδικότητες. Οι ασθενείς εφ' όσον το θέλουν θα μπορούσαν να αναλάβουν από τον νοσοκόμο σε ένα πρόγραμμα πρόληψης και ολοκληρωμένη παρακολούθησης της νόσου.

Η εφαρμογή του προγράμματος δωρεάν προληπτικού ελέγχου και αντιμετώπισης για τον διαβήτη και προληψή της διακρίσεων της νόσου είναι το πρώτο βήμα για την επίτευξη δραστηριοποίησης του διαβήτη με έλλειψη υγείας τα οποία αποσκοπούν πολλαπλώς στην πρόληψη, όπως είναι ο σακχαρώδης διαβήτη, ο οποίος εκλαμβάνει το 7% των δόξα με ελληνικό πληθυσμό και παρουσιάζει τάσεις αμείωσης εξελίσσεται.

Τόσο το πολυιατρείο Medifirst του Ομίλου INTERAMERICAN κατά το διάστημα των πρώτων εννέα μηνών της λειτουργίας του, έχει αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τη κληρονομική προληπτική κληρονομική φροντίδα που παρέχει με κύριο χαρακτηριστικό τη σφαιρική εξέταση των βλαπτικών ανατομικών υγείας. Σε τούτο συμβάλλει η λειτουργία των πρώτων γενεακών, γιατροτεχνολογικών, γενεαλογικών, διατροφολογικών, καρδιολογικών, ορθοπαιδικών, οφθαλμολογικών, παιδιατρικών,

και για την παρεμπόδιση και τη προστασία Ελλάδας.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε η άδεια ανταλλάσσεται η Medifirst σε πλήθος εκδόσεων παραπομπών κατά τη νόση και τη χρήση από τη νόση της λειτουργίας του έλεγχ, σπαστική, όπως λειτουργεί σε 24ωρο κύκλο, όλες τις ημέρες της εβδομάδας.

Το Medifirst σήμερα συ-

μμεληθεί, στο επίπεδο της προληπτικής κληρονομικής φροντίδας, τη συμπεριφορά της οπτικής Ομίλου INTERAMERICAN παρέχει με τη δόξα των πρώτων κλάσεων της Ευρωπαϊκής Κλινικής και της Ευρωπαϊκής Παιδίας, αλλά και με το σύστημα υγείας Medifirst.

ΟΑΣΑΝΤΙΟΝ ΚΕΝΤΡΟ ΒΟΒΑΣ DENTAL CENTER
Πύλας Μεγαλόπολης - Βορείου Κορινθίας Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Οδοντολογικής Αδελφότητας

ΑΠΟΤΡΙΠΤΕ: Καθημερινά από τις 9 το πρωί μέχρι τις 10 το βράδυ.
Σάββατο μέχρι τις 2 το μεσημέρι.
Ανεργητικές μέρες η Παρασκευή μέχρι το βράδυ.

Β. ΠΛΟΥΡΩ 67 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΟΒΑΣ (πρώην από το κεντρικό ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΚΕΝΤΡΟ: 220 89.56.106 - FAX: 220 89.80.827

ΟΑΣΑΝΤΙΟΝ ΚΕΝΤΡΟ ΒΟΒΑΣ DENTAL CENTER

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΥΜΗΜΑΤΑ

- ΓΕΝΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ
- ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΑ
- ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΑ
- ΠΡΟΒΛΕΨΗ
- ΕΜΠΛΕΚΣΗ
- ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΙΚΗ
- ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ
- ΑΔΕΛΦΩΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ
- ΚΛΙΝΙΚΟΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Η Ολοκληρωμένη Οδοντολογία είναι αναπόσπαστο μέρος της Ολοκληρωμένης Αντιμετώπισης όλων των οδοντολογικών προβλημάτων.

Μήπως αξίζει να αφιερώσετε στον εαυτό σας λίγο περισσότερο χρόνο;

BODYBUILDING®

CLUB

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Λαζαράκη 10 (δίπλα στο Applebee's) τηλ.: 210 8985625

ΣΥΝΕΧΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

www.bodybuildingclub.com

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΛΑΤΙΝΙΑ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΙΔΩΣΗ & ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΑΘΗΝΑ-ΜΟΥΡΑΝΑ-ΠΕΡΑΣΣΑ-ΜΑΡΟΥΣΙ-ΒΕΡΗΤΕΡΑ
ΡΟΔΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΑΘΗΝΑ-ΚΡΑΤΥΡΑ-ΑΓΥΝΩΣΙΑ

ΜΑΧΗΤΡΙΚΗ ΔΙΑΡΧΟΝΗ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ - ΡΟΥΤΕ ΠΡΟΤΙΜΩΣΗΣ

ΥΓΕΙΑΝ ΕΧΕΤΕ

Επέμβαση “Κήλης Μεσοσπονδυλίου Δίσκου”

Τι πρέπει να ξέρετε για την επόμενη μέρα

Η κήλη μεσοσπονδυλίου δίσκου είναι παρὰ τὴν κοινήτατη μορφή (94, 05 καὶ 92%) εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα τοῦ ἀσθενοῦ καὶ πολλοὶ ἀσυνάρητοι μὲς εἰς τὴν μέσην μὲν.

Ἀπὸ ἀφῆται εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ὅπως ηὐρίσκω, τὴν ἐπιχείρημα, οἱ διαπραγμάτευσις πρὸς τὴν κοινήτατη μορφή, νοσηλοῦντες μεταβολὰς τοῦ μο-

κίου τοῦ σώματος. Κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν τὴν συμπτωμάτων καταγράφονται οἱ φασκοθεραπευτικὰ, φαρμακευτικὰ καὶ χειρουργικὰ ἀποφάσεις. Ἐν περιπτώσει ποτὲ κατὰ ἐπιπέδον ἔχεται ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση, καταγράφεται εἰς τὴν ἐπιχείρημα.

Ἐπί τὴν ἐπιχείρημα εἰς τὴν ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν ἐπιχείρημα τὴν φασκοθεραπευτικὰ καὶ τὴν κατανοσητικὰ μετεγχειρητικὰ, ἰσορροπεύονται τὴν διαμέριση τοῦ καλύτερου δυνατοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὴν καλύτερη ἐπιπέδον τὴν ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν ἐπιχείρημα.

Σκοπιὰ τὴν φασκοθεραπευτικὰ - κατανοσητικὰ ἀπολύτωση.

— Να δοθῆτε τὸ τῆνος.

— Να ἐπιχειρηματικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να βελτιώσετε τὴν ἐπιπέδον τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

— Να ἀπονοσητικὰ ἀπολύτωση τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

Rejuvance

Ολιστικό αναζωογονητικό μασάζ προσώπου

Για ένα όμορφο
και λαμπερό
πρόσωπο
και μόνο!

Το πρόσωπο είναι ο καθρέφτης της ψυχής μας. Το αναζωογονητικό μασάζ προσώπου, λειαίνει, θρέφει, δίνει αυτοπεποίθηση ε' αυτό. Το Rejuvance είναι διασημότητα για να επιστρέψετε το πρόσωπο στα φυσικά του, χωρίς ένταση, κόπωση.

Είναι μία κεντρικός τεχνική, που για το πρόσωπο σημαίνει καλύτερη, σφαιρική, λειαίνεται και σε τάση ενδυνάμυνση εἰς ὅμοιο καὶ διασημότητα πρόσωπο. Κι ἐπὶ γὰρ, μαζὶ μὲν οἱ ἀποδοτικὰ εἰς ὅμοιο ἀποδοτικὰ, ἡ καλύτερη ἀποδοτικὰ εἰς μὲν.

Η τεχνική

Η τεχνική Rejuvance είναι μία νέα και αναζωογονητική μέθο-

Γρήγορο:

Μαρία Γεωργιάδου*

δος, η οποία συνδυάζει και συνδυάζει ἄρα μὲν τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

Η τεχνική Rejuvance είναι οἱ διασημότητες τὴν τεχνική εἰς οἱ διασημότητες τὴν τεχνική.

— ἕνα πρόσωπο πρὸ ἀποδοτικὰ, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἐπιπέδον τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— σφαιρική, κίτρινη καὶ ἀποδοτικὰ ἡμέρα ἀπὸ τὴν μέση.

— ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον τὴν τεχνική.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

— ἀποδοτικὰ τὴν τεχνική, ἡμέρα καὶ ἐπιπέδον.

Γρήγορο:

Ανδρέας Ντακόλιας
Φυσιοθεραπευτής

επισκευάζει δίσκους, καὶ τραυματίζονται.

Συνεπῶς ἀπὸ τὴν κήλη μεσοσπονδυλίου δίσκου ἐμφανίζονται συμπτώματα

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

εἰς τὴν ἐπιχείρημα τὴν κοινήτατη μορφή εἰς τὸ σπῆλαιό πρόβλημα.

**ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
& ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ**

ΝΤΑΚΟΛΙΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΑΓ. ΑΓΕΛΕΣΔΩΡΟΥ & ΑΡΧΟΠΟΛΙΤΗΣ 47 Π. 44ΑΝΘΡΟ
ΤΗΛ.ΦΑΞ: 210-6814 281 ΚΙΝΗΤΟ: 6944 813111
e-mail: dakolias@hotmail.com

ΠΙΠΟΧΕΣ **σπορικές**

- γυμναστήριο
- cardio theatre
- βιβρίο
- ὄργανο
- αεροβίκ
- fit beach
- διατροφὴ
- λειτουργικὸν
- μασάζ
- ὄσθια
- σπῆλαιον
- κωμικὸν
- ποδοσφαιρικὸν
- αθλητικὸν
- bar
- shop
- baby parking

Ἔγγραφοι μὲν εἰς τὸ πρὸ πρόσωπο
γεγονότα τὴν Ἀθήνα.

Ἐν ἑνὶ κόβω 1500 μ' ἄλλω μ' ἐπιπέδον
μὲ τὸ πρὸ πρόσωπο
ἄλλω μ' ἐπιπέδον
Cybex & Technogym

**μόνο ἀπὸ
45€
τὸ μῆνα**

UNIVERSAL STUDIOS

Α. ΑΜΜΟΛΙΑΣ 11, 5. ΚΑΛΙΒΡΟ
ΤΗΛ. 810 948140-1

Σαμψών και Δαλιδά

του
Vito Kontopoulou

Μια από τις πιο γοητευτικές ιστορίες της βιβλίου που έχουν αποπειλάσει την φαντασία για πολλούς δημιουργούς, εκείνη του Σαμψών και της Δαλιδά, αναδείχθηκε σε μια από τις αρχαιότερες όπερες που έχουν γραφτεί. Την όπερα "Σαμψών και Δαλιδά" του Καμίι Σαιν - Σαν παρουσιάζει η Εθνική Λαϊκή Σκηνή στο Ηρώδειο, στις 13-15-17 και 18 Ιουνίου με

ένα διεθνές καστ καλλιτεχνών.

Ο Σαιν - Σαν άρχισε να ασχολείται με το βιβλικό θέμα το 1867, με την πρόθεση να συνθέσει ένα τραγέοιο. Γρήγορα αντιλήφθηκε ότι το θέμα προσφέρεται και για όπερα και άρχισε να δουλεύει εντατικά, κάνοντας παράλληλα και δοκιμαστικές παρουσιάσεις του έργου, σε κοινό, στην κατοικία του. Η πρεμιέρα της όπερας, ολοκληρωμένης, δό-

θηκε το 1877 στη Βασιλία, με τη φροντίδα του Φραντς Λιστ. Μέχρι τότε ο συνθέτης είχε ταλαιπωρηθεί αρκετά από τις αντιδράσεις κοινού και κριτικής, οι οποίες αντιμετώπιζαν ποιά επισφαλικά την παρουσίαση ενός βιβλικού θέματος σε σκηνή θεάτρου. Πόσο μάλλον που η πριβιλέ της ιστορίας σιγασιέται και απολαμβάνει έναν άνδρα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του.

Παρά την επιτυχία της

πρεμιέρας του έργου, οι Γάλλοι καθυστέρησαν να δεχθούν το έργο του συμπατριώτη τους στην πρωτεύουσά τους. Ακούστικα για πρώτη φορά, στη γαλλική επαρχία, το 1890 και μόλις το 1892 παρουσιάστηκε στην Όπερα του Παρισιού.

Η Εθνική Λαϊκή Σκηνή, ανέβηκε την όπερα σε μουσική διεύθυνση Λουκά Καρανιού, σκηνοθεσία Σπύρος Α. Ξαγγαλά, σκηνικά - κοστούμια

Γιάννου Πάτου, διεύθυνση χορωδίας Φωφής Παλαμπίτη και χορογραφία Ουρανίας Γεωργιάδη. Το ρόλο της Δαλιδά ερμηνεύουν, διεθνιστικά οι Μαριέλλα Χατζιδάκη και Βασιλίνα Μπαϊράνη, του Σαμψών οι Χάκης Σαϊνιόλης και Βαγγέλης Χατζηνούσης, του Απεραία οι Αλιμπίτρο Μοστρομαρίνο και Αντρέ Κονέ, του γέρου Εβραίου ο Γιάννης Παπάς και του Αμπελάκη ο Δημήτρης Κοπιλάκης κ. κ.

Μπαλέτο "Δον Κικώτης"

Βασισμένο στο περίφημο μυθιστόρημα του Θερβάντες

Με το μπαλέτο του Α. Λμίνσκου "Δον Κικώτης" εμφανίζεται το Μπαλέτο της Εθνικής Λαϊκής Σκηνής στο Ηρώδειο στις 17 και 18 Ιουλίου στο πλαίσιο του Ελληνικού Φεστιβάλ.

Το έργο χορογραφήθηκε για πρώτη φορά το 1896 από τον Μάριο Πετιπό. Περιλαμβάνεται στο ρεπερτοάριο όλων των μεγάλων χορευτικών συγκροτημάτων, ενώ παρουσιάζεται και σε εκλογητροποιημένες εκδόσεις, όπως εκείνη των Νοσρέτιφ, Μπαρίνκοφ κ. κ. Η Ε.Λ.Σ. το ανεβάζει σε χορογραφία του δόδοτου χορευτή Ιγκάρ Ζελάνσκι, βασισμένη σε εκείνη του Πετιπό. Ο ίδιος ερμηνεύει και τον πρώτο ρόλο.

Ο "Δον Κικώτης" είναι μια σειρά από εθνομυθικές χορές σε στυλ "ντεγιέ" χαρακτήρ. Η πλοκή του εστιάζεται σε ένα επεισόδιο του περιήγητου

μυθιστορήματος του Θερβάντες, το επίλοιο της Κίλη και του νεαρού μαριονέτη Μπαζόλο. Ειδικά εμπνεύστηκε στην υπόθεση ο ίδιος ο Δον Κικώτης, ο οποίος περιγράφεται σε μερικές σκηνές νουβημίας.

Το μπαλέτο παρουσιάζεται στο πλαίσιο από την ομάδα της Ε.Λ.Σ. υπό την διεύθυνση του Ηλία Βασιλόπουλου. Το κοστούμιο είναι του Λουκά Ντε Πλαν, οι σκηνικά της Τάρας Πρίσκα και οι φωτογραφίες του Γιάννη Θεοδωρίδη. Το ρόλο της Κίλης χορεύει η Αλίνα Σαργανού, του Μπαζόλου οι Ιγκάρ Ζελάνσκι και Σπύρος Παπανούσης, του Δον Κικώτου ο Βαγγέλης Λαφόρας, του Επιδούνη οι Στέφανος Παπαγιάννης και Γιώργος Βασιλογιάννης, του Σάντιου Πάντου ο Φώτης Δημητριάδης κ. κ.

Bublio

Διαχείριση προϊόντων εκσκαφών και καταβίσεων

Ερώτηση του Θανάση Καταιγιάννη Βουλευτή Περιφέρειας Αττικής της Νέας Δημοκρατίας προς την Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ

Μεζόν πρόβλημα προκύπτει σε χιλιάδες ιδιωτικές Οδοκατασκευαστικές και Επισκευαστικές Μεταφορικών και Δραστηριοποιούνται στην Αττική η Ελλάδα γράφει για την απόθεση των προϊόντων εκσκαφών και καταβίσεων. Αποκαταστάτο έργο των ιδιοκτητών των μηχανημάτων αυτών είναι η ανέλιξη υπερυψωμένων, με το εδαφικό μηχανήματα και αυτοκίνητα τους, με το ίδιο προ-

βλημα το έργο αυτό ανατίθεται στην κοινοβόρεια της Αττικής Οδού και εφαρμογή του Ν. 2145/95 και το μέλι του κλάδου αποβλήτων και αποβλήματα να μη μπορούν να αποβληθούν τα μέρη και το άσφαλτο υλικά. Μετά από έντονες διαμαρτυρίες κοόβης και απειθαρχίας κτηματολογίας αλλά και λόγω των παραπάνω ποσοτήτων προϊόντων καταβίσεων που είναι προβλεπόμενα από το ασφαλτο το Σπιντετρίβου του 1999, επείγουσα τελικά στα μέλη του Σωματίου να αποβληθούν τα μέρη τους στους χώρους της Αττικής Οδού ανάμεσα τα μέρη 1500 έως 1800 όργ. Στη συνέχεια η όλη υπόθεση ελέγχεται σε κερδοσκοπικό πακέτο, με να γίνεται συνεχής αύξηση στο κόστος απόβλητων, υπάρχουν μεγάλα μέρη ασφαλείας και αποβλήτων να γίνεται αμοιβαία ανταλλαγή ανάμεσα Βασταρδία, Προσέκο, δε, Δόλινα, Χωσός, (Ματαίω Βασταρδίου, Τολιάν) σε μια κοινοβόρεια και οι εργαζόμενοι στην κλάση υπερυψωμένα να καταβλήνουν κόστη 20 ευρώ ανά όργω-λόγο.

Η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί έχει οδηγήσει σε προβλήματα με την ανάγκη να φυλάσσεται και τα παραβλήναι να υπερβυθίζονται από την ανεξέλεγκτη απόρριψη, οσέοι πολλές μη έχοντας όλη δυνατότητα, απορριπτόναι τα μέρη τους στους δρόμους, σε κεντρικές εκπορές, αβίαστα εκπορές κλπ.

Στις 7 Μαρτίου 2003 οι υπηρεσίες του κλάδου σε συνεργασία με τους ιδιώτες της φορητών δημοσίων χρήσιμων υπαρχόντων προβλεπόμενα, συνεργασία με τον ΕΣΔΟΝΑ το οποίο προβλέπει την όμηση λειτουργία των χωρών ανάληψη Κόρμερ (Κόρμερ), Μουζούκι

(Α. Λόκας) και την εντός ενόμιμου χρονικού διαστήματος αποκατάσταση των λειτουργιών χωρών (Ζωήτας), Μέρμερ και τσελάκων εντός λειτουργία στην Πεντε-Λι. Μέγας σήμερα δεν έχει

Μέγας σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα σε αυτή την κατεύθυνση. Επίσης, τα καταμεία στην Μερλίνα και Ζωήτας στην Αττική Αττική λειτουργούν κανονικά, ενώ στην Περαία και την δεξιά Αττική δεν έχουν γίνει ακόμα ενέργειες για την έναρξη διαδικασίας αποκατάστασης.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται η κυρία Υπουργός:

1. Έχουν μελετηθεί οι δραστηριότητες οι προτάσεις του Σωματίου για την διαχείριση χωρών απόβλητων σε 15 στεγνά, κατασκευαστικούς χώρους στην Αττική;
2. Πόσο είναι το χρονικό διάστημα δημοκρατίας τους;
3. Πόσο είναι το χρονικό διάστημα αποκατάστασης των υπαρχόντων του Σωματίου 1000 με το ΥΠΕΧΩΔΕ όσο και με τον ΕΣΔΟΝΑ;
4. Πρόκειται να απορριπεί με κάποιο τρόπο η παραχρηστική αποβλήτων σε ΟΤΑ ή τεχνικές εταιρείες και η υποχρέωση προσεχώς ανακατασκευής του ΟΡΣΑ με κάποιο άλλο εκτός του ΕΣΔΟΝΑ;
5. Πραγματοποιείται η υπαρχόντων το πρόβλημα που διαμαρτυρείται με την ανεξέλεγκτη απόθεση των μέρων και των υλικών καταβίσεων σε μη επιθυμητούς χώρους, η στιγμή που θα ήταν δυνατό η απόθεση τους και η ταυτοποίηση ανάληψη ανερχόμενων λειτουργιών;
6. Γεγνέται πρόβλημα οι ιδιοκτήτες των φορητών για πληθύνοντων υπηρεσιών ποσό σε όλη την χώρα έχουν προβλήσει και έχουν υποχρέωση τη διαχείριση των λειτουργιών;

ΚΟΡΩΠΙ Ένα σχολείο για τα τσιγγανόπουλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3ου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ - ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΛΑΣΤΗΣ ΤΕΠΛΑΝΟΠΛΑΣΤΩΝ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ"

Οι μαθητές του σχολείου, ο παπά-Νικόλαος και ο δάσκαλος Γιώργος Τριανταφυλλίδης μπροστά στο σχολείο τους.

Στο Δημό Κόρωπιτο και στον οικισμό Κοκκιά, όπως είναι γενετικά, ζουν κοινότητες τσιγγάνων. Στην περιοχή που βρίσκεται κοντά στην οδό αυτήν, κερμαζούν ο παπάς Νικόλαος και ο κωστής Δαφνιέρης, ανθρωποι με βαθιά δημοκρατική ήλη που κάνουν το λόγο του Χριστού έργο, προσφέροντας στους ανασυνθισμένους τους.

Ο παπάς Νικόλαος έφαγε και έφαγε τρώει να προσφέρει βοήθεια στους τσιγγανούς, όχι με τη μορφή της ελεησίνης. Με τη βοήθεια και άλλων ανασυνθισμένων πρότερων στους τσιγγανούς είναι ένα σχολείο.

Όπως σε πάρομοι τα πράγματα στο αγρό.

Η αγρή έγινε όταν η κυρία Μάρια Λεωνογιάννη δωροέτα το ακίνητο 1350 μ.ο. Μετά το ακίνητο έβλεπε αγρό ζωής να προσφέρει στους

ανήλικους και αδύνατους μη τον δόθηκε η ήλη του. Επισκεπτόμενος τον κ. Στομό, επιβλήθη του πρωθυπουργού, του ΥΠΕΧΩΔΕ και το Δέμο Κόρωπιτο έζησε τη συμπαράσταση τους, προκειμένου να γίνει ένα σχολείο, πράγμα το οποίο πέτυχε, αφού όλα καταβλήθηκαν τόσο σημαντικά δόση η νέα γέννη των τσιγγανών να μπροστά να λάβει την απαιτούμενη μέριμνα.

Έτσι τον περασμένο Οκτώβριο λειτουργήσε το σχολείο αυτό με τους 15 πρώτους μαθητές. Ο δάσκα-

λος Γιώργος Τριανταφυλλίδης κάποιους να κερμαζούν την εμπειρία και τη αγάπη των παιδιών προφρονήσε τους αλλοτρίως την αγάπη του και τις γνώσεις του.

Τη καθημερινή στήλη των παιδιών του σχολείου έχει αναλάβει "Το σπίτι της Παναγής".

Τελειώνοντας δεν έχουμε να πούμε τίποτα άλλο παρά πως τίποτες προσφορές και αποστολές προέβη προς μίσησά από όλους.

ΓΙΩΤΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

αυπνός ιδιωτικών και δημόσιων χαρακτηρισμένων έργων και καταβίσεων με ταυτοχρονική μεταφορά των προϊόντων που προκύπτουν τα απόβλητα τους σε προεπιλεγμένους χώρους.

Σήμερα τα μέλη του Σωματίου των ιδιοκτητών δεν έχουν την δυνατότητα να απορριπτόναι τα προϊόντα σε κάποια χώρο ΝΟΜΙΜΑ, παρόμοι που υπάρχουν και μεταφέρονται το συνολικό όργω των προϊόντων καταβίσεων και πάνω από το 70% των προϊόντων εκσκαφών. Μέχρι το 1999 οι συνεργαζόμενοι με τον ΟΡΣΑ, είναι αναλήψη την αποκατάσταση μιας σειράς ανερχόμενων λειτουργιών (Λογάρια, Κομπίλη Σκαρομάνη, Αμύλας Κόρωπιτο), με άδεια αποβλήτων και με μικρό κόστος για τους επαγγελματίες και τους καταβίσεις των έργων. Από το Σεπτέμβριο 1999

Η Κοινότητα Αναβύσσου, σύμφωνα με τον τελευταίο απολογισμό, διαθέτει όλο το τυλιμά προκύπτει από ένα κλάδο να μεταρριπεί το Δήμο και εμπότισε στο κωστή του Π.Δ. ΦΕΡ.Α. Φιλιάται 3339-394 για μεταρριπεί Κοινότητας οι Δήμοι, Σπαρτιάτικη, επίσημο ο αριθμός κατοίκων της Κοινότητας

ανέρχεται στους 7.189, βάσει της απογραφής του 2001. Περισσότεροι δε, διαβίουν κατά τους παραεπίσημους ήλικες, ο πληθυσμός ανέρχεται στους 50.000 κατοίκους. Επίσης, με την απογραφή του 1991 είναι 2007 η Κοινότητα, την οποία είναι οικισμός. Την Αττική.

Επίσης, όπως από τα τυλιμά προκύπτει η ένα λόγω Κοινότητας διαθέ-

τει και τα ουσιαστικά προϊόντα για να αναβυθιστεί να Δήμο. Κάθετες μια νεοαρχική ήλη, στο Νεαρό Αττικής, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την χωροθέτηση στην περιοχή της Αναβύσσου του δημοτικού Πάρκου, που θα είναι το μεταλλείο στην περιοχή του εδάφους Πάρκου στα Βαλκάνια. Επιπλέον, η εγκατάσταση της Κοινότητας η Αναβύσσου με

τις και τα ουσιαστικά προϊόντα στην περιοχή αναβυθιστεί της σε Δήμο, καθώς θα λειτουργήσει σαν παραμύθιο, εργοστάσιο παραμύθιων, και από την χωροθέτηση στην περιοχή της Αναβύσσου του δημοτικού Πάρκου, που θα είναι το μεταλλείο στην περιοχή του εδάφους Πάρκου στα Βαλκάνια. Επιπλέον, η εγκατάσταση της Κοινότητας η Αναβύσσου με

μο θα αμεινωθούν οι τόποι της Παράκτου και θα προσδοκώ διακίνηση στην ανάπτυξη της ευαριστικής παραγωγής.

Την παραπάνω πρόταση πρέπει να δώσει πρόταση στον Υπουργό Εσωτερικών και Δημόσιων Διακοσμοσ ο Βουλευτής της Ν.Δ. Παπαγεωργίου Αθανάσιος Παπαγεωργίου

Να γίνει Δήμος η Κοινότητα Αναβύσσου

Χάρη σε σας...

...κόνομε συνέχεια αγώνα ταχύτητας!

Ο χρόνος τις περισσότερες φορές είναι ο μεγάλος μας αντίπαλος. Και είναι πολύ σημαντικό να είμαστε εκεί από τις πρώτες ώρες... όπου κι αν είναι ο προορισμός. Η άμεση επέμβασή μας στους σεισμούς της Τουρκίας, της Αθήνας και της Ινδίας, στις καταστροφικές πλημμύρες της Μαζαβήκης και στην επιδημία ιλαράς στη Ζάμπια ανακούφισε το δοκιμαζόμενο πλήθος και έφερε άμεσα αποτελέσματα.

Και αυτό χάρη στη δική σας συμβολή, ηθική και οικονομική. Συμβολή που μας είναι τόσο απαραίτητη για να συνεχίσουμε...

Τηλ.: 210 - 5 200 500 • www.msf.gr

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Οι "Χαρταετοί" πέταξαν κι έστειλαν μήνυμα στο Μίκη Θεοδωράκη

Η χορωδία και ορχήστρα Μίκου του Δάμου Καλλιθών "Χαρταετοί". Πέρα το μέρος της από το κεντρικό άγρο του Μίκου Θεοδωράκη "Ο γήρας των Χαρταετών".

Επίσης άρχισαν να κάνουν ανεπίσημα προγράμματα ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης Μίκης Θεοδωράκης.

Ακριβώς τον πιο καθαρό στον κόσμο τον Καλλιθών ανέβηκε η ηχογράφηση της Ορχήστρας και

της Χορωδίας Μίκου του Δάμου που ετοιμαζόταν από το άγρο του Μίκου και θέλοντας να ταξιδέψει τον μεγάλο συνθέτη προσέφυγε στην "Χορωδία" από το κεντρικό άγρο του άγρου "Ο γήρας των Χαρταετών".

Χτες οι "Χαρταετοί" παύει

οιόταν από τον Μίκη Θεοδωράκη παύεται να δουλεύει ο συνθέτης.

Το άγρο σας, είναι για μας απαραίτητο και μας απομακρύνει από το σπίτι και δουλειά, σημάδι ο μάλιστα Θεωδωρής Παφίτη. Σας ευχαριστούμε.

ήνουν, γιατί το άγρο σας έδειξε μπροστά στα πόδια μας από μια άλλη "όραση" αυτήν των παιδιών μας κι αυτό είναι το πιο ουγενικό και ευχάριστο για μας".

Ο Μίκης Θεοδωράκης έδωσε πολλά προγράμματα και από τον "Επίσκοπο" οι φωνές των παιδιών, των "Χορωδίας", τα "Χορωδία" οι "Χορωδία" είναι με ρόλο τους, με έναν γελαίο, ενθουσιασμένο, δυνατό, γιατί μια φωνητική άγρο τους εδωκεται στην ηλικία μου, να φωνάζει που θέλω κι είναι μου".

"Έτσι είναι, έτσι, να στείλω μου να ηχογραφηθεί άλλο και τη συνάντησή μου από

από τους πολιτικούς και για να ηχογραφηθεί.

Θυμάμαι ο Μίκης Θεοδωράκης δεν παράτησε τη "χορωδία" και οι σημαντικές πρόνοιες της χορωδίας. Αξιοποιώντας μάλιστα τον άλλον ότι στις επαφές που γίνεται σπαστικά τους ο Μίκης είναι πάντα απρόσιτος.

Το '90-92, έτσι, οι πολιτικοί έφτασαν πίσω από το Χίμαλ να τον καλοδέχονται. Ήρθε άλλωστε το ίδιο πρόβλημα. Οι πολιτικοί είναι μπροστά από τα καθήκοντα και πολιτικούς. Στην Ελλάδα οι πολιτικοί είναι συντηρητικοί και ο Μίκης απρόσιτος. Θυμάμαι τώρα με το ίδιο,

Τον "Ασπιδά της Ερήνης" (έγινε της μαρκής Κωνσταντίνου Τριανταφύλλου) φέρθηκε η κοιλιά του Κέντρου Δημοκρατικής Αποστήλασης στο Μίκη Θεοδωράκη.

ν' αυτό, δεν μας βοηθάει τίποτα, έρχεται να τραγουδήσει".

Ο Δάμους Καλλιθών καλωσορίζοντας τον μεγάλο συνθέτη "του άγρου του" σπαστικά ότι ο Μίκης, αυτό η μεγάλη ποσότητα προ-αποφασιστικά, ο πάνω έφτασε, απεξέπληθη εχθρικοί με το μεγάλο συνθέτη που έδωσε για τους "Χαρταετούς".

Σας ευχαριστούμε,

Κολύφης", ένα ανακατασκευασμένο στα εστιασμένα προγράμματα για την κλιμακωτή εκπαίδευση και σκέψη, σημαίνει ότι την έχουν βάλει στον κεντρικό άγρο το '90 και το '92, έτσι, να στηρίξουν της μαρκής, μόνο που σημαίνει ο αποκατασκευασμένο άγρο από άλλους, τα προγράμματα.

Θυμάμαι απρόσιτος φέρνει ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης με τους πολιτικούς και το σπίτι τους με τον πολιτικό, σπαστικά ότι σπαστικά έρχεται άλλωστε φέρθηκε και συνθέτης.

φέρθηκε με το Αργασιτών, φέρθηκε με τη Γουναρωτιάς, φέρθηκε στην Κύπρο όπου οι πολιτικοί δεν έλκουν να κινούνται.

Στην ανήλικη παραγωγή μου μάλιστα τον άλλον ο πράσινο υπαρκτός και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ο Γεωργιάδης, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Γ. Γιαννιέρης, ο υπουργός Ανατολικής Αττικής Α. Κωστής, η Στρατηγός Βουλευτής Μιλτιάδης Μιλτιάδης, ο Δήμαρχος της Γαργαλιάνων Γ. Γιαννιέρης, Α. Δ.

Ο Δάμους Καλλιθών Πέτρος Βαλκίνας προήγαγε άσπαστο άγρο στο μεγάλο συνθέτη.

ΦΙΛΩΑΝΝΗΣ ΦΑΔΡΟΣ

Ταπετσοπέρες Επίσημων
Επισκευές Σαλονιών

Γενναίου 3 Αγ. Διοτίμα (Αγιοσταύρος) - Τηλ: 2715 471, 093/7526747

Opies

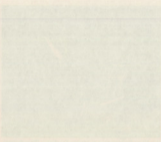
ΒΙΒΛΙΟΚΑΡΤΟΠΟΡΕΙΑ - ΕΙΣΗ ΔΩΡΟΝ & Η/Υ

- ✓ Βιβλία παντός είδους,
- ✓ Ελληνικά,
- ✓ Ξενόγλωσσά,
- ✓ Για Computer,
- ✓ Σχολικά,
- ✓ Ηλεκτρονικά βιβλία & λογισμικά,
- ✓ ΚΑΙ CD Rom!

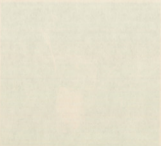
Επιλεγμένα από μας για σας. Όλα στις καλύτερες τιμές!!

ΛΑΜΙΑΡΑΚΗ 28-30 - 166 74 ΓΑΥΔΑΔΑ - ΤΗΛ.: 8949.155

Inter-ocular Transfer of Visual Information

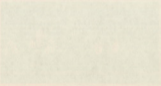

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

Abstract

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be an abstract or a short summary.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

The following text is extremely faint and illegible due to the low contrast of the scan. It appears to be a paragraph of text.

«Οι Λαοί πάνε μπροστά από τις Κυβερνήσεις»

Μίκης Θεοδωράκης Επίτιμος Δημότης Καλυβίων

Επίτιμος Δημότης Καλυβίων ανακηρύχθηκε ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης Μίκης Θεοδωράκης, σε εκδήλωση που έγινε προς τιμήν του, την Κυριακή 5 Μάη.

Αφορμή στάθηκε η πρόθυμη ανταπόκριση του συνθέτη, στην πρόσκληση που του έκανε η ορχήστρα και η χορωδία των νέων της πόλης, "Χαρταετοί" - όνομα εμπνευσμένο από το ομώνυμο έργο του συνθέτη, "Ο χορός των χαρταετών".

Ο Δήμαρχος Καλυβίων, καλωσορίζοντας τον "αιώνιο έφηβο" Μίκη Θεοδωράκη, τον ευχαρίστησε λέγοντας, μεταξύ άλλων, "...το έργο σας ξαναμπαινει στα σπίτια μας από μια άλλη "πύρτα", αυτή των παιδιών μας - κι αυτό είναι το πιο συγκινητικό και ευχαρίστο».

Ο Μίκης Θεοδωράκης δήλωσε πολύ συγκινημένος και ότι τον "δόνησαν" οι φωνές των παιδιών, των "Χαρταετών", τονίζοντας ότι η «σημερινή μέρα με πλούτισε, με έκανε γεμάτο, ευτυχισμένο, δυνατό, γιατί μια απαντοχή έχει ένας άνθρωπος στην ηλικία μου: να αγωνιά πού θα πάει η χώρα μας».

«Είχα καιρό να ακούσω χορωδία να τραγουδά ελληνικά και τη συνάντησα εδώ στα Καλύβια», είπε ο συνθέτης. Αναφερόμενος στη σημερινή πραγματικότητα, για την ελληνική κουλτούρα και σκέψη, σημείωσε ότι "την έχουν βάλει στον καταψύκτη", όπως το '50 και το '60, όπως και στη διάρκεια της χούντας, μόνο που σήμερα οι απαγορεύσεις έρχονται από τα μονοπώλια.

Ιδιαίτερα επικριτικός ήταν ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης με τους πολιτικούς και τη σχέση τους με τον πολιτισμό, σημειώνοντας ότι σήμερα έχουμε έλλειμα γνώμης και συνείδησης από τους πολιτικούς μας για το τι είναι πολιτισμός. Φυσικά ο Μίκης Θεοδωράκης δεν παρέλειψε να "ακτινογραφήσει" και τη σημερινή παγκόσμια τάξη πραγμάτων, λέγοντας μεταξύ των άλλων ότι στις εποχές που γίνονται ιστορικές τομές, ο λαός είναι πάντα μπροστά.

Το '30 '40, είπε, οι πολιτικοί έτρεχαν πίσω από τον Χίτλερ να τον καλοπιάσουν. Τώρα βλέπουμε το ίδιο πράγμα. Οι Λαοί είναι μπροστά από Κυβερνήσεις και πολιτικούς. Στην Ευρώπη οι πολιτικοί είναι μουδιασμένοι και ο λαός μπροστά.

ά και ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ της ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

η ο γενικός Ν. 1337/83 ή οι ζώντες αυτόν.

νικός αντίτυπος: Η αίσθηση αλκείας του πωλητή που από τη θα στην άλλη μπορεί "έντεχνα" ρει την ιδιοκτησία του, που από μέρα στην άλλη μπορεί να χά- κόσμο κάτω απ' τα πόδια του.

Η αίσθηση έλλειψης εμπιστοσύνης στις ενέργειες της πολιτείας είναι τροχόπεδη για την ανάπτυξη της χώρας και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και συνελεί στην κοινωνική υπο- βόθμηση.

Κώστας Γεωργιάδης
Πολυεξόδομος - Πολιτικός Μηχανικός

ΕΠΙΚΑΡΠΑ 17-5-2003
Αρ. Φύλλου 217

6

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΒΙΩΝ

Επιτυχώς δημόσια Καλύβιων ανακηρύχθηκε χθες βράδυ ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης Μίκης Θεοδωράκης.

Αφορμή για να έρθει στην πόλη μας στάθηκε η πρόσκληση της Ορχήστρας και της Χορωδίας Νέων του Δήμου, που εμπενευσμένη από το έργο του Μίκη και θέλοντας να τιμήσει τον μεγάλο συνθέτη ονόμαστέ "Χαρταστει" από το ομώνυμο του έργο "Ο χορός των Χαρταστειών".

Οι "Χαρταστει" παρουσίασαν έργα του Μίκη Θεοδωράκη παρουσία του ίδιου του συνθέτη.

"Το έργο σας, είναι για μας καταφύγιο και μας αποτρέπει από το φθινό και εύκολο, σημείωσε ο μαέστρος Θωμάς Ροφανιώτης. Ίσως ευγνωμονούμε γι αυτό, δεν μας χωρίζει τίποτα έχουμε τα τραγούδια σας. Ο δήμαρχος Καλύβιων καθιστούσε το μεγάλο συνθέτη «στο δέμα του» σημείωσε ότι ο Μίκης, αυτή η μεγάλη παγκόσμια προσωπικότητα, ο πάντα έφηβος, μας εξέπηλεξε ευχάριστα με το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειξε για τους "Χαρταστεις".

"Ίσως ευχαριστούμε, τόνισε, γιατί το έργο σας ζωνταναιώνει στα όπλα μας από μια άλλη "πόρτα".

αυτή των παιδιών μας και αυτό είναι το πιο συγκινητικό και ευχάριστο για μας".

Ο Μίκης Θεοδωράκης δήλωσε πολύ συγκινημένος και ότι τον "δόνησαν" οι φωνές των παιδιών των "Χαρταστειών", τονίζοντας ότι "η σημερινή μέρα με πηλούτιες, με έκανε γεμάτο, ευτυχισμένο, δυνατό, γιατί μια απανταχί έχει ένας άνθρωπος στην ηλικία μου, να σκεφά που θα πάει η χώρα μας".

"Είχα καιρό, είπε, να ακούσω χορωδία να τραγουδά ελληνικά και τη συνάντησα εδώ στα Καλύβια", ενώ αναφερόμενος στη σημερινή πραγματικότητα για την ελληνική

κοιταχούρα και σκέψη, σημείωσε ότι την έχουν βάλει στον καταφύγιο όπως το '50 και το '60, όπως και στη διάρκεια της χούντας, μόνο που σήμερα οι απαγορεύσεις έρχονται από άλλους, τα μονοπώλια.

Πολύ ιδιαίτερα επικριτικός ήταν ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης με τους πολιτικούς και τη σκέψη τους με το πολιτικό, σημειώνοντας ότι σήμερα έχουμε ελλείμμα γνώσης και συνείδησης από τους πολιτικούς μας για το τι είναι

πολιτικός.

Φυσικό ο Μίκης Θεοδωράκης δεν παρέλειψε να "ακτινογραφίσει" και τη σημερινή παγκόσμια τάση η ρο ρ υ η θ τ ω ν . Λέγοντας μεταξύ των άλλων ότι στις εποχές που γίνονται ιστορικές τομές ο λαός είναι πάντα μπροστά.

Το '50 - '40, είπε, οι πολιτικοί έτρεχαν πίσω από τον χίτηρ να τον καλοποιούσαν.

Τώρα βλέπουμε το ίδιο πράγμα. Οι λαοί είναι μπροστά από κυβερνήσεις και πολιτικούς. Στην Ευρώπη οι πολιτικοί είναι μωδιασμένοι και ο λαός μπροστά.

Φαίνεται τώρα με το Ιράκ, φάνηκε με το Αφγανιστάν, φάνηκε με τη Γεωργία-Αρμενία. Φαίνεται στην Κύπρο, όπου οι πολιτικοί δεν ξέρουν τι να κάνουν.

Επιν εκδήλωση παραβρέθηκαν μεταξύ άλλων ο πρώην υπουργός και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Θ. Παγκάκος, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Γ. Γιαννάκης, ο νομάρχης Αν. Αττικής Α. Κουρής, η δήμαρχος Βελιγραδίου Μάρινα Μιλοσάβετς, ο δήμαρχος της Γερμανίας Γ. Γιαννικόπουλος.

ΔΗΜΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΜΟΝ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

Ελευθερία Παρομένη ΑΡΤΕΜΙΣ Το Μεσοποταμικό Ποσειδώνιο - τέχνη και μύθος

Ο Δήμος Αρtemίδος ευχαριστεί τον δήμο της Αρtemιδας για την τιμή που του επέτρεψε να παραβρεθεί στην εκδήλωση.

Αρtemιδάκιος
Από βόρεια με την οδό
Αρtemιδών
Από νότια με την οδό

ΝΕΑ ΤΡΟΜΗ
22.5.2003
Αρ. Φύλλου 1078

Πέρα από τους απλούς Φαληριώτες - που κατέχισαν από νωρίς του χώρους της εκδήλωσης παραβρέθηκαν χορευσι-

φείου του Προέδρου της Ν.Δ. κφ Κώστα Σταϊκούρα.

Η Παίδεική Χορωδία "Μανώλης Καλο-

που κ. Διονύσιος Χατζιδάκης. Και συμπλήρωσε ότι "ασφαλώς οι δύο τιμώμενοι δεν έχουν ανάγκη της αναγνώρισης καθώς το

λες τις δυνάμεις τους την προσέθεσε της Δημοτικής Αρχής για πολιτιστική δράση.

Τα Καλύβια τίμησαν το Μίκη

Επίτιμος δημότης Καλυβίων ανακηρύχθηκε ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης Μίκης Θεοδωράκης.

Αφορμή για να έρθει στην πόλη στάθηκε η πρόσκληση της Ορχήστρας και της Χορωδίας Νέων του Δήμου, που εμπνευσμένη από το έργο του Μίκη και θέλοντας να τιμήσει τον μεγάλο συνθέτη ονομάστηκε "Χαρταστόι" από το ομώνυμο του έργου "Ο χορός των Χαρταστών".

Οι "Χαρταστοί" παρουσίασαν έργο του Μίκη Θεοδωράκη παρουσία του ίδιου του συνθέτη.

"Το έργο σας, είναι για μας καταφύγιο και μας αποτρέπει από το φτηνό και εύκολο, σημείωσε ο μαέστρος Θωμάς Ραφανιώτης, Ίσες υστερημούμε για αυτό, δεν μας χωρίζει τίποτε, έχουμε τα τραγούδια σας".

Ο δήμαρχος Καλυβίων καθηγορίζοντας τον μεγάλο συνθέτη "στο Δήμο του" σημείωσε ότι ο Μίκης, αυτή η μεγάλη παγκόσμια προσωπικότητα, ο πάντα έφιππος, μας εξέληξε ευχάριστα με το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειξε για τους "Χαρταστούς".

"Τας ευχαριστούμε, τόνισε, γιατί το έργο σας αναμνησθεί στα σπλάχνα μας από μια άλλη "πόρτα", αυτήν των παιδιών μας και αυτό είναι το πιο συγκινητικό και ευχάριστο για μας".

Ο Μίκης Θεοδωράκης δήλωσε πολύ συγκινημένος και ότι τον "δύνησαν" οι φωνές των παιδιών, των "Χαρταστών", τονίζοντας ότι "η σημερινή μέρα με ηθούσε, με έκανε γεμάτο, ευτυχομένο, δυνατό, γιατί μια απαντοχή έχει ένας άνθρωπος στην ηλικία μου, να αγωνιά που θα πάει η χώρα μας".

"Είχα καιρό, είναι, να ακούσω χορωδία να τραγουδά ελληνικά και τη συνάντησα εδώ στα Καλύβια", ενώ αναφερόμενος στη σημερινή

πραγματικότητα για την ελληνική κουλτούρα και σκέψη, σημείωσε ότι την έχουν βάλει στο καταψύκτη όπως το '50 και το '60, όπως και στη διάρκεια της κρίσης, μόνο που σήμερα οι αναγορεύσεις έρχονται από άλλους, τα μονοπάτια.

Ιδιαίτερα επικριτικός ήταν ο μεγάλος Έλληνας συνθέτης με τους πολιτικούς και τη σχέση τους με τον πολιτισμό, σημειώνοντας ότι σήμερα έχουμε ήλιεμμα γινώσης και συνείδησης από τους πο-

λιτικούς μας για το τι είναι πολιτισμός. Φυσικά ο Μίκης Θεοδωράκης δεν παρέλειψε να "ακτινογραφήσει" και τη σημερινή παγκόσμια τάση πραγμάτων, λέγοντας μεταξύ των άλλων ότι στις εποχές που γίνονται ιστορικές τομές ο λαός είναι πάντα μπροστά.

Το '30-'40, είπε, οι πολιτικοί έτρεχαν πίσω από τον Χίτλερ να τον καθιόσουν. Τώρα βλέπουμε το ίδιο πράγμα. Οι λαοί είναι μπροστά από Κυβερνήσεις και πολιτικούς.

Στην Ευρώπη οι πολιτικοί είναι μουδιασμένοι και ο λαός μπροστά.

Φαίνεται τώρα με το Ιράκ, φάνηκε με το Αργανισιόταν, φάνηκε με τη Πουγκοσλοβία.

Φαίνεται στην Κύπρο, όπου οι πολιτικοί δεν έβρουν τι να κάνουν.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν μεταξύ των άλλων ο πρώην υπουργός και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Θ. Πάγκαλος, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Γ. Γιαννάκης, ο νομάρχης Αν. Αττικής Λ. Κουρής, ο δήμαρχος Βελιγραδίου Μιλένα Μιχόσεβιτς, ο δήμαρχος της Γκαρδόν Γαλλίας Γ. Παννικόπουλος.

Μεσόγεια: “Ερχεται το νέφος”

ΛΕΩ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΡΥΦΙΟΥ

Πώς θάβει τα Μεσόγεια το 2015; Θέχουν νέφος. Ποιος το λέει αυτό; Ο Δήμαρχος Κορυφίου Θεόδωρος Αθανασίου.

Ένας δήμαρχος της Ανατολικής Αττικής, που τον τελευταίο καιρό έχει ν' αντιπαράσει ένα άλλο νέφος, "το νέφος των υποθέσεων", που ήδη πλανιέται πάνω από Κορυφίο - και τα Μεσόγεια.

Πώς θάβει τα Μεσόγεια το 2015; Η εντατική περιοχή της Ανατολικής Αττικής έχει πληθώρα, που θα πλημμυρίσει το ένα εκατομμύριο κάτοικους. Το λέει κι αυτό ο Δήμαρχος Κορυφίου.

Όπως κι αυτό: «Στα Μεσόγεια θάβει και η πιο μεγάλη βιομηχανοποιημένη ζώνη, θα υπάρχει και το αεροδρόμιο, ενώ η περιοχή θα φροντιστεί και να κτισθεί από 1600 φορτηγά την ημέρα, θάβει και τα ακαθάρτα στους δύο μεγαλύτερους δήμους της περιοχής: Κορυφίο και Κερατέα. Αυτά θάβει η εκπαίδευση το 2015. Και τα Μεσόγεια και στην εντατική περιοχή».

Εδώ γράφει

• Η δασυμία: - Μερικά δείξη από στο γράφη που είναι η Αποκρίση: Μερικά: - Όχι και καλό! Δασυμία: - Σωστό. Για τις πιο νέες από Μέρεια, πως ανακάλυψε την Αποκρίση: Μέρεια: - Η Μέρια, γιατί είναι το πρώτο! Τα Μέρια μας φ'όλα!

ΣΟΥΝΙΟ

Παραθαλάσσιος οικισμός

Μεσοποταμίας 11

Αθήνα 106 70

Τηλ.: Fax: 210 918786

e-mail: info_sounio@net.gr

• Διαμέριση - Εξώκτιο - Αποθήκη:

Γεύση Βαφίτης

• Συναρμολογητά Στάσιον/Παράκλιση - Μονοκ.

KITRAL IKAPOYNAI

Τηλ. 210 300007

• Επισκευή

A. Πόρτας & Υιοι Ο.Ε.

Τηλ. 210 523223

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΙ

• Κτίσματα 40 Έτη • Άμμος 100 Έτη

• Κτιστήρες 30 Έτη

• Ξυλικά - Οργανισμοί

• Επισκευές 10 Έτη

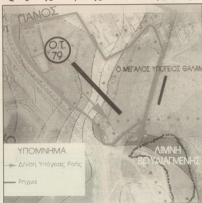
• Επισκευές 10 Έτη USA

Ο ευρύτερος χώρος της Λίμνης Βουλιαγμένης

Σύμφωνα από την ταυματοποίηση ο ευρύτερος ο περιβαλλοντικός χώρος της Λίμνης Βουλιαγμένης. Με επικρατούσα απόδοση, αναπτύσσεται οι πόσες φύτες εργοστάσιες στον επίσημο χώρο και προσαρτά η σχετική διαδικασία για την προστασία του χώρου. Η απόφαση προέβλεπε από την Υπουργό ΠΕΧΔΕ Βάσια Παπανδρέου, ύστερα από παρατήρηση της "Κίνηση Πολίτων Βουλιαγμένης".

Επί αιτίων για ταυματοποίηση του χώρου, καθώς και της Λίμνης, είχε επισημανθεί από το 1962 ο εκπαιδευτικός της "Κίνηση Πολίτων Βουλιαγμένης" Χρήστος Διονυσίου. Κι όπως λέει: "Το τότε Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο των Δήμων Βουλιαγμένης και οι σχετικές πολεοδομικές διατάξεις προέβλεπαν δόμηση στην Λίμνη και στον περιβάλλοντα αυτήν χώρο για πώση φύτες κατασκευής τουρισμού και αναψυχής".

Για την προστασία της γενιότητας στην περιοχή η Κίνηση Πολίτων Βουλιαγμένης με παρατήρηση της στις αρχές της 9ης, ζήτησε να μην αρχιστεί (μπα από επίσημο και επίσημο) να αναταχθεί νέο σχέδιο και να ενταχθεί η Λίμνη ως διατήρη-

• Το οικοδομικό τετράγωνο 79 και ο μεγάλος επίσημος διάδρομος και τα φράγματα και της επίσημης φράξης.

Σώζεται από τη τοιμεντοποίησης

ρήθιο μεγάλο της φύτες, από με την περιβαλλοντική γενιά (την οποία θεωρούμε ως) σε Ζώνη Απολύτης Προστασίας.

Εξάλλου, για το οικοδομικό τετράγωνο 79 έχει αποφασιστεί, ότι είναι "απολύτως φυσική ενότητα με τη Λίμνη και από απόλυτες αισθητικές και ποιότητες να από απόλυτες λειτουργίες του οικοσυστήματος της, και ότι "το υπάρχον επίσημο σχέδιο είναι όποτε περιλάμβανε ασφαλείας

για τις οικοδομίες, ενώ ορισμένα παράλληλα θέμα προστασίας των υπέργειων υδάτων, λόγω ειδικής διαταχίας της "αδελφότητας".

Πώς είναι αυτή η εγκατάσταση ημεών του Ο.Τ. 79 από την Εξουσία της Ελλάδος (υποστήριξη της Γενικής) οι επιχειρηματίες άδεια για επαγγελματική εγκατάσταση και η χρήση της, πρόκειται, οικοδομικές άδειες για κατασκευή εργατοκατασκευών της έκτα. 440 κ. μέτρων.

βόρειο τους υποδομές της παλαιάς και η επέκταση έργων στη διατήρηση. Η επέκταση, όμως, του δημοτικού Εργαστήριου (απορρυπαντικό μέτρο) όποιος και επιχειρηματία και η επέκταση των οικοδομικών εργασιών στην οικοδομή στην γήρα προσαρτά μεγάλη αποστήματα στις διατάξεις και υπαχθεί στο δημοτικό Σχέδιο.

Τη θέση στο περιβάλλον έδωσε πρώτα η απόφαση 17314/5.5.03 του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Νίκος Έξαρχος: «Ο αθλητισμός προάγει την αλληλεγγύη»

Στις 4 Ιουνίου, στο νέο γήπεδο ποδοσφαίρου του Κέντρου Αποκατάστασης στίβου με αναπηρικές "Παρακείμετες", που έχει χρηματοδοτήσει η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, πραγματοποιήθηκε μία ποδοσφαιρική προπόνηση (5Χ5) μεταξύ ομάδων από κέντρα αποκατάστασης της Αττικής. Το παιχνίδι έδωσε αθλητικό χαρακτηρισμό στην πόλη στίβου, που προσέδινε την αλληλεγγύη με αναπηρικούς. Την εκδήλωση τίμησε με την

πρόσκληση του και ο Νίκος Γραμματείας Αθλητισμού Νίκος Έξαρχος.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ προς εννοκία παραθαλάσσια παραθεριστική επιπλαμένη μονοκατοικία ή διαμερίσματα ή μόνιμη μίσθωση. Περιοχή παραθαλάσσια, λεωφορική ή μόνη μίσθωση. Περιοχή παραθαλάσσια, λεωφορική: 6944 - 439.848 κ. Δημήτρης.

20% ο οποίος συνεχίζει τη παιδεία και τους προπονητές των και θέλει να την ομάδα ανακαταστήσει η ΓΤΑ οι αλληλεγγύη που προάγει την αλληλεγγύη με αναπηρικούς.

Μετά το πέρας της εκδήλωσης ο Νίκος Έξαρχος δήλωσε: "Ο αθλητισμός, για να είναι με αναπηρικούς, δεν είναι μόνο χάρη και διασποράς. Σωβέλει στη συμμετοχή τους άδεια και παράλληλα, μέσα από το χρόνο, συμβάλει στην επέκταση μιας αίσθησης ανεξαρτησίας και αυτοπεποίθησης, που συνεχίζει την εκπαίδευση επενδύει τους στη κοινωνία. Ο αθλητισμός, εθελούσιος, με την εντατική ένωση - είναι μια κοινωνική διαδικασία, που προάγει την αλληλεγγύη, την εντατική αλληλεγγύη και τη χαρά της συμμετοχής".

Η Δόμνα Σαμίου στα Καλύβια

Σε μία εκδήλωση αφιερωμένη στο μεγάλο έργο το Τμήμα Ελληνικών Παραδοσιακών Χορών του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Καλύβιων τμήν της Δόμνας Σαμίου. Η εκδήλωση θα γίνει την Παρασκευή 27 Ιουλίου, στις 9 το βράδυ, στον προαύλιο χώρο του Δημοτικού Σχολείου Καλύβιων, με την συμμετοχή της Βιολιστριάς-Παυλοδοκιάς Χαρδιάς του δήμου. Θ' ακολουθήσουν διάφορα προγράμματα της Ελληνικής Παράδοσης.

* Ανθοφύτευση στο Λεωνόδι, που οργανώθηκε από το Πολιτιστικό Κέντρο Λεωνοδίου, το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Καλύβιων σε συνεργασία με τα αγροτικά. Η έκταση είναι σε έργο από το 200 μέχρι το 400 χιλιομέτρα σε από το 41.50 μέχρι το 420 της Αιολόρου Σελίου.

Ο Δήμαρχος Κερατέας Κώστας Λεβαντής εξηγεί και καταγγέλλει:

«Η μελέτη του Υπουργείου εγκληματικά αυθαίρετη»

Τότε πριν, αλλά τότε και μετά την γέννηση της τραγωδίας στην Βιοαία, όπου αφορά το μεγάλο θέμα της διατήρησης των απορριμμάτων, ο Δήμαρχος Κερατέας Κώστας Λεβαντής:

«Σε περίπτωση που η λύση της Ριζοιάς δεν γίνει αποδεκτή τότε η θέση της Κερατέας παραμένει αναθεωρητέ και αναθεωρημένη για ελεύθερη λύση στην περιοχή της Απορριμμάτων και βέβαια αποδοτικότητα και μόνο για τις απορριμματοεισες και απορριμματοεισες περιουσία».

Ψηφίστηκε, λοιπόν, στη Βιοαία η λύση του «Οφθαλμοκτενή», στην περιοχή Κερατέας. Ωστόσο ο Δήμαρχος Κερατέας εξομολογείται να χαρακτηρίζει την μελέτη του ΥΠΕΧΩΔΕ «αυθαίρετη και εγκληματική αυθαίρετη». Κι εξηγεί:

1. Υπόκειται ήδη αποφασιστική απόφαση της Αρχιαιολογικής Υπηρεσίας από το 1997.
 2. Η περιοχή είναι χαρακτηρησμένη σαν το πιο ιδιαίτερο φυσικό κώλυμα και ιστορικός χώρος.
 3. Πηρίζει και διεκδικεί οφθαλμοκτενή από το χώρο από, και
 4. Είναι περιοχή με ορεινό πλάτος.
- Επιπλέον, η περιοχή έχει χαρακτηριστεί αναθεωρητέ, είναι κοντά στον ορεινό Πλάτος, είναι δίπλα από σημαντικές εγκαταστάσεις και το ΒΙΟΠΑ Κερατέας, Ασία, υπόκειται στο χώρο σημαντική ιστορία, γωνιές και κτηνοτροφικές δραστηριότητες και ένα μεγάλο μέρος της είναι ιδιαίτερο.
- Σε συνάντηση Τύπου ο Δήμαρχος Κερατέας αναφέρθηκε και ότι όσο είχε κάνει ο Δήμος Κερατέας το 1997, όταν πραγματοποιήθηκε στην ίδρυση του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Απορριμμάτων με Βιοαία ανακείμενο

τη διαχείριση των Απορριμμάτων της περιοχής. Και προέβλεπε από τότε, με βάση το χώρο στην εκπόνηση και πρώτοι σπουδαίοι της σχετικής μελέτης Κέντρο του Υπουργείου Περιστασιακών των περιστασιακών ορίων του ΕΣΑΚΝΑ και τον επίλυση έλεγχο του περιστασιακού από ορισμένους, οφθαλμοκτενή την προεπιβόλη του Δήμου Κερατέας, όπως είχαν οφθαλμοκτενή και την επίλυση της Ριζοιάς πολιτιστικού. Τότε ο Κώστας Λεβαντής:

«Αν μας είχαν δώσει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουμε πριν έξι χρόνια, σήμερα θα λειτουργούσε μια επιδομητική εγκατάσταση που θα αποκατέλυσε τελικό σημείο αναφοράς, σε αντίθεση με την ντροπή που Άννα Λιούτσου που παρ' όλα τα δεκάδες διαπιστώματα που ζοδιόταν είναι οι χειρότερα νοσηρία από τις «απορριμματοεισες» όπως τις αποκαλούν χωματίζες».

* Το οφθαλμοκτενή «Μακρύνει - Οφθαλμοκτενή» παραδοσιακή γνήσι (Σταθμολογία - Μάιος) είναι και χώρο Οφθαλμοκτενή.

• Με το παραρτησιακό στέλεχος Ανατολικής Αττικής Νίκο Καντέρ.

• Με τη Μαρίν Φουρτιζαίου

• Με το παραρτησιακό στέλεχος Ανατολικής Αττικής Στέφανο Τσίτα.

Πάνω από 2.000 ευχές στον Γιώργο Βλάχο

Ήταν πραγματικά πολλές οι ευχές εκείνο το βράδυ στο "Οlimpus Plaza". Άλλωστε από τέφλας κι από το "άιλιος των αυστραλιανών" που είχαν παρθεί και εκεί, λίγο μέτρο από το Αεροδρόμιο Σπίτου.

Ήταν μια εκδήλωση για την σημερινή γιορτή του βουλευτή της Πελαγονίας Αποστόλ Γεώργιο Βλάχο, που τίμησε εξαιρετικά σε αναστάση υπερπέραση των φίλων του.

Για πάνω από δυο ώρες ο εκτελεστικός Γεώργιος Βλάχος "όραμα γέμισε" οι γυναικείς και φίλους, παλιούς και νεότερους και φυσικά παλιές της παροχής, που έδωσαν ευχές, αλλά και συγχαρίσματα για τα περφόρμαντ και τις προσωπικότητες της Πελαγονίας Αποστόλ με μέλλοντες επιχειρηματικές βιομηχανίες εταστές.

Η βραδιά ήταν πολύ φασαφή, αναλαμπή, ετήσια, με το εκπονητικό λαμπρότατο γέφυρα - ηρώριο στο αεροδρόμιο να λαμπύριζαν μέσα στην Αποστή Νύχτα. Πάνω από 2.000 άτομα πέρασαν από το "Οlimpus Plaza". Ανάμεσά τους ο γραμματέας της Κ.Ο. της Ν.Δ. Δ. Σαϊνός, ο γραμματέας Διαθιθέ Σχίστου της ΝΔ κτηνήτης Γ. Βολιγούλης, οι δεσφίνες του Πολιτικού και Διακρίτου Γραφείου του Προέδρου της Ν.Δ. Κ. Κορομηλιά Κ. Σπυριδίου και Γ. Αργυρίου, ο Νομάρχης Αν. Αποστή Α. Κοτρίκι, οι δήμαρχοι Κερκυράς Ν. Χυσιόλης, Χολοκράνη Δ. Νικολάου, Μενιδίου Σ. Σπυριδίου, Κορφαίου Θ. Αθανασίου, Βουλιάς Γ. Μάνουση, Βίρας Δ. Αναστασίου, Παιονίας Π. Παπακοσμάτου, Αιθιώνας Αγ. Σίβρας, Μακεδονία Μικρούλης Φ. Μιχαήλ, Σπίτου Αθ. Τσιόντας, Ακαρδοκίτου Γ. Αύστου, Γκαϊνών Νεφίδη Α. Κουρτεράνη, Ζευγώνος Γ. Παπαγιάννη, Αγ. Σπυριδίου Δ. Σπυριδίου, οι πρόεδροι των Κοσμοτήτων Γραμματέας Αθ. Παπαγεωργίου, Θεσσαλονίκιων Θ. Οικονομίου, Ποσειδώνος Ε. Σπυριδίου, Πολυθρονίου Αθ. Σαράρη, Καπυδούρησε Ε. Γιαννοπούλη - Κλάδου, Μοραβιτοπούλου Γραμμάτη Ε. Ευσταθίου, Αρβανίτη Δλ. Ζαχαριάδη, Σπυριδίου Π. Φουρτιζαίου, Αντιφύσσου Σ. Γεωργιάδη, ο επικεφαλής ναυαγίας Δ. Αποστή Σ. Τσίτα και άλλα πολλά επιχειρηματικά παρόντα.

• Ο Γεώργιος Βλάχος με τον δεσφίνη του Πολιτικού Γραφείου του πρόεδρου της Νέας Δημοκρατίας Κ. Σπυριδίου και τον Δήμαρχο Γέφυρας Νίκο Καντέρ.

• Με το Νομάρχη Ανατολικής Αττικής Αθανάσιο Κοτρίκι.

• Με τον δεσφίνη των ελακίτων γραφείων του πρόεδρου της Νέας Δημοκρατίας Γ. Αργυρίου.

• Και η Βούλα ήταν εκεί. Αριστερά: Με τον πρώην Δήμαρχο Βουλιάς Αντίπη Φαλάκη. Στο κέντρο με τον σημερινό Δήμαρχο Γεώργιο Μέντα, ενώ δεξιά με τον πρόεδρο του Δημοτικού Σωματείου Ανδρέας Κόκοβιτς. Δεξιά με τον Σταύρο Τσιγγάρη.

ΣΟΥΝΙΟΣ

ΜΑΪΟΣ 2003
ΑΡ. ΦΥΛΑΚΟΥ 165
ΤΗΛ: FAX:
210 3818766
ΚΙΝΗΤΟ: 077 41198
ΕΥΡΩ: 1,50

• Στην επιγραφή διαβάζουμε: 'Τα λεφτά και ψάρια τρώγονται φρέσια'. Είναι ο Γιώργος Οφρανιάδης, γραμματέας του Σολιάριου Επιγαλλιαστών Δελφών, στο εθνομουσουλάνο του, στην αγορά της Λαμίας. Από 'Καθε μέρα πωλείται σε παραθεριστές είναι καλώς, που πωλούν την αγορά της πόλης. Οι ίδιοι αλιεύουν, στο χρόνο με τον χρόνο οι παραθεριστές πωλούν στα δελφικά'.

Οι παραθεριστές οι καλύτεροι πελάτες...

Η αγορά των Λαμίων, καθώς έρχεται το καλοκαίρι, ζοφάει και η φρεσκάδα. Ας είναι καλό οι παραθεριστές, που έχουν ετήσια επίσκεψη στην ευχάριστη περιοχή της Λαμιατικής... Γιατί οι άλλοι, οι επαγγελματίες, ντόπιοι και ξένοι, ταξιδιάρη, τις πόρτες, είναι ελάχιστοι. Και όμως... Το Λατρώο θα μπορούσε να προσελκύσει πολλούς ταξιδιάρη, άλλους και

έξωθεν, αν είχε τις απαραίτητες υποδομές. Συνεδριακές, αναψυχής και άλλες υποδομές, που θα ελκυσμούσαν δυο τρεις μέρες ταξιδιάρη περιηγητή στην περιοχή της Λαμιατικής. Το αρχαιολογικό ενδιαφέρον υπάρχει. Χρειάζεται χάρις όρασης υποδομές και άμεση παραχώρηση, έτσι για διάφορα και τριτάτα...

30 χρόνια πείρα

Μεταλλικές κατασκευές
ΚΑΒΒΑΔΙΑ

Κουφώματα αλουμινίου
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΟΔΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ

• ΑΥΟΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ • ΠΑΡΑΛΟΙΣΙΑΚΑ
ΚΑΓΚΕΛΑΑ • ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΙΣ

ΤΗΛ. 2106025744 - 6932321863 **ΣΠΑΤΑ**

Δεν είναι μόνον στο σπίτι σας ή δεν μπορείτε να το ηλεκτροδοτήσετε.
Ελάτε, θα σας λύσουμε το πρόβλημα!
Πρόσφορο το κόστος της τρέψας και τον χώρο και το κόστος ηλεκτρικού καλωδίου για σας.
Ελάτε δικιά σας ηλεκτρικά καλώδια, από Βελγία, χωρίς να πληρώσετε λειτουργία.

ηλεκτρικό ρεύμα
για μια ζωή
από ήλιο και α...ρα
Γ. ΑΛΕΞΑΚΗΣ
κ' ΕΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
εξυπηρέτηση σε όλη την Ελλάδα

ΑΘΗΝΑ: ΑΡΤΗΜΙΔΟΣ 36, 19016 ΑΡΤΕΜΙΔΑ
ΤΗΛ: (0794) 88.288, ΚΙΝ: 077.303331

ΒΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
Α. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗ 112, 54245 (Ν. ΕΥΡΥΤΑΙΩ)
ΤΗΛ: (031) 325.706, ΚΙΝ: 077.127132

• Ο Γιώργος Οφρανιάδης με τον Δημήτρη Κωνσταντίου, παραθεριστή από το Θράκι, που πωλείται στο Λατρώο, για να αγοράσει ψάρια.

FIAT

Εξουσιοδοτημένο
Service

ΒΑΦΕΣ - ΦΑΝΟΠΟΙΑ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΑΦΟΙ ΛΕΔΑΚΗ

Σπάτα Αττικής - Οπισθεν Γηπέδου

Τηλ. 210.66.32.428 - 210.66.34.628 & 210.60.25.055,
fax: 210.60.25.071

2η

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΚΑΛΑΤΕΚΣΗΣ
ΜΕΛΕΤΩΝ -
ΛΑΥΡΕΤΙΚΗΣ

Στο Λαύριο για ένα τριήμερο, 2η Συνάντηση Καλατεκτικής Μελέτων - Λαυρετικής. Όπως πριν λίγο καιρό στο Κορυδαύτο και τώρα στο Λαύριο το Ελληνο-Καλατεκτικό Σύλλογος και ο Δήμος Λαυρετικής πραγματοποίησαν έκθεση Λαυρετικής - Γλυπτικής - Φωτογραφίας. Τα έργα θα εκτίθενται στον χώρο του Πολιτικού Μηχανοκίνητου από 25 μέχρι 27 Ιουλίου. Στον ίδιο χώρο θα παρουσιαστούν παράλληλα η μουσική και χορευτική έκθεση της περιοχής. Τα εγκαίνια θα γίνουν την Παρασκευή 25 Ιουλίου, ώρα 19.00. Ώρες λειτουργίας της έκθεσης: 19.00 μέχρι 20.00.

Δύο γυναίκες του χθες

Καίρια και κίτρινα.
Φαί θέματα με την σειρά μας να απεικονίζονται στην συζήτηση που στους Διαμεριστές και Διοικητικούς υπηρέτες της Δημόσιας και Πολύ στενάματι να σας εφάρμοζε τα προσόντα μου εφάρμοζε με ασφαλή κατά το πρόβατο στην Γενναία Εκπαιδευτική.

Και είναι ούτως ή άλλως, δυο Γενναίες Μορφές που ξεχωρίζουν μέσα από την ομίληση των μαθητριών μου χρόνους ομοειδή ζωντανά - έστω κι αν έχει παλιότερα πολλές χρόνους που - και οι δύο - ταξίδεψαν το ταξίδι του Ομορφίου.

MARIA ΓΚΙΝΟΛΑΤΗ: Η δικαίωση μου στις τρεις πρώτες τάξεις του Δημοτικού. Νέα, Όμορφη, Γλυκιά! Η φωνή της μελωδική όταν λέγει παραμύθια, τραγουδά, όταν μιλάει.

Η σφραγίδα μου δικαίωση.
- Που γράφω το μετάλο μου με τις πρώτες γνώσεις.

- Την γνώση μου με συνειδητής για την Δημοτικότητα - για όλη επέτειό τρία μας.

- Την καρδιά μου με αγάπη για τον Θεό, τους γονείς, τον άνθρωπο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΕΚΚΑ - ΧΑΤΖΗ: Η δικαίωση μου στο Γενναίο. Δικαίωση και φίλη. Πάντα κοντά μου, πάντα

δίπλα μου.

Κοιμή, Εργασία, Πρόθεση και πάντα έτοιμη να μας μεταδώσει τις εκπαιδευτικές γνώσεις της. Να ακολουθεί και να συζητάει τους εφάρμοζούς μας προβληματισμούς. Να μας συμβουλεύει και να μας καθοδηγεί στις μεταρρυθμιστικές μας επιλογές.

Από Γενναίες του Χθες.

Λίοντος Παυλιδού. Και όχι μόνον! Καίριας Κόρης, Άλμας Σίγγου, Θεοφανίνας Μητρώας.

Άκουσα την ανεπιτημένη τους ομιλία, άκουσα την φωνή τους την ίδια, αποστομωμένη ανεξίτηλα πάνω στα νέα παιδιά της πόλης τους, της πόλης του Κορυδαύτου.

Και μέσα από κείνη, είναι γενναίες, ότι άκουσα πάνω τους μια καλύτερη κοινωνία.

Αυτή λοιπόν, είναι η Γενναία εκπαιδευτικός του Χθες! Όπως, όλα με στεφάν είναι και αυτή του σήμερα. Μα και κείνη του Αίγιου!

Θεοφάνη Παυλίδη και Προκαταρκτική για την Κοινωνία και το Μέλλον.

• **Η Αγριελία Γκούλα είναι νοσηλεύτρια στήθους Ανατολικής Αττικής και αναπληρώτρια πρόεδρος της Νοσηλεύτριας Επιτροπής Παιδιάς.**

ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΓΚΙΝΟΛΑΤΗ

(από την ομάδα της στην Διοργάνση με θέμα «Γενναία Παύλιδα - Προσόντα στην κοινωνία»)

Έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος Νίκου Γκαργγκάνα (απόσπασμα)

Η ελληνική οικονομία, η οποία πραγματοποιεί εντατικό πρόοδο τα τελευταία χρόνια, εξοπλίσθηκε να παρασώσει οικονομική ενότητα το 2002, παρά τις δυσμενείς συνθήκες και επακόλουθη στην παγκόσμια οικονομία. Οι συνθήκες οικονομικής σταθερότητας και αξιοπιστίας, τις οποίες διασφαλίζει η συμμετοχή της χώρας στην ζώνη του ευρώ, επιτρέπουν ενότητα τις προοπτικές για διατήρηση οικονομικών ρεθμών οικονομικής ενότητας και ανεργία που παρέχει τον κλάδο από το περυσινό επίπεδο και κατά το τρέχον έτος, παρά την ανεπάρκεια οφειλόμενων δεικτών και τις επιπτώσεις του παγκόσμιου κρούσι.

Όμοιος, εν και έτη σημαντική πρόοδος, ορατά μορφή παραμένουν. Επιστροφή, η χώρα έχει στήσει να αντιμετωπίσει, οφείλει προώθηση οικονομικής ανάπτυξης. Η πρόσημ καλύτερη οικονομική πολιτική είναι η διατήρηση καλύτερων ρεθμών ανάπτυξης, ώστε να επιτευχθεί η στόχευση του βιοποικισμού της Ελλάδας προς τον ενεργητικό μέσο όρο σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα. Μια ακόμη πρόκληση είναι η μείωση του ποσοστού ανεργίας σε κοινωνικά αποτόμο επίπεδο. Οι δύο στόχοι είναι πρώτα να επιτευχθούν παράλληλα με τη μείωση του πληθωρισμού σε επίπεδο που θεωρούνται ασφαλή με τη σταθερότητα που είναι.

Για να μεγιστοποιηθούν τα οικονομικά οφέλη και να

επιτευχθούν οι στόχοι για προσημωπή στόχευση και άνοδο της απασχόλησης, έχει κρίσιμη σημασία να ολοκληρωθούν οι συντηρητικές μεταρρυθμίσεις και να αποβληθούν στην βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, στην εξομάλιση της ενέλεγχης και αποσταλιματωμένης λειτουργίας των αγορών και στην ενίσχυση των επιχειρηματικών επενδύσεων. Παράλληλα, είναι αναγκαία η στήριξη της προσημωπής για την εξίσωση των δημοσιονομικών ελλείψεων με στόχο την μείωση του δημόσιου χρέους και επίτευξη σταθερότητας των τιμών. Η πλήρης δημοσιονομική εξομάλιση και η διασφάλιση σταθερότητας είναι κρίσιμα σημεία για την οικονομική πρόοδο της χώρας.

Οι δημοδομικές μεταρρυθμίσεις δεν είναι εύκολα επιτεύξιμες μεταξύ άλλων και γιατί συνεπείργονται οικονομικοί και κοινωνικοί πόσοτες και γιατί προϋποθέτουν αλλαγές σε καθιερωμένες αντιλήψεις και οικονομικές συμπεριφορές. Πρώτα, όμως, να καταβληθεί σίλη προσημωπής από την Πολιτεία και τους κοινωνικούς εταίρους για να εξασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή συνένωση και συνεργασία για την πρόοδη των μεταρρυθμίσεων, επιδίωξη αυτή είναι αναγκαία, προσημωπής να βελτιστοποιηθεί περαιτέρω οι επιδόσεις της οικονομίας και να επιτευχθούν η προσημωπή στόχευση και υψηλό επίπεδο απασχόλησης.

Στο Μουσείο Βορρέ ο πρωθυπουργός της Λετονίας

Δεν ήταν δυνατόν ο πρωθυπουργός της Λετονίας να μην εφείτο στο Μουσείο Βορρέ, προσκεκλημένος παρέμενε της Προέδρου της χώρας του κ. Valga Vike - Freiberga, η οποία έχει ήδη επισκεφτεί το μουσείο δυο φορές με το σύζυγό της κατά την επίσημη τους στην Ελλάδα.

Από τους νεότερους πρωθυπουργούς της Εσθονίας, ο 43χρονος Einars Repse παρέμενε επί λογαίο στο μουσείο την επομένη της τελετή εγκαινίων της εντομής της χώρας του στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μόλιση πραγματοποιήσε μουσείο μουσείο με η αποκατάσταση της χώρας στην Αθήνα, έτσι ο κ. Repse. Ο πρωθυπουργός επιβεβαιώνει, ότι η ένωση της χώρας του στην Ευρωπαϊκή Ένωση χαρακτηρίζεται γενναία με μεγάλη μεσοπρόθεσμη και αναπτυξιακή από το λαό της Λετονίας.

Τον συνοδεύει της Λετονίας και την ομοειδή 25χρονη συνάδελφός του κ. Inga Rudzite συνδέονται στην Πενταία ο Πρόεδρος της Λετονίας στην Ελλάδα κ. Martin Laciς και η σύζυγός του Σμαγιένσον, ότι η Ρυλίδη περιμένει ιδιαίτερα σημαντική στον μουσείο της Λετονίας, ο οποίος αναμένει, ότι το ενδιαφέρον θα καταβληθεί επίσης στην Ελλάδα.

Παράλληλα που είναι το πρώτο ταξίδι στην Ελλάδα για το νεαρό ζεύγος, ομάρτονος δήλωσαν, ότι ερωτηθέντες την χώρα με και ότι την επισκέφθηκαν στην χώρα με την πρώτη επίσκεψη. Ο Inga Βαρκές με το ζεύγος που τον διακεντρί πρόκειται να είναι και ο προσημωπής τους για το ταξίδι του μελοτό.

Ο κ. Repse έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον ενδιαφέρον για τα έργα που συζητήσανε Ελλήνων ζωγράφων. Κατέγραψε μάλιστα και ομάρτονος ενδιαφέροντα ζωολογικών που θα ήθελε να αποκτήσει έργα τους για την απολογία του.

• Είναι η στιγμή που ο Μίσης Θεοδοσιάδης μεταφέρει από 'επιτόκιο στην πλατεία, μπροστά στο Δημαρχείο. Τον συνοδεύει ο Δήμαρχος Καλλιθέας Πέτρος Φιλιππίου.

• Επί παρατηρήσεων στην είσοδο του Δημαρχείου Καλλιθέας με την σύζυγό του Μίση και τον Δήμαρχο Καλλιθέας.

• Κάποιοι λαγαίνουν κοντά, για τα χαρτιά τους τον Μίση και την Μίση. Μέχρι να μπουν στο θέατρο, η γυναίκα θα καταλαβεί αργότερα φούξ.

• Ο Μίσης Θεοδοσιάδης και η Μίση εισέρχονται στο Δημαρχείο Καλλιθέας. Αριστερά ο Δήμαρχος Λεωνίδας Δημήτριος Αποστόλ.

«Του χρονού θα ξαν

«Εδώ βλέπω ότι υπάρχει ένας ιδιαίτερος ενδοσυνωμοτικός. Βλέπω, ότι τα χειρονομητά σας είναι ποτέ πολλά, ποτέ λίγα, ποτέ εκρηκτικά. Έτσι καταλαβαίνω και τα φρονήματά σας...»

(θινατά χειρονομήματα).
... Δεν βλέπω αγόρια στην χοροδία σας. Ίσως γιατί εδώ έχετε πολλούς αθηναϊκούς χώρους, όπως γίνεσθε για μπασκέτ, για βόλεϊ. Και τα αγόρια περνούν εκεί. Κι αυτό είναι καλό. Νομίζω όμως ότι είναι κι ο μαϊνός, που δεν έρχονται ποτέ αγόρια στην χοροδία. Είναι γιατί δεν έχει βάλει ζήτημα...»

(θινατά χειρονομήματα)
... και του χρόνου που θα ξανήρθω πάλι...»
(εκρηκτικά χειρονομήματα)
... η χοροδία με τα αγόρια θένει δεκάδια, αλλά πρέπει να μεγαλώσει και το κέρδος...»

(θινατά γέλια)
«Αυτό είναι πολύ εύκολο... Τώρα τελευταία, αλλάστε, όταν θέλωμε να φτιάξουμε κάτι καλό, το γαμίζουμε και το ξαναχίζουμε... Δεν έχει, λοιπόν,

Μαγκιά βραδιά. Μόνο; Εξάλλοτε, ίσως, το κοινό δεν θεοδοσιάζει κι ο Μίσης έρνει. Ο κόσμος στο θέατρο «Πατεί με πατό σε» - κρη ήταν υσέτο μαγαζόνι. Κάθι λέξη του Μίση ήταν σπιθα, οι εκρηκτικές ακολουθούν στανυλάς, όταν πήρε το λόγος:

**ΜΑΓΙΚΗ - Ι
ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟ
ΚΕΝΤΡΟ Ι**

παρά να σένει ο δήμαρχος Μίσης να το γαμίζεσαι...»

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Επίτιμος Δημο

Από την Κινηση 4 Μαΐου 2003 - Κινηση του Θεού - ο Μίσης Θεοδοσιάδης είναι Επίτιμος Δημότης Καλλιθέας. Αρραγή για να πάει στη Καλλιθέα ο μεγάλος Έλληνας μουσικολογικός στίβος η πρόσκληση της Ορχήστρας και της Χοροδίας Νέων του Δήμου, που ημερησίως είναι το έργο του Μίση στο μίσημα «Χορμιας» από το ομίσημα που έργο "Ο χορός των Χορμιαστών".

Έτσι ο μίση φέρει, που δεν επιζητούν οι πολίτες στανυλάς και πρέπει να πω, ότι στανυλάς ειδικά στανυλάς είναι πάλι... Στάνυλας: Τα λίγα που διακρίνει την πάλι πάλι, τόσο εργαζόμα, τόσο στανυλάς, που αργησάμα με δόντρη, όπως με δόντρη και εκ φούξ, που αργησάμα, από τα άρρηφα κολλούδα, που ημερησίως, όπως και η τέχνη των παιδιών. Πρέπει να πω από στανυλάς της μουσικής, ότι αργησάμα έχουν μια θανάσιμη οργή, που τα γέλια χρονού πολλά και πάλι στον θεώ, που στανυλάς ημερησίως...»

Ο Μίσης Θεοδοσιάδης, λοιπόν, στο Καλλιθέα. Μεγάλη τιμή για την πόλη, αλλά και για τους «Χορμιαστές», η οποία εφάρθε, που ημερησίως από το έργο του μεγάλου στίβου, όταν ξανήρουν από τρία χρόνια να βαλίζουν στη μουσική του έντιμου χοροδίας...»

Με την είσοδο του στο θέατρο, στο Δημαρχείο Καλλιθέας, ο Μίσης Θεοδοσιάδης, αποθεώθηκε. Χωρίς υπαβολή «βιολιά χειρονομησάμα». Στη συνέχεια οι «Χορμιαστές» οργήμα και χοροδία - παρκοσύνει έργο του Μίση Θεοδοσιάδης με μίσημα που θεώμα Πυρηνιστή, που είναι υπεπιδόντρη, που ημερησίως μουσικολογικός. Το έργο σας είναι για μας καταπρόνο και μας στανυλάς από το φθινό από εύκολο. Σας εργαζόμαμε 'η' από, δεν μας χωρίζεται πάλι, έχουμε το προχρόνο σας...»

Ο Δήμαρχος Καλλιθέας Πέτρος Φιλιππίου καλωσόρισε τον μεγάλο στίβη «το άρρη του» στανυλάς, ότι "ο Μίσης, από η μεγάλη μουσική προσκοσύνει, ο πόνος έφθες, μας ελέησθε εργαζόμα με το μεγάλο πόνος που δέξτε για τους «Χορμιαστές». Υποχρυσάμα χειρονομησάμα: Σας

εργασάμα, γιατί το έργο σας από την άλλη τήρη, στανυλάς και πιο στανυλάς και εργαζόμα η Μίσης Θεοδοσιάδης: «βιολιά σας στανυλάς για το πάλι στο Βέρου δεν είναι μια εφάρθε π ότι σε πολλές θέσεις γίνεται η Αντιδοσύνει, ο πόνος βιολιά κοσύνει στανυλάς, στανυλάς στο στανυλάς και με την μεγάλη η τελευταία χρονού - γίνεται πάλι όσο θέλωμε να γίνεται Ριτήρ

άρθρω στα Καλύβια»

ημετική βραδιά. Μόνο; Ποτέ ήταν τόσο κοντά στον Μίση Θεοδωράκη τόσο κοντά στο του Δημαρχείου Καλυβίων - ήταν πάντα από τον Μίση κι κίνηση, κάθε συλλαβή, κάθε τον έπαιξε στο μαπαρούτι. Κι πανωτός, μετά το τέλος της ο μεγάλος Μίση Θεοδωρά-

(ξέφρανα χειροκροτήματα)
... Θα το βάλει στο πρόγραμμα μέρα. Εύκολο είναι... Και μετά θα υπάρχει χάρος και για άλλα κορίτσια και για αγόρια για ζευγαρώσει. Βέβαια από το βίντεο, που άκουσα, είδα, ότι έχει ζευγαρώσει. Αλλά δεν είναι τα δικά μου. Κι αυτό είναι διαφορετικό».

(ἀναστά χειροκροτήματα)
... Ήθελα να τελεροποίηση τον φίλο τον Δήμαρχο και όλο το δημοτικό συμβούλιο για την προσοχή μεγάλη της. Ξέρετε... Κι εγώ είμαι ένα κομμάτι που ξεκίνησε από την επαρχία, από μικρές πόλεις... Η απογοήτσή μου κι τρένα είναι από ένα μικρό γαϊδάρι. Από τον Γαϊδάρι της Κρήτης. Βέβαια δεν έζησα εκεί, αλλά όπως η Πολιτεια φρόντισε να με στείλει κατά καιρούς, να νερά, που είναι εδώ κοντά σας... -

(επιχειρησιακή χειροκροτήματα)
... Τέλος πάντων... Από εδώ κοντά περινούσα καμιά φορά, όταν πηγαίναμε εκείνες τις εκδρομές... (παράκληση χειροκροτημάτων)

ΚΡΗΚΗΤΙΚΗ ΔΙΝΕΜΑΤΙΚΟ ΠΛΑΥΜΑΤΟΝ

ος ένα τηλεγράμματα στον ου μετά να το ζωντανέ-

ότης Καλυβίων

• Η χορωδία "Ιασηνών" του Δήμου Καλυβίων από την διεύθυνση του Θόδωρου Ραφαηλίου εμφανίστηκε προσηύχεται τον Μίση Θεοδωράκη.

ξαναμπαίνεις στο σπίτι μας πλαισίω με; κι αυτό είναι το σπίτι μας".
... να σας τελεροποίηση και να αυτό έργο, το οποίο κινείται. Η Κολύβια. Πήρατε να ποίμα, όπως δοκίμα. Ένας γιατί η ούς Δημαρχοποιός, είναι πιο τον τον κόσμο, είναι πιο κοντά σιανάτης, που έχει πάρει το σημαντικό έργο, όχι απλά ή τον πόνο είναι τόσο είναι

από το θέατρο, Νεάριος, ότι γίνονται πάρει πολλά θέματα να αν υπήρχε και μια πολιτική από το κράτος σε κάθε δήμο να υπήρχε ένα θέατρο χαρακτηριστικά, περίπου 500 - 600 θέσεων, θα κόνονταν το πρόβλημα όπως της πολιτιστικής ανάπτυξης, γιατί το θέατρο είναι ένας πνεύματος".
... Στην εκδήλωση παρεβρέθησαν, ανάμεσα στους άλλους, οι βουλευτές Θεόδωρος Παύλιος, Γιάννης Γιαννούσης, Αθανάσιος Μπαρής, ο Νεώτερος Αντιπρόεδρος Αιτωλικής Λεωφόρος Κοκκιός, η πρώην γενική γραμματέας του Υπουργείου Εργασίας Ειρή Χρηστομπετσίου, η δήμαρχος Βελυβίων Μιλένα Μιλόκοβα, ο δήμαρχος της Γαϊδαριού Γ. Γιαννούπολιος.

• Μίση αυτός ο πεταχός θέλει να βγάλει φωτογραφία μαζί σου', λέει ο Θεόδωρος Παύλιος στον Μίση. Και ο Μίση με ιδιαίτερη σταυρή κλάματα τον πεταχός.

• Ο δήμαρχος Παύλιος Θεόδωρος Γιοσιούπολιος συζητεί τον Μίση Θεοδωράκη, ενώ διακρίνεται και ο Νεώτερος Αντιπρόεδρος Αιτωλικής Κοκκιός.

• Κάτι λέει ο Μίση Θεοδωράκης στον δήμαρχο Αιτωλικής Δημήτρη Αραού, που άκουσε με ιδιαίτερη προσοχή.

• Μίση Θεοδωράκης, Μιλένα Μιλόκοβα (δήμαρχος Βελυβίων), Σάββας Γαϊδαριός (Κοινοβούλιος Αιτωλικών), Πέτρος Φιλιππίου.

Υποψηφιότητα στη Περιφέρεια Αττικής... Και φυσικά από τον χώρο του ΠΑΣΟΚ αποκλείεται και γ' όνομα του πρώην Διευτήρη Μεταλλών Τάση Παπανίκου, που πριν μερικά χρόνια ήρθε α ο επικρατούσης της αντιπολίτευσης στην Νομαρχία Ανατολικής Αττικής. Υποψήφιος βουλευτής όμως, στην Περιφέρεια Αττικής είναι ακόμα κι ο πρώην Νομάρχης Ανατολικής Πελοποννήσου Παναγιώτης...

Πολύ τα προφίλματα για τους παλιούς στο Μενίδι και φυσικά ο παντοδύναμος Παναγιώτης Γεωργιάδης, υπεύθυνος για τις περιοχές Αχαρνών και Φθιασσοκεδέων έχει παλιά δουλειά. Πολύες δε άνετρα, αρκετά, όμως, να κάνουν, που δεν διαθέτουν ούτε τα συμβατικά όπλα και εκπαιδούνται στον ανταγωνισμό. Μάλιστα ορισμένοι με 7 και 8 παιδιά. Φυσικά το τηλεφώνημα "πέφτοντα βροχή" μέχρι και στις 12 η ώρα.

Η Ζαχαριάδης Σοφία Ξένου - Κοινοτικό από τον Βουλευτικό χώρο πέρνει τίτλοι επικη είχε προλάβει να πάρει και να κερδίσει την ψήφο της. Ο χώρος, που θα λάβει χώρα η φετινή έκθεση είναι το Island Gallery, στα Αρκαδικά Βουλαργαίνης. Το γραφείο θα γίνουν την Τετάρτη 2 Ιουλίου, στις 9 το βράδυ. Η έκθεση θα διαρκούσε μέχρι την Κυριακή 6 Ιουλίου.

Τον τελευταίο κυπριό αν ορισμένες τον αναδιοργάνωση Βουλιάς. Δραστηριότητα Βουλιακή τα κάνει να σου απαντήσει με παλιό χιούμορ "Αλεξανδρίνα και αγόρια". Και δεν έχει άδικο ο Δήμος. Πρεν λίγο κυπριό απάντησε δίδεται αγόρια, ενώ έχει παλιό φίλο ένα αγόρι. Φυσικά επαγγελματική απασχόληση εδώ και χρόνια με τις αλυσωματοποιήσεις Αλεξανδρίνα και αγόρια.

Πίνος ο Γούργος Βλάχος εκεί στο Αιγαίο πέλαγος Σπίτου, δεν γυρίζει μόνο την οικονομική του ζωή του. Γυρίζει και την μεγάλη προσέλευση φίλων του. Άλλωστε τον κάλεσαν για δυο ώρες έφευγα χροιά Πολύ Ιουλίου. Χωρίς υπερίβλη...

Από τους νεοπαλαιούς στελέχη της Ανατολικής Αττικής, που αγωνίζονται με ιδιαίτερη σθένος να μην γίνει η εκδοχή των Αγίων στην διάλυση της Αττικής και στον ενέταξη Εμφύλιο, είναι ο Τάσος Φαφάγος. Όπως υποστηρίζει πρόκειται για ένα "γνήσιο γέφυρα" σε βάρος της Αττικής και της διάλυσής της και γενναίοτα τον περιβάλλοντος στην ενέταξη παρτίδα. Οι ενέταξη για την Αττική, με ενέταξη από κάθε πλευρά αναρρέτη...

Ανάδοχο στην πράξη... Μερτά οι ομοψόχοι της υπομαρκίας προφίλματα για την Βουλιά για την προετοιμασία διαχείρισης των υπομαρκίας στην Αττική, ο Νουμάριος είναι την ακούσθη δήλωση: "Η πρόταση νόση της ακούσθη ηρώσης του ΥΠΕΧΩΔΑ εμπρόσθια στην επίσημη, ότι χωρίς βέβαιον δεν μπορούν να δοθούν απαντήσεις στα προφίλματα της σύγχρονης οικονομίας. Με τίσιες κρατικές έσοδα "λίσιες" στο χωράκι και οδήγηδο στην πράξη".

Μιλ οριστική πολιτιστική ενέταξη έγινε στο Κορινθία. Το Ελισάβετ Κόντο Τζέρας και Πολυδωρό οργάνωση έκθεση με την έφεση ζωγραφικής "Μεταμορφώσεις - φωτογραφίες" καλύτερη από το Μουσείο για τον Λαοκρατία. Αρκεί ο κόπος, που αναρρέτη από τον Δοσολό ηρώ, όπου εκπέμπεται την έφεση. Διότι λόγω της οικονομικής κρίσης και από την Μεσογεία και της Λαοκρατίας. Μόνο όμως. Ο πρώην υπαρχής Ανώτατος Σπύρου, και οι υπομαρκίας ορισμός Νίκος Κοντοζής και Σπύρος Παπαποστολάκης.

● Στο στατιστικό "Εφορευτικό" της Νίκος Μίλτος το Πολιτιστικό Σωματίο Σπύρου Νίκος "Η Αλληλεγγύη" που έχει πρόεδρο τον Ν. Καλλίτσος, ορισμός Νίκος Κοντοζής, που διακρίνεται στην φωτογραφία.

Για τις κεραιές κεραιές προτάσεις που υπέβαλε πάνω ο ορισμός της Βουλιάς υπέβαλε πρόταση στην Βουλιά ο βουλευτής της Περιφέρειας Αττικής Θεόδωρος Κωνσταντίνος. Στην πρόταση που αναφέρει: "Πρόκειται για κεραιές, που έχουν τοποθετηθεί στην περιοχή με σκοπούς της τηλεοπτικής μεταδόσεως όπως τερμά συνόδοις ως ενότιο για την παραγωγή του χωραίου, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί σημαντικό βόνημα για τους υπαρκτούς της γύρω περιοχής που ορισμένοι πρόκειται καλά στην ασυνολία που εκπέμπεται.

● Ο υπαρχής δήμαρχος Κεραιές Βουλιάς Θεόδωρος ορισμός Νίκος Κοντοζής είναι Βουλιακή στο Σπύρο Ραζή. Από την εκδήλωση που διοργάνωσε Γούργος Βλάχος στο Αεροδρόμιο.

Αριστοτέλης Σπυριδίου... έχουν στην Βουλιά τον χώρο, που γυρίζεται ο βουλευτής Γούργος Βλάχος στο Αεροδρόμιο την Σπύρου, Ορισμός ο δήμαρχος Γούργος Μίτσης, κι αρκετά δημοκρατία του ορισμός, δεν ήταν εκείνο το βόνημα στη Βουλιά, αλλά στο Σπύρο. Τι είχε σπαθί. Την συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου είχε ζήτηση η αντιπολίτευση. Ήφθη, λοιπόν, ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Ανδρέας Κιόβουρας, αλλά συνεδρίαση δεν έγινε λόγω έλλειψης απαρτίας. Τέλειο στο Βουλιά. Η μάλλον η άνω τελεία έγινε κάτω τελεία...

● Ελένη Αργυρή, Σπύρος Κωνσταντίνος, Μαρίνα Μιζογιάλη από τον Δήμο Κεραιάς. Η φωτογραφία είναι από την συνέταξη Τάσος του Δημήτρου Κεραιάς στην ΕΣΗΕΑ.

Με το βόνημα ή αυτοαναδιοργάνωση: Πίνος η κεραιές οδός Βουλιακή, από Κορινθία, έχει διακοσμηθεί, στη πελάδα. Όπως... Βουλιακή γ' υπαρχής που δεν αρκετά οριστική παρακοσμήσει εκεί, διότι επαρκές από κάποιο στέφανο νεοσύστατο, διότι από κεραιές, Περίβλεπο. Και κεραιές ο Δήμος Κορινθίας εκπαιδεύεται να γ' αναδιοργάνωση. Πας: Με τους μαθήρες από εκείνο, που ορισμός στην προετοιμασία και βόνημα. Και βόνημα ο μαθήρες θα πουν στις σπύρες παρακοσμήσεις...

Ο Ύπνος σας... Επιστήμη μας!

Το στρώμα της Candia Strom, μελετημένο σύμφωνα με τις πιο σύγχρονες επιστημονικές απόψεις, δημιουργήθηκε για να προσφέρει στο σώμα σας ιδανικές προϋποθέσεις για έναν υγιεινό και ξεκούραστο ύπνο. Έτσι εξασφαλίζουν πλήρη χαλάρωση, απορροφούν την καύση και σας προστατεύουν από «παισιμα» και κρόστες. Ο ύπνος του ύπνου είναι πολύτιμος. Δώστε τους την αξία που πρέπει. Επιλέξτε Candia Strom.

BODYfix

Reflex

SUPERFLEX

Super

PERFECT

Classic

★★★★★
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

★★★★★
FIOLOXENIA

ΕΘ
SIC 801

ΟΙΑ ΤΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΜΑΣ ΣΥΝΔΕΧΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΓΕΩΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΟΙΟΤΗΤΑ 60 9001

μέχρι
12 ετών
εξασφάλιση
με πιστωτική κάρτα

Χίλιες και μία νύχτες...μπροστά!

CANDIA STROM

www.candia-strom.gr

ΠΡΟΪΣΤΑΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ: 18ο κλ. ΑΘΗΝ. ΣΤΑΤΙΟΝ - τηλ.: 010 6634 500 • ΕΚΘΕΣΗ: ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: Μεσογείων 384, τηλ.: 010 6262 966 • ΠΑΤΡΚΑΤΙ: Φορβιλιώνος 29, τηλ.: 010 7291 010 • ΔΗΜΗΤΡ. Νίκαιας/Δεκάς 21 & Φιλοθέης, τηλ.: 010 7010 700 • Ν. ΙΩΝΙΑ: Λέων Ηρώδους 281, τηλ.: 010 2799 418 • ΑΙΓΑΛΕΟ: Ιωάν. Ούρα 157, τηλ.: 010 5736 505 • ΙΛΥΘΑΔΑ: Ασπρόθεν 33, τηλ.: 010 8940 058 • ΚΑΛΑΜΙΘΕΑ: Αραβάνων 78, τηλ.: 010 9577 750 • ΝΕΔ σην ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εθν. Αντιστάσεως 83, Καλομαριά, τηλ.: 0310 486 587

• Ο Αντώνης Βρέτας από το Λαύριο

• Επίσης παρτίδα: Ο νομαρχιακός σύμβουλος ανατολικής Αττικής Σπύρος Παλαιολογιάδης και η σύζυγος του μερσούδι, στο έργο 'Το Διασπένει του Νιλιά' του Αισωχίου Σωτήρη Στραβίου. Επίσης δεξιά: Ο νομαρχιακός σύμβουλος Νίκος Κατράς στο χώρο της έκθεσης με έργα ζωγραφικής.

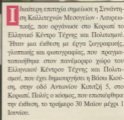
• Η Βίβη Ζαχαρή από το Λαύριο

• Η φωτογραφία είναι του Γεώργιο Μουσαίου από το Σπίτι. Διαφορετικά τα κείμενα που χρησιμοποιούνται για τα σπαθίδια είναι χρώμα στην ουσία ή στην Βελανίδα.

• Η Ματούλα Ντυνή από το Κορωπί

Ιδίαιτη επετηρίδα σημαίνει η Συνάντηση Καλλιτεχνών Μεσογείων - Λαυρεωτικής, που οργανώνει στο Κορωπί το Ελλογακό Κέντρο Τέχης και Πολιτισμού. Ήταν μια έκθεση με έργα ζωγραφικής, γλυπτικής και φωτογραφίας, που πραγματοποιήθηκε στον πανέμορφο χώρο του Ελλογακού Κέντρου Τέχης και Πολιτισμού, που έχει θεματιστήσει η Βόσκα Κορώπης, στην οδό Αντωνίου Κιπτή 5, στο Κορωπί. Πολύς ο κόσμος, που επισκέφθηκε την έκθεση, το τρέμαρο 30 Μαΐου μέχρι 1 Ιουνίου.

• Επίσης Ο Σωτήρης Σπυλιόπουλος από το Λαύριο δείχνει ε' ένα από άφομορο έργο του. Αριστερά ο Ηλίας Ζαχαράς με τους πίνακες που με θέματα από το παιδί Λαύριου. Δεξιά ο Γεώργιος Αϊδωνίτης από την Κορωπία δείχνει ε' ένα πίνακα που με αγριαελάφι είναι θέμα. Διαφορετικά η Βόσκα Κορώπης, που σφραγιστεί το μεγάλο βόρας της οργανώσεως της σημαντικής εκδήλωσε 'Συνάντηση Καλλιτεχνών Μεσογείων - Λαυρεωτικής'.

Ποτέ ξανά σκουπίδια στο Κορωπί. Ποτέ...

Οι Κορωπίοι δεν το βάζουν κάτω... Και φυσικά συζητούν την απόφαση, για να μην δοθεί ποτέ ξανά η πατριά τους απερίσκεπτα. Σύμφωνα με δημοτικό Συμβούλιο με τον Δήμαρχο Θεόδωρο Αθωνοστάσιο και τον αρχηγό της αντιπολίτευσης Δημήτρη Κωστή, έλαβε την τροπολογία, που ψηφίστηκε στη Βουλή παρέχοντας μια αποτελεσματική ουσία ειδικά για τη περιστομή του Κορωπίου και των Αποτοριών Κορωπίου δεν πληρώσει κηφιά από τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και δεν υπάρχει ακόμα καλύτερη αυτή η χωροθέτηση να λήξει τις απαιτήσεις... περιβαλλοντικές, ενεργειακές.

Οι κάτοικοι του Κορωπίου που έχουν ήδη φιλοξενήσει τη χωματερή των Αθηνών επί 12 συνεχόμενα έτη μαζεύουν ήδη απορρίμματα και δηλώνουν την απόφαση τους να μην δοθούν αυτή τη τροπολογία που βάζει σε κίνδυνο τη ζωή και την υγεία όλων των κατοίκων κηφιάς και την ασφάλεια των πόσιμων του κορωπίου και των ελατίων του.

Το πρόβλημα της ανεργίας είναι:

χωροθέτηση ομοιά όπως τους κατοίκους του Λεκανοσταθίου κηφιάς και όπως τους τιμωρείς που επι-

πέμπονται τη ρόλα μας. Η χωροθέτηση αυτή χαρακτηρίζεται από τους γεωλόγους ως ορατολογική βλάβη.

Και η βλάβη θα εκραγεί στην Αττική οδό και όχι μόνο στη όψη του Κορωπίου.

Τα χρόνια

χοιρία της ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Για πρώτη φορά στην ιστορία της η γυναίκα σερβιά πόλο του Νοτιοανατολικού Βουλγαρικού κέρδισε το ετήσιο κύπελλο "LEN TROPHY" για την περίοδο 2002 - 2003. Φεβρουάριος... Τα χοιρία της "Βουλιαγμένης", που έχουν στην ιστορία τους είναι:

- Βασίλης Φλωροβάνης
- Αννα Αργυρά
- Ανδρέας Μελιδίνης
- Κορναλία Δημητριάδη
- Κέλη Κόντζου
- Αννα Χαρολάμπου
- Ευαγγελία Μισραλίου
- Αντιγόνη Ροζατζή
- Σάββα Πελαδά
- Φάνη Ανδρονική
- Κατερίνα Κοτζιά
- Γεωργία Λαζα
- Ιωάννα Δημητριάδη
- Ανθή Μελιδίνης
- Προσφώνηση Γιώργος Κοκοβίλης.

Η προτομή Στίβεν Σόντερς

Έτσι το πήλινο πρόσωπο από την προτομή του ταξιδιώτη Στίβεν Σόντερς, που ολοκληρώθηκε από την 17 Νομβρίου. Διότι ο πρώτος Διευθυντής Παιδείας πρόεδρος του "Μουσείου Βοσφόρου" Ιωάννης Βοσφόρος, κληροδότησε ο κωλύει Διευθυντής Οικονομικών.

Η προτομή Σόντερς φιλοξενείται από τον Δήμαρχο Οικονομικών. Ο κωλύει Διευθυντής κληροδότησε από τον Ιωάννη

Βοσφόρο, κάποιον παράκληση της Χέδης Σόντερς, χέδης του εκλιπόντος, που ήθελε οποιαδήποτε να είναι Έλληνας.

Παρά τη στήριξη η προτομή του ταξιδιώτη Σόντερς, Η Χέδης Σόντερς προήγαγε τιμάει την κεντρική από τη Σχολή της Βρετανικής Προσώπων "Άγιο Αλεξάνδρου" στο βόρειο Κορωπίο.

Η Οδύσσεια του φούναρη της Σχοινοούσας

Ποινική δίκη για ληστεματία υγρών καυσίμων υπαχθείς οι βίρες του φούναρη της Σχοινοούσας κ. Οικονομική, επειδή χρησιμοποίησε 150 λίτρα του πετρελαίου της ούσιας που του να φτιάξει ψωμί, λόγω υποστήριξης του κλέιου που προφέρθηκε να κηφίσει το νησί.

Ο φούναρης Κωνσταντίνος Αρμάκης Μπίλιας, στη επιστολή του αναφέρει σχετικά με το κηφίσιμο του ψωμίς όπως αμείβει από σφάβη:

"Κήρυξη Προβουλήτων."

Διαβάζοντας τα "κοινοβουλευτικά" έγγραφα της Ν.Α. Κωνσταντίνου στο κηφίσιμο και όχι στα νησίς... έλαβε κατάλληλους μελέτες και τη διακοπή της βίρας του φούναρη - ζωοκομική της Σχοινοούσας, στην οποία υπαχθεί κοινική δίκη για ληστεματία υγρών καυσίμων, επειδή χρησιμοποίησε 150 λίτρα από το πετρελάιο που είχε για τη ούσια του, για να φτιάξει ψωμί, επειδή το κηφίσιμο κηφίσει που

προφέρθηκε το νησί με κηφίσει κάθε όργανο, είχε αρχίσει από ο σερβανισμοί του, του έλαβε "αίμα το λαμό σου ημετέθ θέλαμε ψωμί για το παιδί".

Έλαβε κατάλληλους από τον κηφίσιμο ζήλο που οι υπάλληλοι του ΣΜΟΕ έδωσαν από τη κηφίσει του κηφίσιμων και ο κηφίσει μόνο στο βόρειο Γαϊνέ; θα κηφίσει να κηφίσει!!! Δε δε στήριξε τόσο τόσο αλλο, θα ήθελε όμως να μάθει, στην το ΣΜΟΕ ξεκίνησε τον έλεγχο ήλαρε ότι κάποιος στο Αγρίνιο υπαχθεί από το νησί; Η Χέδης Σόντερς της... "ζηλός; και των κηφίσιμων καυσίμων". Αρχές είναι κηφίσει ποτέ κηφίσει από αυτό το νησί.

Υπόχρηση κηφίσιμων από Ελλήδες κηφίσει Προβουλήτων, η δίκη από κηφίσιμων η υπαχθεί στην Εφορία και η... δε στήριξε; Τα στήριξε κηφίσει είναι δική σου κηφίσει Προβουλήτων".

(από το κηφίσιμο -Μαργαρίτη Κηφίση-)

“Θεώρημα, μάταια, σαν έλαπτε ο Ρόμας, οι έλληνες να οι παύς και τους μαυροζώντες να φωνάζουν: “Βίσιον Ρομαί - Βίσιον Ρομαί”. Αγάλη ήθελε να μη ζήεις ο Ρόμας, για να μην πόνουν οι παύς”.

Μίλτος Θεοδορίδης

ΕΘΩ ΓΕΛΑΤΕ

• Ο πατέρας στην κόρη του: “Μην ξεχνάς, ότι οι χαζοί παντρεύονται όμορφες γυναίκες”. Και η σύζυγος: “Έλατω, έξεις το γυνάϊ σ’ αυτόν”.

• “Θόδελο ν αγοράρια μια προταύ για το πάκο μου”. “Θόδελο ένα Μίστρον η ένα Μιστόβον”, ουσία ελγνικό ο υπάλληλος, ή ο αλύγος: “Άγρος, χρυσή μια, Μιστόβον που ήταν και καιρός να δεν θα ενυλάπη με το παλιό μου”.

• Ο αστυκόλακος φωνάζει με θυμό στον άνδρα, που βρίζεται στην βόλωση: “Δεν έξερας ότι απαγορεύεται το μπάνιο”. Κι η φωνή του άνδρα: “Δεν κώνω μπάνιο, Πνίγηρα!”

• Ο πρόεδρος του δικαστηρίου προς την μάρτυρα: “Επάγγελμα”. “Ουακά”. “Ο άνδρας σας τ δουλειά κώνω”. “Βιομηχανός”. “Παδά”. “Όχι, Γυναίκα: τόντες τόντες φτάγει”.

• Το μάτι σου είναι μπλε. Από που το κληρονόμησες”. - “Από τον πατέρα μου. Ήταν μπόξερ”.

• “Θέε μου!”, κραυγάζει η γυναίκα που σκοτώνει στο ασπράθλο, “ταψάουσε!“. Κι ο άνδρας της: “Ευτυχία που δεν βήλασε ασπίδα με ασπράθρε!”.

Εγκριταελεμμένα αυτοκίνητα και στην Τζιά

Κι όμως... Και στην Τζιά υπάρχει αρμόδια εγκριταελεμμένα αυτοκίνητα... Να η πρόχειρη το περσινό του Σπυριδίου του Κίσιου “Το Νοκία μας η Κίσι”.

Το τελευταίο κενό παρατηρήσει έναντι η εγκριταελεμμένα αυτοκίνητα σε βελτιστές ζώνες της Κίσις. Για την προοσιό του περιβάλλοντος και της ασφάλειας του νεοκίσι είναι αναγκαίο ότι στην εγκριταελεμμένα αυτοκίνητα με πιστολάι ή χωρίς να αποσπώνται και να τοποθετήονται οι κενά διακορμωμένο χώρο που θα ορίσει ο Δήμος για κάποιο χρονικό διάστημα ήως στον τακτική οριστική.

Έτσι ξεκινάει η νέωση διαδραμάτι και τα αυτοκίνητα φυσητοζώνου, κεντροζώνου και επικολοκίσι σε από το κενό αποσπώμενο.

Το τίσις της απόδοσης των εγκριταελεμμένα αυτοκίνητων αντήχησα από ποσό των 70 ευρώ και το ποσό παραρμωής τους από κενό χώρο που θα ορίσει ο Δήμος 3 ευρώ ημ.ορής. Το ποσό θα πληρωθεί από τον ιδιοκτήτη είτε βρεθεί ή εμφοκίσι.

■ Πάντως σε κάποιο δημοτικό συμβούλιο ζήτη Μερκούλι, Δήμαρχος του Μικρασιατικού, οι αποσπώμενοι “μαστούρα κεντροζών”, όσον αφορά το μεγάλο πρόβλημα με τα οσοκίσι στην Ανατολική Αττική...

■ Τότε ο Μίσις Θεοδορίδης στη Κολάβα: “Αυτό το όπιομο είναι πάρο πολύ υρόκο, πάρο πολύ μόνεμο, για το Κολάβα είναι ότι αρχίσει. Βήθισα στο βάνετο μετε φέρνεται πάλο υρόκο, τίσις που φωνάται να μάρινε”. Και πάλι να μη μαρζένει με τόσο ζόρο και φουκάι με το “μύγιος” του Μίσις Θεοδορίδου...

■ Να δείτε ελεμμένα ορισμένα νέα βήμαρες και κεντροζώνες στην Ανατολική Αττική... Έλατω βήμεν

φάει τα μαρούτα τους μάχη τις επόμενες εσώρες; Όσο ελόγω...

■ Δεν την αφήνουν να γίνει Αστράδα...

■ Πλάι Τη Λούρα...

■ Κίσις Δήμαρχος... Και τίσις παρζένου ο βολωτής; ελόγιος, τις θα μαρζόσει; τα δονατά κωνάει; Τα μαρζόμια δονατά κωνάει; Εδώ οι βήλα, μύγιος...

■ Οι πολιτικός οσοκίσι... Κέντρο Κορσίου (Δημοτική Βιβλιοθήκη). Κι αυτό, γιατί πίσω απόφεί από το αλλοκίσι ανεδράκισαν υπάλληλα στα νεοκίσις.

Ανάβυσσος: Όλα τα προσόντα για να μετατραπεί σε δήμο...

Όσες αναφέρει σε ερώτησή του, που κινήθηκε στην Βουλή ο βολωτής της Περιφέρειας Αττικής Θανάσης Κατσιγιάννης, η Κοινότητα Αναβύσσου θαφτεί όλα τα τεκεία προσόντα, προκειμένου να μετατραπεί σε δήμο. Αίσι ο βολωτής:

“Ο αριθμός των κατοίκων της Κοινότητας αντήχησε στους 7.189, μόνιμο της απογραφής του 2001, περιλαμβανοί, δε, αλλοκίσι κενό τους κεντροζώνουκίσις μόνιμο, ο πληθυσμός αντήχησε στους 50.000 κατοίκους. Επίσης με την απογραφή του 1991 και του 2001 η Κοινότητα έχει μόνιμο ένα οσοκίσι, την Αναβύσσου.

Εξέτις όμως από τα τεκεία προσόντα η εν λόγω Κοινότητα διαθέτει και τα οσοκίσις προσόντα για να αναβληθιστεί σε δήμο. Κεντροζών μια νεοκίσις θέση στον Νότιο Αττικής, γερονός που επιβεβαιώνεται και από την χωροθέτηση στην περιοχή της Αναβύσσου του Θεματικού Πόλεμου, που θα είναι το μεγαλύτερο από το είσιος Πόλεμο στα Βαλκάνια. Εκπαιλό η γυναικίσις της Αναβύσσου με ανεκτιμώμενες

ΕΡΩΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
ΘΑΝΑΣΗ
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

περιφέρεις, τεκεία εκπαιτεία την αντήχη αναβληθιστεί της σε δήμο, καθώς θα λειτουργήσει σαν καλύτερο εργαλείο περιβάλλοντος αντήχησις της περιοχής αλλά και σαν κεντροζών μέσο δημοκίσιςμω ελέγχου στην παρεμβήσις που σκετακίσις στην ερπύσει περιοχή της Περιφέρειας. Η μεταπήσις της Κοινότητας Αναβύσσου σε δήμο θα σκετακίσις τα υπό της Περιφέρειας και θα προοδωκίσις δονατάσι στην αντήχησις της καλύτερης περιοχής”.

“Εκείνοι που έχουν το προβάδισμα της διακυβερνήσεως στην Ελλάδα είναι, όσο κι αν φερνεί παρέμβαση, οι κεντροζών και δημοκίσις αόχνητες. Ο μεγαλύτερος αριθμός κεντροζώνουκίσις για διακυβερνήσις είναι από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως”.

Ευαγγέλιος Κορονάοις
Επικηρόκίσις Αγρίου Πόλεμου

Ξέρετε, ότι...

... η σαφάδα είναι το πιο χαζό γάρι. Στρωμνίχεται σ’ ένα κομμάτι, κλείνει την πόρτα πίσω της και ομνήγει το κλεμιά απεξίω...

Πηγάδι στο δρόμο

“Ποιό αποκατάστασης οριστές λήξις ποτιστικής... Από ήστιν το τελευταίο θέμα αντήχησις σ’ ένα από τα τελευταία δημοκίσιςμω αντήχησις στο Κορσίο. Τι είχε αναβή: Ένα πηγάδι και μόνεμο 40 μέτρων βήθισις βεβωσις στην μέση του δρόμου στον πάρο της Κορσίου. Τι να μόνεμο ο δημοκίσιςμω αντήχησις: Να το κίσιςμω εντάξει ή να φέρνεν επίσημο του μια παρσί αλλοκίσι κεντροζών, κεντροζών, όσον έλατο ο επικηρόκίσις της αναβληθιστής Δημότης Κοινότης. Τεκεία αντήχησις κεντροζών επισημο (Σπυριδίου Κίσιου - Αρχιτέκτονη Φαράσι - Αλφειός Πόλεμος) που κεντροζών αντήχησις...”

Θέλει να
έγχεται το
ΛΟΓΝΙΟ
για ένα
χρόνο στο
οπίσι σου;

Είνας οπίσι Σουίσις μας με το παραρμωμένο 20 από σέτι διατήρησις.

ΕΠΙΜΕΡΕΛΙΑ “ΛΟΓΝΙΟ”

Μακροκίσιςμω Η
106 76 Αθήνα

Εμφοκίσιςμω Ερώτησις κεντροζών πάρο στην ταρζοκίσιςμω αντήχησις το παραρμωμένο και τις διατήρησις είναι οι έλατω η κεντροζών.

Όχι στο περλίτερο

Τελώνεμο τα έλατω για τον αντήχησις της Περιφέρειας Κορσίου, αλλά το περλίτερο, που υπήχη εντάξει, μόνεμο δεν θα ξεκαρτίσει στη όση του. Το περλίτερο που Νίσιος Σπυριδίου μάς έλατω τα έλατω μεταπολιτεία αλλοκίσι, κεντροζών πάρο που τελώνεμο τα έλατω και έλατω οι λήξις αποκατάστασης του, ο ιδιοκτήτης του Ψήρου να σκετακίσις στην θέση του, Ψήρου η αμφοκίσις επικηρόκίσις, που σκετακίσιςμω, γ’ από το βήμα, κεντροζώνουκίσις στο δημοκίσιςμω αντήχησις, ότι η κεντροζώνουκίσις των κεντροζώνουκίσις από ήσο πάρο δεν είναι δυνατή. Μόνεμο γιατί δεν “ταρζόμω” στην αντήχησις της αναβληθιστής κίσιςμω. Οπίσι...

Σταθμίζουν στο Σαρωνικό και το θέμα είναι απίθανο... Καθώς το αλιό αναχωρεί για το νησί, βρύνοντας έξω από λιμάνι του Πειραιά, δεκάδες γλάροι το ακολουθούν. Όχι, πόνητα άτομα...

Οι επιβάτες στους εξωτερικούς χώρους του πλοίου, καθώς απολαμβάνουν το φρεσκό τους και τα παιδιά της παραουλιόλα τους, ανταλλάσσουν τους γλάρους. Και τι κάνουν...

Από κάποιο φρεσκό κρέας κτυπιέται και απλώνουν το χέρι τους προς τους γλάρους. Οι γλάροι δεν χάνουν κτηρό, Πηλαϊόζον... Και ο πιο τολμηρός "άνει βοσκιά"

Στον Σαρωνικό

ΣΟΥΝΙΟ

Μαγνησορόφιου 11

Αθήνα 10678

Τηλ. - FAX: 210 3818766

ΚΑΙΕΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1237/97

* Ο γλάρος βιάζει το κομμάτι το ψαμί στο χέρι του επιβάτη. Και επιτίθεται...

Παιχνίδια με τους γλάρους

στο ψαμί. Η κίνησή του άφρη, περιττή...

Αρπάζει το ψαμί κι ένα μικρότερο επιφάνημα θαυμασμού από τους πολλούς θεατές που παρακολουθούν το θέμα, αποίτηται. Κάτι σαν να κινείται κρύσταλο στο μαλάκι. Ιδιαίτερα από το ποδάρι...

Η σερφή θα επιτυγχάνει πολλές φορές. Θιρόνουν πολλοί γλάροι, που θα αναθεθούν το κλάιο, σε αρκετή απόσταση. Μέχρι να χορηγούν...

Πραγματικά ένα απίθανο θέμα...

* Ο γλάρος έχει ήδη αρπάξει το κομμάτι το ψαμί από το χέρι του επιβάτη. Κι αποχωρεί...

Διακοπές στην κοντινή Κύθνο

Παραδοσιακό συγκρότημα κατοικιών με όλες τις σύγχρονες ανέσεις (πλήρης κουζίνα, T.V., air condition, σεσουάρ, ατομικό μπιλιόνι με θέα το Αιγαίο. Parking)

ΝΙΚΟΣ Δ. ΓΑΡΔΕΡΑΚΗΣ

ΤΗΛ. ΚΥΘΝΟΥ: 2281032275 - 2281032287
ΤΗΛ. ΑΘΗΝΩΝ: 2106732830 - 2106912020

John Groves Music

Isekai 20
D-20249 Hamburg

fon: 040-47 10 35-20
fax: 040-46 40 78
email: info@groves.de
internet: www.groves.de

ZORBA

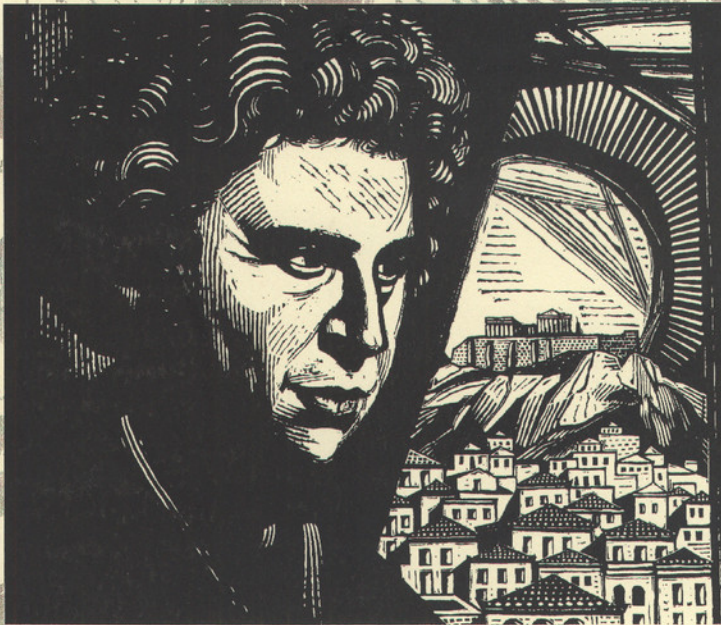
He gave the world a message
by standing tall
And then in times of trouble
He really said it all
He showed that strength and mite
may not be always right
he stood a beacon shining
known as the man who gave us Zorba

And he pulled back the curtain
Turned on the light
The book, the dance, the question
The songs, the freedom fight
And now the planet knows
It's Greece in just two notes
Despite all his achievements
known as the man who gave us Zorba

John Groves HH June 2003

Bankverbindung:
Deutsche Bank Hamburg
Blz: 200 700 00
Kto: 369 1447

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΣΧΟΛΕΙΟ Β. ΣΤΑΥΡΑΚΗ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2003

Αξιότιμη κυρία Θεοδωρούνη

Με καρδιά σου σέβω αποσπόμενα από τα τραγούδια που έπαιζαν, τραγούδησαν και χόρευαν τα παιδιά της Ε' και ΣΤ' τάξης στη σχολική γιορτή της 7ης Ιουνίου. Για τα παιδιά αλλά και για μας τους δασκάλους ήταν μια μοναδική εμπειρία. Ελπίζω να σας αρέσουν...

Κατερίνα Γιαννικώ

MODERN TIMES

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ
Υπεύθυνη Εκδόσεων

ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ Α.Ε.Ε.
Γ. Παπανδρέου 1,
Τ.Κ. 166 73, Βούλα
Τηλ. (210) 96 59 904-5, 89 92 389
Fax (210) 89 92 101

*«Ας βγει η φωνή της μουσικής μας αέραν,
νευμένη με πάση και δροσσοσταγίδες,
χορεύοντας με το ρυθμικό νεαοίτη.*

*Ας αφησούμε τις επιδείξεις
για τους λαούς που έχασαν την φωνή τους,
κι ας τραγουδήσουμε αηλιά τους κλημούς
και τις ελπίδες της Ευρωσύντης.*

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΣΚΕΦΤΟΜΑΣΤΕ... ΔΥΝΑΤΑ

Μίκης Θεοδωράκης!!! Τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη! Μόλις μας είπαν ότι θα μάθουμε τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη για το τέλος της χρονιάς...οχι απελπιστήκαμε. Τίποτα άλλο πιο... από τα παλιά δεν μπορούσαμε να βρούμε

Εντάξει, ξέραμε από τους γονείς μας ότι εκείνοι είχαν συγκινήσει και είχαν τραγουδήσει τα τραγούδια του, ξέραμε και από το σχολείο ότι είναι σπουδαίος συνθέτης, ότι στο εξωτερικό έχει μεγάλη φήμη, ότι δίνει μεγάλες συναυλίες, ότι σε πολλά πανεπιστήμια διδάσκεται η μουσική του, αλλά εμάς γιατί να μας ενδιαφέρει

Και αρχίσαμε τις πρόβες και πιο πολύ χαιρόμαστε που κάναμε μάθημα...

Όπου... ακούστε πράγματα και δαύματα που συμβαίνουν στον κόσμο!
Μια μέρα που λέγαμε το «με τ' αστεράκι της αυγής... είχα φυτέψει μια καρδιά» εκέφτηκα πως κι εγώ δέλω να φυτέψω μια καρδιά και να ειζώ-
οει η αγάπη μου. Κι εμείς αγαπάμε και δέλουμε να στείλουμε... με τ' άοπτρα πουλιά χίλια γλυκά φίλιά!

Μετά, ένας ένας, έβρισκε μέσα στα τραγούδια κάποιο κομματάκι από τον εαυτό του. Μια εικόνα ή ένα συναίσθημα ή κάτι θυμόταν...

Στο πανηγύρι, στο χωριό μου,
πάνω στα κατσάβραχα θυμάμαι τον Τζιβαραμήςτο
με το κλαρίνο του και τον Τσαούση...

Θυμάμαι τα παραμύθια που μου έλεγε η γιαγιά μου για την Πούλια και για τ' αστερία.

Οι λυπεταροί σκοκοί μάς θύμιζαν τα δύσκολα που είχαμε ζήσει...

Χαράζουμε το όνομά μας στις πέτρες και είναι σαν να κάνουμε ευχή,
να είμαστε πάντα γεροί και χαρούμενοι, όπως τώρα...

Και ξαφνικά το σώμα μας, που δε χόρευε εύκολα, μπήκε σε ένα ρυθμό.

Κι ανοίγουμε τις βρύσες του σπιτιού μας και καμιά φορά
το νερό που τρέχει μας πηγαίνει σε μαγικές σπηλιές.

Και μάδαμε ότι η χαρά και το φως μπορεί να βρεθεί,

αν φάξεις, ακόμη και σε τόπους κακούς και σκοτεινούς... σε κλουθιά και φυλακές.

Ξκινήσαμε την προετοιμασία το χειμώνα
Και ήταν σαν να ήρθε για μας η άνοιξη πιο γρήγορα

Και αν ρωτήσει τώρα κάποιος τι είναι «ο Μίκης Θεοδωράκης»; Εσείς
θα απαντήσετε ένας μεγάλος συνθέτης και εμείς θα πούμε ένας γνω-
στός μας, ένας μεγάλος δάσκαλος, ένας μεγάλος φίλος!

Τα παιδιά της ΣΤ' τάξης

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

- 1925** Ο Μίκης Θεοδωράκης γεννήθηκε στη Χίο. Ο πατέρας του ήταν από τα Χανιά και η μητέρα του από τη Μικρά Ασία.
Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε σε διάφορες ελληνικές πόλεις, λόγω της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητας του πατέρα του.
- 1937** Σε ηλικία 17 ετών δίνει την πρώτη του συναυλία, στην Τρίπολη.
- 1943** Πηγαίνει στην Αθήνα, όπου οργανώνεται στο ΕΑΜ και αγωνίζεται κατά των Γερμανών κατακτητών. Παράλληλα σπουδάζει στο Ωδείο Αθηνών με καθηγητή το Φιλοκτήτη Οικονομίδη.
- 1954-1960** Πηγαίνει με υποτροφία στο Παρίσι, όπου παρακολουθεί μαθήματα μουσικής ανάλυσης και διεύθυνσης και ταυτόχρονα αναπτύσσει έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα σε ευρωπαϊκές χώρες.
- 1960** Επιστρέφει στην Ελλάδα, όπου ηχογραφεί τον πρώτο του δίσκο με λαϊκά τραγούδια, τον *Επιτάφιο* του Γιάννη Ρίτσου.
- 1967-1970** Με τη δικτατορία συλλαμβάνεται και φυλακίζεται.
- 1970-1974** Πηγαίνει στο εξωτερικό, όπου αγωνίζεται για την πτώση της δικτατορίας και συνθέτει τα *18 λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας*.
- 1974** Με την πτώση της δικτατορίας επιστρέφει στην Ελλάδα. Συνεχίζει τη συνθετική του δραστηριότητα, ενώ συμμετέχει πάντοτε στα κοινά.
- 1981-1993** Ασχολείται με την πολιτική και αναλαμβάνει διάφορα πολιτικά αξιώματα. Ταυτόχρονα συνεχίζει τις περιοδείες του στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.
- 1983** Τιμήθηκε με το βραβείο Λένιν για την Ειρήνη.
- 2000** Ήταν υποψήφιος για το Νόμπελ Ειρήνης.

ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Επιτάφιος, Επιφάνια Αβέρωφ, Αρχιπέλαγος, Πολιτεία Α', Β', Γ' και Δ', Λιποτάκτες, Επιφάνεια, Μικρές Κυκλάδες, Μαουτχάουζεν, Ο ήλιος και ο χρόνος, Αρκαδίες, Το τραγούδι του νεκρού αδελφού, Τα τραγούδια του αγώνα, Μνήμη της πέτρας, Τα τραγούδια του Αντρέα, 18 λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας, Ρωμιοσύνη, Τα λυρικά, Χαιρετισμοί, Επιβάτης, Φαίδρα, Καρυωτάκης, Άξιον εστί, Ζορμπάς, Ζ, Κατάσταση πολιορκίας, Πνευματικό εμβατήριο, Canto General και άλλα.

Ο Μίκης Θεοδωράκης έγραψε όλα τα είδη της μουσικής: όπερες, συμφωνική μουσική, μουσική δωματίου, ορατόρια, μπαλέτα, χορωδιακή εκκλησιαστική μουσική, μουσική για αρχαίο δράμα, για θέατρο, για κινηματογράφο, έντεχνο λαϊκό τραγούδι. Επίσης έχει γράψει πολλά βιβλία, που έχουν μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1. Ανάμεσα Σύρο και Τζια
2. Χαρταετοί (ορχηστρικό, ομάδα Β)
3. Αγάπη μου
4. Του μικρού Βοριά (ομάδα Β)
5. Ο κήπος έμπαινε στη θάλασσα
6. Η μυρτιά (ομάδα Α)
7. Είχα φυτέψει μια καρδιά
8. Όμορφη πόλη
9. Πάμε βόλτα στα Χανιά
10. Το φεγγάρι κάνει βόλτα
11. Απαγωγή
12. Ένα το χελιδόνι
13. Με το λύχνο του άστρου
14. Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ (ομάδα Β)
15. Δόξα τω Θεώ (ομάδα Α)
16. Τη Ρωμιούση μην την κλαις (ομάδα Α)
17. Εδώ το φως (ομάδα Α)
18. Άρνηση
19. Απρίλης
20. Μαρίνα
21. Χαρταετοί
22. Κουβέντα με ένα λουλουδι (ομάδα Β)
23. Μαργαρίτα- Μαργαρώ
24. Καληνύχτα (ομάδα Β)

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΣΥΡΟ ΚΑΙ ΤΖΙΑ

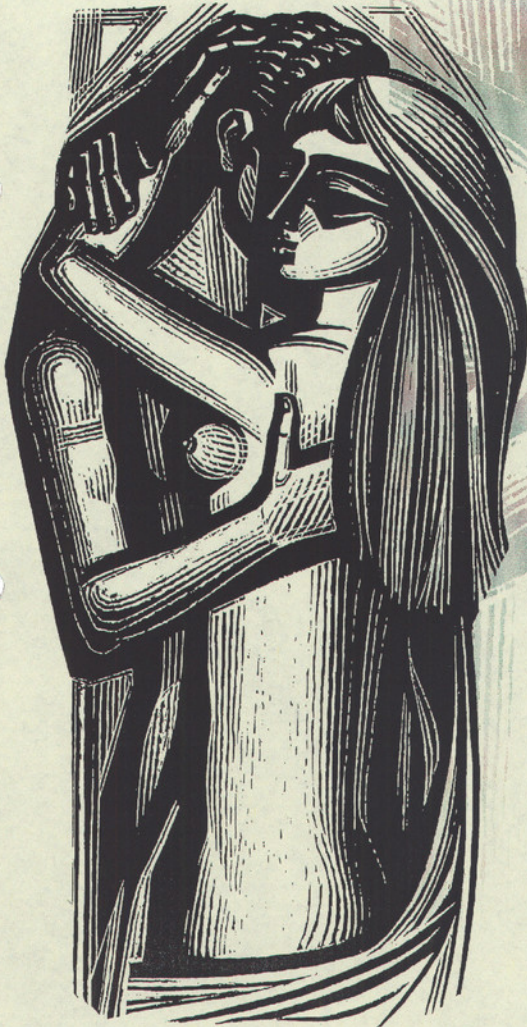
Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης
«Τα ρω του έρωτα»

Ανάμεσα σε Σύρο και Τζια
μικρή φιντρίνει νεραντζιά
μικρή φιντρίνει νεραντζιά
όμορφή μου καρδελιά.
Παν 'χει τις ρίζες στο θινθό
και τα κλαδιά στον ανρανό
και τα κλαδιά στον ανρανό
το καρτίτσι σου αγαθνή.
Άντε νύφη της θαλάσσης
τι φαμίλιες θα καλάσεις
μέ τον ήλιο φορεσιά σου
και με τα βουλιά φροκιά σου.

Όταν καθίσει ένα βουλί
στην κεφαλή της και λαλεί
στην κεφαλή της και λαλεί
Ω! Φουρτσάνα μου κι αυτή.
κάνω τιμόνι και καρδιά
με ισλημιγράνε τα νερά
με ισλημιγράνε τα νερά.
Έλα Χριστέ και Παναγιά
κι αν γενεί ποτέ το θάμα
κι αγαθήσεις κάνω τάμα
να σου φέρω μια μωρατσέρα
και τον Πολικό Αστέρα.

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Στίχοι: Γιάννης Θεοδωράκης
Από την ταινία «ΦΑΙΔΡΑ»

Αστέρι μου φεγγάρι μου
Της ανοίξης κλωνάρι μου
Κοντά σου θα 'ρθω ψάλλι
Κοντά σου θα 'ρθω μαν' αγνή
Για να σου ιδώσω ένα φιλί
Και να με ιδώσεις ψάλλι

Αγάπη μου, αγάπη μου
Η νύχτα θα μας ιδώσει
Τα άστρα και ο αγρανός (2)
Το κρύο το φεγγάρι (2)

Θα μ' αγαθάς
Θα ζεις με το τραγούδι
Θα σ' αγαπήν
Θα ζω με τα ψαλλιά
Θα μ' αγαθάς
Θα γίνουμε τραγούδι
Θα σ' αγαπήν
Θα γίνουμε ψαλλιά

Αγάπη μου, αγάπη μου
Η νύχτα θα μας ιδώσει
Τα άστρα και ο αγρανός (2)
Το κρύο το φεγγάρι (2)

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΒΟΡΙΑ

Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης
«Μικρές Κυκλάδες»

Τον μικρό Βοριά θαράγγειλα
να ναι καλό ψαδάκι
Μη μου χτυπάει πορτόφυλλα
και στο θαλαθιράκι

Γιατί στο σπύτι των αγριωνιών
η αγάπη μου ψεθάνει
Και μες στα δάκρυα την κοιτώ
των μόλις ανασαίνει

Γεια σας ψερθόλια γεια σας ρηματιές
γεια σας φιλά και γεια σας αγκαλιές
Γεια σας οι κάβοι κι οι τανθοί γιοιοί
γεια σας οι όρκοι οι θαντοτινοί

Με θιάνει το θαράωσσο
γιατί στον κόσμο αιτόνα
Τα καλοκαίρια τα 'γασα
κι έφτασα στο χειμώνα

Σαν το καράβι δ' άνοιξε
τ' άρμενα κι αλαργύνει
Θωρώ να γάνονται οι στεριές
κι ο κόσμος ληροστεύει.

Ο ΚΗΠΟΣ ΕΜΠΑΙΝΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ποίηση: Οδυσσεάς Ελύτης
«Ήλιος ο Πρώτος»

Ο κήπος έμπαϊνε στη θάλασσα
Βαθύ γαρίφαλο ακρωτήρι
Το κέρι σου έφραγε με το νερό
Να στρώσει νιφκό το θέλαγος
Το κέρι σου άνοιγε τον ουρανό.

Άγγελοι μ' έντακα σθαθιά
Πλέανε θλάι στ' όνομά σου
Σκίζοντας τ' ανθισμένα κήματα
Στους κόρφους σου έκρυβες μια χάρη
Παν ήταν το ίδιο το φεγγάρι.

Φεγγάρι εδώ, φεγγάρι εκεί
Αίνιγμα διαβασιμένο από τη θάλασσα
Για το δικό σου το κατίρι
Ο κήπος έμπαϊνε στη θάλασσα
Βαθύ γαρίφαλο ακρωτήρι.

Η ΜΥΡΤΙΑ

Ποίηση: Νίκος Γκάτσος

Είχα μια θάλασσα στο νου
 κι ένα φερίθολι ταν αυρανού
 την ώρα που άνοιγα θανάτι
 για την αδάνη γειτονιά.

Στα παραθύρια τα ψλατιά
 χαμογελούσε μια μυρτιά
 καρδέστικα να φερδατιώ
 και τη ριπιώ και τη ριπιώ.

Πες μου μυρτιά, να σε χαρώ
 που θα βρω κίμα και νερό
 να ζαναχτίσω μια φιλιά
 για της αγάπης τα ψουλιά.

ΕΙΧΑ ΦΥΤΕΨΕΙ ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

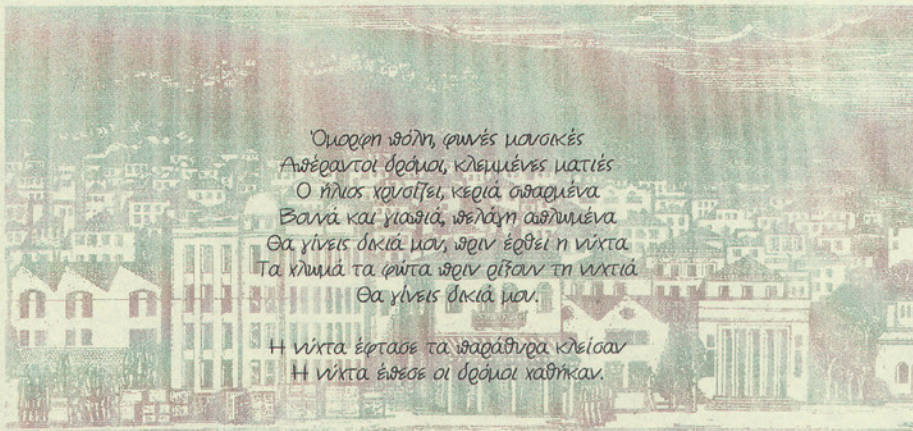
Ποίηση: Νίκος Γκάτσος

Με τ' αστεράκι της αγής
στο παραθύρι σαν να θγεις
κι αν δεις καράβι τον νοτιά
να 'ρχεται από την ζενιτιά
στείλε με τ' άσπρα σαν ψαλλιά
γλυκά φιλιά

Είχα φιντέψει μια καρδιά
στον χειρισμόν την αμμουδιά
μα πήρα σαν 'ρθα να σε βρω
μέ δαχτυλίδι και στανρό
γίνε το φως μου και τον κόσμο η ζαστεριά
κι απ' το ψαλλό μας το κρασί
δίωσ' μου να ψην και ψίες κι εσύ
να μείνω αγάπη μου για πάντα
στην δική στεριά

ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ

Στίχοι: Γιάννης Θεοδωράκης

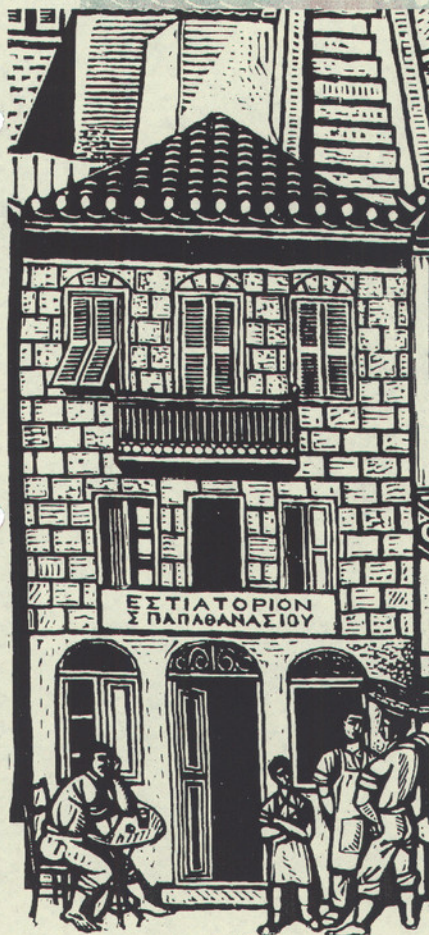
Όμορφη πόλη, φινές μουσικές
Αυθόρανοι δρόμοι, κλειμένες ματιές
Ο ήλιος χροιάζει, κεριά σφασιμένα
Βανά και γλαυιά, ψελάγη ασθλιμένα
Θα γίνεις δικιά μου, φριν έρθει η νύκτα
Τα κλιμά τα φώτα φριν ερίαν τη νύκτα
Θα γίνεις δικιά μου.

Η νύκτα έφτασε τα ψαράθινα κλείσαν
Η νύκτα έφθεσε οι δρόμοι καθήκαν.

ΠΑΜΕ ΒΟΛΤΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης

Το Σάββατο το βράδυ φτάνει
δύο' μου μάνα καινούργια αλλαξιά
τα ψαδιά με ψρομένον στο λιμάνι
στο μυαλόκι καθισμένη η καπελιά

Μοσχοβολάν οι γλάστρες
Μοσχοβολάει ο σκουρός βασιλικός
Μοσχοβολάει κι η αγάπη
Κήμα με κήμα μεγαλύνει ο ικεανός

Πάμε βόλτα στα Χανιά
στην κάτω γειτονιά
να πάρουμε μια βάρκα με ψανιά
Πάμε βόλτα στα Χανιά
στην κάτω γειτονιά
στη θάλασσα να βρούμε στ' ανοικτά

Το Σάββατο το βράδυ, φως μου
είμαι ψιγκίτσος είμαι ιψονερός
έκυ όλα τα ψλοίτη ταν κόσμον
δικιά μου η θάλασσα κι ο ανηράνος δικός.
Το μυαλόκαράκι σου δικό μου
Δικές μου οι γλάστρες και ο σκουρός βασιλικός
Κι αν με κοιτάξεις μές στα μάτια
Σκλάβος σου γίνωμαι και ιψήκος ιψιτός.

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΑ

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης

Το φεγγάρι κάνει βόλτα
Στις κυράς μου τα μαλλιά

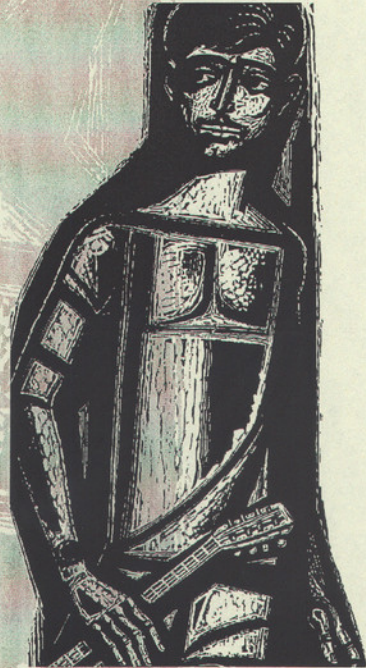
Παιΐε, Τσιτσάνη μου
Το μωατζουκάκι
Ρίξε μου μια γλυκιά φωνιά
Παιΐε, Τσιτσάνη μου
Το μωατζουκάκι
Να θνηθούμε τα ψαλιά

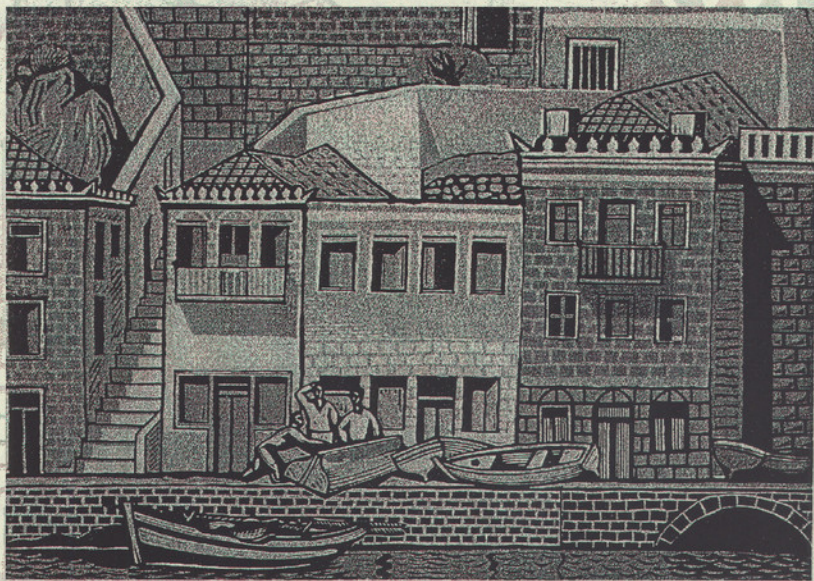
Το φεγγάρι κάνει κύκλο
Στις κυράς μου την καρδιά

Παιΐε, Ζαμψέτα μου
Το μωατζουκάκι
Ρίξε μου μια γλυκιά φωνιά
Παιΐε, Ζαμψέτα μου
Το μωατζουκάκι
Να θνηθούμε τα ψαλιά

Το φεγγάρι κάνει βόλτα
Μα η κυρά δε μ' αγαπά

Παιΐε, Γρηγόρη μου
Το μωατζουκάκι
Ρίξε μου μια γλυκιά φωνιά
Παιΐε, Γρηγόρη μου
Το μωατζουκάκι
Να ξεχασταίνε τα ψαλιά

ΑΠΑΓΩΓΗ

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης

Θα πάω μια βαρκούλα, καρδούλα μου
στον κάτω Γαλατά
και στην Αθήνα θα 'ρθω, καρδούλα μου (2)
καβάλα στο Νοτιά (2)

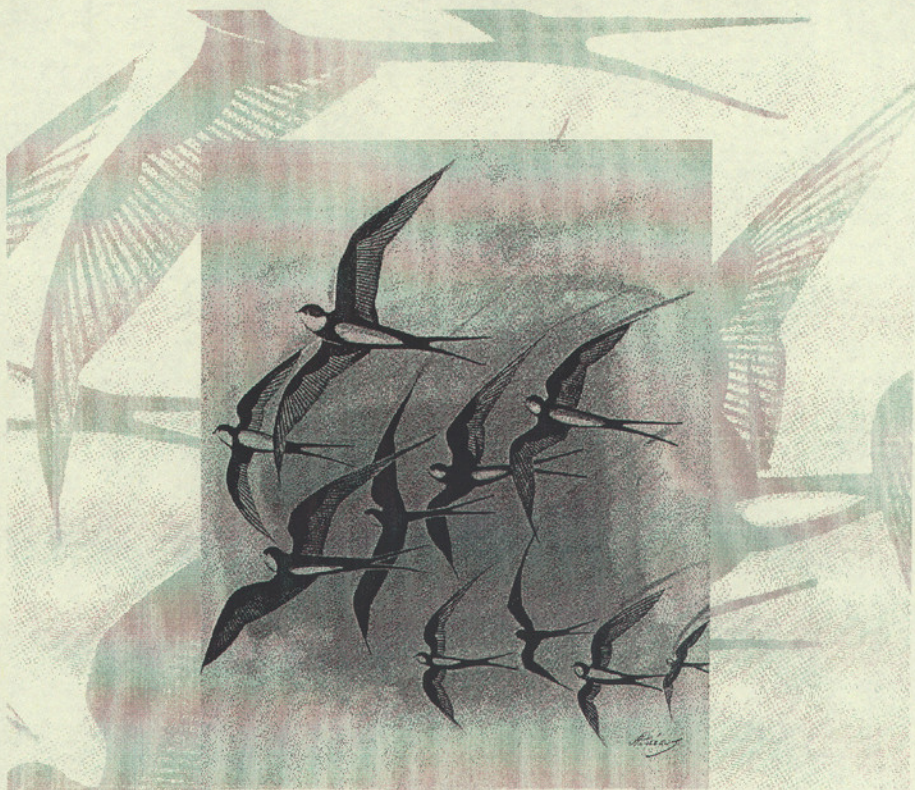
Κι αν θα 'ρθεί το δειλινό
στο κήπο σου θα μωω
να κόψω τα τριαντάφυλλα
να κόψω τ' άστρα τον αγνανού
και τον αγερινό.

Θα βάλω στη βαρκούλα, μανούλα μου
λουλούδια και φιλιά
δυο γλάροι ταξιδιού, καρδούλα μου (2)
καβάλα στο Βοριά (2)

Και να τη κι η Κρήτη φάνηκε
γαλάζια και ζανθιά
τη θάλασσα στα μάτια της
τον αγνανό στην αγκαλιά
τον ήλιο στα μαλλιά.

Θα αράξω τη βαρκούλα, μανούλα μου
μωροστά σε μια σπηλιά
θα σε ταιζώ χάδια, καρδούλα μου (2)
καβαίρια και φιλιά (2)

Στη μάνα μου στον κήπο μου
λέω και τραγουδιώ
σας φέρνω την τριανταφυλιά (2)
σας φέρνω τ' άστρα τον αγνανού
και τον αγερινό. (2)

ΕΝΑ ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΜΙ

Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης
«Άξιον Εστί»

Ένα το χελιδόνι
κι η άνοιξη ακριβή
Για να γυρίσει ο ήλιος
θέλει δουλειά πολλή.

Θέλει νεκροί κιλιάδες
να 'ναι στους τροχαίς
Θέλει κι οι ζυμτανοί
να δίνουν το αίμα τους.

Θε μου Πρωταμάστορα
μ' έχτισες μέσα στα βανιά
Θε μου Πρωταμάστορα
μ' έκλεισες μες στη θάλασσα!

Πάρθηκεν ασθό Μάγους
το σώμα του Μαχισού
Το 'χανε θάψει σ' ένα
μνήμα του ιερέα του.

Σ' ένα βαθύ ισηγάδι
το 'χανε κλειστό
Μύρισε το σκοτάδι
κι όλη η Άθωσσα.

Θε μου Πρωταμάστορα
μέσα στις ψασκαλιές και Σιν
Θε μου Πρωταμάστορα
μύρισε την Ανάσταση!

ΜΕ ΤΟ ΛΥΧΝΟ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΥ

Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης
«Άξιον Εστί»

Με το λίκνο ται άστρου σταις ανηρανούς εβγήκα
Στο αγιάζι των λειμώνων στη μόνη ακτή ται κόσμου
Παί να βρω την νυχή μου το τετράφυλλο δάκρυ

Τα κορίτσια μου ψένθος για ταις αιώνες έχαν
Τ' αγόρια μου ταιρέκια κραταίν και δεν κατέκαν
Παί να βρω την νυχή μου το τετράφυλλο δάκρυ

ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΗΛΙΕ ΜΟΗΤΕ

Ποίηση: Οδυσσεάς Ελύτης
«Άξιον Εστί»

Της Δικαιοσύνης ήλιε νοπέ
και μινρήνη σν δοξαστική
μη ψαρακαλώ σας μη
λησηανάτε τη κύρα μου!

Αετόμορφα έχει τα ψηλά βουνά
στα πραιότεια κλήματα σειρά
και τα σιθίτια πιο λευκά
στον γλαυκού το γειτόνεμα!

Τα ψικρά μου χέρια με τον Κεραυνό
τα γνήζην ψίσω ασθ' τον Καιρό
τους ψαλιούς μου φίλους καλώ
με φοβέρες και μ' αίματα!

ΔΟΣΑ ΤΩ ΘΕΩ

Στίχοι: Ιάκωβος Καμπανέλλης

Απὸ το ἄσπρὸ μέσ στη βροχή
 Καὶ μέσα στο λιωμένο
 Για μια μωσικιά κι ἕνα ἄσπρη (2)
 Καὶ δόσα τῷ Θεῷ. (2)

Πέτρα τὴν ἄετρα οὐμερὶς
 Χτίζω καὶ δὲ σε φτάνω
 Ἦλιε μὴν ἴσσο εἶσαι ἴσων (2)
 Καὶ δόσα τῷ Θεῷ. (2)

Παράθυρο γιὰ το ὄνειρο
 Κι ἀιλή γιὰ το σεργιάνι
 Ὁ ἴακιος σὺν νὰ μὴ σε φτάνει (2)
 Καὶ δόσα τῷ Θεῷ. (2)

ΤΗ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΜΗΝ ΤΗΝ ΚΛΑΙΣ

Ποίηση: Γιάννης Ρίτσος
 «18 λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας»

Τη ρωμιόσυνη μην την κλαις - εκεί που ψάει να σκάνει
 με το σαγιά στο κόκαλο με το λουρί στο σβέγκο

Νάτη, ψετιέται αβοφαρχής κι αντρείνι και θεριένι
 και καμακύνει το θεριό με το καμάκι τον ήλιο.

ΕΔΩ ΤΟ ΦΩΣ

Ποίηση: Γιάννης Ρίτσος
 «18 λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας»

Σε τούτα εδώ τα μάγμαρα κακιά σκαριά δεν θιάνει (2)
 μητέ αλνσιόδα στον Ρυμμιού και στον αγεριού το φούδι. (2)

Εδώ το φως εδώ ο γιαλός χρυσές γαλάζιες γλίσσες
 στα θράγια ελάφια ψελθκάν τα σίσερα μασάνε. (2)

ΑΡΜΗΣΗ

Ποίηση: Γιώργος Σεφέρης

Στο ψευδαίμα το κρινφό
 κι άσπρο σαν ψευδοπέδι
 σημάσαμε το μεσημέρι
 μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο την ξανθή
 γράγαμε τ' όνομά της
 ώραία θαν φύσηξεν ο Μιδάτης
 και σβήστηκε η γραφή.

Με τι καρδιά, με τι θυσία,
 τι πόθος και τι πάθος
 ψήξαμε τη ζωή μας λάθος!
 κι αλλάξαμε ζωή.

ΑΠΡΙΛΗΣ

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης
«Τραγούδι του νεκρού αδελφού»

Ἀφρίλη μου, ζανθέ
καὶ Μάη μου μωριδάτε,
καρδιά μου ψιὺς ἀντέχεις
μέσα στὴν τόση ἀγάπη
καὶ στὶς τόσες ἀμορφιές.

Γιαῖψι ἡ γειτονιά
τραγουδία καὶ φιλιὰ

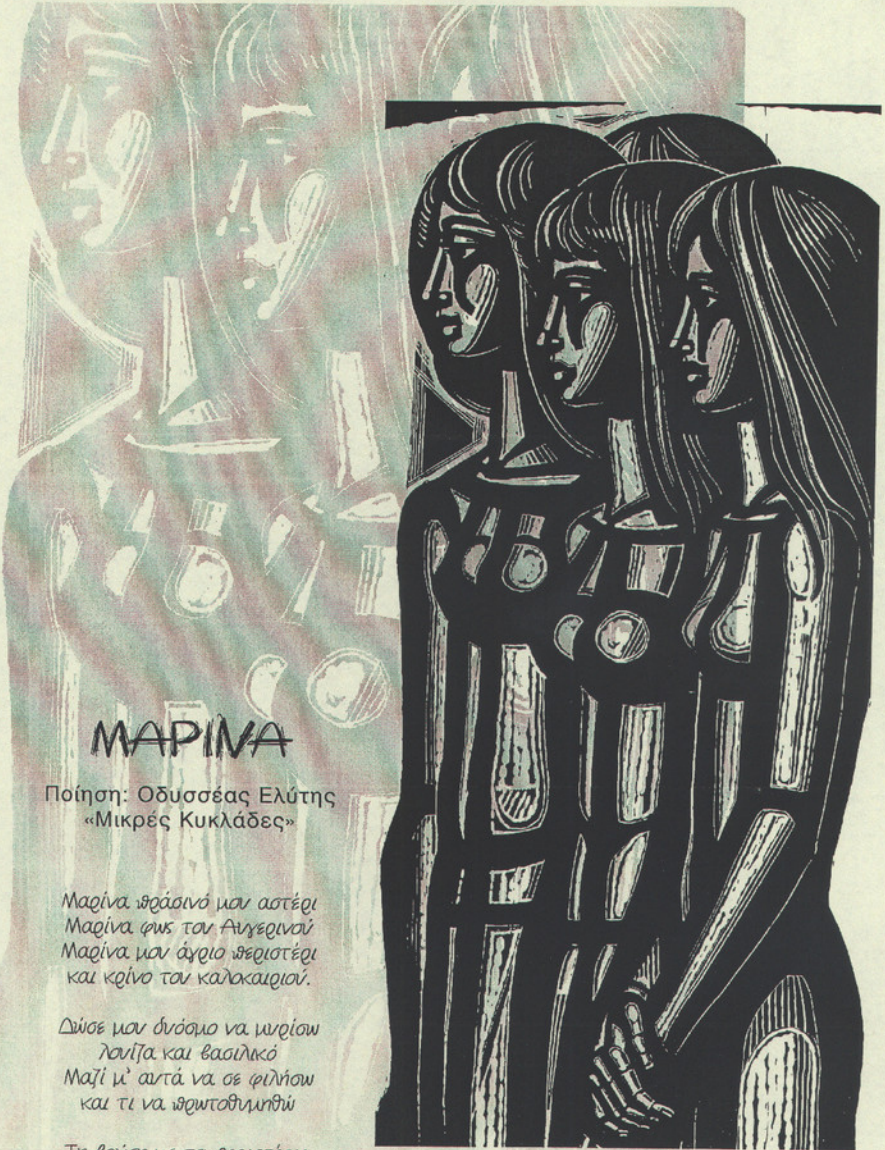
Τὴν κορβιλιά μου τὴ λένε Λενιώ
Μα τὸ 'χω μυστικό.

Ἀστέρι μου χλωμό,
τὸν φεγγαριὸ ἀκτίδα
στο γαϊτανόφρονό σου
κρεμάστηκε ἡ καρδιά μου
σαν τὸ ψαλλάκι στο ζόβεργο.

Γιαῖψι ἡ γειτονιά
τραγουδία καὶ φιλιὰ

Λουλουῖο μωριστό
καὶ ρόδο μωριδάτο
στὴ μάνα σου θὰ ἔρθῃ
να ψάξω τὴν εὐχή της
καὶ τὸ ταῖρι ἰσ' ἀγαπῶ.

Γιαῖψι ἡ γειτονιά
τραγουδία καὶ φιλιὰ

ΜΑΡΙΝΑ

Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης
«Μικρές Κυκλάδες»

Μαρίνα φράσινό μαν αστέρι
Μαρίνα φως τον Αιγέριναί
Μαρίνα μαν άγριο φεριστέρι
και κρίνο ταν καλοκαιριού.

Δώσε μαν όνόμο να μωρίσω
λουίτα και βασιλικό
Μαζί μ' αυτά να σε φιλήσω
και τι να φρωτοθυμηθώ

Τη θρήση με τα φεριστέρια
τιν Αρχαγγέλων το σπαθί
Το φεριστόλι με τ' αστέρια
και το ψηγάδι το βαθύ.

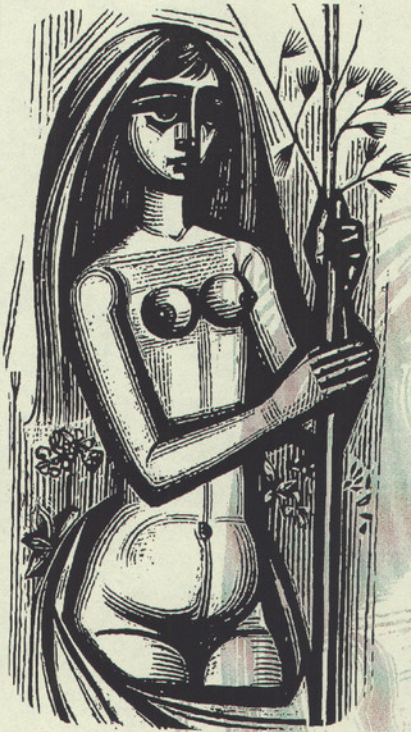

ΚΟΥΒΕΝΤΑ Μ' ΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Ποίηση: Γιάννης Ρίτσος
«18 λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας»

*Κικλάμινο, κικλάμινο, στον βράχοι τη σκιαμάδα
ισού βρήκες χρώματα κι ανθείς, ισού μίσχο και σαλεύεις,*

*Μέσα στο βράχο σίναφα το γάιμα στάλα στάλα
μαντίλι ρόδινο έθλεξα κι ήλιο μαζεύω τώρα.*

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ - ΜΑΡΓΑΡΙΩ

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης
«Αρχιπέλαγος»

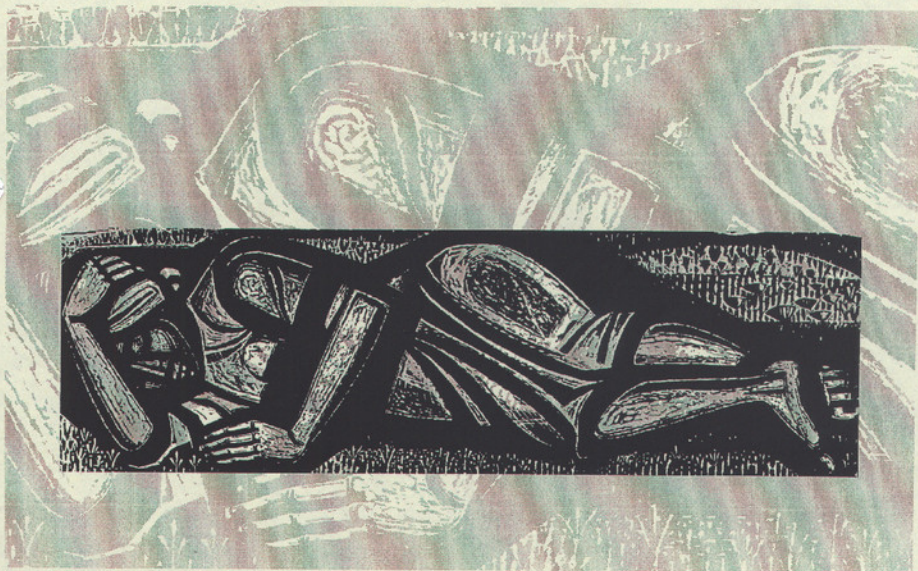
Η Μαργαρίτα η Μαργαριώ
φεριστεράκι στον αντανό
τον αντανό μες στά δύο σου μάτια κοιτάζω
βλέπω την ψαλίνα και τον αστεριό.

Η μάνα σου είναι τρελή
και σε κλειδώνει μοναχή
σαν θέλω να μωθ στην κάμαρή σου
μην ρίχνεις μεταξυτό σκοινί
και κλειδωμένους μας βλέπει η νύχτα
μας βλέπουν τ' άστρα κι η καραιγή.

Η Μαργαρίτα η Μαργαριώ
βαρκαύλα στο Σαρωνικό,
Σαρωνικέ μου, το κιματάκια σου δώσ' μου
δώσ' μου τ' αγέρι, δώσ' μου το ψέλαγο.

Η μάνα σου είναι τρελή
και σε κλειδώνει μοναχή
σαν θέλω να μωθ στην κάμαρή σου
μην ρίχνεις μεταξυτό σκοινί
και κλειδωμένους μας βλέπει η νύχτα
μας βλέπουν τ' άστρα κι η καραιγή.

Η Μαργαρίτα η Μαργαριώ
δεντράκι στο Βοτανικό
ψάφε το τραμ μόλις δεις πως ψέφτει η νύχτα,
ψέφτουν οι ώρες, ψέφτουν λιγοθυμώ.

ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ

Ποίηση: Άγνωστος

Καληνύχτα, καληνύχτα, ξάθλιψε ψαυδάκι,
 Καληνύχτα, καληνύχτα, κι όνειρα γλυκά
 Το φεγγάρι σαν το καντηλάκι
 μας φωτίζει, ψαλιά μαγκά.
 Καληνύχτα, καληνύχτα, κλείσε τα ματάκια
 τ' αγεράκι ψαΐζει στα κλαδιά.

ΒΑΡΚΑ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης

Πέντε ωέντε δέκα
 Δέκα δέκα ανεβαίνω τα σκαλιά
 Για τα δυο σου μάτια
 Για τις δυο φωτιές

Παν όταν με κοιτάνε
 Ναιθω μακαριές.

Βάρκα στο γιαλό (2)
 Βάρκα στο γιαλό
 Πλάστρα με τσιμισούλι
 Και βασιλικό (2)

Πέντε ωέντε δέκα
 Δέκα δέκα θα σου δίνω τα φιλιά

Και όταν σε μεθύνω

Κι όταν θα σε ιδρω
 Θα σε ναναρίσω
 Με γλυκό σκοδό

Βάρκα στο γιαλό.

Πέντε ωέντε δέκα
 Δέκα δέκα κατεβαίνω τα σκαλιά
 Φεύγω για τα ξένα για την ξενιτιά
 Και μην κλας για μένα
 Αγάπη μου γλυκιά.

Βάρκα στο γιαλό.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤ ΤΑΞΗ

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΟΜΑΔΑ Α

Αντωνοπούλου Αλεξία
Γαργαλάκος Νίκος
Καλαμάντης Δώρος
Κωτσάκη Χριστίνα
Λίτου Ματίνα
Μαρκαντωνάκη Μαριλού
Μπιτσάκη Τώνια
Μώρου Λυδία
Παπαγεωργίου Ιωάννα
Παπαθανασόπουλος Κωνσταντίνος
Παπαντωνίου Κορίνα
Παπαργυρόπουλος Άρης
Σάιντερς Χρήστος
Τσεφαλάς Σπήλιος

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΟΜΑΔΑ Β

Αναστασάκη Δανάη
Αναστασοπούλου Λυδία
Απατζίδης-Μόσχος Ορέστης
Βεντούρη Μεθοδία
Γούτου Αναστασία
Ζακοντίνος Άλκης
Θωμάς Βασίλης
Κόσμα Ραστισλάβ
Μυλογιάννη Γιάννα
Ρόντου Μαρία
Σαμπάνη Ουρανία
Σκουρογιάννη Έλλη
Σταματοπούλου Ντέπυ
Σταυρόπουλος Άγγελος
Τριβυζά Νίκη
Χατζησωτηρίου Πάνος

ΧΟΡΟΣ

ΠΑΜΕ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ: Δανάη - Λυδία Μ. - Τώνια - Ιωάννα - Ουρανία - Αναστασία - Νίκη
Στο παράθυρο η Γιάννα

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΑ: Πάνος - Άρης

ΣΕ ΤΟΥΤΑ 'ΔΩ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ: Άρης - Άγγελος - Πάνος - Ορέστης - Ραστισλάβ - Σπήλιος - Χρήστος - Βασίλης

ΣΛΑΪΝΤΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ - ΜΑΡΓΑΡΩ: Ματίνα - Χριστίνα - Δανάη - Βασίλης - Πάνος - Κωνσταντίνος

ΑΡΝΗΣΗ: Αλεξία - Χρήστος

Ο ΚΗΠΟΣ ΕΜΠΑΙΝΕ
ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ: Νικόλας - Δώρος - Λυδία Μ. - Χριστίνα - Μαρία - Ραστισλάβ - Άγγελος

ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ: Άλκης - Ντέπυ

ΣΚΙΕΣ

ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ: Μαριλού - Μαρία - Κορίνα - Λυδία - Άγγελος

ΜΑΡΙΝΑ: Ιωάννα - Έλλη - Νίκη - Αλεξία

ΠΡΑΣΙΝΟ ΠΑΝΟ

ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΜΕ ΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙ: Ντέπυ - Ουρανία - Ματίνα - Χριστίνα - Τώνια

Ε΄ ΤΑΞΗ

Τα παιδιά της Ε΄ τάξης συμμετέχουν με τις φλογέρες τους, τραγουδούν και χορεύουν.

Ασημακόπουλος Αντώνης
 Βότσιακα Μαριάννα
 Γιανακόπουλος Ηρακλής
 Δουλκέρογλου Αλκυόνη
 Εγγονόπουλος Μισαήλ
 Ζουμπούλογλου Μαγδαληνή
 Ηλιάδης Ηλίας
 Καμπάση Ιωάννα
 Καπετανάκη Αθηνά
 Καραγεώργης Άρης
 Καρούζου Μαρίκα
 Κορωναίος Κωνσταντίνος
 Κουρούβανη Μύριαμ
 Κουτρολιά Τζένη
 Κωστούλη Νίκη

Μπαρμπαρή Μυρτώ
 Νικολαΐδης Χάρης
 Πικραμένος Νικόλας
 Πλακάλη Μαριέττα
 Ράππη Στεφάνια
 Σταυράκης Νίκος
 Τηνιακού Ευγενία
 Τιμοθεάτου Γιούλη
 Τσουμάνη Χρύσα
 Φωκάς Τάκης
 Χαραλαμπάκη Χριστίνα
 Χαρίτου Μαρία
 Χατζηγιαννάκη Ζωή
 Χούλη Ξένια

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

- Για τη μουσική:

Κατερίνα Καπράλου
Κατερίνα Γιαννίκου
Μάγδα Γιαννίκου

- Για τη θεατρική επιμέλεια, την οργάνωση και το φωτογραφικό υλικό:

Χριστίνα Αυλιανού

- Για τους χορούς:

Παναγιώτης Μαυρόπουλος

- Για τα εικαστικά:

Γεύσω Παπαδάκη
Κατερίνα Χατζηγιαννούλη

- Για το συντονισμό:

Βασιλική Φουφρή (Στ' τάξη), Πηνελόπη Τσιλένη (Ε' τάξη)

*Τα χαρακτηριστικά που απεικονίζονται
στο έντυπο είναι από το βιβλίο:
Α. Τάσσος «ΧΑΡΑΚΤΙΚΗ 1932-1985»*

*«...Και μόνο να ζεις στο φως της Αθήνας
απορροφεί μερίστην δυσρέα. Γιατί πέρα από
την δυσρέα της ζωής έσαι προικιστεί και με
την δυσρέα της ουσίας της ζωής, που είναι η
ελληνική φύση, η ελληνική γλώσσα, το
ελληνικό ήθος, η ελληνική κληρονομιά».*

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

αυτή μ
 Χαιρετίζω την σημερινή
 ιστορική συναυλία στην
 Λευκωσία, κοντά στην
 πράσινη γραμμή.

Η Μαρία Φαραντούρη και
 ο Zülfü Livaneli υπήρξαν
 πρωτοπόροι στην
 προσπάθεια για την
 προώθηση της
 Ελληνοτουρκικής Φιλίας.

→ Τότε όσοι πιστεύαμε σ'
 αυτό το ιδεώδες ήμαστε
 λίγοι και τις δύο πλευρές.
 Ωστόσο τα τελευταία
 χρόνια έγιναν μεγάλα
 βήματα

4.7.2003 Βιντεοσκοπήσι
 ηρώνα σε αυταλία Φαραντούρη
 Λιβαneli στην Λευκωσία

- 2 -

και σήμερα μπορούμε να
πούμε ότι η ανάγκη της
Φιλίας και της
Συνεργασίας ανάμεσα
στους δύο Λαούς μας
αποτελεί κυρίαρχο ρεύμα
→ μέσα και ~~στους~~^{στις} δύο χώρες
μας.

Άλλωστε τα τελευταία
γεγονότα το
επιβεβαιώνουν
πανηγυρικά.

Πρώτον: η Κύπρος είναι
πλέον μέλος της
Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 3 -

Και τώρα οι
 Ελληνοκύπριοι περιμένουν
 από τους Τουρκοκύπριους
 να κάνουν το μεγάλο βήμα
 και να αποφασίσουν με
 την ψήφο τους κυριαρχικά
 να ενταχθούν και αυτοί,
 ώστε αύριο να υπάρχει μία
 και μόνο ενιαία και
 ανεξάρτητη Κυπριακή
 Δημοκρατία, όπου
 Ελληνοκύπριοι και
 Τουρκοκύπριοι θα
 συμβιώνουν αδελφικά
 μέσα σε Ελευθερία
 και Δημοκρατία

Οικονομική-
 Κοινωνική
 ηρεμία και
 Προοδευτική
 ανάπτυξη

Και Κοινωνική ηρεμία
 Οικονομική και Κοινωνική ηρεμία
 Προοδευτική ανάπτυξη

-4-

με εξασφαλισμένα τα κυριαρχικά δικαιώματα της κάθε κοινότητας.
Δεύτερον: Με το άνοιγμα της πράσινης γραμμής κατέρρευσαν οι μύθοι ότι δήθεν υπάρχει τόσο μεγάλο μίσος ανάμεσα στις δύο κοινότητες που είναι αδύνατον να συμβιώσουν σε ένα ενιαίο κράτος. Χιλιάδες και χιλιάδες πήγαν από το ένα μέρος στο άλλο. Τις πιο πολλές φορές και οι μεν και οι δε περίμεναν στα σπίτια τους

-5-

τους παλιούς ιδιοκτήτες,
για να τους αγκαλιάσουν
και να τους προσφέρουν
ένα ποτήρι νερό της
αγάπης και της λήθης του
παρελθόντος.

Έτσι αποδείχθηκε
περίτρανα ότι δεν είναι οι
Λαοί που θέλουν την
ένταση, το μίσος, τον
πόλεμο αλλά ορισμένοι
πονηροί κύκλοι με διεθνείς
διασυνδέσεις που
κερδίζουν από το εμπόριο
του αίματος και του πόνου
των Λαών.

- 6 -

**Τούρκοι και Έλληνες
 ξυπνήστε και πάρτε την
 Μοίρα σας στα χέρια σας.
 Το δικό σας συμφέρον και
 προ παντός το συμφέρον
 των νέων παιδιών μας
 είναι η Ειρήνη, η Φιλία, η
 Συνεργασία. Είναι η
 Ενιαία Κύπρος των
 Ελληνοκυπρίων και
 Τουρκοκυπρίων μέσα
 στην μεγάλη οικογένεια
 της Ευρώπης.**

και φιλία αγ. δουλειά
 η φιλία σε τραγική
 τον φιλία και επίσης
 καρδιά, ανδρεία και φιλία

f 6066199

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Σας ευχαριστώ για την τιμητική διάκριση που με συγκινεί ιδιαίτερα, μιας και οι δεσμοί μου με την Νέα Σμύρνη υπήρξαν στενότατοι, βαθύτατοι και καθοριστικοί.

Ένα από τα πρώτα σπίτια που χτίστηκαν στην πανέμορφη πόλη σας υπήρξε αυτό του πεθερού μου Ηλία Αλτίνογλου,

- 2 -

που είχε διδάξει στην
Ευαγγελική Σχολή της
Σμύρνης –υπήρξε άλλωστε
καθηγητής του Γιώργου
Σεφέρη- και αργότερα
ήταν επίσης καθηγητής
στην Ευαγγελική Σχολή
της Νέας Σμύρνης, όπου
εφοίτησε και η κόρη του,
Μυρτώ.

Το σπίτι αυτό το έκτισε
στα 1929 στην οδό
Κωνσταντινουπόλεως 39.
Λίγο αργότερα ο αδελφός
της μητέρας μου Αντώνης
Πουλάκης

- 3 -

έχτιζε κι αυτός μαζί με την οικογένεια Ισηγόνη την μονοκατοικία τους επί της οδού Σμύρνης 39.

Η πρώτη μου γνωριμία με την πόλη σας έγινε στα 1938. Έμενα στο σπίτι του θείου μου, στην Σμύρνης 39 και μου έμελλε να επισκεφθώ το σπίτι της μέλλουσας γυναίκας μου στην Κωνσταντινούπολεως 39, γιατί είχα πονόδοντο και η αδελφή της Στάσα ήταν οδοντίατρος.

- 4 -

Επανήλθα για να μείνω
στα 1943. Από τότε και
μέχρι το 1974 υπήρξα
δημότης Νέας Σμύρνης.
Έτσι μαζί με τους
υπόλοιπους
Νεοσμυρνιώτες που έγιναν
γνωστοί και φίλοι μου,
έζησα μερικές από τις
σημαντικότερες περιόδους
της νεότερης ιστορίας μας:
Γερμανική Κατοχή,
Απελευθέρωση,
Δεκεμβριανά,
Πρώτη Εξορία μαζί με
Νεοσμυρνιώτες

- 5 -

στις Ράχες Ικαρίας στα
1947, Δεύτερη Εξορία πάλι
μαζί με Νεοσμυρنيώτες
στη Δάφνη και στον
Εύδηλο Ικαρίας στα 1948
κι από κει στα 1949 στη
Μακρόνησο.

Παντρευτήκαμε με την
Μυρτώ στα 1953 και
μετακόμισα από τον ένα
δρόμο στον άλλο. Πήγαμε
στο Παρίσι για τέσσερα
χρόνια και γυρίσαμε στο
σπίτι μας πλουσιότεροι
κατά δύο παιδιά,

- 6 -

την Μαργαρίτα και τον
Γιώργο.

Αυτό το σπίτι στην
Κωνσταντινουπόλεως 39
έμελλε να γίνει το
«στρατηγείο» μου, μιας
και τα χρόνια που
ακολουθήσαν από το 1960
έως το 1967 ήταν τα
χρόνια της μεγάλης
άνθισης του έντεχνου
λαϊκού τραγουδιού.
Όλοι οι πασίγνωστοι
παράγοντες, ποιητές,
συνθέτες, τραγουδιστές,
μουσικοί

- 7 -

μπαινόβγαιναν συνεχώς
στην πανέμορφη
μονοκατοικία μας (όπως
ήσαν άλλωστε όλα τα
σπίτια της Νέας Σμύρνης)
με τον κήπο, τα λουλούδια,
τα δέντρα και το μικρό
αμπελάκι. Από ποιον
ν' αρχίσω και πού να
τελειώσω: Γιάννης Ρίτσος,
Κώστας Βάρναλης,
Γιάννης Τσαρούχης, Νίκος
Γκάτσος, Τάσος
Λειβαδίτης, Δημήτρης
Χριστοδούλου, Ιάκωβος
Καμπανέλλης,

- 8 -

Μάνος Ελευθερίου από
τους ποιητές. Από τους
συνθέτες, Μάνος
Χατζιδάκις, Σταύρος
Ξαρχάκος, Γιάννης
Μαρκόπουλος, Μάνος
Λοΐζος, Χρήστος Λεοντής,
Νίκος Μαμαγκάκης και ο
Γιάννης Χρήστου. Από
τους τραγουδιστές και
ποιος δεν πέρασε: Απ' τον
Μπιθικώτση, τον
Καζαντζίδα, την
Μαρινέλα, τον Χιώτη, την
Μαίρη Λίντα, την
Γιοβάννα, τον Ζαμπέτα,

- 9 -

τον Παπαδόπουλο και τον
Καρνέζη έως την Μαρία
Φαραντούρη και τον
Αντώνη Καλογιάννη.
Συναντήσεις, συνεργασίες,
πρόβες ασταμάτητα μέρα
– νύχτα έως ότου μας
χτύπησε όλους η Μεγάλη
Νύχτα της Χούντας στις
21 Απριλίου του 1967.

Ξέχασα να πω ότι μετά
το εξήντα οι γονείς μου
είχαν νοικιάσει ένα δωάρι
στη Στροφή, όπου και
κατέφυγα τη νύχτα των
τανκς.

- 10 -

Όχι όμως για πολύ, γιατί
μ' έψαχναν κι έτσι πήγαμε
στο σπίτι της Μιμόζας,
της άλλης αδελφής της
Μυρτώς, κοντά στο
Άλσος. Κι από κει έφυγα
κυνηγημένος, ώσπου με
πιάσανε στις 15 του
Αυγούστου του 1967.
Παρανομία, Ασφάλεια,
Φυλακές Αβέρωφ,
Βραχάτι, Ζάτουνα,
Ωρωπός, Σανατόριο
Σωτηρία κι από κει
αιφνιδίως ελεύθερος
στο Παρίσι στα 1970.

- 11 -

Στο μεταξύ το σπίτι γκρεμίστηκε. Έγινε πολυκατοικία. Γυρίσαμε τον Ιούλιο του 1974 και ζήσαμε μόλις ένα χρόνο στο ίδιο μέρος, που όμως είχε γίνει τόσο αγνώριστο που δεν μας έκανε καρδιά να συνεχίσουμε να ζούμε πια εκεί. Έτσι από τότε βρεθήκαμε στον Λόφο του Φιλοπάππου.

Όμως η θύμηση της Νέας Σμύρνης παραμένει ζωντανή, ζωντανή και νοσταλγική μέσα μου.

- 12 -

Και σήμερα που
ξαναβρίσκομαι εδώ, σας
βεβαιώ ότι είναι μεγάλη η
συγκίνησή μου, που την
μεγαλώνει ακόμη
περισσότερο η παρουσία
σας εδώ όπως και το
γεγονός ότι η Δημοτική
Αρχή της πόλης που
έζησα, που ονειρεύτηκα,
που δημιούργησα και
αγάπησα είχε την ευγενή
καλωσύνη να με τιμήσει.
Σας ευχαριστώ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΑΡΧΕΙΟ ΓΙΑ Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ ΑΠΟ ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ			
α/α	ΤΙΤΛΟΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ	ΔΙΑΡΚΕΙΑ
1.	Θεοδωράκης στη Σουηδία	EMB 1353	57'
2.	Θεοδωράκης στο Μεγαρο Μουσικής	TA 771	74' 45"
3.	Θεοδωράκης Ζορμπάς Α μέρος	TB 3	44' 50"
4.	Θεοδωράκης Ζορμπάς Β μέρος	TB 19	57' 53"
5.	Θεοδωράκης Άξιον Εστί Λυκαβηττός	NTA 1084	80' 30"
6.	Θεοδωράκης Μήδεια όπερα Ηρώδειο	TA 156 - TA 157	
7.	Θεοδωράκης Μαρκόπουλος	TB 47	47'
8.	Θεοδωράκης από Κύπρο	TB 311	
9.	Θεοδωράκης (Ούλοφ Πάλμε)	MB 913	54'
10.	Θεοδωράκης - Φαραντούρη Γαλάνη	TA 210 - ΤΔ140	111' 51"
11.	Θεοδωράκης 70 Χρόνια	ETB 227	

EPT Α.Ε. Λεωφ. Μεσογείων 432
153 42 Αγία Παρασκευή, Αθήνα
Τηλ: (010) 60 66 850-4
Fax: (010) 60 80 823
www.ert.gr, e-mail: genikos_enhmerosis@ert.gr

[Εγγραφές 367]				
Τύπος	A/A Ταίριας	A/A Θέματος	Ημέρα Συμβάντος	
VC	☐ 20030747	9	29/07/2003	
Μονταρισμένο θέμα της Τζανακάκη για τα γενέθλια του Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	☐ 20030733	27	20/07/2003	
Μονταρισμένο του Μάρκελλου για την επίσκεψη στο ραδιοφωνικό σταθμό της Σουηδίας του Γ. Παπανδρέου των Μπήτλς και του Θεοδωράκη .				
VC	☐ 20030716	19	10/07/2003	
Μονταρισμένο θέμα Τζανακάκη όπου στο εορταστικό πρόγραμμα της γερμανικής κρατικής τηλεόρασης στις Γερμανίας, θα λάβει μέρος η διάσημη Ελληνίδα καλλιτέχνις Βίκυ Λεανδρός. Η δημοφιλής ερμηνεύτρια επέλεξε προβάσει την Ελλάδα στο εξωτερικό. Τα γυρίσματα της εκπομπής έγιναν στο Σύνταγμα.				
VC	☐ 20030704	16	02/07/2003	
Πλάνα από συναυλία αφιερωμένη στο Μίκη Θεοδωράκη στο Ηρώδειο , τραγουδά ο Δημήτρης Μπάσης , Γιά				
VC	☐ 20030703	3	02/07/2003	
Ηρώδειο / Ουδέτερα πλάνα (ημερήσια) και νυχτερινά από το Ηρώδειο με κόσμο για τη συναυλία που είναι η Γιάννης Φέρτης.				
VC	☐ 20030524	17	29/05/2003	
Μονταρισμένο θέμα της Βασάλου σχετικά με τις δύο συναυλίες με τα μοναδικά έργα του Μίκη Θεοδωράκη Θεσσαλονίκη, για τα παιδιά της Παλαιστίνης. Πλάνα από το στούντιο της ΕΡΤ στο οποίο πραγματοποιούνται ΕΡΤ και της Λαϊκής Ορχήστρας Μίκης Θεοδωράκης .				
VC	☐ 20030546	18	29/05/2003	
Πλάνα από συναυλία που είναι αφιερωμένη στο Γρηγόρη Λαμπράκη , κομμάτια μελοποιημένα από το Μίκη Θεοδωράκη Ο Γιάννης Κάτσιρας , η Μαρία Σουλτάτου , και ο Γιώργος Ματθαϊακάκης .Μικρή ομιλία του γιου του Γρηγόρη .				
VC	☐ 20030486	24	09/05/2003	
Μονταρισμένο του Τρουπή για το ενημερωτικό οπτικοακουστικό υλικό για τούς ανθρώπους που αντιμετωπίζε Οργανωτική επιτροπή του 2004 και για την παραγωγή τού υλικού συνεργάστηκε η ΕΡΤ . Πλάνα από ηχογράς Γιάννα Αγγελοπούλου , τη Μαρία Χούκλη , τον Παύλο Τσίμα και το Σταύρο Θεοδωράκη . Δηλώσεις και των τ καταλύσουν τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής το καλοκαίρι του 2004, καθώς το γνωστό ξενοδοχ απότην ομιλία του προέδρου του ομίλου Αλφα Μπανκ Γιάννη Κωστόπουλου .				
VC	☐ 20030508	16	05/05/2003	
Τον μεγάλο Έλληνα μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη , τίμησε χθες για τη μεγάλη προσφορά του στον τόπο η χωριάδα και η Ορχήστρα τού Δήμου, ερμήνευσαν γνωστά και αγαπημένα τραγούδια τού Μίκη. Ομιλία ΠΕΤ Θεοδωράκη . Τελετή ανακήρυξης του Μίκη σε επίτιμο δημότη Καλυβίων.				
VC	☐ 20030358	11	18/03/2003	
Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη για τόν πόλεμο στο ΙΡΑΚ.				
VC	☐ 20030228	2	22/02/2003	
Μέγαρο Μουσικής / Πλάνα από την παρουσίαση της δεύτερης συμφωνίας του Μίκη Θεοδωράκη , γνωστή ως συνθέτης, επηρεασμένος από τις τραυματικές εμπειρίες του εμφύλιου πολέμου αλλά και τις δοκιμασίες της Μ επικείμενο πολέμο στο Ιράκ.				
VC	☐ 20030214	15	15/02/2003	

Ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, ο Γιάννης Καψής, ο Κώστας Λαλιώτης, ο Αλέξανδρος Λυκουρέζος, η Μιλένα Αποσ Αλέξανδρος Μαγκάκης, ο Μίκης Θεοδωράκης , ο Λάμπρος Κανελλόπουλος, η Νόρα Κατσέλη, διαδηλώνουν Ν στο μεγάλο συλλαλητήριο της Αθήνας, στην μεγαλειώδη συγκέντρωση για την Ειρήνη. Δηλώσεις τους κατά 1				
VC	[T] 20030116	12	14/01/2003	
Εκδήλωση για το περιοδικό ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ , παρουσίαση του ΑΘΗΝΑ GUIDE 2003 . Ομιλίες Σταύρου Θεοδωρ Ηλιοπούλου εκδότρια του περιοδικού , Τέλη Σαμαντά διευθυντή του περιοδικού . ΣΠΟΤ - SPOT του περιοδικ				
VC	[T] 20021255	18	26/12/2002	
Μίκης Θεοδωράκης τραγουδάει σε συναυλία στο Ηρώδειο. Πλάνα του συνθέτη σε ηχογράφιση μέσα σε στε εκπομπές Μίκη Θεοδωράκη στο ραδιόφωνο στο Λουξεμβούργο.				
VC	[T] 20021018	19	11/10/2002	
Μονταρισμένο θέμα της Αθηνάς Ραπίτου για την ακροδεξιά, την Νέα Δημοκρατία και για την αντιπαράθεση Μ του Σταύρου Θεοδωράκη με καλεσμένους τους υποψηφίους υπερνομάρχες των δημοτικών - νομαρχιακών : έκαναν άν δεν τους ψήφιζαν οι σύντροφοί τους).				
VC	[T] 20021028	22	11/10/2002	
Πλάνα απο πρόβα μέσα στο στούντιο τηλεοράσεως της NET, τις παραμονές των δημοτικών και νομαρχιακών Θεοδωράκης , μαζί τους ο Γενικός Διευθυντής Ενημέρωσης Βασίλης Θωμόπουλος, ο σκηνοθέτης Νίκος Καλκ				
VC	[T] 20021031	1	10/10/2002	
Δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές 2002. Είναι η πρώτη κασέτα από το Ντιμπέιτ debate των υπερνομαρχών. Γεννημάτα, Γιάννης Τζαννετάκος, Μανώλης Γλέζος, Θανάσης Παφίλης , Γιώργος Καρατζαφέρης.				
VC	[T] 20021025	1	10/10/2002	
Η δεύτερη κασέτα από το Ντιμπέιτ debate των υπερνομαρχών . Συντονίζει ο Σταύρος Θεοδωράκης . Παίρν Γλέζος, Θανάσης Παφίλης, Γιώργος Καρατζαφέρης. Η πρώτη κασέτα είναι η VC 20021031 .				
VC	[T] 20020937	6	15/09/2002	
Τη Λυσιστράτη του Μίκη Θεοδωράκη ως διεθνές μουσικό και επικοινωνιακό έργο που συμπυκνώνει τα μηνί ρόλου της γυναίκας μέσα σε μια κλασική αλλά απολύτως σύγχρονη παράσταση που χρησιμοποιεί το χιούμο Πλάνα από παράσταση του έργου. Παρών Μίκης Θεοδωράκης , Τσακίρογλου Νικήτας και Χρυσούλα Διαβάτη. 1				
VC	[T] 20020924	8	10/09/2002	
Μονταρισμένο θέμα του Καβροχωριανού για τη λυρική κωμωδία του Μίκη Θεοδωράκη , Λυσιστράτη που θα				
VC	[T] 20020819	15	18/08/2002	
Στην Αρκαδία, εκεί όπου πέρασε τα παιδικά του χρόνια αλλά και τα πέτρινα χρόνια της εξορίας, επιστρέφει ο που φέρει το όνομά του, αλλά και για να τιμηθεί με το χρυσό μετάλλιο της πόλης. Πλάνα από νανσέληνο. Δρ				
VC	[T] 20020726	12	24/07/2002	
Στη μάχη κατα της τρομοκρατίας αναφέρθηκε ο πρωθυπουργός μιλώντας στην εκδήλωση για τη συμπλήρωα πρώην φυλακές Ωρωπού. Ο Κ.Σημίτης είπε πως η τρομοκρατία ήταν τὸ στίγμα και η ντροπή της μεταπολίτευσης και μια απόπειρα υπο για την εγκαθίδρυση και τη στερέωση της δημοκρατίας. Ομιλία Μ. Θεοδωράκη , Π. Ευθυμίου.				
VC	[T] 20020728	5	24/07/2002	
Με αφορμή την επέτειο για την 28η επέτειο της αποκατάστασης της Δημοκρατίας ο πρωθυπουργός επισκέφί Θεοδωράκη , τον υπουργό Παιδείας Πέτρο Ευθυμίου και πολλούς αντιστασιακούς. Απόσπασμα ομιλίας Μ Θεο				
VC	[T] 20020639	2	30/06/2002	
Ανταπόκριση του Χειλά . Αποσπάσματα από το συμφωνικό μπαλέτο " Αλέξης Ζορμάς " που παρουσιάστηκε Θεοδωράκη που έληξε σήμερα στη Βόνη. Δηλώσεις : ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ , ΓΙΟΑΚΙΜ ΤΣΙΡΜΕΡ (ΣΚΗΝΟ				

VC	[T] 20020638	23	29/06/2002	
Ανταπόκριση του Χειλά . Με το μεγαλύτερο μουσικό βραβείο της Γερμανίας τιμήθηκε χθές στη Βόννη ο μεγὰ παραβρέθηκαν οι κορυφαίοι γερμανοί μουσικοί,πολιτικοί καθώς επίσης ο πρῶην υπουργός Πολιτισμού της Γα από την εκδήλωση και δηλώσεις : ΖΑΚ ΛΑΝΓΚ , ΖΟΥΛΦΙ ΛΙΒΑΝΕΛΙ , ΜΙΚΗΣ Θεοδωράκης .ΣΤΑΝΤ ΑΠ Χειλά .				
VC	[T] 20020636	3	20/06/2002	
Συνέντευξη τύπου Γιάννη Κότσιρα για τη συνεργασία της προεδρικής ορχήστρας της Μόσχας με τον ίδιο και Θεοδωράκη .Χορηγός επικοινωνίας η ΕΡΤ.Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	[T] 20020627	1	19/06/2002	
Ο ηρώας του Απαρχάιντ, ο Νέλσον Μαντέλα τιμήθηκε σήμερα για τη συμβολή του στην προώθηση της Παγκ της Ολυμπιακής εκχειρίας στην τελετή που έγινε στο Μέγαρο Μουσικής. Τη διακήρυξη υπέγραψαν και πολλοί και της τέχνης.Ομιλία προέδρου επιτροπής της Διακήρυξης της Ολυμπιακής Εκχειρίας Λαμπρινίδη,δηλώσεις μ Παπανδρέου.Προβολή ασπρόμαυρου και έγχρωμου υλικού του Νέλσωνα Μαντέλα,ακούγεται το βιογραφικό 1 τενόρο του έργου Ολυμπιακή εκχειρία του Θάνου Μικρούτσικου,και από τη χορωδία της ΕΡΤ.Ομιλία Γιάννας μαύρου αθλητή,υπογραφές της εκχειρίας.				
VC	[T] 20020617	1	15/06/2002	
Μονταρισμένο θέμα της Βασάλου σχετικά με την συναυλία στο θέατρο Νίκαιας. Γενικά πλάνα απο την συναυ τραγουδούν η Γλυκερία, ο Γιώργος Νταλάρας και ο Δημήτρης Μπόσης, μαζί με την λαϊκή ορχήστρα Μίκης Θεοδωράκη .				
VC	[T] 20020634	10	15/06/2002	
Απόσπασμα από συναυλία Μίκη Θεοδωράκη . Ολόκληρο, ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, εμφανίζεται και ο Γιώργος Ντε του στο Παλαιστινιακό. (Κατράκειο Θέατρο).				
VC	[T] 20020614	20	14/06/2002	
Πλάνα απο την συναυλία WOMAD (ΓΟΥΜΑΝΤ), στο Γουδί. Συγκροτήματα απο όλο τον κόσμο, πλάνα του Μι				
VC	[T] 20020614	11	13/06/2002	
Μονταρισμένο θέμα Μάνεση, σχετικά με το βιβλίο του Σταύρου Θεοδωράκη . Παρουσίαση του βιβλίου στο				
VC	[T] 20020614	12	13/06/2002	
Πρόβα της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών. Διευθύνει ο Κάρλος Τρικολίδης, θα ερμηνεύσουν έργα των Γκούσ				
VC	[T] 20020610	13	09/06/2002	
Απόσπασμα από συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Δήλωσή του μετά τη συνα				
VC	[T] 20020706	5	06/06/2002	
Πλάνα από τα μπαλέτα Μόρις Μπεζάρ στο Ηρώδειο με μουσική Θεοδωράκη .				
VC	[T] 20020632	10	05/06/2002	
Απόσπασμα συναυλίας του Μίκη Θεοδωράκη , με την Βενετσάνου.				
VC	[T] 20020603	24	02/06/2002	
Περιοδεία. Λυρική σκηνή στην Αυστραλία με το έργο Ζορμπάς του Θεοδωράκη .				
VC	[T] 20020550	13	29/05/2002	
Μονταρισμένο θέμα της Βασάλου για τον Θεοδωράκη στο Ηρώδειο. Πλάνα από το Ηρώδειο. Δηλώσεις του του Γιάννη Μπέζου και του Πανταγιά.				
VC	[T] 20020540	6	22/05/2002	

Υπόθεση Γρηγόρη Λαμπράκη. 1963. Φωτογραφικό υλικό μαυρόασπρο, σκηνές από τανία Γαβρά (2), Γκοτζαμάνης, Γιώργος Τριανταφυλλίδης- δικηγόρος- Λευτέρης- Λασκράτης Χαλβατζής- τραπεζοπάλληλος, Κώστας Παπακ Παπακυριαζής- γιατρός.				
VC	[T]	20020433	9	24/04/2002
Πλάνα από την παρουσίαση του βιβλίου του Ευάγγελου Μαχαίρα Διότι δεν συμμεροφώθη προς τας υποδείξ Αναφορά του στις Γαλλικές εκλογές.				
VC	[T]	20020432	10	24/04/2002
Μονταρισμένο θέμα Βασάλου σχετικά με τις δηλώσεις του Θεοδωράκη για τις γαλλικές εκλογές και τον Λεπί βιβλίο του Β. Μαχαίρα. Πλάνα βιβλίου.				
VC	[T]	20020424	9	17/04/2002
Παρουσίαση βιβλίου με την βιογραφία του Μίκη Θεοδωράκη , στην Στοά του Βιβλίου. Έχει τίτλο " Μια ζωή είναι ο Γκι Βάγκνερ. Μιλούν η Μαρία Φαραντούρη και ο συγγραφέας. Ομιλία του Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	[T]	20020422	4	15/04/2002
Μονταρισμένο θέμα Αγορογιάννη σχετικά με τη Λυρική παράσταση Λυσιστράτη του Μίκη Θεοδωράκη . Από				
VC	[T]	20020422	22	15/04/2002
Πλάνα από την παράσταση Λυσιστράτη του Μίκη Θεοδωράκη στο Μέγαρο Μουσικής, σε σκηνοθεσία του Γι Συμμετέχουν η ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, η χορωδία και ο Γιώργος Νταλάρας. Δηλώσεις μετά τη Παπαρήγα της Μιλένας Αποστολάκη και της Έλενας Κούρκουλα.				
VC	[T]	20020420	13	10/04/2002
Σύνταγμα. Ομιλία του Μίκη Θεοδωράκη στη Συνουσία Διαμαρτυρίας για την Ισραηλινή κατοχή και τη βία εν				
VC	[T]	20020418	2	10/04/2002
Σύνταγμα. Συνουσία συμπάραστασης-αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό. Ομιλία του πρύτανη του Εθνικού κόσμου, πανό, φωτό Αραφάτ. Τραγουδάει ο Διονύσης Τσακνής. Χαιρετισμός από Μίκη Θεοδωράκη . Τραγου Φαραντούρη,το τραγούδι "Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ".....				
VC	[T]	20020438	1	08/04/2002
Διακαναλική Συνέντευξη πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη στην ΕΡΤ (το Α μέρος), με λογότυπο NET. Στο πάνελ Θεοδωράκης , Μανώλης Καψής και Νίκος Χατζηνικολάου.				
VC	[T]	20020437	1	08/04/2002
Διακαναλική Συνέντευξη πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη στην ΕΡΤ, (το Β μέρος) με λογότυπο NET. Στο πάνελ Θεοδωράκης , Μανώλης Καψής και Νίκος Χατζηνικολάου.				
VC	[T]	20020415	2	06/04/2002
Μονταρισμένο Καρανικόλα για τον Μίκη Θεοδωράκη από το Δήμο Αλίμου.				
VC	[T]	20020406	6	04/04/2002
πλάνα από απόσπασμα ομιλίας Λαμπράκη Χρήστου , Ευάγγελου Βενιζέλου και Μίκη Θεοδωράκη σχετικά με Μέγαρο Μουσικής.				
VC	[T]	20020338	2	11/03/2002
Πλάνα από συνουσία του Γ. Μπιθικώτση. Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη , Παπαδόπουλου, πλάνα κόσμου. Δήλωση Παπαδόπουλου, Μπιθικώτση, του δίνει πλακέτα ο Βενιζέλος, συνουσία.				
VC	[T]	20020230	10	25/02/2002
Απόσπασμα τραγουδιού Μίκη Θεοδωράκη απο τους νέους τέσσερις κύκλους τραγουδιού - ερμηνεύει ο βαρι				
VC	[T]	20020230	15	25/02/2002

Δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη στο Μέγαρο Μουσικής.				
VC	[T] 20020557	4	19/02/2002	
Σόλτ Λεικ.Χειμερινοί ολυμπιακοί αγώνες. Χορός στον πάγο με μουσική Θεοδωράκη και Μούσχοιρη.				
VC	[T] 20020557	5	13/02/2002	
Σόλτ Λέικ.Ολυμπιακοί αγώνες.Δηλώσεις μάλλον αρχηγού της ελληνικής αποστολής, ότι δεν είναι ευχαριστημέ χιονισμένες περιοχές που διεξάγονται οι αγώνες.Επίσης μονταρισμένο θέμα του Τρουπή από την έναρξη των μουσική Μίκη Θεοδωράκη .Και το άγαλμα ο "προμηθέας πυρφόρος" του Παύλου Κουγιουμτζή,αποκαλυπτήρ περίπτερο της ΕΡΤ.Ολυμπιακή πλατεία.				
VC	[T] 20020557	12	11/02/2002	
Σολτ Λεικ Σιτυ. Χειμερινοί Ολυμπιακοί αγώνες. Μονταρισμένο θέμα Τρουπή σχετικά με τη μη αναφορά του ο αγώνων. Δηλώσεις σχετικά με τον Θεοδωράκη . Μονταρισμένο θέμα σχετικά με τις νέες επιχειρηματικές ευκ				
VC	[T] 20020226	1	31/01/2002	
Μονταρισμένο θέμα από ANT1 για το βιβλίο του Κώστα Σερέτη,παρουσίαση,αναφορά Μίκη Θεοδωράκη ,δια				
VC	[T] 20011126	9	19/11/2001	
Έξοδος Μίκη Θεοδωράκη από το Ιατρικό Κέντρο Αθηνών. Δηλώσεις του.				
VC	[T] 20011105	1	03/11/2001	
Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη στο Μέγαρο Μουσικής για την επίθεση στο Αφγανιστάν και για το καινούργιο έργ				
VC	[T] 20010911	2	31/10/2001	
Λυκαβητός.Κάντο Χενεράλ,τραγουδάει η Φαραντούρη.Διευθύνει ο Θεοδωράκης .				
VC	[T] 20011003	16	01/10/2001	
Πλάνα από τη συναυλία στην Δραπετσώνα προς τιμήν του Μίκη Θεοδωράκη που διοργάνωσαν από κοινού τ μουσείου και ο δήμος της Δραπετσώνας.				
VC	[T] 20010933	11	26/09/2001	
Ρέντη. Δημοτικό θέατρο Μίκη Θεοδωράκη . Συναυλία αφιερωμένη στον Γιάννη Θεοδωράκη σε μουσική Μι				
VC	[T] 20010933	6	25/09/2001	
Γκάζ. Δήλωση Θεοδωράκη Μίκη. Πλάνα από συναυλία.				
VC	[T] 20010926	8	18/09/2001	
Αίθουσα στο Μέγαρο Μουσικής. Συνέντευξη τύπου Βενιζέλου για Πολιτιστική Ολυμπιάδα και για τη συμμετο				
VC	[T] 20010906	27	06/09/2001	
Λυκαβητός/Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη "Κάντο Χενεράλ"με Μαρία Φαραντούρη.Γεύμα μετά τη συναυλία σε				
VC	[T] 20010820	7	18/08/2001	
Στα Μακρίσια της Ηλείας, η Λαϊκή ορχήστρα " Μίκης Θεοδωράκης " και γνωστοί έλληνες καλλιτέχνες, πρόαμ πολιτιστικών εκδηλώσεων " στan γιορτάζουν οι Θεοί ". Δήλωση του Παν.Παναγιώτου. Απόσπασμα συναυλίας				
VC	[T] 20010730	16	30/07/2001	
ΒΡΑΧΑΤΙ: Πλάνα από τα γενέθλια του Μίκη Θεοδωράκη στο εξοχικό του. Κόσμος, τούρτες με κεράκια, μαζ				
VC	[T] 20010727	24	26/07/2001	
ΖΑΠΠΕΙΟ/Ομιλία του Κώστα Καραμανλή στην εκδήλωση του Ινστιτούτου της Δημοκρατίας "Κων/νου Καραμ Δημοκρατίας,Δευτερολογία του Κώστα Καραμανλή για Σταύρο Ξαρχάκο και Μίκη Θεοδωράκη .Βράβευση Μι Ξαρχάκου.				

VC	☐ 20010720	11	18/07/2001	
Ηρώδειο. Προσέλευση κόσμου-Δαμανάκη ,Φλωράκης,Λυκουρέζος,Δάφνη Σημίτη,Κ.Καραμανλής με Νατάσα.Ο στη σκηνή,διευθύνει ορχήστρα.Δήλωση Δάφνης και Βενιζέλου.				
VC	☐ 20010717	2	14/07/2001	
Συνέντευξη Μίκη Θεοδωράκη στον Κ. Κωβαίο για το ότι θα διευθύνει λαϊκή ορχήστρα στο Ηρώδειο. Πλάνα Μπάσσης (το τραγούδι του νεκρού αδελφού).				
VC	☐ 20010706	11	06/07/2001	
Αφιέρωμα παρουσίαση στο τραγούδι επιτάφιος του Νεκρού αδελφού. Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη , Γιάννη Μι				
VC	☐ 20010706	10	05/07/2001	
Πλάνα αεροσκαφών της Αxon Airlines, εν πτήξει, στο διάδρομο προσγείωσης- απογείωσης. Τα αεροσκάφη ονομάζονται Κάλλας, Μάνος Χατζιδάκης- βάφτιση αεροπλάνων, αγιασμός, ο Πυλαρινός βαφτίζει το αεροπλάνο Μίκης Θεο προέδρου Ομίλου Αxon Airlines Λιακουνάκου Θωμά.				
VC	☐ 20010722	13	02/07/2001	
Μίκης Θεοδωράκης με Γιάννη Πάριο σε συνέντευξη του δεύτερου.				
VC	☐ 20010633	1	23/06/2001	
Συνέντευξη αφιερωμένη στους πρόσφυγες στους Δελφούς. Γιώργος Νταλάρας, Μίκης Θεοδωράκης , Ευάγγελος				
VC	☐ 20010634	1	23/06/2001	
Συνέντευξη αφιερωμένη στους πρόσφυγες στους Δελφούς. Γιώργος Νταλάρας, Μίκης Θεοδωράκης , Ευάγγελος				
VC	☐ 20020629	2	20/06/2001	
Απόσπασμα από την Όπερα του Μίκη Θεοδωράκη Ζορμπάς στην Τουρκία. Αττάλεια- Τουρκία.				
VC	☐ 20010620	1	05/06/2001	
Συνέντευξη πρωθυπουργού Κ.Σημίτη στον Σταύρο Θεοδωράκη στην εκπομπή ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ. (ΑΕΡΑΣ).				
VC	☐ 20010621	1	05/06/2001	
Συνέντευξη πρωθυπουργού Κ.Σημίτη στον Σταύρο Θεοδωράκη στην εκπομπή ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ.				
VC	☐ 20010530	1	28/05/2001	
Ρέντη / Ο Δημος Ρέντη τίμησε στο θέατρο Μίκη Θεοδωράκη σε ειδική εκδήλωση το Γιάννη Αργύρη . Δήλωση Γιώργου Κατσαρού.				
VC	☐ 20010526	14	22/05/2001	
Μονταρισμένο / Αναφορά στο CD που φτιάχτηκε για τον Μίκη Θεοδωράκη από τον Χ.Χριστοδούλου με ενδοκόσμου , ο Χριστοδούλου παίζει μπουζούκι				
VC	☐ 20010528	14	22/05/2001	
Μονταρισμένο αφιέρωμα στο Μίκη Θεοδωράκη από συνέντευξη του στο Ηρώδειο με Κότσιρα. Πλάνα θεάτρου Κότσιρα.				
VC	☐ 20010410	21	21/05/2001	
Ηρώδειο/Πλάνα από συνέντευξη Μίκη Θεοδωράκη . Συμμετέχει ο Γιάννης Κότσιρας και ορχήστρα της ΕΡΤ. Προ				
VC	☐ 20010518	27	16/05/2001	
Δηλώσεις Γιάννη Κότσιρα και Ανδρέα Πυλαρινού διευθυντή ορχήστρας για συνέντευξη που θα δώσουν στο Ηρώ				
VC	☐ 20010519	4	16/05/2001	

Δήλωση του μουσικού Χριστοδούλου για την συνεργασία του με τον Μίκη Θεοδωράκη . Ομιλία Μίκη Θεοδωράκη κ.α. Πλάνα ενώ τραγουδάει.				
VC	[T] 20010518	8	15/05/2001	
Παρουσίαση του βιβλίου του Θεοδωράκη Μίκης Θεοδωράκης , Το χρονικό μιας επανάστασης 60-67". Αρχαία Χατζδάκη.				
VC	[T] 20010306	11	05/03/2001	
Ο Κώστας Κωβαίος παίρνει συν/ξη από τη Μαρία Φαραντούρη που μιλάει για τη μουσική του Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	[T] 20010245	17	27/02/2001	
Πλάνα της Ρηνιώς Παπανικόλα που απαγγέλει ποιήματα, πλάνα της με το Μίκη Θεοδωράκη . Πλάνα από την κ...				
VC	[T] 20010240	10	22/02/2001	
Συνέντευξη μουζουξή Παπαδόπουλου, αχτύπητο δίδυμο Κώστας Παπαδόπουλος - Λάκης Καρνέζης. (συναυλ...				
VC	[T] 20010216	31	14/02/2001	
Φωρίδης με Σταύρο Θεοδωράκη στην εκπομπή του "πρωταγωνιστές".				
VC	[T] 20010216	21	13/02/2001	
Μέγαρο Μουσικής: Συναυλία αφιερωμένη στον Μίκη Θεοδωράκη με την μεσόφωνο Δάφνη Ευαγγελάτου και ποιήση Διονύση Καρατζά και Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	[T] 20010151	18	25/01/2001	
Παρουσίαση της συλλογής των ποιημάτων του Μίκη Θεοδωράκη "Να μαγευτώ και να μεθύσω". Ομιλίες Ιου...				
VC	[T] 20010145	14	18/01/2001	
Δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη στον Κωβαίο για τον δίσκο με την Βενετσάνου και το ουράνιο στα Βαλκάνικ...				
VC	[T] 20001236	4	15/12/2000	
Πλάνα από την παρουσίαση του βιβλίου του Τούρκου συγγραφέα Ζουφρου Λιβανελί για το βιβλίο του "Ο μετ...				
VC	[T] 20001216	20	04/12/2000	
Δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη για την όπερα του που ανεβαίνει με νέα ενορχήστρωση "Κώστας Καρυωτάτ...				
VC	[T] 20001213	3	01/12/2000	
ΧΕΙΛΑΣ : Ρεπορτάζ μονταρισμένο Χειλά απο Βερολίνο . Συναυλία με έργα Μίκη Θεοδωράκη στο Βερολίνο .				
VC	[T] 201136	15	09/11/2000	
Μέγαρο Μουσικής / Δεξίωση για την ετήσια απονομή των βραβείων Ωνάση. Πλάνα από αφίξεις επισήμων: Κώ Παπαδημητρίου, Ζισκάρ Ντ' Εστέν. Ο Κωστής Στεφανόπουλος δίνει το βραβείο Ωνάση στον Ζισκάρ Ντ' Εστέ...				
VC	[T] 201132	3	05/11/2000	
Στο πλαίσιο αφιερώματος για τα 75 χρόνια του συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη ερμηνευτικά τραγούδια Γιάννη Ρί Παραβρέθηκε ο Μίκης Θεοδωράκης . Πλάνα του. Ερμήνευσαν η Νένα Ζαβιτσάνου και ο Ζάχος Τερζάκης.				
VC	[T] 201040	20	24/10/2000	
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ: Δηλώσεις Αγγελικής Λαίου Υφυπουργού Εξωτερικών - πολιτιστική δίπλωματία - RONALD MC DC Ελληνόπουλα - Προξενείο - Πανεπιστημιακοί - Δηλώσεις Λαίου - Δηλώσεις Γόντικα Δημήτρη. Συναυλία Θεοδωράκη (SPA 3236).				
VC	[T] 201044	1	24/10/2000	

συνέχεια από VC 201040 - 20: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ: Δηλώσεις Αγγελικής Λαίου - πολιτιστική διπλωματία RONALD MC Ελληνόπουλα - προξενείο - πανεπιστημιακοί - Λαίου - Δηλώσεις Γόντικα Δημήτρη - Συναυλία Θεοδωράκη σι				
VC	[T] 201138	12	23/10/2000	
Νυχτερινά Νέα Υόρκη: Εκδήλωση Ωνάσειου Ιδρύματος, Δήλωση Τζουμάκα. Αφιξη Αβραμόπουλου με τη σύζυγο Σωκράτη Κόκκαλη, δήλωση, πλάνο Πάγκαλου και δήλωση. Δήλωση Στέλιου Παπαδημητρίου μετά από συναυλία				
VC	[T] 201017	2	06/10/2000	
ΜΙΚΗΣ Θεοδωράκης : Πρόβα στο studio C "Το πνευματικό εμβατήριο" και το "Άξιον Εστί" για το Ηρώδειο σεισμοπαθείς Ελλάδας και Τουρκίας. Συμμετέχει και ο Γιάννης Κότσιρας, Γ. Φέρτης, Ανδρέας Κουλουμπής, Ια Κότσιρα.				
VC	[T] 201002	1	02/10/2000	
Ηρώδειο. Η Κρατική Ορχήστρα Ελληνικής μουσικής παίζει έργα του Μίκη Θεοδωράκη και διευθύνει ο Σταύρος				
VC	[T] 200911	3	10/09/2000	
ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ/ Θεοδωράκης ανκηρήχθηκε επίτμος δημότης Ληξουρίου Κεφαλλονιάς με αφορμή τη συμπλήρωση				
VC	[T] 200907	11	07/09/2000	
Φαραντούρη και Θεοδωράκης να διευθύνει στο Ηρώδειο. Δήλωση Θεοδωράκης .				
VC	[T] 200905	17	06/09/2000	
ΗΡΩΔΕΙΟ: Πλάνο απο συναυλία, τραγουδάει η Φαραντούρη. Ο ήχος δεν είναι καλός, τραγουδάει η Φαραντούρη				
VC	[T] 200923	17	04/09/2000	
Πλάνο από τη συνέντευξη Μίκη Θεοδωράκη για Κάντο Χενεράλ στο Μουσείο Μπενάκη.				
VC	[T] 200809	14	31/07/2000	
Ο Μίκης Θεοδωράκης διευθύνει στη Γερμανία. Δήλωσή του για τέχνη, Ευρώπη, Γερμανία. Τραγουδι από 4 Φαραντούρη.				
VC	[T] 200860	2	22/07/2000	
Συναυλία στο Σούνιο με Σταύρο Ξαρχάκο, σε μουσική Μίκη Θεοδωράκη , έγινε προς τιμήν του υπ.Εξωτερικών				
VC	[T] 200737	12	17/07/2000	
ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη και άλλων σε διεθνή έκθεση στην Φερρόπολη.				
VC	[T] 200724	3	13/07/2000	
Λυκαβητός/Θεατρική παρουσίαση τραγουδιών του Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	[T] 200713	18	10/07/2000	
Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη για το τραγούδι του νεκρού αδελφού.				
VC	[T] 200703	5	03/07/2000	
Εκδήλωση στη Χιλιάνη ηρεσβεία κατά την οποία βραβεύθηκε ο Μ. Θεοδωράκης . Τον βράβευσε ο πρώην πρόεδρος				
VC	[T] 200615	16	22/06/2000	
Ν.Υόρκη, Γρυπιωτής. Όπερα Ηλέκτρα του Μίκη Θεοδωράκη . Πλάνο. Συνέντευξη Θεοδωράκη . Αποσπάσματα				
VC	[T] 200603	12	01/06/2000	
Πλάνο από την Διεθνή Συνάντηση Αθηνών που έγινε στο Μέγαρο με θέμα την παιδεία στην αντιμετώπιση της κρίσης				
VC	[T] 200602	3	31/05/2000	

Εκδήλωση με αφορμή το θέμα των ταυτοτήτων καθώς και την επιστολή του Μ. Θεοδωράκη στον πρωθυπουργό ομιλητών οι Θεοδωράκης , Σκανδαλίδης, Φυντανίδης. Σημειώθηκε επεισόδιο με τον ναύαρχο Ναξάκη που ζήτη				
VC	☐	200538	3	30/05/2000
Μίκης Θεοδωράκης : Ο ήλιος και ο χρόνος. Μιλάει για τη ζωή του στις φυλακές.				
VC	☐	200536	14	29/05/2000
Δήλωση Μ. Θεοδωράκη για το βραβείο που του απενεμήθει από το Ωνάσειο.				
VC	☐	200301	11	29/02/2000
Παλαιά Βουλή/ Τελετή Παρουσίσεως της υποψηφιότητας για Νόμπελ Ειρήνης 2000 στον Μίκη Θεοδωράκη , Παναγιώ, Λιάνη Γιώργου, Σκανδαλίδη, Πολύδωρα Βύρωνα, Νίτσας Λουλέ Θεοδωράκη , Ιάκωβου Καμπανέλη,				
VC	☐	200235	31	21/02/2000
Παρτιτούρες του Μίκη Θεοδωράκη σε βιβλίο. Εκδήλωση, παρών ο δημιουργός Μίκης Θεοδωράκης .				
VC	☐	200232	10	17/02/2000
Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Τιμητική διάκριση στον Μίκη Θεοδωράκη . Μονταρισμένο.				
VC	☐	200226	8	10/02/2000
Παρουσίαση του νέου βιβλίου του Μ. Θεοδωράκη είναι ο 3ος τόμος της μελλοποιημένης ποίησης.				
VC	☐	200114	21	01/01/2000
Μίκης Θεοδωράκης στην Ακρόπολη για το Μιλένιουμ. Μαζί του και η Φαραντούρη. Τραγουδούν, υμνούν το				
VC	☐	201058	5	31/12/1999
Μιλένιουμ στην Ακρόπολη υπό τους ήχους της μουσικής Θεοδωράκη και την φωνή της Φαραντούρη.				
VC	☐	200108	16	13/12/1999
Ο Μίκης Θεοδωράκης για τα αποτελέσματα της Συνόδου Κορυφής στο Ελαίνκι. Θετική κριτική. Η συνέντευξη ελληνικής διπλωματίας.				
VC	☐	19991124	26	17/11/1999
Ο Νταλάρας με τον Μίκου Θεοδωράκη στο ομώνυμο θέατρο του Ρέντη. Συναυλία. Ομιλία του Μίκου για το Γι Μοσχολιού.				
VC	☐	19991120	14	14/11/1999
Δήλωση του Βύρωνα Φιδετζή μάεστρου για το λυρικό έργο του Έλληνα συνθέτη Σπύρο Σαμαρά "ΡΕΑ" που α Μητσοτάκη.				
VC	☐	19991022	25	14/10/1999
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ: Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη για Ίδρυση Ελληνοτουρκικής φιλίας. Πλάνα συναυλίας, κό εφημερίδες.				
VC	☐	19991020	33	13/10/1999
Δήλωση Ζ. Λιβανελί την επομένη της συναυλίας στην Κωνσταντινούπολη, με Μίκη Θεοδωράκη και Μαρία Φ και Έλληνες. Όρθιος κοντινό του πλάνο. Μετάφραση από Ζωή Λαναρά.				
VC	☐	19991010	5	09/10/1999
"Αντιγόνη" του Θεοδωράκη . Παγκόσμια πρώτη στο Μέγαρο Μουσικής. Δηλώσεις Σημίτη, Θεοδωράκη , Λαί				
VC	☐	19991014	5	05/10/1999
Τζένη Δριβάλα, σοπράνο, σε πρόβες από την Αντιγόνη του Μίκη Θεοδωράκη .				

VC	[] 19991118	1	01/10/1999	
Πλάνα από την παράσταση "ΑΝΤΙΓΟΝΗ" του Θεοδωράκη , στο Μέγαρο Μουσικής.				
VC	[] 19990937	26	29/09/1999	
Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη στο Μέγαρο Μουσικής ότι θα ασχοληθεί πλέον με όπερα. Δηλώσεις σκηνοθέτη της "ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ".				
VC	[] 19990831	24	29/08/1999	
ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΤΡΑ. "Το τραγούδι του νεκρού αδελφού" του Μίκη Θεοδωράκη . Θεατρική παράσταση, τραγούδι Δηλώσεις Μητροπάνου, Παπαγεωργίου, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.				
VC	[] 19990831	25	27/08/1999	
ΠΡΕΣΠΕΣ: ΤΡΙΕΘΝΕΣ ΑΓΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΙΟΣ. Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη . Τραγουδά ο ίδιος ο συνθέτης, παρου Αχιλλείου. Τραγουδούν μαζί με τον μάεστρο όλο το ακροατήριο.				
VC	[] 19990831	26	27/08/1999	
Συνέντευξη του Μίκη Θεοδωράκη στον Κώστα Κωβαίο, στον Άγιο Αχιλλείο Πρεσπών.				
VC	[] 19990825	25	24/08/1999	
Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη , στην ΕΡΤ, για τις εκδηλώσεις στις Πρέσπες και την απόφασή του να σταματήσει				
VC	[] 19990802	36	02/08/1999	
ΧΑΝΙΑ: Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη , τραγουδάει μαζί με τον κόσμο.				
VC	[] 19990713	18	10/07/1999	
ΗΡΩΔΕΙΟ: Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη . Διευθύνει ο ίδιος.				
VC	[] 19990709	11	08/07/1999	
ΒΕΛΓΡΑΔΙ. Επίσκεψη Μίκη Θεοδωράκη - Αλέξανδρου Λυκουρέζου - Ζωής Λάσκαρη στον Μιλόσεβιτς. REUT				
VC	[] 19990705	7	01/07/1999	
Έκθεση εικόνων από το Μουσείο του Βελιγραδίου, στο Ζάππειο Μέγαρο. Επίσκεψη από τον Μίκη Θεοδωράκη				
VC	[] 19990650	12	26/06/1999	
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ / Εγκαίνια του πολιτιστικού κέντρου (Θέατρο της Γης στα νταμάρια της Τριανδίας) στη Θεσσα Ευάγγελου Βενιζέλου.				
VC	[] 19990648	40	25/06/1999	
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ / Πλάνα (νυχτερινά) του μεγαλύτερου ανοιχτού θεάτρου Βορείου Ελλάδος "Το Θέατρο της Γ τραγουδώντας το "Άξιον Εστί". Πλάνα θεάτρου γεμάτο.				
VC	[] 19990638	26	20/06/1999	
Επιστροφή με στρατιωτικό αεροπλάνο από Σερβία, του Μίκη Θεοδωράκη με την ορχήστρα του. Δήλωσή τ				
VC	[] 19990638	28	19/06/1999	
Βελιγράδι. Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη στην συναυλιακή αίθουσα του Κόλαρατζ. Πλάνα συναυλιας και δήλω				
VC	[] 19990638	3	18/06/1999	
Βελιγράδι. Συνάντηση Μιλόσεβιτς με Αλέξανδρο Λυκουρέζο, Ζωή Λάσκαρη, Μίκη Θεοδωράκη . Χειραψίες.				
VC	[] 19990611	23	09/06/1999	
Δημοτικό Θέατρο Μίκη Θεοδωράκη . Συναυλία, τραγουδάει η Αλέξια.				

VC	[] 19990606	14	04/06/1999	
Μίκης Θεοδωράκης με Αλέξα.				
VC	[] 19990605	18	02/06/1999	
Παρουσίαση CD της ΕΡΑ από τον Γενικό Διευθυντή κ. Τζαννετάκο. Παρουσιάζεται και ο Μίκης Θεοδωράκης				
VC	[] 19990540	14	30/05/1999	
Αφιέρωμα στον Γρηγόρη Λαμπράκη, τιμώντας τον Μίκη Θεοδωράκη , Βασίλη Βασιλικό, Κώστα Γαβρά. Ομιλία				
VC	[] 19990525	20	17/05/1999	
ΡΙΚ - ΚΥΠΡΟΣ: Μετάλλιο εξαιρετών υπηρεσιών στον Μίκη Θεοδωράκη από τον Γλαύκο Κληρίδη.				
VC	[] 19990437	26	29/04/1999	
Στάδιο ειρήνης και φιλίας. Συναυλία που διοργάνωσε η ΓΣΕΕ για την εργατική Πρωτομαγιά και για Κόσσοβο. Φαραντούρη, Μανώλη Μητσιά και Μίκη.				
VC	[] 19990421	6	26/04/1999	
ΑΘΗΝΑ: Ανταναοική συναυλία στο Σύνταγμα. Τραγουδούν Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Γιώργος Νταλάρας, δήλωσή του έχει τον Θεοδωράκη στη σκηνή να τραγουδά, κοντινό του και με τους άλλους καλλιτέχνες.				
VC	[] 19990434	12	24/04/1999	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΧΟΛΑΡΓΟΥ: Δήλωση Μαρίας Φαραντούρη για πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία. Πλάνα της ενώ τραγουδάει ο Θεοδωράκης . Αίθουσα θεάτρου στο Δημαρχείο πήρε το όνομα του Μίκη Θεοδωράκη . Πλάνα αίθουσας. Ο				
VC	[] 19990308	20	06/03/1999	
Ίδρυμα Τζένης Καρέζη. Ορχήστρα Μίκη Θεοδωράκη . Παλλάς.				
VC	[] 19990313	23	03/03/1999	
Υπουργείο Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ημερίδα ΣΥΝ για Ολυμπιακούς αγώνες, παρουσία Δημήτρη Εισηγήτη από Μέλος Πολ. Γραμ. Συν. Αλέκου Φραμπούρη.				
VC	[] 19990303	11	28/02/1999	
Δηλώσεις Ιάκωβου Καμπανέλλη στην Ειρ. Βασάλου για το θέμα Οτσαλάν και τις δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη				
VC	[] 19990302	5	28/02/1999	
Δήλωση Μπαντουβά, βουλευτή ΠΑΣΟΚ, για το θέμα Οτσαλάν από ANT1. Αποσπάσματα ομιλίας, όχι καλή εικόνα				
VC	[] 19990303	6	27/02/1999	
Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη με αφορμή τη συνέντευξη Ντιλάν, συνεργάτης Οτσαλάν.				
VC	[] 19990211	9	09/02/1999	
Οδ.Ελύτης-ο ποιητής-τα έγα του. Η πρώτη μετάφραση των ποιημάτων του στα Γαλλικά βιβλιοπωλεία Παρισι» Ακαδημία.Το "Άξιον Εστί" στο Ηρώδειο από Μ. Θεοδωράκη ,φλόουτο Σταμ.Πρωτόπαπας.Ρεπ.Ειρήνη Βασάλοι				
VC	[] 19990131	6	27/01/1999	
ΡΕΠ. ΚΩΒΑΙΟΥ: Συναυλία στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά προς τιμή του Μίκη Θεοδωράκη από Σύλλογο Υπαλ Μίκη Θεοδωράκη ,Μαρία Δημητριάδου και Φαραντούρηστον Κωβαίο.				
VC	[] 19990125	1	19/01/1999	
Ο Μίκης Θεοδωράκης ηχογραφεί τραγούδια του στη Γερμανική πρωτεύουσαΡεπορτάζ Νίκος Χειλάς από Βερκ				
VC	[] 19981221	19	21/12/1998	
Συνάντηση Μίκη Θεοδωράκη με εγγονή Ζορμπά.Δήλωση Θεοδωράκη ,δήλωση εγγονής Ζορμπά.				

VC	☐ 19981221	24	21/12/1998	
Πάτρα.Συνάντηση Αβραμόπουλου-Μίκης Θεοδωράκη σε ταβέρνα.Κάθονται σε τραπέζι,τραγουδούν,περπατούν δεσμοφύλακα του.				
VC	☐ 19981216	27	15/12/1998	
Ταινία Ζορμπάς (πρεμιέρα) μετά από 30 χρόνια,πλάνα Γ.Φούντα,Τάκη Εμμανουήλ.Δηλώσεις Ειρήνης Παππά,κινηματογράφου.				
VC	☐ 19981131	18	25/11/1998	
ΠΡΟΒΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ/Διευθύνει ο Μίκης Θεοδωράκης .Ομιλία Θεοδωράκη ,κοντινό του.				
VC	☐ 19981115	21	15/11/1998	
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ:Ο Μίκης Θεοδωράκης διευθύνει τραγωδία του Σοφοκλή.				
VC	☐ 19981032	5	22/10/1998	
ΑCTIONAID Ευρωπαϊκή Οργάνωση αναδόχων οικογενειών παιδιών τρίτου κόσμου. Πρόεδρος του γραφείου τ ομιλία Μίκυ Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19980934	12	17/09/1998	
Rep. Ειρήνης Βασάλου για το βιβλίο "Ο Μουσικός Θεοδωράκης " του Αστέρη Κούτουλα".				
VC	☐ 19980742	13	26/07/1998	
ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ/ΕκδηλώσειςΜουσικούΒιβλίου.Δηλ. Θεοδωράκη -Βενιζέλου.Παρευρέθησαν Λαλιώτης,Β.Παπανδρέε μαγαζιών με διάφορα προϊόντα,εδέσματα.Σημίτης-Δάφνη στα μαγαζιά,δοκιμάζουν τρόφιμα.Δηλ.Σημίτη,Νύκτε				
VC	☐ 19980749	4	26/07/1998	
Τό ζεύγος Σημίτη φθάνει στο μικρό θέατρο της Επιδαύρου και παρακολουθεί συναυλία Μίκη Θεοδωράκη . Έ επισκέπτεται ο πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, η Δάφνη Σημίτη και ο Χρήστος Λαμπράκης. 25-26/7/98.				
VC	☐ 19980724	19	15/07/1998	
Δήλωση Μ. Θεοδωράκη για την υγεία του Γρηγόρη Μπιθικώτση. Κοντινό πλάνο του,στενοχωρημένος. (Κακ				
VC	☐ 19980557	11	28/05/1998	
Α.Ι.Ρέντης/Συναυλία-Εγκαίνια ανοιχτού Θεάτρου(Μίκ. Θεοδωράκης).Πλάνα του, του Λαλιώτη,δημάρχου Ρέν νόματος Θεάτρου.Ομιλία.Τραγουδά η Αλέξια. ΤΟ TIME CODE δεν είναι σωστό.				
VC	☐ 19980546	22	20/05/1998	
ΗΡΩΔΕΙΟ/Συναυλία "ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ" με Μίκη Θεοδωράκη , πλάνα του Ηρωδείου με κόσμο (νυκτερινά), τραγο				
VC	☐ 19980540	17	18/05/1998	
Πλάνα Μίλη Θεοδωράκη με Μαριάννα Βαρδινογιάννη και άλλους.Συν/ξη Τύπου για συναυλία που θα δώσει γ της.				
VC	☐ 19980513	7	08/05/1998	
ΡΕΠ. ΛΙΑΤΣΟΣ/ΜΟΣΧΑ/Διευθύνει ο Μίκης Θεοδωράκης ορχήστρα καλλιτεχνών και ηχογραφεί την νέα του ε				
VC	☐ 19980325	34	17/03/1998	
Rep. Κωβαίου για την παρουσίαση του δίσκου της Αλέξια με μουσική Μ. Θεοδωράκη . Δηλώσεις Μ. Θεοδω-ρ				
VC	☐ 19980325	35	17/03/1998	
Δηλώσεις Μάνου Ελευθερίου κατά την εκδήλωση της παρουσίασης του δίσκου με την Αλέξια σε μουσική Μ. ε				
VC	☐ 20010306	8	31/12/1997	

Αφιέρωμα στο Μίκη Θεοδωράκη . -Μονταρισμένο. Ρεπορτάζ Μπάμπης Καβρωχωριανός.				
VC	☐ 19971152	8	29/11/1997	
Βουλή : Συζήτηση στη Βουλή για εξυγίανση της ΕΡΤ Ρεπορταζ Αθανασιάδη) Ρέππας, Μπακογιάννη, Λιάπης, Μ Μίτσα Θεοδωράκη , Δημαράς.				
VC	☐ 19971111	10	09/11/1997	
Ρεπ.Κωβαίου.Εκδήλωση στο Κέντρο ΓΡΑΜΜΕΣ,γιά τά γε-νέθλια του Μίκη Θεοδωράκη .Δηλώσεις Θεοδωρά				
VC	☐ 19971041	26	01/11/1997	
Ρεπ.Κωβαίου.Εκδήλωση στόν Μίκη Θεοδωράκη στίς ΓΡΑΜΜΕΣ μέ Λουκιανό Κηληθόνη,Αφροδίτη Μάνου,Στ				
VC	☐ 19971031	3	26/10/1997	
Πρόβα της Μαρίας Φαραντούρη στο στούντιο Ε της ΕΡΑμε την ορχήστρα των χρωμάτων. Θα ερμηνεύσει τη 28/10/97.				
VC	☐ 19970942	13	27/09/1997	
Φεστιβάλ του ΣΥΝ στο Πάρκο Χωροφυλακής.Περίτερα Συν,καραγκιοζοπαίχτης παίζει караγκιόζη.Μουσικό σ χώροεκδήλωσης,τραγουδι Γαϊτάνος Πέτρος και Β.Λέκκας.Πλάνα Κωνσταντούπολου,Μ. Θεοδωράκη και Λ.Κύμ				
VC	☐ 19970931	14	21/09/1997	
Πλάνα συναυλίας πού οργάνωσε τό Υπουργείο Εμπορι- κής Ναυτιλίας,αφιέρωμα στόν Μίκη Θεοδωράκη ,τρα ενώ βραβεύει τόν Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19970929	35	20/09/1997	
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μουσική εκδήλωση με τραγούδια της θάλασσας, αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη . Αφιξη μου Σουμάκη, ομιλία Σουμάκη, τραγουδι με Γιώργο Νταλάρα.				
VC	☐ 19970825	13	24/08/1997	
Καλάβρυτα.Εκδηλώσεις πρός τιμήν του Μ. Θεοδωράκη .Β.Λέκκας,παρέλαβε βραβείο.Δηλώσεις του δημάρχου				
VC	☐ 19970509	24	08/05/1997	
Ιατρικό Κέντρο.Εξοδος Μ. Θεοδωράκη ,από τό Ιατρικό Κέντρο,οπου νοσηλεύθηκε.Δήλωσή του.				
VC	☐ 19970505	13	05/05/1997	
Αφιξη καί δηλώσεις του Μίκη Θεοδωράκη στό Αεροδρό-μιο Ελληνικού,προερχόμενος από Γερμανία γιά τήν προβλήματα η υγεία του.				
VC	☐ 19970505	14	05/05/1997	
Ρεπ.Χελά.ΒΕΡΟΛΙΝΟ.Συναυλία τών Μίκη Θεοδωράκη καίΛιβανελί.Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19970502	2	30/04/1997	
Ρεπορτάζ Χειλάς. Εκδήλωση στη Βόννη. Κλάους Κίνκελ, Μίκης Θεοδωράκης , Λιβανελί, υπέρ της προσέγγισ				
VC	☐ 19970423	1	17/04/1997	
ΕΚΠΟΜΠΗ:"ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ" μέ τόν Μπάμ.Παπαναγιώτου.Θέ-μα:"Ελλάδα-Σκόπια.Τί αφήνει πίσω της η πολύκρ Παπανδρέου,Στ.Παπαθεμελλής,Παρ.Παρασκευόπουλος,Ν.Κάκ-καλος ΝΔ,Σαράντος Καργάκος,συγγραφέας,φιλ				
VC	☐ 19970415	25	13/04/1997	
Ρεπ.Διαμαντή.Συναυλία Μ. Θεοδωράκη στά Σκόπια.Αφιξηεπισήμων Γκλιγκόρφ,δήλωσή του,Λίγκα Μήτρεβα ση πρέσβη Αλέξανδρου Μάλλια.				
VC	☐ 19970415	21	12/04/1997	

Πρόβα πριν από την συναυλία του Μ. Θεοδωράκη στα Σκόπια. Παρουσίαση του έργου Ζορμπάς ο Έλληνας. Δ Ζορμπά. Δηλώσεις του εγγονού του Ευάγγελου Ζιάδα.				
VC	☐	19970415	24	12/04/1997
Σκόπια. Επίσκεψη Μ. Θεοδωράκη στον τάφο του Ζορμπά στα Σκόπια. Πλάνα τάφου.				
VC	☐	19970409	18	08/04/1997
Ο Μίκης Θεοδωράκης διευθύνει ορχήστρα. Συν/ξη τύπουσι θά πάει στα Σκόπια.				
VC	☐	19961121	13	11/11/1996
Συν/ξη του Μ. Θεοδωράκη στον Κωβαίο στο στούντιο τής ΕΡΑ και πλάνα πρόβας ορχήστρας.				
VC	☐	19961106	27	06/11/1996
ΕΣΗΕΑ/Παρουσίαση του βιβλίου της Νίτσας Λουέ- Θεοδωράκη για τον Κων/νο Μητσοτάκη. Ομιλίες του Πρ				
VC	☐	19961006	23	03/10/1996
Ρεπ. Κωβαίου/Δήλωση Μ/ Θεοδωράκη για τα τραγούδια που ια πει ο Π. Γαιτάνος. Πλάνα Θεοδωράκη -Γαϊτάν				
VC	☐	19960712	11	11/07/1996
Ρεπ. Δημοσθένους. Εκδήλωση του ΟΤΕ για τον μουσικοσυνθέτη Μ. Θεοδωράκη . Δήλωση του Μ. Θεοδωράκη .				
VC	☐	19960623	26	14/06/1996
Απονομή χρυσού δίσκου, από την ΕΜΙ, στον Γ. Νταλάρα. Παρόντες στην εκδήλωση Ν. Κωνσταντόπουλος, Μ. Θε				
VC	☐	19960623	29	14/06/1996
Ρεπ. Μαυραγάνη. Προσπάθεια καθιέρωσης του ονόματος ΕΛΛΑΣ και όχι GREECE στο εξωτερικό από το Ίδρυμ Κ. Γεωργουσόπουλου, Μ. Θεοδωράκη και Δημ. Σωτηρλή Πρόεδρος Διακομ. Επιτροπής Βουλής.				
VC	☐	19960537	14	27/05/1996
ΡΕΠ. ΒΑΣΙΛΟΥ: Εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ανακήρυξη του Μ. Θεοδωράκη ως επίτιμου καθηγητή				
VC	☐	19960515	10	09/05/1996
ΡΕΠ. ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ: Παρουσίαση του βιβλίου του Ιωάννη Καψή στην Παλαιά Βουλή. Ομιλία Βασ. Βασιλικού, Γ. Ι				
VC	☐	19960440	10	26/04/1996
Πλάνα από δήλωση του Βασιλή Λέκκα τραγουδάει το νέο δίσκο του Μ. Θεοδωράκη . Πλάνα από τον ποιητή Μ				
VC	☐	19960433	1	22/04/1996
ΕΚΠΟΜΠΗ: "ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ": Θέμα: Μίκης Θεοδωράκης .				
VC	☐	19960325	10	20/03/1996
Ρεπ. Κωβαίος/Τραγούδια από το νέο δίσκο του Μ. Θεοδωράκη . Τραγουδά ο Β. Λέκκας.				
VC	☐	19960211	19	08/02/1996
Ρεπ. Κορωνάκη για το κρούσμα μηνιγγίτιδας στο στρατόπεδο Θεοδωράκη στο Ρέθυμνο. Πλάνα νοσοκομείου				
VC	☐	19960114	17	11/01/1996
Ρεπ. Κωβαίου. Παρουσίαση του βιβλίου του Θεοδωράκη . Ομιλία Βότση και Λευτέρη Παπαδόπουλου.				
VC	☐	19951233	1	29/12/1995
ΕΚΠΟΜΠΗ: "ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ". 70 χρόνια Μ. Θεοδωράκη , Ρεπ. Κωβαίου, Μιλάει, Δ. Σκούρα, Ε. Μ. Γπρ. Νταλάρας, Β. Λέκκας, Χ. Κωνσταντίνου, Αλέξια, Δ. Ταλαμάγκας, Ν. Σκούρος, Μ. Παιονίδου. Συνυπολίες, χωρ. Ζατ				

VC	☐ 19951219	11	14/12/1995	
Rep.Βασάλου/Παρουσίαση του βιβλίου του Μ.Ανδρουλά-κη.Ομιλία του.Παρευρίσκονται Μ. Θεοδωράκης ,Κού				
VC	☐ 19951215	40	11/12/1995	
Ο Μίκης Θεοδωράκης ,επίτιμος δημότης Αρκαδίας,Πλάνασυναυλίας Φαραντούρη,τραγουδάει (Ζατούνα Γορτ πού παρουσιάστηκε σε συναυλία.Δηλώσεις Μ. Θεοδωράκη ,δημάρχου.Πλάνα τους στο χωριό.				
VC	☐ 19951208	22	08/12/1995	
Rep.Κωβαίος/Εκδήλωση προς τιμή του Μίκη Θεοδωράκη από γυναίκες της Κρήτης.Ο Βύρων Πολύδωρας τρα δημοσιογράφου Κ.Κωβαίου.Πλάνα της Ν.Λουλέ- Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19951108	23	07/11/1995	
Ανταπόκριση Λιάτσος από Μόσχα. Επίσκεψη του Μίκη Θεοδωράκη στη Μόσχα. Συνάντηση με Βλαντίμιρ Βασ βραδιάς στο θέατρο Μπολσόι στις 21/12/95. Δήλωση Θεοδωράκη - Βασίλιεφ. Λίγα πλάνα από θέατρο Μπο				
VC	☐ 19951031	13	26/10/1995	
Rep.Κωβαίου.Πλάνα από την ορχήστρα.Μουσικά σύμβολατης ΕΡΤ,κάνουν πρόβες.Δήλωση του Μίκη Θεοδω				
VC	☐ 19951005	35	04/10/1995	
Πλάνα τιμητική εκδήλωση προς τιμή του Μ. Θεοδωράκη στην Ν.Υόρκη στο Μανχάταν,απονομή του Φειδιπίδ				
VC	☐ 19950918	11	17/09/1995	
Πλάνα εξωτ.του σπιτιού του Μ. Θεοδωράκη ,στού Φιλοπ-πάπου.Πλάνα πρόβας με τον Γρ.Μπιθιώτικω εν ομι				
VC	☐ 19950905	4	04/09/1995	
Πλάνα από την συνάντηση Αβραμόπουλου-Γκορμπατσώφ στο Δημαρχείο.Δηλώσεις και των δύο μετά.Γεύμα Θεοδωράκης και ο Ζύλ Ντασέν.				
VC	☐ 19950904	16	31/08/1995	
Rep.Δημοσθένους,Πλάνα από την ορχήστρα "ΜΕΤΡΟΠΟΛ",της Ολλανδίας που επαιξε στο Ηρώδειο και τραγου τουΜ. Θεοδωράκη .Δήλωση Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19950714	6	10/07/1995	
Αντ.Χειλάς: Για την συναυλία του Μ. Θεοδωράκη στο Μόναχο.Ο Αντονι Κουήν και ο Θεοδωράκης χορεύου				
VC	☐ 19950708	10	06/07/1995	
ΒΟΝΝΗ: Συν/ξη του Μίκη Θεοδωράκη ,για τὰ μέσα Ενημέρωσης στην Ελλάδα και κυρίως τούς εκδότες εφηρ της Ντόϊτσε Βέλλε εξωτ.και δηλώσεις για τὰΕλληνοτουρκικά.				
VC	☐ 19950628	22	26/06/1995	
Παρουσίαση του βιβλίου για τον Χαρίλαο Φλωράκη πουέγραψε ή Νίτσα Λουλέ- Θεοδωράκη , ομιλία της σχετ				
VC	☐ 19950610	32	08/06/1995	
Εκδήλωση προς τιμήν του Μ. Θεοδωράκη ,για τὰ 70 χρό-νια του.Δηλώσεις Μ.Φαραντούρη,Μ.Μητσιαδ.Πλάνα κ Μίκη.Πλάνα Χυτήρη,τραγουδούν Μητσιαδ,Λέκκας.				
VC	☐ 19950525	15	21/05/1995	
Rep.Τρίκα/Πλάνα από το συνέδριο της ΟΝΝΕΔ στο Λουτράκι.Ομιλίες μελών και υποψηφίων προέδρων:Γ. Θε Eur.Στυλιανίδη.				
VC	☐ 19960516	22	12/05/1995	
Rep.Σκουντριδάκη.Ο τραγουδιστής Λέκκας τραγουδάει στο Πεδίον του Αρεως στην εκθεση βιβλίου,πού διορ- Μ. Θεοδωράκη .				

VC	☐ 19950209	14	01/02/1995	
Είσοδος Αλέκας Παπαρήγα - Χαρίλαου Φλωράκη στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Δηλώσεις Φλωράκη σε διάδρομο Θεοδωράκη , κορινθό του πλάνο καλό, σε διάδρομο του Σταδίου. Ο Θεοδωράκης έδωσε συναυλία. Πλάνο				
VC	☐ 19950103	15	01/01/1995	
ΑΝΤΑΠ. από Ν.Υόρκη για την συναυλία με μουσική του Μ. Θεοδωράκη και στοιχείους του Γεωρ. Σεφέρη. Ρεπ. Ε				
VC	☐ 19941219	16	18/12/1994	
Φωτογραφίες του Ντιμίτρι Κέσελ από την Ελλάδα του 1944. Εκθεση φωτογραφιών, ασπρόμαυρες που ειδαν εφημερίδες εκείνης της εποχής. Εθνική Αντίσταση. Δηλώσεις Μ. Θεοδωράκη . Ρεπ. Γ. Κουντούνα.				
VC	☐ 19941211	6	09/12/1994	
Δηλώσεις Αλέκας Παπαρήγα για την κατάσταση του Ιστορικού Αρχείου του ΚΚΕ. Δίπλα της ο Μίκης Θεοδωράκης διάσωση του Αρχείου του ΚΚΕ. Δηλώσεις Θεοδωράκη . Υπάρχει και κορινθό του πλάνο.				
VC	☐ 19970950	1	27/11/1994	
ΕΚΠΟΜΠΗ: "ΑΠΟΣΤΟΛΗ". Θέμα: Τά μουσικά σύνολα της ΕΡΤ με τον Μίκη Θεοδωράκη , στην Βόρεια Αμερική				
VC	☐ 19940615	16	15/06/1994	
Πλάνα του ασθενοφόρου που παρέλαβε και μετέφερε τον Μ. Χατζιδάκι στο Γεν. Κρατικό Νοσοκομείο. Πλάνα φρ ρη, Μ. Θεοδωράκης , δήλωσή του, Ντασέν, Υπ. Πολιτ. Θ. Μικρούτσικος, δηλώσεις του. Ιατρικό ανακοινωθέν.				
VC	☐ 19940614	34	14/06/1994	
Κωβαίος, συν/ξη τύπου του Μ. Θεοδωράκη (στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ) για δραστηριότητες ορχήστρας "Μικρο				
VC	☐ 19940607	28	07/06/1994	
Ο ανακριτής Βασ. Αναγνωστάπουλος ανακρίνει, τον δράστη της απόπειρας εναντίον των βουλευτών του Κ.Κ.Ε του συνηγόρου, Δημ. Σουλιάδη. Σκηνές από την απόπειρα κατά των Ευφραιμίδη & Θεωνά. (Ρεπορτάζ απο ΕΤ3).				
VC	☐ 19940605	30	05/06/1994	
ΑΝΤΑΠ. ΧΕΙΛΑ: Σύλληψη του Μανώλη Θεοδωράκη , για την απόπειρα δολοφονίας των δύο ευρωβουλευτών				
VC	☐ 19940605	5	04/06/1994	
ΡΕΠ. ΓΚΙΩΝΗ: Ιστορικό για την απόπειρα δολοφονίας των δύο ευρωβουλευτών του Κ.Κ.Ε. Βασ. Ευφραιμίδη δραστών Μανώλη Θεοδωράκη και Βαγγέλη Ράδο.				
VC	☐ 19940605	8	04/06/1994	
ΡΕΠ. ΔΗΜΤΣΑ: Δήλωση του υπ. Δημόσιας Τάξης Στ. Πα-παθεμελή για τον δράστη Μαν. Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19940605	9	04/06/1994	
Πλάνα της μονάδας εντατικής θεραπείας του νοσοκομείου Αγίου Δημήτριος όπου νοσηλεύεται ο Μανώλης ΚΑΦΕ-ΟΥΖΕΡΙ του Μανώλη Θεοδωράκη .				
VC	☐ 19940605	7	04/06/1994	
Ρεπορτάζ ΔΕΛΑΓΙΑΣΧΟΣ: Κατηγορίες κατά των Μανώλη Θεοδωράκη και Βαγγέλη Ράδο που αποπειράθηκαν εισαγγελέα. Δηλώσεις Αλέκας Παπαρήγα για Παπαθεμελή Στ. Δήλωση γιατρού, και δήλωση του Βαγ. Ράδου.				
VC	☐ 19940602	33	02/06/1994	
Κωβαίος, συν/ξη τύπου του δ/ντή των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ Μ. Θεοδωράκη για την χρηματοδότηση				
VC	☐ 19940525	16	25/05/1994	
Ο Μίκης Θεοδωράκης σε περιοδεία στον Καναδά, τό Λονδίνο, και την Κύπρο, με την ορχήστρα των Μουσικών				
VC	☐ 19940416	24	15/04/1994	

Συνέντευξη από τον Μίκη Θεοδωράκη για την συνάντησή του με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.				
VC	☐	19940417	10	12/04/1994
Συν/ξη του Μ. Θεοδωράκη στον Κωβαίο για την συναυλία που έδωσε στο Μέγαρο μουσικής Κεμάλ Ατατού				
VC	☐	19940327	21	27/03/1994
Rep.Σελιμογλου: Για την συναυλία που έδωσε ο Μ. Θεοδωράκης στη Γερμανία-με την ορχήστρα της ΕΡΤ κα				
VC	☐	19940330	1	25/03/1994
Συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη στη Βόννη με τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ. [1η κασέτα].				
VC	☐	19940332	1	25/03/1994
Συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη στη Βόννη με τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ. [3η κασέτα].				
VC	☐	19940333	1	25/03/1994
Συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη στη Βόννη με τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ. [4η κασέτα].				
VC	☐	19940331	1	25/03/1994
Συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη στη Βόννη με τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ. [2η κασέτα].				
VC	☐	19940325	18	24/03/1994
Rep,Κωβαίος: Συνέντευξη από τον Μ. Θεοδωράκη για συναυλία στη Γερμανία.				
VC	☐	19940307	38	06/03/1994
Δήλωση του Μίκη Θεοδωράκη για το θάνατο της Με-λίνας Μερκούρη.				
VC	☐	19940227	2	26/02/1994
Συν/ξη του Μίκη Θεοδωράκη στον Κων.Κωβαίο για την συναυλία των μουσικών συνόλων της ΕΡΤ στο Μέγα				
VC	☐	19940209	30	10/02/1994
Συν/ξη τύπου της ορχήστρας των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ για τις συναυλίες έργων των Μ. Θεοδωράκη				
VC	☐	19940131	29	31/01/1994
ΡΕΠ. ΚΩΒΑΙΟΥ: Παρουσίαση των "Μουσικών Συνόλων" της ΕΡΤ στο Μέγαρο Μουσικής του μουσικού έργου "Ε της Μαρίας Φαραντούρη και τη σοπρίτ πιάνου Ντόρα Μπα-κοπούλου. Πλάνα πρόβας, συν/ξη Μπακοπούλου.				
VC	☐	19940125	21	24/01/1994
Συν/ξη τύπου του Μίκη Θεοδωράκη για τον κύκλο "Τέ-χνη εκτός των Τειχών". Συν/ξη. Πρόβα εγχόρδων. Κων				
VC	☐	19940122	45	21/01/1994
ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΩΒΑΙΟΥ: Συν/ξη από τον Μίκη Θεοδωράκη για το πρόγραμμα της σύγχρονης ορχήστρας της Ε				
VC	☐	19940114	6	13/01/1994
Συν/ξη του Μίκη Θεοδωράκη για τις δραστηριότητες των Μουσικών Συνόλων στο Μέγαρο Μουσικής. Κοντινί				
VC	☐	19931214	13	13/12/1993
Rep. Κωβαίος: Ίδρυμα Πολιτισμού-Ομιλία της υπ. Πολιτισμού Μ. Μερκούρη-Μ. Θεοδωράκη για το βιβλίο σ				
VI	☐	19931133	1	14/11/1993
ΕΚΠΟΜΠΗ: ΕΝΤΟΣ ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΕΦΤΑ. Θέμα: Ελληνοβουλγαρικές Σχέσεις; Παρουσίαση: Απ. Αποστολόπουλος; Θεοδωράκης ; Στέλ. Αλεφαντή; Παν. Αθηνών; Ίάσων Στράτος; Πρόεδ. Συν. Ελλ. Βιομηχ. Πάνος Ζερίτης; Πρόεδρ. Χ				
VC	☐	19931110	13	08/11/1993

Συγκέντρωση του "ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ" στο Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας, Συν/Ξι Μ. Θεοδωράκη . Ρεπ. Τζ. Δανά.				
VC	☐	19931011	30	10/10/1993
Ρεπ. Κωβαίος: Συναυλία Μ. Θεοδωράκη στο Ηρώδειο, του Αξιον Εστ!". Αποσπάσματα. Τραγουδούν: Μ. Μητσά				
VC	☐	19931002	55	02/10/1993
Ρεπορτάζ Κωβαίος: Αποσπάσματα από τη συναυλία του Μ. Θεοδωράκη στο Ηρώδειο-Μπιθικότσης-Νένα Βε				
VC	☐	19931002	43	01/10/1993
Συνέντευξη Μίκη Θεοδωράκη για την συναυλία που θα δώσει με έργα των Ελύτη-Καμπανέλλη με την συμφ				
VC	☐	19931004	1	01/10/1993
Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη στο Ηρώδειο "ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ" Τραγουδούν: Μανώλης Μητσάς, Γρηγόρης Μπιθικότ				
VC	☐	19931006	1	01/10/1993
Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη στο Ηρώδειο "ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ" Τραγουδούν: Μανώλης Μητσάς, Γρηγόρης Μπιθικότ				
VC	☐	19930930	22	27/09/1993
Ρεπ. Μαυραγάνη: συν/Ξη Τύπου για την συναυλία στο Ηρώδειο του Μ. Θεοδωράκη .				
VC	☐	19930913	16	12/09/1993
Ρεπορτάζ Κωβαίος: συναυλία Μ. Θεοδωράκη στην Κύπρο. (Εικόνα από ΡΙΚ, όχι καλή. Τραγουδάει ΟΦΦ ο Μ. Μr				
VC	☐	19930911	15	10/09/1993
Πλάνα από την άφιξη του Μ. Θεοδωράκη στο αεροδρόμιο της Λευκωσίας όπου θα δώσει συναυλία με την πολικά γεγονότα στην Ελλάδα, και στο Κυπριακό και δήλωσή του στον ρεπ. Κωβαίο.				
VC	☐	19930911	16	10/09/1993
Συν/Ξη του Μ. Θεοδωράκη στην Μιχαλιονάκου στο στούντιο 1 της ΕΡΤ.				
VC	☐	19930906	14	04/09/1993
Αφιξεις στην Επίδαυρο: Θεοδωράκη , Μπακογιάννη (με γιού) Βουγιουκλάκη, Κόκκινου, Κοντογιαννόπουλου, Πετραλιά, Κόκκαλη, Α. Καραμανλή, Αρσένη, Πολύδωρα, Παπαδόγγο, Κ. & Μ. Μητσό (Χοσέ Καρέρας-Μονσεράτι Καμπανιέ) πλάνα.				
VC	☐	19930814	26	05/07/1993
ΒΕΡΓΙΝΑ: Επίσκεψη Πρωθ. Κων. Μητσότση, Μ. Θεοδωράκη . Πλάνα αρχαιοτήτων. Τελετή εγκαινίων. Πρόεδρος, Ντορ Μπακογιάννη, Πρωθυπουργού. Ανακήρυξη του ως επίτιμο Δημότη Βεργίνας. Κοπή κορδέλλας, αποκάλυψη π				
VC	☐	19930517	12	14/05/1993
ΑΘΗΝΑ: Άφιξη Φρανσουά Μιτεράν, υποδοχή από Κωνσταντίνο Καραμανλή και συνάντηση. Με Κωνσταντίνο αυτοκίνητο. Εξωτερικά Γαλλικής πρεσβείας, Ακρόπολη, Μιτεράν. Μέγαρο Μουσικής, Ο Λαμπράκης παρουσιάζ Μίκη Θεοδωράκη : Μελίνη Μερκούρη, Ζυλ Ντασσέν, Γαβράς.				
VC	☐	19930513	12	10/05/1993
Ελληνική έκθεση στο Μόντρεαλ. Πλάνα Μ. Θεοδωράκη , Ιακώβου, Ν. Μπακογιάννη. Δήλωση της Μπακογιάν				
VC	☐	19930429	11	27/04/1993
Βράβευση του Μίκη Θεοδωράκη από τον πρόεδρο της Χιλής Πατρίσιο Ελγουίν Ασόκα, για την μελοποίηση του πόλεως. Παρέλαση εφημερίδες τοπικές. Ρεπ. Σερέζη				
VC	☐	19930403	35	01/04/1993
Ρεπ. Κωβαίος: Πρόβα ορχήστρας ΕΡΤ (καλά πλάνα), συν/Ξη με Θεοδωράκη , δίνει οδηγίες στους μουσικούς. Πι				

VC	[] 19930329	21	28/03/1993	
Εξωτ. πλάνα κτρίου Μεγάρου Φίλων Μουσικής, Εσωτ. με πρόβα ορχήστρας για συναυλία. Πλάνο Θεοδωρά .				
VC	[] 19930323	54	22/03/1993	
ΚΩΒΑΙΟΣ.Συν/ξη τύπου του Μ. Θεοδωράκη πλάνα ακροατηρίου, Κατσαρός ποιητής.				
VC	[] 19930218	5	12/02/1993	
ΠΛΑΝΑ/ Διάδρομος στη Βουλή-άφιξη υπουργών ΣουφλιάςΚούβελας-Μάνος-Τζανετάκης-Ανδριανόπουλος- Θεοδωράκης Ανδριανόπουλου για συνάντηση αρχηγών με Καραμανλή. Θεοδωράκης (είμαι αόρατος).				
VC	[] 19921233	1	21/12/1992	
Όλο το υλικό απο την απόπειρα δολοφονίας του βουλευτή της Ν.Δ. Λευτέρη Παπαδημητρίου,απο την οργάνωση Μπακογιάννη,Μηρατάκου,Κράτσα,Σαμαρά,Εβερτ,Κούβελα, Θεοδωράκη ,Γκελεστάθη,για την απόπειρα.				
VC	[] 19921212	14	08/12/1992	
Δηλώσεις Θεοδωράκη για σκάνδαλα και εθνικά θέματα.				
VC	[] 19921019	20	12/10/1992	
ΡΕΠ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ρεπορτάζ για το θέμα που προέ- κυψε με δημοσιεύματα εφημερίδων για σχέδιο ανατοσάκη για Μίκυ Θεοδωράκη (κοντινό πλάνο).				
VC	[] 19920420	32	20/04/1992	
Δίκη Μίκης Θεοδωράκη για τήν μήνυσι που κατέθεσε κατά τής εφημερίδος "ΝΙΚΗ" Αναβολή εκδίκασης.Πλάνο				
VC	[] 19920306	6	04/03/1992	
Δηλώσεις Κ.Μητσοτάκη για την οικονομική κατάσταση μετά το σημερινό υπουργικό συμβούλιο. Πλάνα Υπουργού Πρωθυπουργού. Δηλώσεις Κ.Μητσοτάκη για τα ναυπηγεία του Νεωρίου στην Σύρο.Ρεπορτάζ Αγγελουπούλου				
VC	[] 19920223	41	21/02/1992	
Δήλωσι Μ. Θεοδωράκη στο αεροδρόμιο μετά τήν επιστροφή του από τήν Αλγερία.				
VC	[] 19920223	26	20/02/1992	
Συνάντησι Μ. Θεοδωράκη με τόν Αραφάτ.Ανταλλαγή δώ- ρων καί απόψεων για τόν Μεσανατολικό.				
VI	[] 19920125	1	02/01/1992	
Εκπομπή: ΠΡΟΦΙΛ.Καλεσμένοι : Οί Αν.Ανδριανόπουλος,Κ.Σημίτης, Μ.Ανδρουλάκης, Μ. Θεοδωράκης .				
VC	[] 19920805	17	01/01/1992	
Συναυλία ΕΡΑ με δ/ντή τόν Μ. Θεοδωράκη στήν ΤυνησίαΡεπ. Σερέζη.				
VI	[] 19911208	1	08/12/1991	
Εκπομπή: "ΠΡΟΦΙΛ" Καλεσμένος ο Μίκης Θεοδωράκης .				
VC	[] 19911215	7	06/12/1991	
Πλάνα από τις δηλώσεις του Μίκης Θεοδωράκη για τονύμνο των Ολυμπιακών Αγώνων.				
VC	[] 19911207	44	03/12/1991	
Πλάνα από τήν προσέλευσι του Μ. Θεοδωράκη στόν Εισαγγελέα οπου κατέθεσε μήνυσι για τά δημοσιεύματα φέρουν νά εισέπραξε εκατομμύρια για τήν κάλυψισυναυλιών κατά τών ναρκωτικών.				
VC	[] 19911210	7	03/12/1991	
Δήλωσι Μ. Θεοδωράκη μετά την κατάθεσι της μήνυσης στον ανακριτή για συκοφαντία κατά των εφημερίδων				

VC	[] 19911041	2	24/10/1991	
Το έργο του Μίκη Θεοδωράκη " ΖΩΡΜΠΑΣ ", παρουσιάστηκε σε θεατρικό, στην Βαρσοβία. (Ρεπ.Κ.Σερέζης).				
VC	[] 201107	1	15/10/1991	
ΕΚΠΟΜΠΗ ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: Αφιέρωμα στο Γιώργο Σεφέρη. Όπερα Μίκη Θεοδωράκη Μήδεια. Εκδηλώσει				
VC	[] 19911011	15	06/10/1991	
Συν/ξί Θεοδωράκη για τὸ ανέβασμα στὴ Λυρική Σκηνή τῆς Μήδειας καί πολιτικά θέματα. (Ρεπ. Κωβαίου)				
VC	[] 19910912	1	26/07/1991	
Συνεντεύξεις στον Παπαδόπουλο Βαγγέλη των κ.κ. Σαμαρά, Παυλίδη, Θεοδωράκη μετά την επιστροφή τους				
VC	[] 19910730	11	23/07/1991	
Συνέντευξη τύπου Μητσοτάκη στην Μόσχα . Παρόντες οι κ.κ. Μπακογιάννη Ντόρα , Θεοδωράκης Μίκης , Σ κ. Μητσοτάκη με Πατριάρχη . Υπόγραφή συμφωνίας Μητσοτάκη - Γκορμπατσώφ . (αντ. Αγγελοπούλου				
VC	[] 19910730	3	22/07/1991	
Πλάνα από το δείπνο που παρέθεσαν στο ανάκτορο του Κρεμλίνου . Προσφωνηση από Γκορμπατσώφ, αντιπ Μίκη . (Ανταπόκριση Αγγελοπούλου)				
VC	[] 19910614	26	04/06/1991	
Συναυλία στο Μέγαρο Μουσικής . Διευθύνει ο Θεοδωράκης Μίκης . Δήλωση Θεοδωράκη στον Κωβαίο .				
VC	[] 19910532	18	26/05/1991	
Επίσκεψη στο συμμαχικό νεκροταφείο Σούδας, Μητσοτάκης , Δουκας του Κεντ , Κολ . Υπογραφή στο βιβλίο Ομιλία Μητσοτάκη . Ο Θεοδωράκης Μίκης . Κρητικό γλέντι στους Αγίους Απόστολους .				
VC	[] 19910523	17	17/05/1991	
Συναυλία στο Μέγαρο Ουνέσκο από την κρατική ορχήστρα Αθηνών παρουσία του προέδρου της ΟΥΝΕΣΚΟ κ				
VC	[] 19910520	9	15/05/1991	
Συναυλία στο Μέγαρο Μουσικής . Διευθύνει ο Θεοδωράκης Μίκης . Επίσκεψη Μητσοτάκη . Παρακολούθησε Θεοδωράκη . (ρ. Κωβαίος)				
VC	[] 19910514	13	10/05/1991	
Συζήτηση στην Βουλή για τον Θεοδωράκη . Ομιλία Σαμαρά . Απάντηση εκπροσώπου Παπαθεμελή .				
VC	[] 19910505	24	05/05/1991	
Συνάντηση Θεοδωράκη Μίκη από την Τουρκία σχετικά με την δήλωση που είχε κάνει για συνομοσπονδία Κι				
VC	[] 19910505	16	04/05/1991	
Συναυλία του Θεοδωράκη Μίκη στην Αγκυρα . Τραγουδάει ο Θεοδωράκης . (ρ. Ζαρκάδη)				
VC	[] 19910426	13	24/04/1991	
Κυβερνητική σύσκεψη Μητσοτάκη για τα ναρκωτικά. Ελαβαν μέρος ο Παλαιοκρασσάς ο Βασιλειάδης ο Παυλιζ Δελημήτσος ο αρχηγός της αστυνομίας και του λιμενικού αντιναυαρχος Βασόπουλος κ.α. Δηλώσεις Μητσοτάι				
VC	[] 19910423	2	19/04/1991	
Η επιτροπή για την Αρμενία . Αποτελείται από Χατζδάκη , Σαββόπουλο , Θεοδωράκη , Βρετάκο , Βαλτινό κ.				
VC	[] 910321	15	15/03/1991	
Ρεπορτάζ Γκουντούνα για το νέο βιβλίο του Θεοδωράκη "Ζητείται Αριστερά". Συνέντευξή του				

VC	[T] 910120	10	20/01/1991	
Συναυλία του Θεοδωράκη στο Παλλάς για τα ναρκωτικά. Συνεντεύξεις τοξικομανών. Ο Θεοδωράκης διευ				
VC	[T] 19910532	16	01/01/1991	
Αφιξη Κολ , τον υποδέχονται Μητσστάκης , Βαρβιτσιώτης κ.α. Δήλωση Κολ. Τελετή στο συμμαχικό νεκροταφείο Κεντ. Στεφανώμα παλαίμαχων. Συναυλία Θεοδωράκη . Παρακολουθούν Μητσστάκη Μαρίκα , Κολ , Δουκας				
VC	[T] 901222	14	21/12/1990	
Δηλώσεις Θεοδωράκη και Χατζόδακι για συναυλίες που θα δώσουν κατά των ναρκωτικών. (Ρεπορτάζ Γκουν				
VC	[T] 910105	6	20/12/1990	
Συνέντευξη Θεοδωράκη στο Studio στον Β. Παπαδόπουλο.				
VC	[T] 901214	16	13/12/1990	
Πλάνα Μίκης Θεοδωράκη στην Ένωση Συντακτών. Δήλωσή του και δήλωση του προέδρου της Ενώσεως Δημ				
VC	[T] 901214	5	10/12/1990	
Συνέντευξη Θεοδωράκη για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στο δημοσιογράφο Ζαρκάδη στη Σουηδία.				
VC	[T] 901207	7	04/12/1990	
Δήλωση του κ. Μητσστάκη για το Μουσείο της Ακροπόλεως. Δίπλα του ο Μ. Θεοδωράκης , ο Τζαννετάκης κ				
VC	[T] 901117	25	13/11/1990	
Νεκρώσιμος ακολουθία του Γιάννη Ρίτσου στη Μητρόπολη. Πλάνα Φλωράκη, Μερκούρη, Θεοδωράκη κ.ά.				
VC	[T] 901021	21	19/10/1990	
Συνέντευξη του Μίκης Θεοδωράκη στην Δ. Γκουντούνα για την ίδρυση κόμματος "ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ".				
VC	[T] 901017	8	17/10/1990	
Συνάντηση Θεοδωράκη με τον Ιρακινό πρέσβη Αλ Χαζράτζι. Δήλωση Ιρακινού για τους Έλληνες ομήρους. Ι				
VC	[T] 901005	16	02/10/1990	
Συνάντηση Μίκης Θεοδωράκη με Μουμπάρακ στο Κάιρο. Δήλωση του πρώτου. (Ρεπορτάζ Στέφου).				
VC	[T] 900927	17	26/09/1990	
Συνέντευξη Θεοδωράκη για τη μουσική που έγραψε για την παράσταση "Ζορμπάς" που ανέβηκε στο Ηρώδι				
VC	[T] 900919	7	15/09/1990	
Δηλώσεις Θεοδωράκη , Μερκούρη, Τρίτη πριν από την αναχώρησή τους για το Τόκιο εν όψει της αναλήψε				
VC	[T] 900831	4	31/08/1990	
Συνάντηση Θεοδωράκη - Σάμαρανκ για την σύνθεση του νέου ύμνου της Ολυμπιάδας. Συνάντηση Τζαννετι				
VC	[T] 900811	6	08/08/1990	
Συνέντευξη στο Studio του Θεοδωράκη . Συναυλία με τον Μπιθικότση. (Ρεπορτάζ Γκουντούνα).				
VI	[T] 19920606	1	24/07/1990	
Εκπομπή: "Ημέρες Δημοκρατίας". Επετειακό αφιέρωμα στην Μεταπολίτευση 15ης/7/74. Μιλούν Μητσστάκης, Παπ				
VC	[T] 900725	18	23/07/1990	
Δήλωση Μίκης Θεοδωράκη για συμφωνικά έργα σε κόμπακ ντισκ. (Ρεπορτάζ Γόλια).				

VC	[] 900712	27	12/07/1990	
Ρεπορτάζ Γκουντούνα για τον Θεοδωράκη . Ομιλία του και ερμηνείες τραγουδιών του.				
VC	[] 900607	24	07/06/1990	
Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χαϊδαρίου. Χορωδία ψάλλει το "Άξιον Εστί" προς τιμήν του Θεοδωράκη . Δήλωση				
VC	[] 900530	8	29/05/1990	
Συνέντευξη Τύπου Θεοδωράκη για τη συναυλία του στην Πράσινη Γραμμή και τα στρατεύματα κατοχής. (F				
VC	[] 19940617	1	24/04/1990	
ΕΚΠΟΜΠΗ: "ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ " 1) Θεατρική παράσταση από τό Κέντρο Απεξάρτησης Нарκωμανών "ΣΤΡΟΦ Θεοδωράκης . Δημοσιογράφος Κ.Κωβαίος. 4)Μαρίνα Λαμπράκη,Δ/ντρια Εθνικής Πινακοθήκης.				
VC	[] 900420	18	19/04/1990	
Συνέντευξη Θεοδωράκη και Σουηζού πρεσβευτού για τη συναυλία που θα δώσει ο Θεοδωράκης στη Σουη				
VC	[] 900412	4	11/04/1990	
Συνέντευξη Θεοδωράκη για την περιοδεία του στην Ευρώπη. Μαζί του και ο Γιώργος Νταλάρας.				
VC	[] 891112	7	02/11/1989	
Συνέντευξη Τύπου Θεοδωράκη σε δημοσιογράφους. (Ρεπορτάζ Αγγελοπούλου).				
VC	[] 891015	15	12/10/1989	
Η Γκουντούνα παίρνει συνέντευξη από τον Μίκυ Θεοδωράκη που θα γράψει τη μουσική για τους Ολυμπιακί				
VC	[] 891001	1	26/09/1989	
Όλο το υλικό από τη δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη και την κηδεία του. Αναλυτικότερα: Ο τόπος της δολοφονίας του. Πλάνα από τον Ευαγγελισμό που μεταφέρθη. Το αυτοκίνητο που χρησιμοποίησε σύζυγός του και τα δύο παιδιά του με τον Μητσotάκη τρώνε μαζί. Διαδήλωση οπαδών Νέας Δημοκρατίας έξω εκστρατεία. Πλάνα Αρχείου. Δήλωση Έμπερτ για το θάνατό του. Δήλωση γιατρού. Λουλούδια στον τόπο της ζ Τσαλδάρης ανακοινώνει το θάνατό του στη Βουλή. Ομιλίες Τζαννετάκη, Μητσotάκη, Αλευρά, Φλωράκη, Στεφ Ράλλη, Παλαιοκρασά, Κατσάνεβα, Θεοδωράκη . Ο Μπακογιάννης με την οικογένειά του. Μαζί και ο Μητσot πατρικό του σπίτι στην Ευρυτανία. Δηλώσεις συγχωριανών του. Ο ραδιοφωνικός σταθμός του Καρπενησίου Οικονόμου που παίρνει τη θέση του δολοφονηθέντος στη Βουλή. Νεκρώσιμος Ακολουθία στη Μητρόπολη κα Τζαννετάκης. Η ταφή του στο Καρπενήσι. Κοσμοσυρροή προς την εκκλησία. Τα μέλη της οικογενείας του. Τί				
VC	[] 890806	23	05/08/1989	
Συνέντευξη Θεοδωράκη στη Γκουντούνα για την πρόταση που του έγινε να πάρει μέρος στην Επιτροπή για				
VC	[] 890724	20	24/07/1989	
Συνέντευξη Θεοδωράκη για την Κυβέρνηση Συνασπισμού και τους θεσμούς της Δημοκρατίας. (Ρεπορτάζ Γκ				
VC	[] 890502	4	26/04/1989	
Ο Έμπερτ απονέμει μετάλλια σε καλλιτέχνες. Θεοδωράκης , Ξαρχάκος, Σγούρος κ.ά.				
VC	[] 881003	3	01/10/1988	
Συναυλία Μίκης Θεοδωράκη στο Παλλάς. Τα έσοδά της θα διατεθούν για το Μουσείο της Ακροπόλεως. Συνα τραγουδά.				
VC	[] 880920	16	12/09/1988	
Συνέντευξη Τύπου Μερκούρη και Θεοδωράκη για τη συναυλία που θα δώσει ο δεύτερος στο Ηρώδειο και τ				
VC	[] 880812	2	08/08/1988	

Πλάνα από την παράσταση "Ζορμπάς" σε μουσική Θεοδωράκη . Δηλώσεις καλλιτεχνών που συμμετείχαν.				
VC	[T] 880619	9	19/06/1988	
Συνέντευξη Θεοδωράκη στην Αγγελοπούλου για την απόπειρα κατά του Οζάλ.				
VC	[T] 900119	16	08/06/1988	
ΤΟΥΡΚΙΑ. Δίκη κομμουνιστών ηγετών στην Άγκυρα. Συνέντευξη του Μίκη Θεοδωράκη . Ελληνική αντιπροσ				
VC	[T] 880531	13	01/06/1988	
Συνάντηση Μίκη Θεοδωράκη - Φρανσουά Μιτεράν. Του δίνει επιστολή από τον Ανδρέα Παπανδρέου. Δηλώσ (η Αγγελόπουλου).				
VC	[T] 880526	13	21/05/1988	
Ο Λακόπουλος παίρνει συνέντευξη από τον Θεοδωράκη για τις συναυλίες όπως το Μασουχάουζεν.				
VC	[T] 880520	10	18/05/1988	
Πλάνα Θεοδωράκη στη Γερμανία. Πλάνα Μαθιόπουλου. Συνάντηση με Μπραντ.				
VC	[T] 880516	18	15/05/1988	
Πλάνα Θεοδωράκη στη Γερμανία. Διαβάζει μήνυμα. Πλάνα Ιάκωβου Καμπανέλλη.				
VC	[T] 880406	5	05/04/1988	
Επίσκεψη Θεοδωράκη και ελληνικής Επιτροπής για ελληνοτουρκικές διαφορές στο Καστρί.				
VC	[T] 880406	10	02/04/1988	
Άφιξη Επιτροπής ελληνοτουρκικής φιλίας από Τουρκία. Δηλώσεις Μίκη Θεοδωράκη .				
VC	[T] 880403	13	31/03/1988	
Συνάντηση Θεοδωράκη - Παπανδρέου μετά την επιστροφή του από την Τουρκία. Δηλώσεις τους.				
VC	[T] 880330	4	29/03/1988	
Συνάντηση Οζάλ - Μίκη Θεοδωράκη που του μεταφέρει μήνυμα του Ανδρέα Παπανδρέου. Δηλώσεις Θεοδω				
VC	[T] 880328	19	28/03/1988	
Αναχώρηση Μίκη Θεοδωράκη στην Τουρκία.				
VC	[T] 880229	19	04/02/1988	
Συνέντευξη Θεοδωράκη στο Παρίσι στον Αγγελόπουλο για τη συνάντηση Παπανδρέου - Οζάλ στο Νταβός.				
VC	[T] 880115	5	14/01/1988	
Τιμητική εκδήλωση για το νέο δίσκο του Θεοδωράκη στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Πλάνα Μερκούρη.				
VC	[T] 880112	4	08/01/1988	
Συνέντευξη Μίκη Θεοδωράκη στη Γκουντούνα.				
VC	[T] 870513	11	03/05/1987	
Συναυλία Θεοδωράκη στο Παλλάς. Παρακολουθούν ο ίδιος, ο Ξαρχάκος, ο Έβερετ. Ομιλία Σταθόπουλου (ηρ				
VC	[T] 870429	16	28/04/1987	
Απονομή βραβείων Ιπεκτοί στην ΕΣΗΕΑ σε Έλληνες και Τούρκους. Πλάνα Θεοδωράκη , Ακιμάν.				
VC	[T] 870227	8	23/02/1987	
Ομιλία Φλωράκη στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Πλάνα Φαράκου, Θεοδωράκη , Μαύρου κ.ά.				

VC	[] 861127	18	25/11/1986	
Συνέντευξη Θεοδωράκη για τις σχέσεις Ελλάδος - Τουρκίας, (Ρεπορτάζ Χατζάρας).				
VI	[] 19860202	15	26/01/1986	
Χορωδία έψαλε προς τιμήν του Μίκη Θεοδωράκη για τα εξήντα του χρόνια σε εκκλησία το έργο του "Λεπτο				
VI	[] 19851038	18	21/10/1985	
Συγκέντρωση και πορεία στην Ομόνοια. Μίκης Θεοδωράκης , Δρεττάκης, Λεωνίδας Κύρκος (Ρεπορτάζ Μπακ				
VI	[] 19851038	1	15/10/1985	
Κηδεία του Τάσου Αλεβίζου (χαράκτη). Μελίνα Μερκούρη, Μίκης Θεοδωράκης , Χαρίλαος Φλωράκης, Κώσ				
VI	[] 19840903	14	30/08/1984	
Μίκης Θεοδωράκης συνέντευξη στην Γκουντούνα.				
VI	[] 19840103	3	07/01/1984	
Καρναβάλι Καστοριάς (Ρεπορτάζ Ν. Θεοδωράκη).				
VI	[] 19831123	35	06/10/1983	
ΕΛΛΑΔΑ - ΜΟΣΧΑ. Βραβείο Λένιν στον Μίκη Θεοδωράκη . Ομιλία στα ελληνικά.				
VI	[] 19830626	4	26/06/1983	
Μίκης Θεοδωράκης , παράσημο στη Βουλγαρία.				
VI	[] 19830335	29	08/02/1983	
ΣΟΦΙΑ. Ο Μίκης Θεοδωράκης στη Σόφια. Απονομή βραβείου.				
VI	[] 19830113	4	13/01/1983	
Διάφορα φιλμ προδίκτατορικά - δικτατορικά. Ανδρέας Παπανδρέου - Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, Ι. Τσιριμώκος, Βουλή, διαδηλώσεις, κυβέρνηση Κανελλόη Βουλή στρατιώτες, τανκς, βασιλιάς Κωνσταντίνος το Πάσχα σε στρατόπεδο. Δίκες στο στρατοδικείο Γεωργίου Παπανδρέου, μιλάει. Ανδρέας Παπανδρέου μιλάει. Ελένη Βλάχου. Διαδηλώσ Ελλάδα (χούντα), συλλήψεις, ξυλοδαρμός φοιτητών. Βασιλιάς Κωνσταντίνος σε στρατόπεδο το Πάσχα. Γεώργιος Παπανδρέου μιλάει σε δημοσιογράφους. Βασιλιάς Κωνσταντίνος - Άννα Μαρία - διάδοχος Παύλος. ι Γεώργιος Παπαδόπουλος σε στρατόπεδο το Πάσχα, χορεύει. Παπαδόπουλος, Δέσποινα στη Μητρόπολη, όρκ άσκησης του NATO. Βασιλιάς Κωνσταντίνος μιλάει στην Αγγλία. Μίκης Θεοδωράκης συναυλία. Γυάρος. Κωνσταντίνος Καραμανλής ορκίζεται πρωθυπουργός. Παρέλαση, παράκολουθει ο Καραμανλής, Γεώργιος Μαί Εκλογές 1974, κόσμος ψηφίζει, Καραμανλής ψηφίζει, Μαύρος ψηφίζει, Ανδρέας Παπανδρέου ψηφίζει. Ορκωμ				
VI	[] 19770731	7	31/07/1977	
Αρχείο για Ελλάδα 1965-1977. Κωνσταντίνος Καραμανλής στο μπαλκόνι. Πολυτεχνείο. Αποβίβαση στην Κύπρο. Συναυλία Μίκη Θεοδωράκη . Γυάρος (άδεια).				
VI	[] 19830118	3	03/05/1975	
Κηδεία Αλέξανδρου Παναγούλη. Γιάννης Ρίτσος, Σπύρος Μουστακλής, Μίκης Θεοδωράκης , Δημήτρης Μπέης Μελίνα Μερκούρη, στρατηγός Οηρόπουλος, Π. Κανελλόπουλος, Ανδρέας Παπανδρέου				
VI	[] 19831341	2	17/11/1974	

Εκλογές 17 Νοεμβρίου 1974. Πλάνα από ομιλητές κομμάτων σε διάφορες συγκεντρώσεις. Ηλίας Ηλιού, Μίκη Καραμανλής.

VI	☐ 19831141	1	01/01/1974
----	-----------------------------------	---	------------

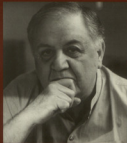
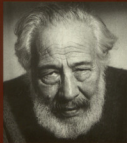
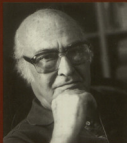
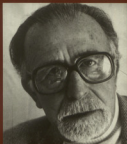
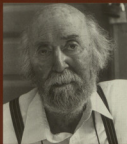
Διάφορα θέματα χούντας από αρχείο Προεδρίας και Ολλανδού Κουράντ. Παναγία Τήνου - Γεώργιος Παπαδόγ στην Αθήνα, βασιλιάς Κωνσταντίνος στο αεροδρόμιο, Γ. Παπαδόπουλος μιλάει στη Συμβουλευτική, αποφυλάκ Παπαδόπουλος που τον αναφέρει ψυχοπαθή. Μιλάνε στο Πολυτεχνείο φοιτητές. Γκιζκης από τηλεόραση, διέ γκάλοπ για τη χούντα. Μιλάει ο Μίκης **Θεοδωράκης**, Γιάννης Ζίγδης μιλάει, δίκες, κρατούμενοι, φυλακές, δι Παναγούλη. Μιλάει ο Ν. Μακαρέζος. Συνέντευξη Σαβ. Κωνσταντόπουλου. Γκάλοπ για βασιλιά Κωνσταντίνο κ

VC	☐ 19920422	8	21/04/1967
----	-----------------------------------	---	------------

Συναυλία τού Μίκη **Θεοδωράκη**. Κοσμος τραγουδάει. ΑΡΧΕΙΟ

Νέα Αναζήτηση

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2003

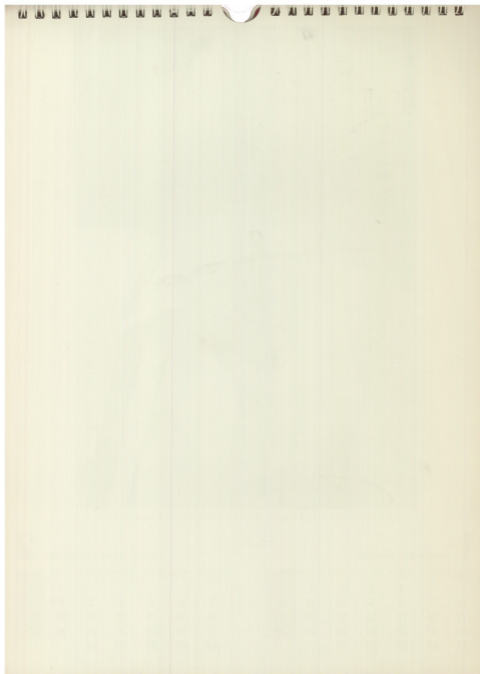

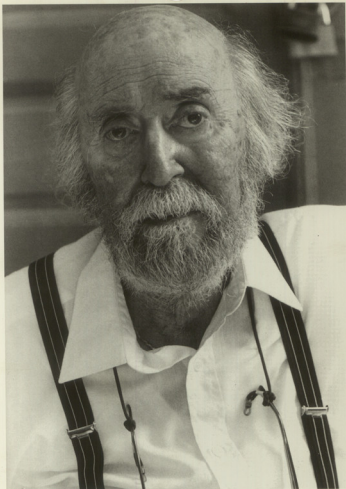
Μεγάλοι Έλληνες

των τεχνών και των γραμμάτων

NEXT

ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ζωγράφος σκηνογράφος ενδυματολόγος

1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ / JANUARY

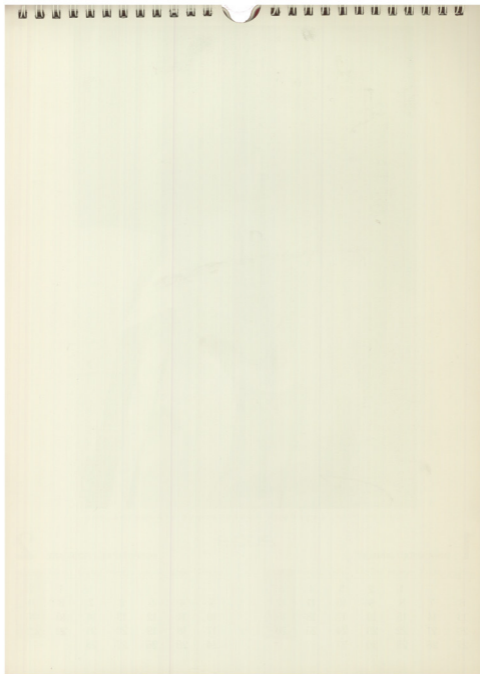
ΔΕΥΜΟΝ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ	ΠΕΜΤΗ	ΠΑΡ	ΦΕΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΣΥΝ
		1	2	3	4	5	6	7
6	7	8	9	10	11	12	13	14
13	14	15	16	17	18	19	20	21
20	21	22	23	24	25	26	27	28
27	28	29	30	31				

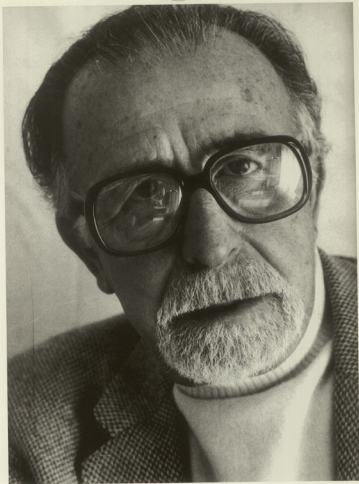
2003

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ / FEBRUARY

2

ΔΕΥΜΟΝ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ	ΠΕΜΤΗ	ΠΑΡ	ΦΕΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΣΥΝ
						1	2	3
3	4	5	6	7	8	9	10	11
10	11	12	13	14	15	16	17	18
17	18	19	20	21	22	23	24	25
24	25	26	27	28				

ΑΝΑΓΝΟΣΤΗΣ ΜΑΝΟΛΑΚΗΣ αρχαιολόγος

3

ΜΑΡΤΙΟΣ / MARCH

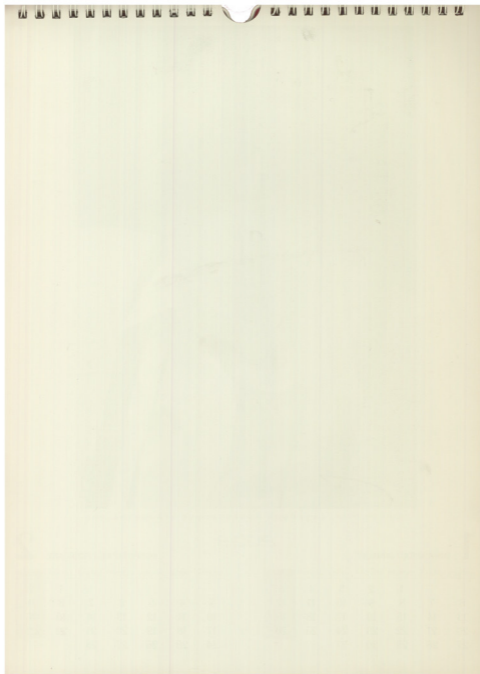
ΔΕΥΜΟΝ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ/ΠΕΔ	ΠΕΜΤΗ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΥΝ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

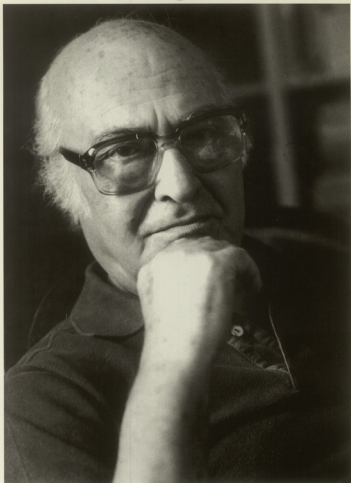
2003

ΑΠΡΙΛΙΟΣ / APRIL

4

ΔΕΥΜΟΝ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤ/ΠΕΔ	ΠΕΜΤΗ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΥΝ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ΕΛΥΤΗΣ ΟΛΥΣΣΑΣ ποιητής

5

ΜΑΪΟΣ / MAY

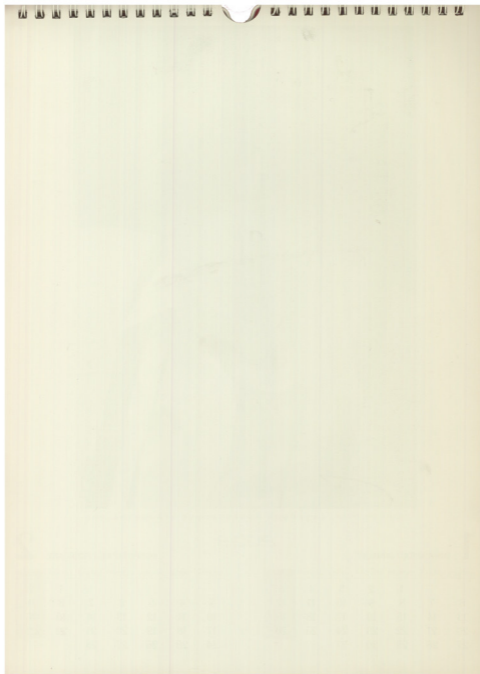
ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡΙ/ΤΕ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΕΤ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΚΥΝ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

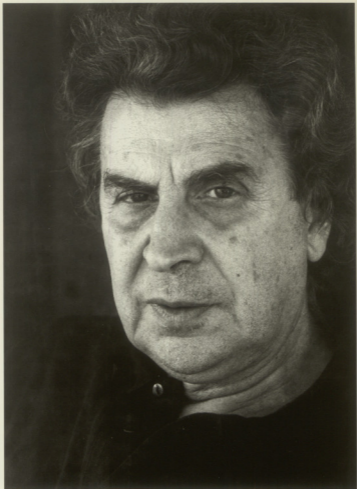
2003

ΙΟΥΝΙΟΣ / JUNE

6

ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡΙ/ΤΕ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΕΤ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΚΥΝ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΜΙΚΗΣ συνθέτης

7

ΙΟΥΛΙΟΣ / JULY

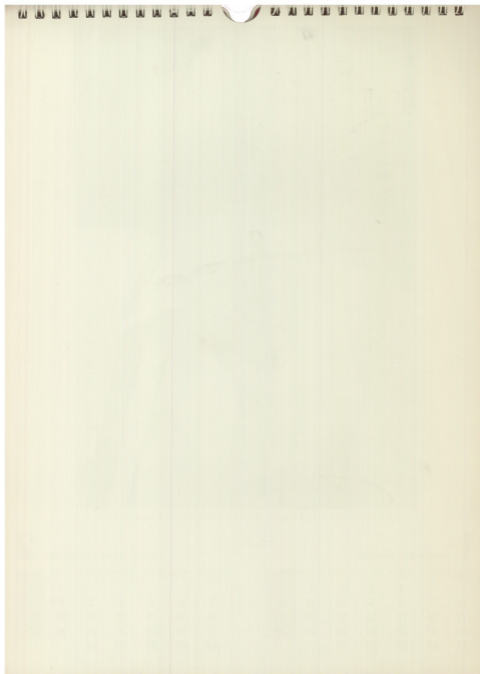
2003

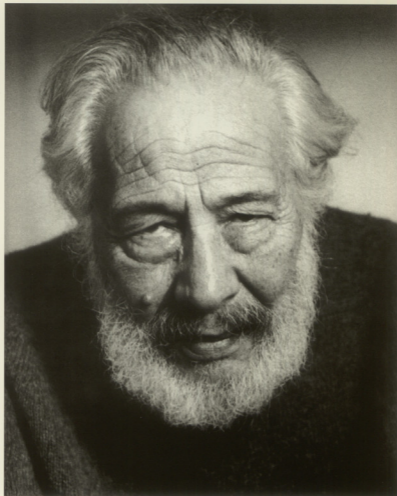
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ / AUGUST

8

ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡΥΤΕ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΗ	ΠΑΡ/ΠΡΗ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΥΝ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡΥΤΕ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΗ	ΠΑΡ/ΠΡΗ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΥΝ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΚΟΥΝ ΚΑΡΟΛΟΣ σκηνοθέτης

9

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ / SEPTEMBER

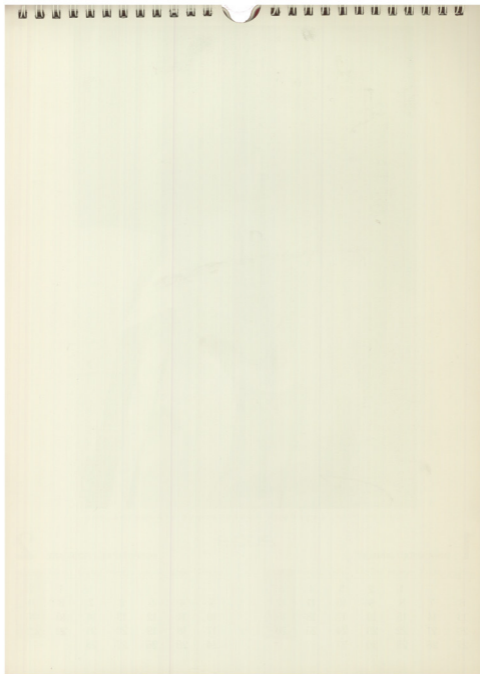
2003

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ / OCTOBER

10

ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡ/ΤΥΛ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΗΛ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΚΛ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡ/ΤΥΛ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΗΛ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΚΛ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ *συνθέτης*

11

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ / NOVEMBER

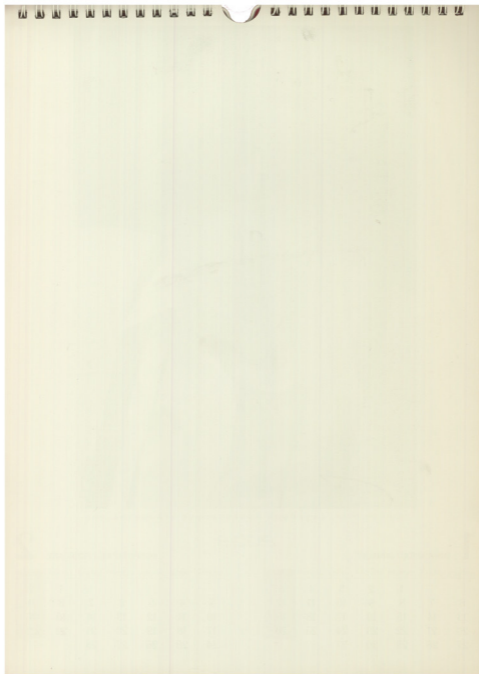
2003

12

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ / DECEMBER

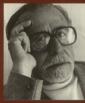
ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡ/ΤΕΤ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΗΡ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΥΝ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ΔΕΥ/ΜΟΝ	ΤΡ/ΤΕΤ	ΤΕΤ/ΜΕΔ	ΠΕΜ/ΤΗΡ	ΠΑΡ/ΠΡ	ΣΑΒ/ΣΑΤ	ΚΥΡ/ΣΥΝ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Μεγάλοι Έλληνες

των τεχνών και των γραμμάτων

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΜΑΝΟΛΑΓΗΣ αρχαιολόγος

Γεννήθηκε στην Προύσα το 1918. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1936-40) όπου και υποστηρίχθηκε διδάκτορας της Εθν. σχολής το 1949 με τη μελέτη του Ο Πλάτων και η Τέχνη. Στη διάρκεια της καριέρας έλαβε στη Μίση Ασιατική Υπαιθέρα από τον κληρικό εργάτορα ως δημοτικό εκπαιδευτικό και αργότερα διορίστηκε στην Αρχαιολογική Υπαιθέρα. Με μεταπτυχιακές σπουδές στην Οξφόρδη εκλέχθηκε καθηγητής και το 1961 καθηγητής της Κλασικής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Το 1992 έλαβε ως δόξα τον έπαινο και το 1977 ανακηρύχθηκε τιμώμενος μέλος της Ακαδημίας και μέλος του τμήμα του Φιλίστου Β'. Έγινε μέλος της Ακαδημίας Αθηνών το 1980 και το Έργο του έλαβε με το βραβείο "Ομόνοια" το 1982. Πέθανε στις 30.3.1992

ΕΛΥΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ποιητής

Η καταγωγή του είναι από τη Λέσβο, γεννήθηκε όμως στο Βρόδεο της Κρήτης το 1911 και μεγάλωσε στην Αθήνα όπου και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Μίση και Αντίοχη Εκπαιδευτική. Παρακολούθησε την πρώτη του ποιητική σχολή "Προσωπιδισμό" το 1940, την περαιτέρω "Νέο Γράμμα". Υπερήφανος ως έφηβος συνταξιολόγος στην πρώτη γραμμή του Αλφειού μετέπειτα κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Έζησε στο Παρίσι για αρκετά χρόνια, όπου περιελάμβανε μαθήματα φιλοσοφίας και γαλλικά ποίηση από τους κριτικότερους ποιητές και δοκιμολογούς της Μοντέρνας Σχολής. Στο Παρίσι κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του συνταξιογράφου γράφει ποίητά από το σημαντικότερο του έργου. Ταξίδεψε πολλές φορές για το έργο του στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Βραβεύθηκε με το Νίκαελ Λοιπτεχνίας το 1979 και είναι δόκιμος Φιλόλογος στο Πανεπιστήμιο της Σαφής, του Λονδίνου και της Ρώμης, όπως και επίτιμος δόκιμος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης και του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

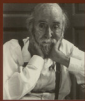

ΘΕΩΔΩΡΑΚΗΣ ΜΙΚΗΣ συνθέτης

Από και Κρητικός στην καταγωγή γεννήθηκε στη Μύο το 1925. Έλαβε ως ποίηση επαγγελματίες πόλες και κέρως στην Αθήνα. Διπλωμάς έντονα καλλιγραφική και πολιτική δραστηριότητα. Επέλεξε βιοσύνταξη της ΕΔΑ το 1964 και φιλοκίνησε στη Μουσική στην διάρκεια της δικτατορίας. Συναρπάρασε με το μούδι του Λονδίνου, της Στουτγκάρδης και της Αυστραλίας Ταίβαν. Το έργο του περιέχει κίβλους λαϊκών τραγουδιών, ορατήρια, μουσική για θεατρικά έργα και τραγούδια, συμφωνικό έργο, μουσική για ταινίες όπως και συγγραφή βιβλίων.

ΚΟΥΝ ΚΑΡΟΛΟΣ ο κ η ν ο θ έ τ η ς

Γεννήθηκε στην Προύσα της Μιθράς Ασίας το 1908. Μετάβαση στην Βασιτανιστοσύνη και φιλοπία στη Φιλοσοφική Σχολή ως το 1928. Μετά από σπουδές καθηγητής στη Σαφής γίνεται καθηγητής στο Κολέγιο Αθηνών όπου διέταξε και τις πρώτες παραστάσεις. Το 1934 ίδρύει τη "Λαϊκή Σαφή" και αργότερα ίδρύει το "Θέατρο Τέχνης" και κάνει έμφαση με την Αρσενία του Ιβν. Το 1964 απόκτησε το μαρτύριο του "Ορέα" και σταγόνες το "Θέατρο Τέχνης". Το 1967 το "Θέατρο Τέχνης" διαρρηγνύει (συστή) και στη Θεσσαλονίκη και γεννάει τη συστατική πρόβαση του νεο-λαϊκού έργου. Το 1969 με τους Ξυφένες στη φυσική Αθήνα, οργανώνει μια ομάδα και παραστατική ομάδα στα γύρω και αρχικά δράσεις. Στην αρχή της δεκαετίας του '60 ανάγει επαναστατικό τους έθνη του θεάτρου του Παρισιού με πρώτες παραστάσεις Μπίκας, Ιουλιέτα, Ζενί κ.α. και διαρρηγνύει το μονόφωνο θέατρο με Βίος, Φως, Φθ, Μένος κ.α. Το 1967 οργανώνει στο Στρατόπεδο Ραμάλο και λαλάτα και είναι ο πρώτος έθνος που οργανώνει στο Στρατόπεδο το τελευταίο 45 χρόνια. Πέθανε αφήνοντας μεγάλο έργο το 1987.

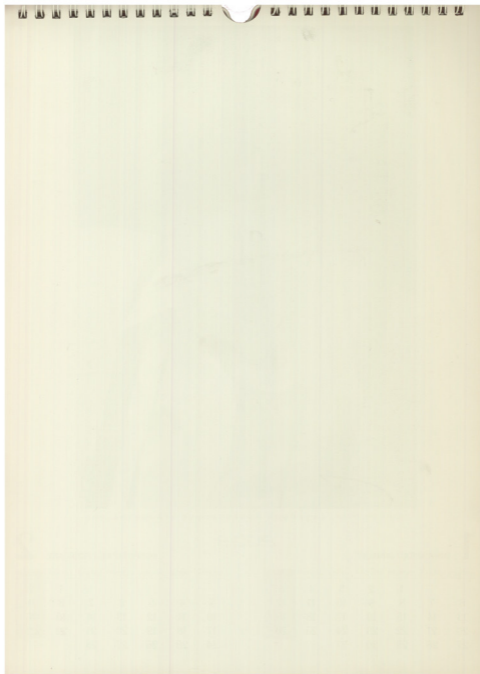
ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ζωγράφος ο κ η ν ο θ έ τ η ς

Γεννήθηκε στην Προύσα το 1905. Το 1931 η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, στο Παγκράτι, όπου έλαβε μέλι μάθη. Οι πρώτες δοκιμασμένες μουσικές του σπουδές, που καταλήφθηκαν ύστερα από προσωπική επίσημη γνώση, η ανακάλυψη του μερμεριού, η επαφή του με τη γενιά του '30 και όπως με τον ποιητή Νικό Γαϊτάς, η συνεργασία του με τον Κρίστο Κουκ για το οπτικό της Ερμούβη. Το 1963 το έργο του εκθέθηκε στη γαλλική "Νορ ντε Φωτοαί" και αργότερα την ίδια χρονιά στο Λονδίνο στη γαλλική "Νίνταρ". Το 1963 το Βασιλικό Σαφίλοιο αρρώτασε αναδρομική έκθεση στην οθόνη του. Το 1967 αρρώτασε στη Λακή Σαφή, Σημαντική επεξεργασία του ήταν από με τον Μένος στο Μίνταρ. Το 1967 αρρώτασε για δύο χρόνια στο Παρίσι όπου στη γαλλική "Μπρεν" εκτέθηκε ένα παρτίτο που σε ορατική έκθεση ζωγραφίας. Το έργο που κάνει στο Παρίσι ονόμασε στη ζωγραφική του Ίου και Θεο σέλι, υποκαταστάσει. Το 1974 κάνει πολλά σχέδια και γράφει εμενεζμέντο από το Γράβωκο και επαναμένει από την Ασιατική Τέχνη.

ΧΑΤΖΙΑΔΗΣ ΜΑΝΟΣ ο κ η ν ο θ έ τ η ς

Γεννήθηκε στην Σάμιο το 1925. Το 1931 η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, στο Παγκράτι, όπου έλαβε μέλι μάθη. Οι πρώτες δοκιμασμένες μουσικές του σπουδές, που καταλήφθηκαν ύστερα από προσωπική επίσημη γνώση, η ανακάλυψη του μερμεριού, η επαφή του με τη γενιά του '30 και όπως με τον ποιητή Νικό Γαϊτάς, η συνεργασία του με τον Κρίστο Κουκ για το οπτικό της Ερμούβη. Το 1963 το έργο του εκθέθηκε στη γαλλική "Μπρεν" εκτέθηκε ένα παρτίτο που σε ορατική έκθεση ζωγραφίας. Το έργο που κάνει στο Παρίσι ονόμασε στη ζωγραφική του Ίου και Θεο σέλι, υποκαταστάσει. Το 1974 κάνει πολλά σχέδια και γράφει εμενεζμέντο από το Γράβωκο και επαναμένει από την Ασιατική Τέχνη.

4,00

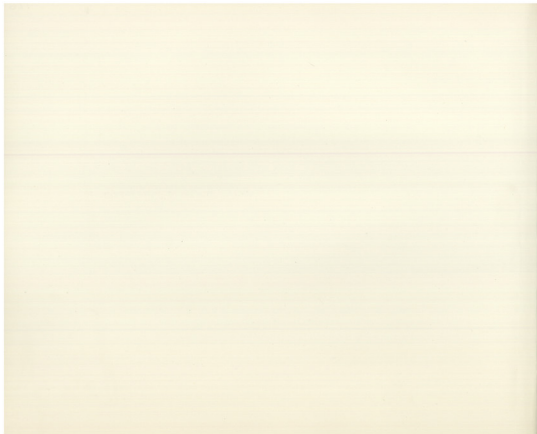
Κώστας Μπαλοχούτης

Μεγάλοι Δημιουργοί

Aspirants

Στην Έλενα, για τα χρόνια που έρχονται....

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση, φίλμς, μοντάζ:
GR ARTS Γιάννα Λιακόκη
Εξώφελλο: Βαγγέλης Γαρδικιώτης

© Copyright 2003: Εκδόσεις «ΑΤΡΑΠΟΣ»
για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο

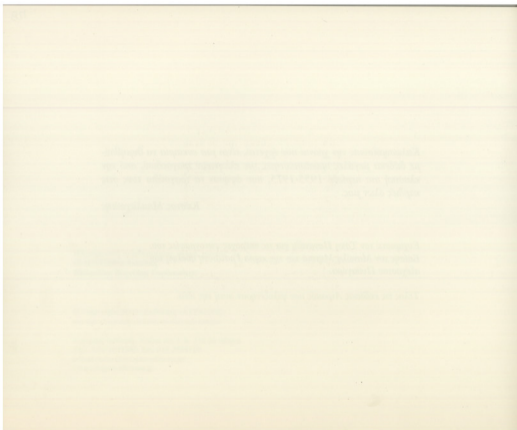
Κεντρική διάθεση: Νόξοσ 80, Τ.Κ. 112 55 Αθήνα
Τηλ.: 010 2027585, fax: 010 2284119
e-mail: order@atrapos-editions.gr
www.atrapos-editions.gr

Καλωσορίζοντας την χρονιά που έρχεται, είναι μια ευκαιρία να θυμηθούμε δώδεκα μεγάλες προσωπικότητες του ελληνικού τραγουδιού, από την κλασική για περίοδο 1955-1975, που άφησαν τα τραγούδια τους στις καρδιές όλων μας.

Κώστας Μπαλαχούτης

*Ευχαριστώ τον Τάκη Παναγίδη για τις υπέροχες φωτογραφίες του.
Επίσης τον Μανώλη Μητσιά και την κυρία Γρατζούνη αδελφή του
αξέχαστον Πυθαγόρα.*

Τέλος τις εκδόσεις Ατραπός που φιλοξένησαν αυτή την ιδέα.

12 Μεγάλοι Δημιουργοί για τους 12 μήνες του χρόνου

12 ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Εκδόσεις

Πώς μπορεί να χωρέσει κανείς, μέσα σε λίγες φνηχές σελίδες, το μεγαλείο της τέχνης και της χαρισματικής προσωπικότητας ενός τόσο μεγάλου δημιουργού; Πώς μπορούν οι λέξεις να φηλαφίσουν το "μύθο" ενός ανθρώπου που χάραξε όσο λίγοι την πορεία του ελληνικού τραγουδιού και την πολιτισμική ζωή του τόπου για μισό περίπου αιώνα, και που οι επιρροές, οι επιδράσεις, οι αποχωρήσεις και το στίγμα του εξακολουθούν να δονούν και να καθορίζουν τα δεδομένα στο χώρο, εννέα χρόνια μετά την αποδημία του; Προσπάθεια μάταιη, άσκοπη, άκαρπη, απραγματοποίητη. Ας μιλήσουν καλύτερα η συγκίνηση, το δέος και ο θαυμασμός του ταπεινού ακροατή, σε μια κατάθεση χρέους, "από καρδιάς"... "Ή μάλλον ας αφήσουμε για λίγο τον ίδιο να μας μιλήσει για το βίο του: «Η ζωή μου δεν ήταν η ζωή ενός μουσικού. Ήταν περισσότερο η ζωή ενός επικινδύνου και ανήσυχου νέου που η μουσική κατάφερε κάπως να τον ηρεμήσει και να τον κάνει και' επιφάνειαν νόμιμον».

Γεννήθηκε στην Ξάνθη. Ο πατέρας του ήταν από την Κρήτη και η μητέρα του από την Ανδριανούπολη. Στις αρχές του '30 μετακομίζουν στην Αθήνα. Από μικρός άρχισε να μελετά πιάνο και θεωρία της μουσικής. Στα σχολικά έδρανα έχει για συμμαθητή τον Μίκη Θεοδωράκη... Σπονδάζει φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και σιγά σιγά εντάσσεται στην "ελίτ" των διανοούμενων της γενιάς του μεσοπολέμου (Σεφέρης, Ελύτης, Τσαρούχης, Γκάτσος, Σικε-

λιανός), αρχικά ως μαθητής και στη συνέχεια ως ισότιμο μέλος: «Βασικές επιρροές είχα από τον Γκάτσο, τον Μακρυγιάννη, τον Σεφέρη, τον Σολεζμό... Διαθέτω λιγότερο φιλοσοφική σκέψη και περισσότερο ποιητική. Και αυτό το φανερώνω κάθε δημιουργική στιγμή μου». Εγγράφεται στη σχολή του Θεάτρου Τέχνης του Κάρολου Κουν: «Ηθοποιός σημαίνει φως». Σύντομα εγκαταλείπει την ιδέα αυτή, αλλά παραμένει συνεργάτης του Θεάτρου Τέχνης και του Εθνικού, υπογράφοντας μουσική για παραστάσεις του αρχαίου δράματος καθώς και για έργα σύγχρονου ρεπερτορίου. Παράλληλα αρχίζει να δημιουργεί τα πρώτα του τραγούδια: «Επαγγελματίας είναι κανείς από την πρώτη στιγμή που ασχολείται σοβαρά με αυτό που τον απασχόλησε. Άλλο το επάγγελμα απ' όπου κερδίζουμε χρήματα. Αυτό στη μουσική γίνεται εκ των υστέρων, αν θα γίνει, που μπορεί και να μη γίνει».

Διευρύνει την επικοινωνία του με το κοινό, και με το ένστικτο και τη διορατικότητα που διαθέτει, αναγνωρίζει την αξία κι απήχηση του παρεξηγημένου μέχρι τότε ρεμπέτικου τραγουδιού. Με ερευνητική ματιά, συνέπεια και ενσυναίσθηση, ενσωματώνει στο έργο του τις πρώτες έλες του λαϊκού τραγουδιού και χριζεται πρωτοπόρος στην προσπάθεια για την ανάδειξη και δικαίωση του είδους και των πρωταγωνιστών του. Στις 31.1.1949 χρονολογείται η πασίγνωστη διάλεξή του για το ρεμπέτικο: «Θα 'ναι κάπως ανόητο να νομίσουμε ότι ο χασάπικος μπορεί ή προσπα-

θεί να αντικαταστήσει το ταγκό. Οι λαϊκοί τούτοι ρυθμοί έχουν κάτι περισσότερο απ' όσο χρειάζεται για να καλυφθούν οι βραδινές μας διασκεδαστικές ώρες».

Το 1949 ιδρύει με τη Ραλλού Μάνου και το ζωγράφο Σπύρο Βασιλείου το Ελληνικό Χορόδραμα, με το οποίο και παρουσιάζει χαρακτηριστικά έργα. Ανάμεσά τους διακρίνονται, σε περίοπτη θέση, οι "Έξι λαϊκές ζωγραφιές", ρεμπέτικα τραγούδια "μεταφρασμένα" για πιάνο, με την ξεχωριστή και εντελώς προσωπική σφραγίδα του. Κάτι που θα επαναλάβει πολλές φορές στην πολύχρονη πορεία του, όπως, δεκαετίες αργότερα, το 1974, με τον ορχηστρικό δίσκο "Ο σκληρός Απρίλης του '45", με παλιά ρεμπέτικα ενορχηστρωμένα "μαγικά" από τον ίδιο. Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και τα "Πέριξ", της ίδιας χρονιάς, με μαντιλιόνο και πιάνο και απουσία μπουζουκιού, και τη φωνή της Βούλα Σαββίδη σε αγαπημένες στιγμές. Ένα δίσκο που ο Χατζιδάκις αφιερώνει στην μνήμη της Μαρίκας Νίνου. Λίγο ωρτίτερα, το 1971, είχε παρουσιάσει σε συναυλίες στην Αμερική τα "Λειτουργικά", εννέα παλιά ρεμπέτικα μεταγραμμένα για φωνή και πιάνο ειδικά για τη Φλέτση Νταντιωνάκη, που τελικά βγήκαν στην δισκογραφία το 1991: «Το τραγούδι είναι έργο συμπνευμένο σε δυο τρεις φράσεις μουσικές και με μια απόλυτη αξία των λεπτομερειών που το συνθέτουν».

Στη δεκαετία του '50 θα υπογράψει ένα μεγάλο κι επιτυχημένο αριθμό τραγουδιών, πολλά

από τα οποία υπηρέτησαν θεατρικές παραστάσεις και κινηματογραφικές ταινίες: "Χάρτινο το φεγγαράκι", "Το φεγγάρι είναι κόκκινο", "Αγάπη που 'γινες δίκικο μαχαίρι", "Βγήκανε τ' άστρα", "Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι", "Μην τον ρωτάς τον ουρανό", "Κάποιον υπάρχει αγάπη μου", "Υμητός", "Έλα πάρε μου τη λύπη" κ.ά. Τραγούδια ρυθμικά, λυρικά, με μια πρωτόγνωρη φρεσκάδα κι ενορχηστρωτική αντίληψη, που διαμορφώνουν νέους κανόνες και μέτρα στην τραγουδοποιία. Οι επιρροές του από την ευρωπαϊκή μουσική ψιλιράρονται στο χωνευτήρι του παραδοσιακού ηχοχρώματος και μετουσιώνονται με σοφία, ταλέντο, διαύγεια και τόλμη σε πρωτοποριακά ακούσματα που προεκτείνουν τους ορίζοντες και τη γραφή των λαϊκών τραγουδιών. Αλλωστε ο ίδιος πολλές φορές θα τονίσει το "αδιέξοδο" της νότιας "σοβαρής" μουσικής: -Η μισή, ντυμένη με κορβελία, παρίστανε την Ευρώπη, και η άλλη μισή την αθάνατη Ελλάδα-.

Η δεκαετία του '60 θα φέρει ακόμα πιο κοντά το κοινό στο δημιουργό, αφού ο ίδιος με την ανυπακοή, εκλεκτική και "αριστοκρατική" διάθεσή του, στέκει απόμακρος από τις μάζες και τους μηχανισμούς προβολής, και συχνά τις ίδιες τις καταθέσεις του... Η δυναμική όμως των τραγουδιών του είναι τόσο μεγάλη, που λειτουργούν καταλυτικά: "Γαρονόφαλλο στ' αντί", "Τα παιδιά του Πειραιά", "Αθήνα", "Ο κυρ Αντώνης", "Το πέλαγο είναι βαθύ", "Φέρτε μου ένα

μαντολίνο", "Ο ταχυδρόμος πέθανε", "Μια Παναγιά", "Αστέρι του βοριά" κ.ά. Μια "Οδός ονείρων" που "Αντισχεδιάζοντας" κρύβει το περίφημο Όσκαρ σε μια "Μικρή Αχχιάδα", περιμένοντας τους "Δεκαπέντε Εσπερινούς" για να φανερώσει το "Το χαμόγελο της Τζοκόντας". Που ταξιδεύει στη "Μυθολογία", στους "Όρνιθες", κι από εκεί στον "Καπετάν Μεγάλη", στους "Αντικατοπτρισμούς", στη "Ρυθμολογία", κι απ' την "Εποχή της Μελισσόανθης" πετά στη "Ρωμαϊκή Αγορά". Μια διαρκής αναζήτηση και ανανέωση του μουσικού λόγου και των εκφραστικών μέσων του δημιουργού, από την πιο κλασική έως και την πιο μοντέρνα αρμονική πλοκή, από το παραδοσιακό στο φουτουριστικό ύφος. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 κι ενώ βρίσκεται στην Αμερική, κυκλοφορούν τα άλμπουμ "Επιστροφή" και "Της γής το χρυσάφι" σε σίχχους Γκάτσου, επιβεβαιώνοντας το ταλέντο, τη γνώση, την "μαστοριά" και την άνεσή του να δημιουργεί πρωτότυπες λαϊκές μελωδίες: "Μίλησέ μου", "Η πίκρα σήμερα", "Χελιδόνι σε κλωβί", "Η μικρή Ραλλού", "Χασάνικο '40", "Άσπρο περιστέρι" κ.ά. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, ο Χατζιδάκις εγκαινιάζει δύο νέα δισκογραφικά λογιότυπα στη Lyra, τα "Νότος" και "Πολύτροπο", μέσα από τα οποία εκδίδει τα έργα του. Παράλληλα βγαίνει ένα από τα πιο "ιστορικά" έργα της ελληνικής δισκογραφίας, "Ο Μεγάλος Ερωτικός", με ποιήματα Ελλήνων ποιητών όλων των εποχών (Ευριπίδη, Σαπφώς, Σολωμού, Καβάφη, Σεφέρη, Ελύτη, Γκάτσου

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ (23/10/1925-15/6/1994)

κ.ά.). Άλλες εργασίες του που ξεχωρίζουν: "Αθανασία" και "Τραγουδία για την Ελένη". Με το κύρος και το ειδικό βάρος του, θα αφήσει τη σφραγίδα του και στην κρατική ραδιοφωνία, ως γενικός διευθυντής της ΕΡΤ, και κυρίως στο Γ΄ Πρόγραμμα, το οποίο στη "χαϊζοδική" εποχή του χαρακτηρίστηκε από την υψηλή ποιτική στάθμη και την ακροαματικότητά του. Μέσα από τις συχνότητες του Γ΄ Προγράμματος ο Χατζιδάκις συγκέντρωσε και παρουσίασε τα έργα νέων –και όχι μόνο– αξιόλογων δημιουργών του καλλιτεχνικού και πνευματικού ορίζοντα. Στη δεκαετία του '80, με πρωτοβουλία του πραγματοποιούνται οι "Μουσικοί Αγώνες" στην Κέρκυρα, ενώ ιδρύει το πολιτιστικό περιοδικό "Τέταρτο" και τη δισκογραφική εταιρία "Σείριος", που στεγάζουν ανανεωτικές και "ρίζοσπαστικές" τάσεις: « Έγινα τόσο ομαλός, έτσι που οι γύρω μου να φαίνονται όλοι ανάμαλοι». Την Τετάρτη 15 Ιουνίου του 1994, μας αποχαίρετσε για πάντα. Το έργο του καθημερινά ανακαλύπτεται και η αναμφισβήτητη αξία του γιγαντώνεται και απογειώνεται...

SPECIAL LIMITED EDITION

ORIGINAL
SOUND
TRACK

ELIA KAZAN'S "AMERICA
AMERICA"

INTRODUCED BY STANIS GHALLEUS

HIGH MUSIC BY

MANOS HADJIDAKIS

WRITTEN, PRODUCED AND DIRECTED BY

ELIA KAZAN

PRESENTED BY

WARNER BROS.

Τετάρτη 1

† Παναγή Ιησού Χριστού, Βασίλειο Μεδίων

Πέμπτη 2

Στέφανος π. Ρόμας, Θεογένιος υγιου.

Παρασκευή 3

Μακάριος πηρος, Γεώργιος μαρτ., Θεομήτορ

Σάββατο 4

Συνέλιξ 70 Αποστόλων, Θεοδοσιου

Κυριακή 5

† ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ, Θεομήτορ (ημερία)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 6

+ ΤΑ ΑΓΙΑ ΒΕΘΑΝΕΙΑ

Τρίτη 7

+ Ιοάννης του Προδρόμου στα Βατερλό

Τετάρτη 8

Γεώργιος Χαζόβιτος, Δαυίδας, Θεοτόκος

Πέμπτη 9

Πολυτίμος μαρτ., Ευαγγελιστός οσ.

Παρασκευή 10

+ Γεώργιος Νίσιος, Δαυίδας

Σάββατο 11

+ Θεοτόκος Κορυμβόλας, Αγιός οσ.

Κυριακή 12

+ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ, Τονεύς, Ειδούς, Μήσιος

Δευτέρα 13

Επίσκοπος & Στρατηγόπουλος μαχρ., Πατριάρχης ού.

Τρίτη 14

Αγιός μάτρηρ, Τον εν Σού αναμεινόμενος οφθαλμ

Τετάρτη 15

Παύλος του Θυμάτος, Ιωάννης του Κολίφτου

Πέμπτη 16

Προσένηρ αλάτος, Πάτριρ

Παρασκευή 17

+ Αντωνίου του Μεγάλου, Γεωργίου Ιεροσολιμ

Σάββατο 18

+ Αθανασίου του Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξάνδρου

Κυριακή 19

+ ΗΒ' ΑΟΥΚΑ (10 Αετών), Μασκίου Αρμενίου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 20

+ Ειρήνη και Μυστική Ζωή των Πατέρων

Τρίτη 21

Μάλλον φιλοσοφία, Αγία, Νουήτων ματρ., Αντίο

Τετάρτη 22

+ Ταύθως αποστόλων, Αναστάσιος Πάτριος, Ιωσήφ

Πέμπτη 23

Κλέμεντος επίστ. Αγάθος, Αγαθόγγιστος

Παρασκευή 24

Σίγης οδοί, Ζωοπάσι οι, Βαθίνα αρχαία

Σάββατο 25

+ Γεωργίου Θεολόγου, Αλέξανδρος της

Κυριακή 26

+ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (Ζωοπάσι), Σπυριδίου και Μαρίας

Δευτέρα 27

+ Αναπαύει λαγ. Ιερότεο του Χριστού

Blank lined writing area for January 27th.

Τρίτη 28

Εορτή του Σίχου, Παύλου και Ιωάννη οσόν

Blank lined writing area for January 28th.

Τετάρτη 29

Αναπαύει λαγ. Ιεροίτεο Θεοφύλο

Blank lined writing area for January 29th.

Πέμπτη 30

+ Τον Τριών Ιεραρχών

Blank lined writing area for January 30th.

Παρασκευή 31

+ Κίρκου και Ιερότεο Αναργύρου, Ηλία Καλαφίτη

Blank lined writing area for January 31st.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο κέντρο της Αθήνας. Δεν είναι τυχαίο ότι οι πρώτες του ορχηστρικές εργασίες φέρουν τους τίτλους “Θεμιστοκλέους 43” (όπου βρίσκεται το πατρικό του, που απεικονίζεται από τον Γιάννη Τσαρούχη στο εξώφυλλο του δίσκου) και “Μοναστηράκι - Τειράγων”. Ξεκίνησε τη δισκογραφία σε νεαρή ηλικία. Τα πρώτα του τραγούδια εκδίδονται στη Fidelity με ερμηνευτές τους: Γιοβάννα (“Χόρσφαν τ’ άσπρα πουλιά”, “Με ρωτάς” σε στίχους του σκηνοθέτη Έωνα Νταϊφά), Στράτο Παγιουμιτζή (“Έχω μια δεκάρα τρύπια”, “Τρεις μάγκες, τρεις γερόμαγκες” σε στ. Χ. Στίνα) κ.ά. Διαβαίνει το κατώφλι της Colymbia και σύντομα υπογράφει μεγάλα και διαχρονικά τραγούδια με εκπληκτικές εναλλαγές στη μουσική γραφή και δεξιοτεχνικές ενορχηστρώσεις, που τον καταξιώνουν ως άξιο συνοδοιπόρο των Θεοδωράκη, Χαϊδάκι. Οι συνθέσεις του Ξαρχάκου αγαπήθηκαν και τραγουδήθηκαν από τον κόσμο γιατί παρά τις “έντεχνες” επιρροές τους πατούσαν γερά πάνω στο ρεμπέτικο και το κλασικό λαϊκό τραγούδι.

Το 1963 γράφει τη μουσική για το θεατρικό έργο του Αλέκου Γαλανού “Κόκκινα Φανάρια”. Στο extended play (δίσκος 45 στροφών με διάρκεια μεγαλύτερη από τη συνηθισμένη) περιλαμβάνονται δύο τραγούδια σε στίχους Γαλανού με την Πόλυ Πάνου και δύο ορχηστρικά. Η κινηματογραφική μεταφορά του έργου, σε σκηνοθεσία Βασίλη Γεωργιάδη, θα έχει ως αποτέλεσμα να συναντηθεί ο Ξαρχάκος με τον Λευτέρη Παπαδόπουλο σε δύο θρυλικά πλέον τραγούδια, που θα εμπλουτίσουν το soundtrack της ταινίας: “Άπονη Ζωή” και “Φτωχολογιά”, με ερμηνευτή τον Γρηγόρη Μπιθικώτση. Μαζί με το “Ούτε ένα ενχαριστώ” που ερμήνευσε η Τζέ-

*Ο Στ. Σαργάκος με τον διευθυντή της Colombia
Τ. Αιγυριόπουλο και τον Μ. Μίρανα.*

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ

νη Καρέζη, θα αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος στον πρώτο μεγάλο δίσκο του συνθέτη, με τίτλο “Κόκκινα Φανάρια”, όπου δεσπόζει ο ήχος του μπουζουγκιού του Γιώργου Ζαμπέτα.

Την ίδια περίπου εποχή, διαχρονικές επιτυχίες ακούγονται στην ταινία “Το Ταξίδι”: “Τα δάκρυνά μου είναι καντά”, “Για χατήρι σου ξημερώνει” σε στίχους Βαγγέλη Γκούφα. Λίγο αργότερα ντύνει με μουσική την ταινία “Λόλα” του Ντίνου Δημόπουλου, απ’ όπου ξεπροβάλλουν αμέτρητες ωραίες μελωδίες και τραγούδια σε στίχους Γκούφα. Η Τζένη Καρέζη σφραγίζει το ομώνυμο κομμάτι, η Βίκυ Μοσχολιού προκαλεί αίσθηση με το “Χάθηκε το φεγγάρι” και φυσικά οι μοναδικές διφωνίες των Πάνου Γαβαλά και Ρίας Κούρη συμβάλλουν αποφασιστικά στο να γίνει το “Όνειρο Δεμένο” ένα από τα αγαπημένα χασάπικα όλων των εποχών. “Ο χορός του Σάκαινα” κλέβει την παράσταση, ενώ ακούγονται κι άλλα οργανικά που στα επόμενα χρόνια θα γίνουν μεγάλα τραγούδια (“Στου Δεληβοριά”, “Κλάγτε ουρανοί κι αστέρια”) με τις περίεργες νειές του Ζαμπέτα.

Ο Ξαρχάκος συνεχίζει ακάθεκτος μια εντυπωσιακή πορεία, με υψηλά στάνταρντ ποιότητας και αποδοχής, που θα τον τον ανακηρύξουν ως έναν από τους δημοφιλέστερους συνθέτες –ο τρίτος της “παρέας”– της “χρυσής” δεκαετίας του ‘60. Καταθέτει πρωτοποριακούς οργανικούς δίσκους (“Ελλησποντος”, “6+6” δηλ. 6 ορχηστρικά με μοντέρνα και 6 με λαϊκή ορχήστρα), την μουσική επένδυση για το ντοκιμαντέρ “Η Ελλάδα της Μελένας”, απ’ όπου προκύπτουν δύο οπουδήποτε τραγούδια: “Τι έχει και κλαίει το παιδί” σε στίχους Εντυχίας Παπαγιαννοπούλου, “Να με θυμάσαι” σε στίχους Β. Γκούφα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ

Το 1966 γράφει μουσική και τραγούδια, σε στίχους Γκάτσου, για την ταινία “Διυλοπενιές”, που στη δισκογραφική βερσιόν πήρε τον τίτλο “Ένα μεσημέρι”: “Άσπρη μέρα και για μας”, “Μάτια Βουρκωμένα”, “Λευτέρη-Λευτέρη”, “Η νύχτα” (Στον κερανό και τη βροχή)”, “Ένα μεσημέρι στις Ακρόπολης τα μέρη”, “Με τι καρδιά τον κόσμο ν’ αρνηθώ”, με τους Μιθιγκάτσι, Μοσχολιού και τον πρωτοεμφανιζόμενο στο ελληνικό κοινό Σταμάτη Κόκοτα.

Παράλληλα κυκλοφορούν επιτυχημένα σκόρπια τραγούδια του: “Καισαριανή”, “Δεν σου χρωστάω τίποτα”, “Βάλε κι άλλο πιάτο στο τραπέζι”, “Παλικαράκι που λιώσα” σε στίχους Παπαδόπουλου κ.ά.

Ένας από τους κορυφαίους σταθμούς της διαδρομής του η έκδοση του δίσκου “Χρώματα” με οργανικά και τραγούδια σε στ. Παπαδόπουλου, με τους Κόκοτα, Μοσχολιού, Μιθιγκάτσι: “Έξω ψυσάει και βρέχει”, “Κλάγτε ουρανοί κι αστέρια”, “Στον Δελφωριά”. Πρόκειται για μια από τις πρώτες στερεοφωνικές εκδόσεις με μεγάλη ορχήστρα και πρωταγωνιστές τα μπλουζούκια των Καρνέζη και Παπαδόπουλου, που από το “Ένα μεσημέρι” κι έπειτα διαδέχτηκαν τον Ζαμπέτα στις ορχήστρες του Ξαρχάκου.

Με τη μουσική της ταινίας “Κορίτσια στον Ήλιο” –αν’ όπου το γνωστό “Ένα πρωινό” σε στ. Γ. Παπασιεφάνου– ανανεώνει τον ήχο του, χωρίς να απομακρυνθεί οριστικά από αυτόν της λαϊκής ορχήστρας. Η κινηματογραφική μεταφορά του θεατρικού “Η Γεγονιά των Αγγέλων” του Ιάκωβου Καμινανέλλη, με τίτλο “Γυμνοί στο δρόμο”, θα δώσει το έναυσμα για την έκδοση του δίσκου “Κόσμε, αγάπη μου” με τα: “Μην πεις νερό”, “Τα ρολόγια”, “Αστέρι στο παράθυρο”

σε στ. Καμινανέλλη. Στην ταινία ακουγόταν η μουσική από ένα σπουδαίο τραγούδι, το "Πόσο μικρός ο άνθρωπος", που αμέσως μετά ηχογραφήθηκε και ενσωματώθηκε στο LP "Ξαρχάκος-Κόκοτας", πλάι στο "Γιατί θαρρείς με κέφι τραγουδάμε" σε στ. Παπαδόπουλου.

Ο Ξαρχάκος, στο απόγειο της καριέρας του, ταξιδεύει στο εξωτερικό, όπου παραμένει για μεγάλα διαστήματα πραγματοποιώντας ειδικές μουσικές σπονδές. Μελοποιεί το "Θρήνο για τον Ιγνάθιο Σάντισεθ Μεχίας" τον Λόρκα σε απόδοση Γκάτσου και άλλες πρωτοποριακές απόπειρες, που όμως δεν αγγίζουν το κοινό και την κριτική. Το 1972 βγαίνει η συλλογή "Διόνυσε, καλοκαίρι μας" σε στίχους Β. Ανδρεόπουλου ("Αυτόν τον κόσμο τον καλό"), Κ. Κινδύνη ("Ήταν τα λόγια σου φωτιά", "Πώς να σωπάσω") κ.ά., με τους Νίκο Ξυλούρη και Αφροδίτη Μάνου. Δύο χρόνια αργότερα κυκλοφορούν οι δίσκοι: "Νυν και Αει" σε στίχους Γκάτσου με τη Μοσχολιού και τον Νίκο Δημητράτο και "Συλλογή" με τον Ξυλούρη, από όπου και τα γνωστά "Γεια σου χαρά σου Βενετιά" και "Παλικάρι στα Σφακιά" σε στίχους Γκάτσου, και "Ήτανε μιά φορά" σε στίχους του Κώστα Φέρρη. Παράλληλα γράφει μουσική για ορχηστρικούς δίσκους ("976", "Ενθήμερον") και θεατρικές παραστάσεις ("Το μεγάλο μας τσίρκο", "Περασμός"). Σιγά σιγά μπαίνει στο περιθώριο της δισκογραφίας, όπως συμβαίνει και με άλλους σπουδαίους δημιουργούς.

Το 1978 πραγματοποιεί έναν μουσικό κύκλο τεσσάρων συναυλιών στο Λευκωσιτικό με νέα τραγούδια, που ερμήνευσαν οι Σωτηρία Μπελλου και Αντώνης Καλογιάννης. Παρά την επιτυχία των εκδηλώσεων, τα περισσότερα από αυτά τα τραγούδια παραμένουν ανέκδοτα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ

Το 1983 έρχεται το “Ρεμπέτικο” σε σκηνοθεσία Κώστα Φέρρη. Ο Ξαρχάκος επενδύει με τραγούδια, σε στίχους Γκάτσου, την ταινία, και γίνεται ο βασικός πρωταγωνιστής της. Οι μελωδίες του φιλιράρον όλη την εποχή του ρεμπέτικου, με στοιχεία από συμρνέικους αμανέδες μέχρι και τα λαϊκά του '50, σμιλετώντας ένα δικό του, προσωπικό ηχόχρωμα, χρησιμοποιώντας λαμπρούς μουσικούς (Κ. Παπαδόπουλος, Αρ. Μόσχος κ.ά.) και μια πλειάδα ιδιαίτερων ερμηνευτών (Σωτηρία Λεονάρδου, Νίκος Δημητράτος κ.ά.) και με τη συμμετοχή του παλαίμαχου Τάκη Μπίνη. Ο ίδιος, για πρώτη φορά, ερμηνεύει “Το πρακτορείο” και εμφανίζεται σ' ένα “νέφρασμα” του έργου.

Από τότε έχει μια αραή συμμετοχή στη δισκογραφία, με έντονα όμως φορτία, αφού οι συνεργασίες του με τους Γιάννη Πάριο και Γιώργο Νταλάρα θα κάνουν την “παρέμβαση” τους και θα αφήσουν μερικά ξεχωριστά τραγούδια.

Τα τελευταία χρόνια έχει αφοσιωθεί στην Κρατική Ορχήστρα Ελληνικής Μουσικής, ως μαέστρος και διευθυντής, παρουσιάζοντας κύκλους συναυλιών και ειδικές παραστάσεις που ξεχωρίζουν για την υψηλή ποιότητα στάθμη και ερμηματικότητα τους: “Αμάν Αμίν”, “Τσιτσάνη Διάλογοι” κ.ά.

ὁ μουσικὸς κόσμος
 τοῦ
**ΣΤΑΥΡΟΥ
 ΞΑΡΧΑΚΟΥ**
 ὑπάρχει μόνο
 στὴν **EMIAA..**

Ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ, ἔχει χαράξει
 νέους ὁρίζοντες στὴν Ἑλληνικὴ Μουσικὴ.
 Κατὰ τὴν ἀπόβλεπο τίτλων τῆς EMIAA.
 Καὶ μὲτ' αὐτῆς, δημιουργοὺς μὴ σερὰ ἀπὸ
 προγραμματὰ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ.
 Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ, σὺς θυμίζουμε σήμερα
 μὲ τὴν εἰσαγωγή τοῦ "ΜΟΥΣΙΚΟΥ τοῦ
 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ....."

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΕΡΕΝΟ
 70016

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΑΔΟ
 ΖΑΝΤΙΝΟ ΜΕΛΙΑΣ
 70042-143

ΝΥΧ ΚΑΙ ΑΡΕ
 70148

ΕΝΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙ
 70021

ΤΡΙΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ
 70032

ΧΟΡΟΣ ΑΔΕΛΦΑ
 70041

ΜΟΡΤΙΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΑΙΟ
 70044

6-6
 70022

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΜΕ ΤΟΝ
 ΣΤΑΝΚΟ ΚΑΡΑΛΙΝΟΥ
 70277

... καὶ φυσικὰ, σὲ Δίσκους καὶ Κασσέτες

EMI - COLUMBIA

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΜΕ ΕΡΓΑ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΞΑΡΧΑΚΟΥ

24 Αύγουστου - 3 Σεπτεμβρίου

Σάββατο 1

Τρίτηνος μέγε, Αναστάσιος Νικηλάτος

Κυριακή 2

+ Υμνοπαιγή και Ιερών Σχημάτων Αποδοχόν

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 3

Σήμεν Θεόδωγ, Άνγγ, πρσφάτος, Σπαρτίου

Τρίτη 4

Ιωάκωγ Πάπσς, Νασάου σμολογγού

Τετάρτη 5

Άγίωγ μάρτ., Θεοδοίωγ μάρτ., Πακρίτου

Πέμπτη 6

Φωτίου Πατρ., Κοκκίλωγ, Βενεδίκττ ετ. Σπύργωγ

Παρασκευή 7

Παφλίωγ ετ. Αμαρτίωγ, Ασσά σούω

Σάββατο 8

Ζεζαίωγ πρσφ., Θεοδοίωγ Σπυργίωγ

Κυριακή 9

+ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χριστούγ), Νεομάρτωγ μάρτ.

Δευτέρα 10

+ Χειρομάκτες υφασμ., Οσιώντις αιδε.

Τρίτη 11

Βασίλειος υφασμ., Θεόδωρος Αργυρίου

Τετάρτη 12

Μιλτιάδης Αντος., Αριστοτέλης Κορυζιάδης

Πέμπτη 13

Αστέρας & Περικλής υφασμ., Μαργαρίτα υφασμ.

Παρασκευή 14

Αλέξανδρος, Μάρκος, Αθηνά υφασμ., Δημητρώ

Σάββατο 15

Οσρένης υφασμ., Ευσέβιος υφασμ., Μάριος υφασμ.

Κυριακή 16

+ Τάσος & Φωτεινή (Αγγή Τραυλιέ)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 17

Θεοόραση Τίτου, Μαρτυροί, Πούλχεριος

Τρίτη 18

Αντονώ, κ. Ρωμ. Αγαθηροί ομ., Παρμενίδης

Τετάρτη 19

† Φιλότης Αθηνών, Αγγέλου ομοσ.

Πέμπτη 20

Αντονώ, κ. Καθίος, Βερουάκιος, Αγάθιος

Παρασκευή 21

Γαβριήλ ομ., Ευστάθιος Ανταχίος, Ζαχαρίας

Σάββατο 22

Αντονώ μάρτ., Τελεσιόρος, Αρσένιος

Κυριακή 23

† ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ασίδος), Πολυδώρου Σπύργος

Δευτέρα 24

Α' και Β' τάξεις κεφάλαιο του Προλόγου

Τρίτη 25

Ταξίδιο στη Κοινότητα, Ρηθέντα αλ. Σαχίλια

Τετάρτη 26

Παράδοση Γόζης, Φωτεινή Σμαρτάνος, νημέρια

Πέμπτη 27

ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΗ, Προσωπία από, Γόζακος μάρι

Παρασκευή 28

Βακίλιον από, Νισαρά, Ειθεύαλο αποστ., νημέρια

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Αν γυρίσουμε το ρολόι του χρόνου πίσω, στα τέλη της δεκαετίας του '50 και στις αρχές αυτής του '60, και μεταφερθούμε νοερά στα σιούντιο ηχογράφησης στο εργοστάσιο της Ριζούπολης, θα συναντήσουμε τον Μιθιγκώση να σιγοφιθυρίζει απορημένος στον Χιώτη: «Ρε συ Μανώλη, τι πράγματα είν' αυτά, θα ξεψιλιστούμε». Αλλά και ο Καζαντζίδης απευθυνόμενος στον Τάκη Λαμπρόπουλο, θα εκφράσει με τη σειρά του τους δισταγμούς του: «Τι είναι αυτά; Εγώ θέλω ν' ακούσω πενιές, Παπαϊωάννον, Μητσάκη, Χιώτη». Όμως η διορατικότητα, το ένστικτο και το αλάνθαστο αισθητήριο του διευθυντή της Columbia, είχαν μαντέψει σωστά. Άλλωστε οι ρίζες του τριανταπεντάχρονου μουσικοσυνθέτη, που μόλις είχε επιστρέψει απ' τη Γαλλία, δεν στηρίζονταν μόνο στα δυτικά μουσικά πρότυπα, αλλά είχαν απλωθεί και στο δημοτικό τραγούδι, το ρεμπέτικο και τη βυζαντινή ημνωδία.

Οι λαϊκοί καλλιέγες, πρώτης γραμμής, όπως οι Καζαντζίδης, Μαρινέλλα, Χιώτης, Λίντα και Μιθιγκώσης, πρόσφεραν στον ταλαντούχο δημιουργό την εύκολη "πρόσβαση", κάτι σαν "Δούρειο Ίππο", στο ευρύ κοινό. «Όταν ο Καζαντζίδης τραγούδησε το "Βράχο Βράχο", που έσπασε τότε όλα τα ρεκόρ πωλήσεων, ήταν ήδη ένας βασιλιάς του λαϊκού τραγουδιού. Όμως μαζί μου θυμώθηκε τον άλλο εαυτό του, τον καταπιεσμένο, της προσφρογιάς και της Μακρονησου, έτσι που έβγαλε όλη την τρυφερότητα και την αγάπη που τον πλημμυρίζανε. Γίναμε φίλοι κολλητοί. Μαζί ψυσιόκα κι η Μαρινέλλα. Συχνά κοιμόμασταν κάτω απ' την ίδια στέγη, ιδιαίτερα μετά τα λουκούλεια γεύματα στη Δροσιά με πεύνηλί και όλες τις ποντιακές λιχουδιές. Σκέφτομαι πως εκείνες οι μοναδικές ερμηνείες του Μιθιγκώση, του Χιώτη, της Λίντας και του

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Καζανιζίδη δεν θα μπορούσαν να γίνουν, αν δεν υπήρχε διάχυτο και ισχυρό το αίσθημα της φιλίας και του αμοιβαίου θυμασμού. Πίστευα στις φωνές και στην τέχνη τους σα να ήσαν θεοί. Ίσως τα ίδια αισθήματα να γέμιζαν τότε τις καρδιές τους για μένα, για να τα τραγουδήσουν με κείνη την απaráλληλη τέχνη που έκανε όλους τους Έλληνες κυριολεκτικά να μεθύσουν με το τραγούδι». Παράλληλα όμως ανέδειξαν και τις σπουδαίες πρώτες ύλες του συνθέτη, μεταφράζοντάς τις σε μεγάλα λαϊκά τραγούδια, που ακόμα και σήμερα, 40 χρόνια περίπου μετά την αρχική κυκλοφορία τους, ερμηνεύονται από τους σύγχρονους απογόνους τους με τον ίδιο σεβασμό και, το σημαντικότερο, με την ίδια απήχηση. Έχουν πλέον καταγραφεί ως “μνημεία” του πολιτισμού μας στη συλλογική συνείδηση και ανακαλύπτονται συνεχώς από τις νεότερες γενιές.

Η μουσική επένδυση του “Επιτάφιου” του Γιάννη Ρίτσου θα χαράξει μια νέα εποχή στα ελληνικά μουσικά δρώμενα . Εισάγει την ποίηση στο λαϊκό τραγούδι, αλλά και τη φόρμα του κύκλου τραγουδιών, με τους ερμηνευτές και τους δεξιότεχνες ως σολίστες που υπηρετούν με την τέχνη τους το συνολικό έργο. Ταυτόχρονα οι λαϊκές συναυλίες γίνονται μέσο επικοινωνίας με το κοινό αλλά και τρόπος διασκέδασης, εκπαίδευσης και έκφρασης του. Τα τραγούδια της “Πολιτείας”, σαν τα μακριά απλωμένα χέρια του μαυροντυμένου συνθέτη με το σπάνιο επικοινωνιακό χάρισμα, θα αγκαλιάσουν τις γειτονιές της Αθήνας και σύντομα θα ταξιδέψουν σε κάθε γωνιά της χώρας: “Καημός”, Βράχο, βράχο τον καημό μου”, “Δραπεισιώνα”, “Σαββατόβραδο”, “Βρέχει στη φτωχογειονιά”, “Γωνιά-γωνιά”, “Μάνα μου και Παναγιά”, “Παράνονο”, “Μετα-

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

νάστης" κ.ά. Ένα "Αρχιπελαγος" πλημμυρισμένο από "Μικρές Κυκλάδες", "Λιποτάκτες", "Επιφάνεια": "Σε πότια ροδόσταμο", "Μυρτιά", "Μαργαρίτα-Μαργαρά", "Είχα φνιτέγει μια καρδιά" κ.ά. Ο Θεοδωράκης θα αξιοποιήσει τους θησαυρούς των λαϊκών σκοπιών κατανοώντας τη δυναμική και την αποτελεσματικότητά τους. Το "Τραγουδι του Νεκρού Αδελφού", η "Μαγική Πόλη" και η "Γειτονιά των Αγγέλων" θα προλογίσουν την κορύφωση που πλησιάζει: "Απρίλης", "Ένα δειλινό", "Στα περβόλια", "Στρώσε το στρώμα σου για δυο", "Δόξα τω Θεώ", "Μανούλα πού 'ν' ο γιόκας σου", "Βάρκα στο γιαλό" κ.ά.

Το "Άξιον εστί" θα επισφραγίσει με τον καλύτερο τρόπο τις προσπάθειες και τους ιδεολογικούς προσανατολισμούς του συνθέτη: «Το λαϊκό ορατόριο του Οδυσσέα Ελύτη άρχισε και τελείωσε σχεδόν στα 1960. Εντούτοις δεν βιάστηκα να το παρονοιάσω, γιατί διαπισθανόμωνα ότι το ελληνικό κοινό δεν ήταν ακόμα ώριμο για να το δεχτεί. Η πρώτη εκτέλεσή του έγινε στα τέλη του 1964. Δηλαδή όταν ένα πλατύ κοινό είχε ήδη σχηματιστεί γύρω από τη λαϊκή μουσική μου και όταν οι διάφοροι κύκλοι, καθώς και τα υπόλοιπα τραγουδία μου, είχαν αρχίσει να γίνονται κτήμα μεγάλων λαϊκών μαζών. Έτσι μπορώ να πω ότι το κοινό προσδοκούσε το νέο έργο. "Νέο" από την άποψη ότι θα ξεπερνούσε τα όρια του "κύκλου", σαν φόρμα και σαν περιεχόμενο, ενώ σαν όγκος –πλήθος οργάνων και εκτελεστών– καθώς και σαν χρονική διάρκεια, θα περνούσε στην κατηγορία των μεγάλων παραδοσιακών μουσικών έργων».

Θα ακολουθήσουν κι άλλα έργα, "ποταμοί". Ακόμα και κατά τη διάρκεια της σύλληψης και εξορίας του από το χουντικό καθεστώς, ο Θεοδωράκης, σαν εμπνενομένος καλλιτέχνης και αγωνιστής,

δημιουργεί ακατάπαυστα. Στις αρχές του '70 γυρίζει όλο τον κόσμο παρουσιάζοντας τη δουλειά του, και σε συνδυασμό με το αντιδικτατορικό πνεύμα της εποχής, γίνεται γνωστός, απτός και η μουσική του, σε ολόκληρο τον κόσμο. Ταξιδεύει από τη Λατινική Αμερική μέχρι το Ισραήλ, τη Ρωσία και την Ευρώπη. Τα έργα του συναντούν μεγάλη απήχηση στο εξωτερικό και καθιερώνεται ως ο Έλληνας συνθέτης που αγαπήθηκε περισσότερο σε όλο τον πλανήτη. Είναι λάθος απτό που πιστεύουν μερικοί ότι το διεθνές κοινό γνωρίζει μόνο τον "Ζορμπά". Τα λαϊκά τραγούδια του Θεοδωράκη, με τα έντονα ρυθμικά και μελωδικά στοιχεία, γοήτεψαν τους πάντες με την ομορφιά και την απλότητά τους...

Την περίοδο της εξορίας του αλλά και λίγο ναρύτερα, όταν βρισκόταν υπό "περιορισμό", έγραψε κύκλους τραγουδιών που κυκλοφόρησαν στο εξωτερικό και τροφοδότησαν την "ελληνική" του μεταπολιτευτική δισκογραφία. Τα χρόνια που ήταν απαγορευμένο το έργο του, η μουσική του Θεοδωράκη τρέπωνε στα σπίτια μέσα από τις ραδιοφωνικές εκπομπές των βραχέων του BBC ("Εδώ Λονδίνο") και της Ντίτσσε Βέλε. Οι δίσκοι του "έμπαιναν" από διάφορους ταξιδιώτες του "εξωτερικού", αλλά με αλλαγμένα τα εξώφυλλα... Η "διάωξη" του, σε συνδυασμό με το έργο και τη δράση του, είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός "θρόνου" γύρω από το όνομά του...

Παράλληλα με τους κύκλους τραγουδιών συνεχίζει να γράφει "λαϊκά" ορατόρια ("Canto General" σε ποίηση Νερούντα), μελοποιώντας ελεύθερη ποίηση και μουσική για σημαντικές ταινίες ("Ζ", "Σέρνικο", "Κατάσταση πολιορκίας" κ.ά.). Έτσι κατά την επιστροφή του στην Ελλάδα, μετά τη μεταπολίτευση, μονοπωλεί την επικαιρότητα και τη δισκογραφική παραγωγή. Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλά έργα του, όπως τα "Λαϊκά", "Λιανοτραγούδα της

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

μικρής πατρίδας” κ.ά. κυκλοφορούν ταυτόχρονα και με τις πρώτες εκτελέσεις του “εξωτερικού” και με νεότερες, που ηχογραφούνται με άλλους συνήθως ερμηνευτές, στο “εσωτερικό”. Επίσης, επανακυκλοφορούν και όλα τα άλμπουμ του που είχαν εκδοθεί στην προηγούμενη δεκαετία. Καθ’ όλη τη διάρκεια της περιόδου ’74 - ’80 ο Θεοδωράκης δίνει συναυλίες –λαϊκά συλλαλητήρια– σε κάθε γειτονιά της Ελλάδας μαγνητίζοντας το κοινό. Παράλληλα γράφει μουσική για θεατρικές παραστάσεις και κινηματογραφικές ταινίες. Διακρίνεται για τη δημιουργικότητα και την υπερπαραγωγικότητά του. Μέσα στην ποσότητα του έργου του κάποιες “στιγμές” του –τραγούδια και μουσικές– περνούν, δυστυχώς, απαρατήρητες, αλλά ευτυχώς, στο πέρασμα των χρόνων, θα δικαιωθούν. Αναμφισβήτητη η σφραγίδα του και ο’ αυτή τη δεκαετία είναι ανεξίτηλη. Στο έργο του αντικατοπτρίζεται η ατμόσφαιρα εκείνης της εποχής. Σαν μία ταινία περνούν μπροστά στα μάτια σου τα σημαδιακά εκείνα γεγονότα του ’70. Και η αξία της δουλειάς του συνθέτη είναι ότι μέσα από τη μουσική του δεν ξαναβλέπεις απλά τα συμβάντα, αλλά μπαίνει μέσα τους, τα ξαναζεις... ακόμα κι αν δεν τα έχεις βιώσει στον καρπό τους...

Ο Θεοδωράκης θα συνεχίσει τη μουσική δραστηριότητά του με έντιμους ρυθμούς, φτάνοντας μέχρι και τις μέρες μας, όπου τόσο το έργο του όσο και η πολυδιάστατη παρέμβασή του στο πολιτισμό αυτού του τόπου, χαιρόνται της εκτίμησής και αξίας που τους αρμόζουν. Στην παγκόσμια ιστορία είναι λιγοστές οι φορές που οι “θρύλοι” αναγνωρίζονται και τιμώνται αναλόγως όσο βριόσκονται στη ζωή. Κι όμως ο Μίκης Θεοδωράκης έχει καταφέρει να είναι υπεράνω “κριτικής” και “αμφισβήτησης” εδώ και δεκαετίες.

Σάββατο 1

✦ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ, Εβδομάδα οικουρ., Αντιστάσις

Κυριακή 2

✦ ΑΙΘΟΚΡΕΙ, Εβδομάδα μιστρ., Θεοβίβλος, Ημερομ.

Δευτέρα 3

Επιφάνιος, Βασίλειος, Κλωνίου μαρτ., Ζαΐων

Τρίτη 4

Γερασίμου οσ., Πιπίκου & Ιουλιανής μαρτ.

Τετάρτη 5

Ευλεγίου, Ειλαριίου μαρτ., Μάρκου Αθηνών

Πέμπτη 6

Των εν Αμαθίο 42 μαρτ., Αρχαίου οσ.

Παρασκευή 7

Εφραίμ, Ασημέντιου Μιχαήλ, Αγεθοδώρου υεροφ.

Σάββατο 8

+ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ, Θεοφιλίτου Νομοφύλακ

Κυριακή 9

+ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ, των Αγ. 40 Μαρτ. εν Σίβαστιν

Δευτέρα 10

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, Κοινωνία του εν Κορίνθω

Τρίτη 11

Συγχώρον Ιεροσολ., Θεοδόχος εν Αγία Τροφίανη

Τετάρτη 12

Θεοτόκος ημελ., Τηροφίανη Ασκήτων

Πέμπτη 13

Νοσηφίαν Κοιτύλων, Ποσειδών εκ Αθηνών

Παρασκευή 14

+ Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ, Βενθίανη εν, Ευστήριος ημελ.

Σάββατο 15

+ ΨΥΧΟΛΑΒΒΑΤΟ, Θεοδόχος, Θέρμη Κοκκιφών

Κυριακή 16

+ Α' ΝΗΜΕΤΕΡΝ (Ορθόδοξος), Χριστοφόρος εν Πάριση

Κυριακή 30

† Γ' ΝΗΣΙΤΕΡΙΝ (Σταυροπόλεως), Ιωάν. Κίμωνας

Δευτέρα 31

Απόστολ. απόδ., Θεοφίλος Κρήτης, Υπερίων υγιος.

*Κογγιουμιτζής, Λοΐκος,
Δερβενιώτης, Πυθαγόρας.
Ο καθένας απ' το "μετερι-
ζι" του έγραψε ιστορία
στο καλό τραγούδι.*

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και από μικρός ξεκίνησε την ενασχόλησή του με το πιάνο και τη μελέτη μουσικής στο Κρατικό Ωδείο της πόλης. Παράλληλα εργάζεται σαν μουσικός σε νυχτερινά κέντρα για να ολοκληρώσει τις σπουδές του. Φιλοδοχεί να κάνει καριέρα στη λεγόμενη "λόγια μουσική", όμως δεν θα καταφέρει τελικά να αποφύγει το πενηντάχρονο του...

Η πρώτη του επίσημη εμφάνιση γίνεται στο Φεστιβάλ Τραγουδιού της Αθήνας –προτού καθιερωθεί σαν έδρα του θεσμού η Θεσσαλονίκη–, όπου παρουσιάζει το "Περιστέρακι μου", σε ενορχήστρωση Κώστα Κλάβα, με τη Ζωή Κουρούκλη. Με το τραγούδι αυτό θα κάνει και την παρθενική του εμφάνιση στη δισκογραφία. Θα ακολουθήσουν λιγοστά τραγούδια σε δίσκους 45 στροφών με τους Μάριον Σίβα, Γιάννη Βογιατζή, Μανώλη Καναρίδη.... και Χορωδίες, στη Fidelity. Αρχίζει να ξεδιπλώνει τη λαϊκή του φλέβα, υπογράφοντας συνθέσεις που ερμηνεύουν στη Lygia οι Πόπη Ασπεριάδη, Καίτη Χωματά, Γιώργος Ζωγράφος κ.ά. Το πρώτο σημαντικό σκαλοπάτι έρχεται με τη φωνή του Γιάννη

Πουλόπουλον και το "Μη μου θυμάνεις μάτια μου". Στη συνέχεια πραγματοποιεί το όνειρο κάθε συνθέτη της γενιάς του, αφού ο Γρηγόρης Μπιθικιώτης τραγουδά στην Columbia το "Πού 'ναι τα χρόνια" σε στίχους Άκου Δασκαλόπουλου. Συνεργάζεται με τον Γιώργο Νταλάρα και... αλληλοκαθερώνονται. Στον πρώτο προσωπικό δίσκο του ερμηνεύει, που κυκλοφορεί το 1969, τα: "Ο ουρανός φεύγει βαρύς", "Κάτω στα Πετράλωνα", "Πού 'ναι τα χρόνια", "Μον 'δωσε ο πλάστης την καρδιά" προκαλούν αίσθηση και γνωρίζουν επιτυχία.

Την επόμενη χρονιά ακολουθεί ο δίσκος "Να 'τανε το '21" με ερμηνεύει τον Νταλάρα, απ' όπου το ομώνυμο τραγούδι, σε στίχους του ίδιου του Κουγιουμτζή, γίνεται πανελλαδικά σοουζέ. Χαρακτηριστικό της απήχθησής του είναι το γεγονός ότι μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα γνώρισε απαντιές επανεκτελέσεις από

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

γνωστά ονόματα (Μυθικάκης, Ζωγράφος, Τρίο Μπελκάντο κ.ά.). Στο ίδιο LP υπάρχουν κι άλλες σημαντικές στιγμές : "Αν δεις στον ύπνο σου ερημιά" (σε τέταρτη αλλά "κλασική" πλέον εκτέλεση, είχαν προηγηθεί αυτές των Μ. Σίβα, Καναρίδη κι ενός γιουγκοσλάβου καλλιτέχνη), "Κάποιον νυχτιώνει", "Μ' έκοψαν, με χώρισαν στα όνο" σε στ. Γιώργου Θέμελη, "Δίχως την καρδούλα σου" και "Το σασκάκι μου κι αν σάζει" σε στ. Δασκαλόπουλου κ.ά.

Το 1971 στον πολυσυλλεκτικό δίσκο του Νταλάρα με τίτλο "Ο Μέτοικος", ανάμεσα στις επιτυχίες φτιγνώνει και το "Βασανάκι, Βασανάκι" του Κουγιουμτζή. Στο ίδιο LP περιλαμβάνεται και το "Αχ, χελιδόνι μου" των Μ. Λοΐζου - Α. Παπαδόπουλου, που ταιριάζει πολύ στη μελωδική γραφή του Κουγιουμτζή, κάτι που έγινε "σκόπιμα" από τον Λοΐζο, για να απαντήσει στα πειράγματα του Νταλάρα που τον έλεγε: «Ό,τι και να κάνεις δεν θα γράφεις ποτέ ένα τραγούδι σαν τον Κουγιουμτζή».

Παράλληλα εκδίδεται το άλμπουμ "Όταν ανθίζουν πασχαλιές" με τη φωνή του Νταλάρα στα υπέρροχα "Ένας κόμπος η χαρά μου", "Χάντρα στο κομπολόι σου" σε στίχους του συνθέτη. Στο δίσκο συμμετέχει και ο Γιάννης Καλατζής, ο οποίος ερμήνευσε μεγάλες επιτυχίες του Κουγιουμτζή: "Αν βαρέθηκες κυρία" σε στ. Σ. Τσώτου, "Ήσουν ωραία" σε στ. Δασκαλόπουλου, "Ξανά είμαι και θα 'ρθω" κ.ά. Θα ακολουθήσει το "Ηλιοσκόπιον" σε στίχους του Γ. Θέμελη - αρχικά επρόκειτο για ένα ορατόριο σε ποίηση Σικελιανού- και κάποια σκόρπια τραγούδια με τους Χάρη Αλεξίου, Γιάννη Πάριο κ.ά.

Το 1974 κυκλοφορούν οι "Μικρές Πολιτείες", με κύριο ερμηνευτή τον Νταλάρα, και την

Αννα Βίσση σε δύο τραγούδια ("Σ' αγαπώ" και "Δίφρασα στην πόρτα σου" σε στίχους Μ. Ελευθερίου). Ο δίσκος περιλαμβάνει εξαιρετικά κομμάτια : "Τον κάτω κόσμο τα πουλιά", "Τώρα που θα φύγεις" σε στίχους Ελευθερίου, "Ήταν πέντε, ήταν έξι" τον Κουγιουμτζή, "Το πουκάμισο το θαλασσί" σε στίχους Μ. Κορφιτάκη (ψευδώνυμο του Δασκαλόπουλου) κ.ά.

Την επόμενη χρονιά οι Κουγιουμτζής - Νταλάρας θα υπογράψουν μία ακόμη σημαντική στιγμή, "Στα ψηλά τα παραθύρια", έναν από τους καλύτερους δίσκους του ερμηνευτή. Εκτός από το ομώνυμο, που πολλοί γνωρίζουν, και σαν "Τα ματόκλαδά σου κλείνεις" και το "Κάποι-

ΤΡΕΦΗ ΚΑΙ ΑΙΤΙΛΑΗ
 ΔΑΙΜΟΝ ΕΙ ΣΠΙΝΟΣ
 ΤΑ ΚΑΤΑ ΜΑΤΡΑΙΩΝ ΠΑΘΗ
 ΤΑ ΠΟΛΥΛΟΓΑΜΑ ΣΟΥ ΜΑΤΙΑ
 Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΡΩΗ
 ΟΙ ΕΒΑΥΤΗΡΟΙ ΚΙ ΣΡΑΦΟΣ
 ΜΗ ΓΥΡΕΥΕΙΣ ΟΜΟΡΡΟΙΣ
 ΤΙ ΚΟΡΤΕΥΟ
 ΟΙΘΟΣ ΤΡΑΠΙΖΑΔΙ ΤΗΣ ΕΘΝΟ
 ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ-ΜΟΥΤΤΑΝΙ -
 ΛΙΜΝΗΦΙ ΘΡΑΥΣΙΔΕΣ
 ΤΙ ΣΙΜΑΝΤΙ ΑΓΑΘΗ

* ΦΥΛΑΜΕΝΙΛΑ - ΙΩΑΝΝΕ ΚΑΤΕΜΒΚΑΙ
 ** Β' ΒΟΥΛ - ΚΑΡΤΙ ΑΛΕΞΙΤΙ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

ος χτύπησε την πόρτα” σε στίχους Α. Παπαδόπουλου, ξεχωρίζουν: “Σαν σβησμένο καρβονάκι” στ. Ελευθερίου, “Έχεις την πόρτα σου κλειστή” στ. Μιχάλη Μπουρμπούλη, “Όλα καλά” και “Μη μου θυμώνεις μάτια μου” του Κουγιουμτζή. Το τελευταίο αποδίδεται σε τρίτη κατά σειρά εκτέλεση, αφού είχε προηγηθεί αυτή του Πουλόπουλου και μια “χορωδιακή”. Είναι η πρώτη λαϊκή επιτυχία του συνθέτη στα χρόνια του ‘60, αλλά η ερμηνεία του Νταλάρα παραμένει αζεπέραστη. Ανάλογη κατάληξη είχε και το “Πού ‘ναι τα χρόνια”. Η Βίση επισημαγίζει τις καλές εντυπώσεις που είχε αφήσει από την προηγούμενη εργασία, ερμηνεύοντας το “Στα χρόνια της υιομονής” σε στ. Ελευθερίου.

Ο Κουγιουμτζής, με κλασικές μουσικές σπονδές, πατάει γερά πάνω στο λαϊκό τραγούδι. Δημιούργησε ένα μοναδικό σε αξία και ομορφιά έργο, παραμένοντας μακριά από τα ψάθα της δημοσιότητας και τους μηχανισμούς διαφήμισης. Δεν είναι τυχαίο ότι όταν οι συνθέσεις του σταμάτησαν να ερμηνεύονται από προβεβλημένους καλλιτέχνες, τέθηκε στο περιθώριο. Τα τραγούδια του εκφράζουν με σύγχρονη αντίληψη τους καημούς, τα μεράκια, τα παράπονά, τα προβλήματα και τα όνειρα του μέσου Έλληνα, του κάθε Έλληνα... Με τα άλμπουμ “Μικρές Πολιτείες” και “Στα ψηλά τα παραθύρια” άγγιξε τις “κορνιές” της δουλειάς του, που χαρακτηρίζεται για την αναγνωρίσιμη αλλά ευαίσθητη και χαρισματική μελωδική πένα του, τις χαρακτηριστικές λαϊκές ενορχηστρώσεις και την αμεσότητα που έχει να περνά τις ανθρώπινες καρδιές και να παραμένει σ’ αυτές. Με τα δύο αυτά έργα, που αποτελούν σημεία αναφοράς για το “έντεχνο” λαϊκό τραγούδι, ο Κουγιουμτζής βρίσκει τον ήχο του, την ταυτότητά του. Ειδικά

ο δεύτερος δίσκος, ηχοληπτικά και ενορχηστρωτικά, παραμένει αξεπέραστος. Μπουζούκι παίζουν οι Χρήστος Νικολάουλος και Θανάσης Πολυκανδριώτης, πιάνο ο Χάρης Καλέας και κιθάρα ο Μάριος Κώστογλου.

Το 1976 θα κυκλοφορήσουν οι "χρυσές" "Λαϊκές Κυριακές", με την Αλεξίου να ερμηνεύει μοναδικά τα: "Μάτια μου, μάτια μου" και "Σκούρα μάτια" σε στ. Παπαδόπουλου, "Θα 'ταν 12 τον Μάρτη" και "Σον στέλνω χαιρετίσματα" σε στ. Μπουρμπούλη, "Τα μανίρα κοροϊδέεις" σε στ. Ελευθερίου κ.ά.

Θα ακολουθήσουν τα "Τραγούδια του καιρού μας" σε στ. Μπουρμπούλη, με τον Κώστα Σμοκοβίτη και την Αιμιλία Κουγιουμτζή (σύζυγο του συνθέτη). Η διαδρομή του προικισμένου δημιουργού ολοκληρώνεται, στη δεκαετία του '70, με τη συνεργασία του με τη Βίκυ Μοσχολιού στο δίσκο "Όταν σε περιμένω", σε στ. Μπουρμπούλη και δυο ποιήματα του Θεσσαλονικιού ποιητή Ντίνο Χριστιανόπουλου (πρώτη του παρουσία στην δισκογραφία). Ο συνθέτης, μελοποιεί ελεύθερο στίχο σε φόρμα λαϊκού τραγουδιού: "Όταν σε περιμένω/ ο νους μου πάει στους τσαλακωμένους/ σ' αυτούς που ώρες στέκονται σε μια γωνιά/ πίσω από μία πόρτα ή μπροστά σ' έναν νηάλληλο/ και εκλιπαρούν με μία αίτηση στο χέρι...

Το 1982 μελοποιεί ποιήματα των Χριστιανόπουλου, Κώστα Ριτσώνη, Τάσου Κόφρη για τη συλλογή "Μικραίνει ο κόσμος", με τον Αντώνη Καλογιάννη στο ομώνυμο τραγούδι και τους

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

Αιμ. Κουγιουμτζή, Γιάννη Μπογδάνο και τον ίδιο τον Χριστιανόπουλο.

Τρία χρόνια αργότερα θα έρθουν "Τα Νυχτέρια μας", σε στίχους Λάκη Τεάζη, με τον Δημήτρη Μητροπάνο σε πολύ καλές στιγμές: "Είσαι ωραία σαν αμαρτία", "Οι άντρες που αγαπάνε", "Αν μ' αγαπάς" κ.ά.

Ξανασυναντιέται με τον Νταλάρα για το "Τρελλοί και Άγγελοι", ένα δίσκο με σπονδαία τραγούδια ("Οι ελεύθεροι κι ωραίοι" σε στ. Ελευθερίου, "Μη γινεύεις ομορφιές" σε στ. Κουγιουμτζή κ.ά.), όμως τις εντυπώσεις κερδίζει η Ελευθερία Αρβανιτάκη με τη συμμετοχή της στο "Βάλε το κόκκινο φουστάνι" σε στίχους Κινδύνη. Το 1998 οι δρόμοι του συνθέτη και του ερμηνευτή θα διασταυρωθούν και πάλι για τις ανάγκες του ορατόρου "Ύμνοι Αγγέλων σε Ρυθμούς Ανθρώπων". Ο Νταλάρας συμμετέχει και στην τελευταία δουλειά του με τίτλο "Έβρεχε ο Κόσμος".

Ο Κουγιουμτζής πάντα επέστρεφε στη γενέτειρά του, αφού στην Αθήνα μάλλον ένωθε "ξενιτεμένος". Είναι ένας από τους πρωτοπόρους αυτού που ονομάζουμε "σχολή Θεσσαλονίκης" στο ελληνικό τραγούδι. Στην πολύχρονη διαδρομή του δεν δούλεψε σε κέντρα, δεν έδωσε πολλές συναυλίες –ακόμα και όταν καθιερώθηκε–, ούτε παραχώρησε μ' απλοχεριά συνεντεύξεις. Όμως τα τραγούδια του και η δυναμική τους ξεπέρασαν τα όρια και τον κλειστό χαρακτήρα του δημιουργού τους και έγιναν μεγάλες και διαχρονικές επιτυχίες.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2003

Δευτέρα 7

Γεωργίου Μελάου, Κιλίκιου & Αποκρίτου μαρτ.

Τρίτη 8

Πρωτοκων, Αγίου, Επιστολ. Ρωφίνου μαρτ.

Τετάρτη 9

+ ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ, Ευαγγέλιου μαρτ., Υπακοής

Πέμπτη 10

Γρηγορίου Ε' Κοινοκλήτου, Τυχερίου μαρτ.

Παρασκευή 11

+ ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ, Αντίμου επ. Παχυμέου

Σάββατο 12

Βασίλειου σοφ., Αποστόλου, Αρτίμανος

Κυριακή 13

+ Ε' ΝΗΣΤΕΡΙΝ (Μαρκίας Αρσενίου), Μαρτίου

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2003

Δευτέρα 21

+ Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ, Ιαση του Πατριόκου, Ιστορικός

Τρίτη 22

+ Μ. ΤΡΙΤΗ, Τον δίκαι παθόντα

Τετάρτη 23

+ Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ, Τησ ολέθριος του Κίβου

Πέμπτη 24

+ Μ. ΠΕΜΠΤΗ, Ο Μυστικός Δείπνος

Παρασκευή 25

+ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, Το Άγιο Πάθη

Σάββατο 26

+ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ, Η Τραχί του Κοριό

Κυριακή 27

+ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ

Δευτέρα 28

*B' Δοκιμασία, Γραφίο Τροποφόρο (αγρίο)

Τρίτη 29

*Γ' Δοκιμασία, Μάρμα Εισγυλιανού

Τετάρτη 30

Ισοβίοι κισσού, Δοκίμοι, Αρχαίος Πρωτόκολλο

ΔΗΜΟΣ ΜΟΥΤΣΗΣ

Ο Δήμος Μούτσης γεννήθηκε στον Πειραιά και από πολύ μικρός σπούδασε μουσική και κλασικό βιολί στο Ωδείο Αθηνών. Συνεργάστηκε σαν μουσικός, παίζοντας βιολί και ψαλαμόγκα, στα έργα των Μάνου Χατζιδάκι - Νίκου Γκάτσου "Μυθολογία" και "Μπαλάτες" με ερμηνευτή τον Γιώργο Ρωμανό. Σαν νεόκοπος βιολιστής εμφανίζεται στην ταινία "Ο θησαυρός του μακαρίτη" να παίζει βιολί στην ορχήστρα του Γιάννη Βέλλα.

Το σαράκι της σύνθεσης "τον έρωγε" και έτσι μπαίνει στη δισκογραφία το 1966 με το τραγούδι "Μέσα απ' το παλιό μου σπίτι" σε στίχους Χατζιδάκι, που τραγούδησε ο Πουλόπουλος και σε β' εκτέλεση ο Μπιθκιάσης. Στο 45άρι της πρώτης έκδοσης ως στιχουργός αναγράφεται ο ίδιος ο Πουλόπουλος. Θα ακολουθήσουν μια σειρά από μεγάλες επιτυχίες σε στίχους Νίκου Γκάτσου με ερμηνευτή τον Σταμάτη Κόκοτα: "Σιγά σιγά", "Πήρες το μεγάλο δρόμο", "Μη μου χτυπάς τα μεσάνυχτα την πόρτα", "Πειραιώτισσα", "Απονη καρδιά" κ.ά. Το 1968 κυκλοφορεί ο πρώτος μεγάλος του δίσκος με τίτλο "Κάποιο καλοκαίρι", συλλογή από 45άρια με τους Κόκοτα, Ροδά, Χατζηαντωνίου, Δουράκη. Την επόμενη χρονιά εκδίδεται μία από τις ωραιότερες στιγμές του με ορχηστρικά και τραγούδια, το "Ένα χαμόγελο", πάντα σε στίχους Γκάτσου, με τους Μπιθκιάση, Κόκοτα και Γαλάνη. Οι τίτλοι των τραγουδιών που περιλαμβάνονται στο "Ένα χαμόγελο" μιλούν από μόνοι τους για το ταλέντο του συνθέτη: "Αύριο πάλι", "Μ' ένα παράπονο", "Χτες το βράδυ κάποιο τρένο" κ.ά. Παράλληλα δίνει τη δυνατότητα στον Μανώλη Μητσιά να γίνει ευρύτερα γνωστός με το "Στην Ελεονόρα μια φορά" σε στίχους Βασίλη Ανδρεόπουλου.

— ενα χαμογελο —

— δημοσ μουτσης —

STEREO

ΔΗΜΟΣ ΜΟΥΤΣΗΣ

Το 1972 παίρνει μεταγραφή από την “Κολούμνια” στην “Ελλαδίτικ” (κατοινή “Πόλυγραμ”), όπου ηχογραφεί ένα από τα πιο σημαντικά κι αγαπημένα άλμπουμ της ελληνικής δισκογραφίας, τον “Άγιο Φεβρουάριο” σε στίχους Μάνου Ελευθερίου, με τον Δημήτρη Μητροπάνο και την Πετρή Σαλιβά. Η ενσπύητη και προσωπική γραφή του Ελευθερίου στέκεται στη Μικρασιατική Καταστροφή, στους μικρούς και τους μεγάλους καημούς του ξεριζωμού. Είναι η πρώτη ολοκληρωμένη εργασία του, ενώ έχει επιμεληθεί και το καλαίσθητο εξώφυλλο του δίσκου. Τα “Λαϊκά” του, σε μουσική Θεοδωράκη, δεν είχαν ακόμα κυκλοφορήσει επίσημα στη χώρα μας.

Τα τραγούδια του “Άγιου Φεβρουάριου” έχουν μία ιδιαίτερη δύναμη σε μουσική, στίχο και ερμηνεία. Η ενορχήστρωση όμως είναι “συγκεκριμένη”, με ξένες επιρροές, αναζητήσεις μουσικής πρωτοτυπίας και μιας προσπάθειας του συνθέτη να ανανεώσει τον ήχο του. Το αποτέλεσμα όμως, με το πλεκτρικό μπουζούκι του Δημήτρη Μαργιολά, δεν έχει την τελειότητα και το “φινιρίσμα” που διέθεταν οι ηχογραφήσεις του Μούτση στην “Κολούμνια” με τους Καρέζη - Παπαδόπουλο στα τρίχορδα μπουζούκια. Επίσης το ορχηστρικό κομμάτι της εισαγωγής “Θυμίζει” σε κάποια σημεία στιγμές από την οπερά “Ιησούς Χριστός Σούπερ Σtar”, που εκείνη την εποχή γνώριζε μεγάλη απήχηση. Παρά τις ιδιαιτερότητες, οι μελωδίες και γενικά η μουσική έμμευση του Μούτση για εκείνη την εποχή έχουν όλα τα στοιχεία της πρωτοπορίας. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που αντέχουν στα χρόνια. Οι παλαιότεροι αλλά και οι νέοι ποτέ δεν σταμάτησαν να ακούν τα: “Η Σούστα πήγαινε μπροστά”, Ο χάρος βγήκε παγανά”, “Στη

Σμύρνη και το Αϊβαλί” κ.ά.

Είναι χαρακτηριστικό ότι τους πρώτους μήνες της κυκλοφορίας του ο δίσκος πέρασε απαρατήρητος, κάτι που έχει παραδεχτεί και ο ίδιος ο συνθέτης. Η γνωστή ιστορία με τον Νίκο Κομετζή έδωσε το έναυσμα στον Δημήτρη Ψαθά να κατακεραυνώσει στην πρώτη σελίδα των “Νέων” τα «τραγούδια προιρέποντα εις έγκλημα» όπως το «Ο Χάρος βγήκε παγανά» και να αναρωτηθεί «πώς επιτρέπει η Εθνοσωτήριος να κυκλοφορούν δίσκοι με τίτλο –άκουσον άκουσον– Άγιος Φεβρουάριος». Η απρόσμενη αυτή διαφήμιση έστρεψε την προσοχή του κοινού προς το έργο και έδωσε μεγάλη ώθηση στις πωλήσεις... που στα χρόνια θα ξεπεράσουν κατά πολύ τις 100.000 αντίτυπα.

Στην πορεία ο Μούτσις ξανασυνεργάζεται με τη Βίκυ Μοσχολιού (είχαν κάνει μαζί λίγα τραγούδια, 45άρια, όπως “Στον Άγιο Σπυρίδωνα”, “Φαρμάκι τα γεράματα”) σε δύο μεγάλους –“χρυσούς” εμπορικά– δίσκους, το “Συνοικισμό Α” και τις “Στροφές”, που περιέχουν καλές στιγμές, όπως τα “Άσπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε” και “Ετσι είναι η ζωή” σε στίχους Γιάννη Λογοθέτη, “Στους Μπαξέδες (Εις μνήμην Μάρκου Βαμβακάρη)” του Ελευθερίου κ.ά. Στο πρώτο άλμπουμ συμμετέχει ο Αντώνης Καλογιάννης και στο δεύτερο υπάρχουν δύο ορχηστρικά με σολίστα στο μπουζούκι τον Λάκη Καρνέζη.

Ο Μούτσις επιστρέφει στην “Κολούμια” και ηχογραφεί τις “Μαρτυρίες” (1974), λαϊκές μπαλάντες που περιγράφουν την αιτιόφαιρα και το κλίμα της μεταπολίτευσης, σε στίχους Ελευθερίου, Λογοθέτη, Β. Τσιμπούλη, Γ. Χρονά, με ερμηνετές τους Μησιά, Βασιλική Λαβί-

ΔΗΜΟΣ ΜΟΥΤΣΗΣ

να και Χρήστο Λεοντό. Ο δίσκος, παρά το ωραίο ύφος και τις όμορφες μελωδίες, περνά απαρατήρητος, όπως συνέβη και με πολλούς ακόμη ενδιαφέροντες δίσκους που “χάθηκαν” στη σύγχυση του μεταπολιτευτικού ήχου. Δύο από τα τέσσερα τραγούδια που είπε η Λαβίνα μίμικαν και στον πρώτο προσωπικό δίσκο της Αλκηστις Πρωτοψάλτη “Απλά τραγούδια” (1977) και μάλιστα είχαν το ίδιο πλέι-μπακ. Πρόκειται για τα “Δεν έχει πια ζωή” σε στίχους Μ. Ελευθερίου και “Τούτο το βράδυ σε στίχους Δ. Μούτση.

Την επόμενη χρονιά θα κυκλοφορήσει η “Τετραλογία” (1975), με μελοποιημένα ποιήματα των Σεφέρη, Καβάφη, Καρυωτάκη, Ρίτσου, απ’ όπου ακούστηκαν περισσότερο τα “Κι αν ο αγέρας ψυά” και “Πες της το μ’ ένα γιουκαλίλι”, με τη φωνή του Μητσιά.

Στο πνεύμα των εργασιών που γίνονται εκείνη την εποχή για να “υψηρετηθούν” τα κόμματα, τις νεολαίες και τα φεστιβάλ τους, βγαίνουν τα τραγούδια της “Εργατικής Συμφωνίας”, με τους Γαργανουράκη, Πρωτοψάλτη και τον συνθέτη, που καλύτερον μουσικά το θεατρικό έργο του Γιώργου Σκούρη “Απεργία”. Ο Μούτσης αποκαλύπτει για μία ακόμη φορά το μοναδικό του χάρισμα στη μελωδία, ντύνοντας με απλότητα και ομορφιά τους στίχους του Σκούρη, που σε άλλες περιπτώσεις έχει παρουσιάσει καλύτερα και ωρμότερα δείγματα.

Το 1979 έρχεται το “Δρομολόγιο” σε στίχους Γκάτσου, με τον Μητσιά (“Σαν τον Τσε Γκεβέρα”, “Στο Άγιον Όρος”, “Μακρινή της αγάπης ώρα”, “1922”, “Ελλάδα, Ελλάδα” κ.ά.). Πολλά από τα παραπάνω τραγούδια είχαν παρουσιαστεί σε λαϊκές συναυλίες με διαφορετικούς στίχους του Ελευθερίου. Δυο χρόνια αργότερα κυκλοφορεί το “Φράγμα” σε πρωτοποριακούς

ΔΗΜΟΣ ΜΟΥΤΣΗΣ

στίχους του Κώστα Τριπολίτη. Μπαλάντες και τραγούδια με τη συμμετοχή της Σωτηρίας Μπέλλου (“Δε λες κουβέντα”, “Νταλίκα”, “Στον ίδιο παρονομαστή”), τους Κηληθόνη και Πρωτοφάλη (“Κουφεντούλες με τον Φρόντι”) και τον ίδιο το συνθέτη (“Ερηνούλα”) μπροστά στο μικρόφωνο. Στη συνέχεια, στην προσπάθειά του για ανανέωση των εκφραστικών του μέσων, ο Μούτσης θα “αποσκιτήσει” από τον λαϊκό ήχο και θα ακολουθήσει την πορεία του μοναχικού τραγουδοποιού με κάντρι και ιζαζ αναφορές... Τα αποτελέσματα της δεύτερης αυτής καριέρας του θα τον δικαιώσουν, καθώς θα καταθέσει πολύ ενδιαφέροντες δίσκους: “Ενέχυρο” (1983, με τα γνωστά “Γουόκμαν” και “Γκόμενες”), “Να” (1987, με τις αναφορές στο Μάρκο Βαμβακάρη) κ.ά.

Τριάντα νέτα χρόνια απ’ το ξεκίνημά του, τα τραγούδια του Μούτση παραμένουν επίκαιρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι το “Μ’ ένα παράπονο” κυριαρχεί σε όλες σχεδόν τις ζωντανές καταγραφές προγραμμάτων (live) στη δισκογραφία. Επίσης, το περασμένο καλοκαίρι ο Δημήτρης Μητροπάνος, στη μεγάλη περιοδεία που πραγματοποίησε σε όλη τη χώρα, γιορτάζοντας τις τρεις δεκαετίες του “Αγιον Φεβρουάριου” παρονόιασε αποσπάσματα από όλα τα τραγούδια του έργου και το κοινό πραγματικά συγκινήθηκε και τραγούδησε κάθε φράση και συλλαβή...

Πέμπτη 1

Ιεράριον προφ. Ιωσήφης (Εργαστή ενότη)

Παρασκευή 2

+ Ζωολ. Πηγής, ανακ. λαοφ. Αθηνάων Μελίτων

Σάββατο 3

Τριτόνιο & Μείζος μαχρ., Πέτριον Αγίων, Αγαθό

Κυριακή 4

+ ΤΟΥ ΘΩΜΑ, Πόλις; μαχρ., Βασιλειον οσι.

Δευτέρα 5

✦ Ειρήνη Μηνίου, Ευθυσία Μαδίτση

Τρίτη 6

✦ Ιβή Πολυθόλου, Σοφία Αρβανίτις, Ανώτατη

Τετάρτη 7

✦ Τε εν σκεπή Φωτίνος Σαμαρά, Ασημίνα

Πέμπτη 8

✦ Ιωάννα του Θεόλογου, Αρσένιος Μηνίου

Παρασκευή 9

✦ Νικόλαος Αρσένιος, Χριστοφόρος Παύλι, Επαύλας

Σάββατο 10

✦ Σπυρίδης Ασιώτης, Ζήσιμος, Ασημένιος Σολομώντος

Κυριακή 11

✦ ΤΩΝ ΜΥΡΟΘΟΡΩΝ, Κεράλλον & Μετόδιον

Δευτέρα 12

Ευαγγέλιο Κήρυος, Επιστολή Κορινθίους

Τρίτη 13

Πατερὶς πλὴν, Σαγγύοι οὐ, Εὐθυμίου ψάλλον

Τετάρτη 14

Ιωάννης εν Χίω, Θεοφάνους ἑσπερ., Αὐλαίκοι

Πέμπτη 15

Πατερὶς οὐ, Μιχαὴλ, Ἀγγέλιος Ἀναστάσι

Παρασκευή 16

Θεοδόσιος ἡσασμέντος, Γεωργίου Μενδάρη

Σάββατο 17

Ανδρόκλιαν & Ιερόντιον ἁσπερ., Αἰθιοπικόν

Κυριακή 18

+ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ, Ημερολόγιον, Χριστιανόν

Δευτέρα 19

Πατριός Πρωτομ., Μισιόλεος, Θεοτόκος

Τρίτη 20

Νοήρι Χίου, Θαλασσίος οσ., Νικοστρέμος

Τετάρτη 21

+ Μικροεπιτομή, Κοροναϊτίος & Ελένης οσπ.

Πέμπτη 22

Βασιλικόν μάρτ., Παύλου Καλοφύγιου

Παρασκευή 23

Μαργά Σνάθου, Μαρίας Μαρμαρίου

Σάββατο 24

Σταύρος οσ., Μαρμαρίος, Σωτήριος, Σιγανίτιος

Κυριακή 25

+ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΠΙΤΛΟΣ, ΗΓ' ούσ. αγ. Προδρόμου

ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και από μικρός έδειξε την κλίση του για τη μουσική και το ταλέντο του στο πιάνο. Από τα εφηβικά του χρόνια συμμετείχε ως σολίστας στην ορχήστρα ποικίλης μουσικής του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας. Ολοκληρώνοντας τις σπουδές του στο Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, ταξιδεύει στην Αμερική, όπου έρχεται σε άμεση επαφή με ιζαζ και φολκ ακούσματα, τα οποία αφομοίωσε και στη συνέχεια μετέφερε με δικό του τρόπο στην ελληνική μουσική πραγματικότητα.

Από το 1950 και μετά εργάζεται, χωρίς την παραμικρή παύση, ως ενορχηστρωτής και γράφοντας μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο, και αναπτύσσει ενεργό ρόλο και έντονη δραστηριότητα στη ραδιοφωνία μαζί με τους Γιάννη Οικονομίδη, Κώστα Πρετεντέρη και άλλους ραδιοφωνικούς μύθους της εποχής. Οι πρώτες συνθέσεις του, που ψηφίστηκαν για μεγάλο διάστημα τις όχθες του "ελαφρού" τραγουδιού, με τις φωνές των Τζένης Βάνου, Γιάννη Βογιατζή, Γιοβάνας, Νανάς Μούσουρη, Ζωής Κουρούκλη κ.ά., γίνονται μεγάλες επιτυχίες ("Ποιος το ξέρει", "Η πρώτη μας νύχτα" και "Αστέρι Αστέρακι" σε στίχους Κ. Πρετεντέρη, "Αν σ' αρνηθώ αγάπη μου" σε στίχους της Δανάης, "Ένας ουρανόσ μ' αστέρια" σε στίχους Θάνου Σοφού κ.ά.).

Σιγά σιγά ενστερνίστηκε το μουζούκι (χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι "Οι Χάντρες" σε στίχους Κ. Πρετεντέρη με τη φωνή του Δημήτρη Χορν) και αγκάλιασε το λαϊκό τραγούδι. Αρχικά το προσέγγισε με μία αρχοντορμενέτικη διάθεση, αλλά στη συνέχεια μιμήκε βαθιά στα μυστικά του και έγραψε αεζεράστα τραγούδια, που φέρουν τη δική του σφραγίδα και υπο-

γραφής. Εκείνο που χαρακτηρίζει τον ήχο στις "λαϊκές" δημιουργίες του είναι οι εκκλησιαστικές ενορχηστρώσεις όπου κυριαρχεί το μπουζούκι του δεξιότεχνη Στέλιου Ζαφειρίου, καθώς και οι μαγικές πενιές των Γιώργου Ζαμπέτα, Χάρη Λεμονόπουλου, Στέλιου Μακρυδάκη, Μανώλη Χιώτη κ.ά. Η δομή και το στήσιμο της ορχήστρας, οι μοναδικές διφωνίες και τριφωνίες των μπουζουκιών, το στακάτο τέμπο των τραγουδιών, η μεγάλη έμπνευση και τέχνη του Πλέσσα στη μελωδία αλλά και οι οπουδαίοι στίχοι του μόνιμου σχεδόν συνεργάτη του Λευτέρη Παπαδόπουλου καθώς και οι μοναδικές ερμηνείες που εκμαιεύσε από τους τραγουδιστές που συνεργάστηκε, είναι τα στατικά που κάνουν τα περισσότερα τραγούδια του της περιόδου 1965 - 1975 να αντέχουν στο χρόνο και να τραγουδιούνται ακόμα και σήμερα.

Το 1969 κυκλοφορεί ο "Δρόμος". Ένας σπάνιος σε μουσική αξία και στιχουργική ομορφιά δίσκος με γνωστά κι αγαπημένα τραγούδια: "Το Αγαλμα", "Σημερινέ Κυριακή", "Ο Τρελός", "Μέθνο' άσπε το κορίτσι μου", "Έλεγε η Μαρία", "Ένεψτε βαθιά σιωπή", "Η Μυρσίνη βάζει τ' άσπρα", "Δώδεκα μαντιλίνα", "Δώσε μου το στόμα σου", "Πρώτη φορά", "Φραγκοκλησιά", "Πήρα σύννεφο δυο τόπα"... Ο ίδιος ο Πλέσσας αναφέρει στην αυτοβιογραφία του τις "παραξενιές" αυτού του έργου: " ... Τα γραπτά του Λευτέρη περιγράφανε τα εφηβικά μου χρόνια, τα χρόνια μου μέσα στην Κατοχή... Απρόθυμα μου τα έδωσε, γιατί δεν πίστευε ότι ανά μπορούσε να είναι υλικό για τραγούδια. Φοβόταν την διάχυτη ευαισθησία, γιατί περιείχαν και τις δικές του μνήμες και δεν τους είχε δώσει την μορφή κομπλέ - ρεφρέν, που δίνει την γνώριμη δύναμη στο τραγούδι. Ήταν της τύχης μας γραπτό δύο μέρες αργότερα να τα έχω γράψει

ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

όλα, τα έντεκα χωρίς ρεφρέν... Με την ανδρική φωνή του συνεργάτη μας της εποχής εκείνης Γιάννη Πουλόπουλου, μία καινούργια γυναικεία φωνή που πρότεινε ο Λευτέρης, την Ρένα Κουμαϊτή, και την Πόπη Ασπεριάδη ξεκινήσαμε να φτιάξουμε έναν δίσκο που είχε κι άλλα παράξενα: ηχογραφήθηκε στο στούντιο της Κολούμια σε δέκα ώρες παρά ένα τέταρτο! Λες και οι μουσικοί που ήρθαν για να παίξουν ήξεραν από πριν το έργο... Την ηχογράφηση έκανε ο Στέλιος Γιαννακόπουλος που άφησε απείραχτη την δύναμη και την φρεσκάδα που είχαν οι ενορχηστρώσεις μου. Δύο μέρες μετά οι τραγουδιστές είναι μία κι έξω τα τραγούδια! Ήταν ο πρώτος χρυσός δίσκος (τα 50.000 αντίτυπα θέσπισαν το βραβείο του χρυσού δίσκου) και ο ΔΡΟΜΟΣ των Α. Παπαδόπουλου και Μ. Πλέσσα χρόνο με τον χρόνο έκανε μεγαλύτερη επιτυχία. Έγινε πλατινένιος, αδαμάντινος... Όποια όμως κι αν ήταν η επιτυχία του, σαν δίσκος είχε κι άλλες παραξενιές. Κανένα από τα 12 τραγούδια του δεν ξεχώρισε σαν "η επιτυχία του δίσκου". Όλα ακούγονταν το ίδιο ευχάριστα...»

Ένας χώρος στον οποίο έχει την ευκαιρία να ξεδιπλώσει τις ποικίλες επιρροές του από την ευρωπαϊκή, λατινοαμερικάνικη αλλά και ελληνική λαϊκή μουσική είναι ο κινηματογράφος. Συμμετέχει σε μεγάλες παραγωγές της Φίνος Φιλμ που σκηνοθετεί ο Γιάννης Δαλιανίδης, αποδεικνύοντας την τεράστια γκάμα που διαθέτει ως μουσικός και την ευκολία του να κινείται σε διάφορα στυλ. Μέσα από αυτές ξεπροβάλλουν υπέροχα τραγούδια ενδεικτικά της αποδοτικής σύμπραξης των Πλέσσα-Παπαδόπουλου: "Μην τον μιλάτε τον παιδίου", "Θα πω απόψε το φεγγάρι", "Καμαρούλα μια σταλιά", "Όλα δικά σου μάτια μου", "Ποια νύχτα σ' έκλεψε",

“Απόψε αντάμωσα τον Χάρο” όλα ερμηνευμένα από τον Πουλόπουλο, “Βρέχει φωτιά στη στράτα μου” και “Αγαπώ τα παλιόκάρια” με τον Σιράτο Διονυσίου, “Ανοιξε πέτρα” και “Απόψε σε θέλω” με την Μαρινέλλα, “Σταμάτησε τον ρολογιού τους δείκτες”, “Δώσε μου το στόμα σου” με τη Ρένα Κουμιάτη. Η συνεργασία τους με τον Τόλη Βοσκόπουλο θα έχει ως αποτέλεσμα μοναδικές στιγμές που συνέβαλαν στην καθέρωση του τελειοτάτου ως ερωτικού λαϊκού τρα-

ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

γουδιστή: "Και τον θα φύγει", "Το φεγγάρι πάνωθ' μου", "Μ' ανάστησες καρδιά μου", "Δεν με νοιάζει", "Άγνωστη αγαπημένη", "Η μάνα σου δε μ' αγαπάει".

Αξιόλογη είναι και η δημιουργική σχέση του Πλέσσα με το στιχουργό Άκο Δασκαλόπουλο: "Βρέχει πάλι απόψε", "Ανηφορές Κατηγορίες", "Ζωγραφισμένα στο χαρτί", "Έκλαψα χθές".

Μέσα σε αυτόν το μουσικό "όργανο", συνεργάζεται και με την Τζένη Βάνου, υπογράφοντας διαχρονικές επιτυχίες: "Χίλιες βραδιές", "Σε βλέπω στο ποτήρι μου", "Αν είναι η αγάπη αμαρτία", "Σταγόνα σταγόνα", "Αλήτη μου, σπουργίτι μου" σε στίχους Ηλ. Αυμερόπουλου.

Στα μισά περίπου του '70, λίγο πριν οι δημιουργοί χάσουν τα ηνία της εξουσίας στο τραγούδι, ο Πλέσσας ηχογραφεί μια σειρά δίσκων με ενδιαφέρουσες στιγμές, ορισμένες εκ των οποίων περνούν απαρατήρητες μέσα στην πληθώρα των παραγωγών της εποχής, που όμως αν τις ακούσουμε σήμερα θα διαπιστώσουμε ότι αξίζουν καλύτερης τύχης και υποδοχής. Όπως τα LP "Ζει" σε στίχους Κώστα Βίρβου με τους Καλαϊτζή, Νταλάρα, Τσαουσάκη, "Για μια σταγόνα αλάτι" σε στίχους του ποιητή Δημήτρη Χριστοδούλου με τους Καλογιάννη και Πετρή Σαλπέα, "Η παράσταση" με τους Μαρίνο και Μπαλανίκα, "Τα Μόρτικα" με τους Ντιονιά, Γενίτασηη και Χαρούλα Λαμπράκη, "Σταθμός 0" με τη Γαλήνη, "Και πάλι μαζί σας" με τον Διονυσίου κ.ά.

Παράλληλα με την πορεία του στο τραγούδι, διοχετεύει τις ανησυχίες του σε μια σειρά εξάμετρων ορχηστρικών δίσκων, επιχειρώντας προσεγγίσεις της ελληνικής μουσικής με αυτή της τζαζ, κάτι το οποίο εξακολουθεί να πραγματοποιεί μέχρι και τις μέρες μας. Η "τραγουδιστική" του

όμως καριέρα ουσιαστικά διεκόπη, σταμάτησε απότομα, στις πρώτες μέρες του '80. Συνέχισε με λαϊκές όπερες κι εμφανίσεις σε μαγαζιά και συναυλιακούς χώρους, που τοποθετούσαν το δημιουργό στο ρόλο του πρωταγωνιστή. Φέτος γιορτάστηκαν με λαμπρές συναυλίες σε όλη τη χώρα τα 50 χρόνια δημιουργικής προσφοράς του Πλέσσα στο τραγούδι. Η απήχηση του κοινού ήταν πρωτοφανής, αν και αναμενόμενη, αφού τα παλιά του τραγούδια επανέρχονται κατά καιρούς δυναμικά στο προσκήνιο και χρίζονται ιδιαίτερα δημοφιλή. Δεν είναι τυχαίο ότι δύο από τα μεγάλα σουξέ των ημερών μας: "Τι σου 'κανα και πίνεις", "Πρώτη φορά" –σε νέες εκτελέσεις– φέρουν τη σφραγίδα του.

Κυριακή 1

• ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ, Ιωάννου Φιλίππου

Δευτέρα 16

+ ΑΓ. ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Τόμος Αρμολίνης, Κόλπος

Τρίτη 17

Ισαΐας, Μαρκοῦ, Σοφί, Ισμαή, Φήλιος μαρτ.

Τετάρτη 18

Λουκίος, Υμνικός, Αδελφός, Θεοδοῦλος μαρτ.

Πέμπτη 19

Ισίδωρος οὐ Θεολόγος, Πρίσκος οὐ, Ζωΐμος

Παρασκευή 20

Μεθόδιος εὐ. Παύλος, Κολίμπερος οὐ.

Σάββατο 21

Ευλακῶς μαρτ., Νικήτη Νηλεῖος, Τριπύριος

Κυριακή 22

+ Α' ΜΑΤΘ. (Άγιος Πέτρος), Ευσθῆκος Σαυρόβιος

Δευτέρα 23

Αγχαΐτης αγίου., Αριστοτέλης (Αγχ. ημερ. Αποστόλου)

Τρίτη 24

+ Γέννηση Ιωάννου Προδρόμου, Παναγιώτου υγιου.

Τετάρτη 25

Φειρούρας, Ευστροφίας, Μεθόδου Κρήτης

Πέμπτη 26

Αγίου Θεοδώρου, Ιωάννου Γεωργίου, Ανθήνας οσ.

Παρασκευή 27

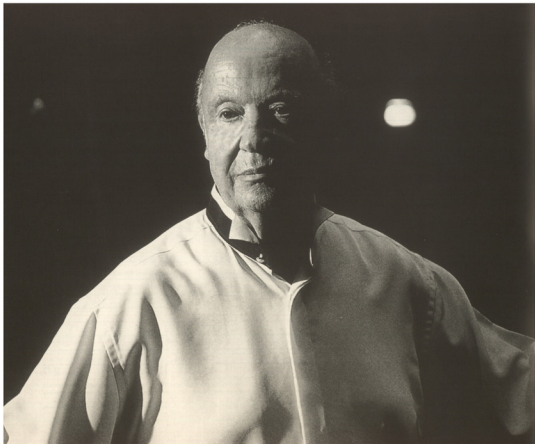
Σταθμών του Σισυδίου, Ιωάννης Μαρμαρίδου

Σάββατο 28

Αντιστο. Ιωαν. Κλήτος & Ιωάννου Αναγιγνάνου

Κυριακή 29

+ Πέτρος και Παύλος των Αποστόλων και Αποστόλου

Η ΑΥΘΕΓΓΙΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ

ΜΙΜΗ ΠΑΞΣΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗ

ΜΕ ΤΗΝ
ΡΕΝΑ ΒΑΣΚΟΠΟΥΛΟΥ

η Παριζιάνα

Η ΑΥΘΕΓΓΙΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ

ΜΙΜΗ ΠΑΞΣΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗ

η **Παριζιάνα**

ΡΕΝΑ ΒΑΣΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΡΥΣΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΚΗ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΕΥΦΑΚΗΣ
ΕΡΜΙΝΙΑ ΜΟΥΣΟΥΡΗ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΤΑΣ ΚΑΡΥΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΑΛΑΒΡΟΚΑΙ - ΡΑΦ. ΒΕΛΟΥΤΣΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΔΡΟΜΩΝ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΚΗΣ
ΕΥΝΟΙΟΥ ΔΑΜΑΣΚΑΝΗ - ΑΝΝΑ ΓΟΥΡΟΥ

Πρωτότυπο: ΜΑΚΕ - 4014
Εκδόσεις: 1998
Σελίδα: 240
Αρ. Πρωτοτύπου: 140868
Αρ. Πρωτοτύπου: 140868
Αρ. Πρωτοτύπου: 140868
Αρ. Πρωτοτύπου: 140868
Αρ. Πρωτοτύπου: 140868
Αρ. Πρωτοτύπου: 140868

Δευτέρα 30

+ Η Συναγωγή των Αγίων Αποστόλων

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΣ

Ο Γιάννης Σπανός γεννήθηκε στο Κιάτο Κορινθίας, όπου και ξεκίνησε τις σπουδές στο πιάνο και τη μουσική. Συνεχίζει σε αυτούς του δρόμους στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών και το 1959 ταξιδεύει στη Γαλλία. Εκεί διακρίνεται ως πιανίστας, ακομπανιατιέρ των μπουάτι στην αριστερή όχθη του Παρισιού και σύντομα γίνεται γνωστός ως συνθέτης, υπογράφοντας τραγούδια που ερμηνεύσαν προσωπικότητες της διεθνούς "σκηνής", όπως οι Μπριζίτ Μπαρντό, Ζουλιέτ Γκρεκό, Μαρί Λαφορέτ, Πία Κολόμπο κ.ά.

Στη χώρα μας, χωρίς να διακόψει τις "επαφές" του με το Παρίσι, επιστρέφει το 1963. Με την πρώτη του μόλις "ελληνική" σύνθεση ("Μιά αγάπη για το καλοκαίρι" σε στίχους Γιώργου Παπαστεφάνου) ξεχωρίζει για τις μουσικές του αρετές και "ανοίγει" το δρόμο του "Νέου Κύματος" κάτω από τη στέγη της νεοσύστατης Lygia του Αλέκου Πατσιπά. Τραγούδια του ερμηνεύουν οι: Καίτη Χωματά, Πόπη Ασπεριάδη, Σούλα Μπυρμπιλί, Αρλέτα, ενώ παράλληλα γράφει τα πρώτα του λαϊκά με τις φωνές των: Γιάννη Πουλόπουλου, Πάνου Τζανακί, Δημήτρη Μητροπάνου, Μιχάλη Βιολάρη, Δούκισσας, Μαρινέλλας, Μπέμνας Μπλανς, Αλέκας Μαβίλλη κ.ά. Μελοποιεί ποίηση (τις γνωστές "Ανθολογίες", απ' όπου ξεχωρίζουν πολλά και σπουδαία τραγούδια, όπως "Παδί μου ώρα σου καλή" του Γεωργίου Βιζυηνού, "Ήρθες εφές" του Σπύρη Σκίτη, "Τρεις νέοι, τρεις φίλοι, τρία παιδιά" της Αιμιλίας Δάφνη κ.ά.), με απλότητα και χαρακτηριστικό προσωπικό ύφος, χωρίς υπερφίαλες προθέσεις. Φέρνει έναν νέο άνεμο στην ελληνική τραγουδοποιία ισορροπώντας με μαεστρία ανάμεσα στο "χατζιδασικό", "νεοκυματικό" και "λαϊκό" άκροσμα. Ορισμένα από αυτά τα τραγούδια της "πρώτης εποχής" του είχαν κυκλο-

φορήσει λίγο νωρίτερα στην ευρωπαϊκή αγορά με Γάλλους καλλιτέχνες.

Προς τα τέλη της δεκαετίας του '60 συνεργάζεται με το στιχουργό Λευτέρη Παπαδόπουλο και τους μεγάλους λαϊκούς τραγουδιστές της Columbia (Γρηγόρη Μπιθικώτση, Σταμάτη Κόκοτα, Βίκυ Μοσχολιού) και σύντομα, χάρη στο ηγηαίο ταλέντο του και τη μοναδική, αφύσχη μελωδική του σκέψη, καθιερώνεται ως ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες του ελληνικού πενταγράμμου. Το 1969 κυκλοφορεί ο μεγάλος δίσκος 33 στροφών

"Μια Κυριακή", απ' όπου ξεχωρίζουν το ομώνυμο, καθώς και τα "Άκου πώς κλαίει ο μπαγαλαμάς", "Πες πως μ' αντάμωσες", "Τι σου 'φταιξαν τα νιάτα μου". Την επόμενη χρονιά οι επιτυχίες συνεχίζονται με το LP "Το Σαββατόβραδο", που περιλαμβάνει τα "Ο τρελλάς", "Μη καλέ μου, μη", "Πειραιωτάκι", "Ξύπνησε η πόλη" κ.ά. Στους δυο αυτούς δίσκους συμμετέχουν οι δεξιότεχνες του μουζικονκιού Κώστας Παπαδόπουλος και Λάκης Καρνέλης, οι οποίοι εκείνη

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΣ

την περίοδο είχαν αποκλειστική συνεργασία με την Columbia και δέσποζαν στη δισκογραφία.

Παραγωγικός, ευαίσθητος, μελωδικός και πρωτότυπος στη μουσική του γραφή, ο Γιάννης Σπανός θα αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα του στη δεκαετία του '70 με σημαντικές ορχηστρικές δουλειές και θέματα για τον κινηματογράφο ("Σκιές στην άμμο", "Το νυφονάζαρο", "Όμορφες μέρες", "Εκείνο το καλοκαίρι", "Αναζήτησις", "Το συμπόσιο", "Ερωτική Συμφωνία") και το θέατρο ("Γλυκειά Ίριμα", "Ο μορμάλης", "Οι πεταλούδες είν' ελεύθερες"), απ' όπου θα βγουν στο προσκήνιο υπέροχα τραγούδια. Το 1971, λόγω της "απουσίας" του Χατζιδάκι, θα αναλάβει την ενορχήστρωση και "φροντίδα" του έργου του "Της γης το χρυσάφι" σε στίχους Νίκου Γκάτσου, με ερμηνετές τους Γαλάνη, Μησιάδ. Συνεχίζοντας τη συνθετική του δραστηριότητα υπογράφει το άλμπουμ "Μέρες Αγάης" σε στί-

χους Παπαδόπουλου με τους Κόκοτα ("Σ' ευχαριστώ") και Δήμητρα Γαλάνη ("Βροχή και σήμερα"). Το 1974 κυκλοφορεί η θρυλική για "Οδός Αριστοτέλους" –κι αυτή σε στίχους Παπαδόπουλου– με τους Χάρης Αλεξίου ("Οδός Αριστοτέλους", "Γύριζαν τα τρένα", "Το μεθυσομενάκι"), Γιάννη Πάριο ("Είπα να φύγω") και Γιάννη Καλαϊτζή ("Του γυαλού τα κύματα"). Παράλληλα εκδίδεται και η "Τρίτη" και τελευταία μέχρι σήμερα "Ανθολογία" του, με την Αρλέτα και τον Κώστα Καράλη ("Σπασμένο καράφι" σε ποίηση Κώστα Σκαρίμπα, "Ιδανικός κι ανάξιος εραστής" τον Νίκου Καββαδία). Ο Καράλης με αυτή την εργασία αφήνει πίσω μια σημαντική καριέρα μουσικού-κιθαρίστα, για να αφιερωθεί στο τραγούδι. Τρία χρόνια αργότερα έρχεται το "Η Μοσχολιού τραγουδά Σπανό", ένας υπέροχος δίσκος με τραγούδια-διαμάντια όπως "Ναύτης βγήκε στη στεριά" και "Πέφτει μια βροχή" σε στίχους Μ. Ελευθερίου, "Ανθρωποι μονάχοι" σε στίχους Γιάννη Καλαϊτση, "Η ξένη πόλη" τον Παπαδόπουλου, και άλλα με στίχους των Μιχάλη Μπουρμπούλη και Κ. Ντούμου. Η φωνή της Μοσχολιού, ευέλικτη, καθάρια, δυνατή κι ασθνατική, δίνει στα τραγούδια αυτά μία μοναδική ομορφιά και γοητεία. Στην πορεία, παράλο που στο "παχνίδι" της δισκογραφίας ολοένα και περισσότερο παραμερίζεται ο ρόλος του συνθέτη και επικρατεί το προφίλ του ερμηνευτή-σταρ, ο Σπανός συνεχίζει να αποδεικνύει την αξία και τη δυναμική του παραθέτοντας τις καλύτερες στιγμές του σε δίσκους των Γιώργου Νταλάρα ("Στην αλάνα" στ. Α. Παπαδόπουλου, "Πρώτη του Δεκέμβρη" στ. Μ. Ελευθερίου), Πάριου ("Φταίμε κι οι δυο", "Θα σε θυμάμαι", "Θα με θυμηθείς", "Αν μ' έχεις βαρεθεί" σε στίχους Πυθαγόρα), Πουλόπουλου, Γαλάνη, Χριστιάνας, Χριστίνας Μαραγκόλη,

Κόκοτα, Γλυκερίας κ.ά.

Στα χρόνια του '80 ξεχώρισαν μια σειρά από συνεργασίες που απέφεραν σημαντικά LP: "Στου καιρού τα ρέματα" σε στίχους Α. Παπαδόπουλου με τον Μανώλη Μητσιά, "Φίλε" σε στίχους Τάκη Καρνάτσου, Μ. Ελευθερίου κ.ά. με την Τάνια Τσανακλίδου, "Εξοδος Κινδύνου" σε στίχους Αίνας Νικολακοπούλου με την Άλκηστη Πρωτοψάλτη, "Προσωπικά" σε στίχους Μαρριανίνας Κριεζή και Α. Νικολακοπούλου με την Ελένη Δήμιου, ενώ συμπράττει με τον Γιώργο Χατζηνάσο σε μια σειρά εμφανίσεων που αποτυπώθηκαν και στο βινύλιο.

Και στη δεκαετία του '90 δίνει το "παράν" με τραγούδια που ερμηνεύουν οι: Κατερίνα Κούκα ("Ρίξε στο κορμί μου σπύρο", "Μας πήραν τα αποθήματα" σε στίχους Τασούλας Θωμάϊδου), Δημήτρης Μητροπάνος ("Εσύ βαρέθηκες ναρίς" σε στίχους Φίλιππου Γράφα, "Αγάπη δίκονη", που είχε πρωιτοτραγουδήσει η Πρωτοψάλτη), Αλεξίου, Δήμιου, Γιάννης Κούτρας, Μανώλης Λιδάκης, Αίσα Διαμάντη κ.ά. ενώ εξακολουθεί μέχρι και σήμερα την παραγωγική δραστηριότητά του και τις ζωντανές εμφανίσεις, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις πρόσφατες συναυλίες του με τον Κώστα Χατζή.

Κινούμενος ανάμεσα στην μπαλάντα και το λαϊκό τραγούδι, ο Γιάννης Σπανός, στη 40χρονη μουσική διαδρομή του, συνεχίζει να αφήνει την προσωπική του σφραγίδα κι αμέτρητα ωραία τραγούδια.

ΙΟΥΛΙΟΣ 2003

Δευτέρα 7

+ Κοιταξή μεγάλη., Ασπασού, Παρρηγόου

Τρίτη 8

+ Προσκύβει μεγάλη., Θεοδοσία, μαζι.

Τετάρτη 9

+ Περγαμένη αγια., Πρῶτος μαζι., Μιθόβιος

Πέμπτη 10

Των 45 Μαρτύρων εν Νικαυβία Αγ., Απὸλλωνίου

Παρασκευή 11

+ Ειρημιάς μεγάλη., Ολιγὸς υμνοποι.

Σάββατο 12

Πρόδου, Βαζίου, Βαρσίου, Σάββα, Μιρανοῦ

Κυριακή 13

+ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (Α. Ουαγι, Σιν., Σιν. Αγγλι) Γαββῶ

Δευτέρα 28

Πρωτόγονοι, Νανόπουλος, Τσιανός, Παζαριού Παζαριού

Τρίτη 29

Καλιάνου & Θεοδώρας μαρ., Βασιλείου

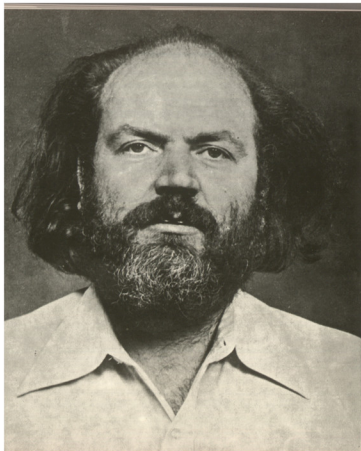

Τετάρτη 30

Στα Ανδριότση & Ελευθερώ Αποστόλ., Κρήσιανος

Πέμπτη 31

Ιωσήφ Αρμαζόλης, Ειδομένης Δανάης, Τζουρά

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εμφανίστηκε στις αρχές του '60 γράφοντας μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο. Μπήκε στο "θεοδωρακικό" κλίμα, και στην ιστορική συνανλία τον Μίκη Θεοδωράκη στο "Κεντρικόν" –με την ορχήστρα ποικίλης μουσικής της ΕΙΡ και ερμηνετές τους Καζαντζίδη, Μαρινέλλα, Λίνα, Μπιθκάκη, σολίστ στο μπουζούκι τον Χιώτη και τον Χατζιδάκι να συνοδεύει στο πιάνο– παρουσίασε το πρώτο του τραγούδι, "Η Βάγια", με ερμηνετή τον Τέρη Χρυσό.

Συνέχισε να γράφει μουσική για χοροδράματα, ταινίες ("Επιχείρηση Απόλλων", με το γνωστό "Ζαφαρακατρανέμα", "No mister Johnson-12 Λαϊκά σχήματα", "Ψαρόγιαννος", "Ένας ντελικανής", "Το κορίτσι με το κορδελάκι" κ.ά.) απ' όπου ξεπροβάλλουν και όμορφα τραγούδια. Σολίστες στο μπουζούκι στα ενδιαφέροντα έργα του είναι κυρίως οι Γιώργος Ζαμπέτας και Χάρης Λεμονόπουλος. Με ενορχηστρώσεις του κυκλοφορούν από την Philips δευτερες εκτελέσεις των τραγουδιών του Θεοδωράκη με τους Γιάννη Βογιατζή, Κώστα Χατζή κ.ά. Στη δισκογραφία κάνει την εμφάνισή του με συνθέσεις που ακούγονται ευχάριστα και προκαλούν αίσθηση: "Πέρα από την θάλασσα" σε στίχους Ερρίκου Θαλασσινού με τον Γιώργο Ζωγράφο σε α' εκτέλεση και στη συνέχεια με τη Βίκυ Μοσχολιού, "Τα παλικάρια" σε στίχους Άκου Δασκαλόπουλου με τη Δούκισσα και σε β' εκτέλεση με τη Μαρινέλλα, "Γκρεμισμένα σπίτια" σε στίχους Νότη Περγιάλη με τον Κώστα Χατζή, καθώς και πιο λαϊκές στιγμές με τους Τζανετή και Πουλόπουλο.

Το 1967 ταξιδεύει στο Λονδίνο, όπου συμπληρώνει τις γνώσεις και τον μουσικό του οπλι-

σμό. Απομακρύνεται από την κλασική δομή της λαϊκής ορχήστρας (δύο μπουζούκια, ένα πιάνο) και στρέφεται σε ένα παραδοσιακό ενορχηστρωτικό ύψος, όπου πρωταγωνιστούν το λαούτο, η λύρα και το σαντούρι (μόνιμοι συνεργάτες του οι Τάσος Διακογιάννης και Αριστειδής Μόσχος), μολιζόντας το λαϊκό τραγούδι με φολκλορικά στοιχεία. Το 1969 "Ο Ήλιος ο πρώτος" σε ποίηση Οδύσσεια Ελύτη με τους Σταύρο Πασπαράκη και Μαρία Δημητριάδη θα αποσυρθεί από τα δισκοπωλεία λίγο μετά την κυκλοφορία του, γιατί θεωρείται "αντικαθεστωτικός", για να βγει λίγο αργότερα χωρίς το επίμαχο τραγούδι, "Τα παιδιά", που είχε ενοχλήσει.

Το 1970 παρουσιάζει το "Χρονικό" σε στίχους Κ. Χ. Μύρη (ψευδώνυμο του Κώστα Γεωργουσόπουλου), με ερμηνετές τους Νίκο Ξυλούρη (είναι η πρώτη φορά που ο "Αρχάγγελος" της Κρήτης διαβαίνει το σκαλοπάτι του "έντεχνου", για να ακολουθήσει για μια δεκαετία μια μεγαλειώδη πορεία στο χώρο αυτό μέχρι και την αναπάντεχη φυγή του) και Μ. Δημητριάδη. Στο "Χρονικό" ("Καφενείον η Ελλάς", "1944", "Ο γερο-δάσκαλος" κ.ά.) συνυπάρχουν πρωτότυπα και δημιουργικά το "δημοτικό" με το "λαϊκό", το σύγχρονο με το παραδοσιακό, δίνοντας το στίγμα του Μαρκόπουλου για ένα νέο μουσικό "κίνημα", τον οποίο είναι ο εμπνευστής: "Επιστροφή στις ρίζες". Την επόμενη χρονιά βγαίνουν τα "Ριζίτικα", με διασκενές παλιών κρητικών τραγουδιών, με την εκφραστική και βροντερή φωνή του Ξυλούρη να δεσπόζει. Το "Πότε θα κάνει ξαστεριά" γίνεται αντιδικτατορικό σύνθημα. Το 1972 κυκλοφορεί η "Ίθαγένεια" σε "μαγικούς" στίχους Κ. Χ. Μύρη ("Γεννήθηκα", "Χίλια μύρια κύματα μακριά τ' Αϊβαλί"), στο ίδιο πνεύμα με το "Χρονικό" και ερμηνετές τους Ξυλούρη και Μέμν Σπυράτου.

σμό. Απομακρύνεται από την κλασική δομή της λαϊκής ορχήστρας (δύο μπουζούκια, ένα πιάνο) και στρέφεται σε ένα παραδοσιακό ενορχηστρωτικό ύψος, όπου πρωταγωνιστούν το λαούτο, η λύρα και το σαντούρι (μόνιμοι συνεργάτες του οι Τάσος Διακογιάννης και Αριστείδης Μόσχος), μολιζόντας το λαϊκό τραγούδι με φολκλορικά στοιχεία. Το 1969 "Ο Ήλιος ο πρώτος" σε ποίηση Οδύσσεια Ελύτη με τους Σταύρο Πασπαράκη και Μαρία Δημητριάδη θα αποσυρθεί από τα δισκοπωλεία λίγο μετά την κυκλοφορία του, γιατί θεωρείται "αντικαθεστωτικός", για να βγει λίγο αργότερα χωρίς το επίμαχο τραγούδι, "Τα παιδιά", που είχε ενοχλήσει.

Το 1970 παρουσιάζει το "Χρονικό" σε στίχους Κ. Χ. Μύρη (ψευδώνυμο του Κώστα Γεωργουσόπουλου), με ερμηνετές τους Νίκο Ξυλούρη (είναι η πρώτη φορά που ο "Αρχάγγελος" της Κρήτης διαβαίνει το σκαλοπάτι του "έντεχνου", για να ακολουθήσει για μια δεκαετία μια μεγαλειώδη πορεία στο χώρο αυτό μέχρι και την αναπάντεχη φυγή του) και Μ. Δημητριάδη. Στο "Χρονικό" ("Καφενείον η Ελλάς", "1944", "Ο γερο-δάσκαλος" κ.ά.) συνυπάρχουν πρωτότυπα και δημιουργικά το "δημοτικό" με το "λαϊκό", το σύγχρονο με το παραδοσιακό, δίνοντας το στίγμα του Μαρκόπουλου για ένα νέο μουσικό "κίνημα", τον οποίον είναι ο εμπνευστής: "Επιστροφή στις ρίζες". Την επόμενη χρονιά βγαίνουν τα "Ριζίτικα", με διασκευές παλιών κρητικών τραγουδιών, με την εκφραστική και βροντερή φωνή του Ξυλούρη να δεσπόζει. Το "Πότε θα κάνει ξαστεριά" γίνεται αντιδικτατορικό σύνθημα. Το 1972 κυκλοφορεί η "Ίθαγένεια" σε "μαγικούς" στίχους Κ. Χ. Μύρη ("Γεννήθηκα", "Χίλια μύρια κύματα μακριά τ' Αϊβαλί"), στο ίδιο πνεύμα με το "Χρονικό" και ερμηνετές τους Ξυλούρη και Μέμν Σπυράτου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

λόγια" κ.ά.). Το όμμοε του δεξιοτέχνη Βαγγέλη Χριστόπουλου, που εμπλουτίζει την ορχήστρα, θα πρωταγωνιστήσει και στις προσεχείς δουλειές του συνθέτη. Ο αγωνιώδης ρόγχος που ακούγεται στο τέλος είναι του λαϊκού συνθέτη Νίκου Καρανικόλα.

Ο "Θεσσαλικός κύκλος" σε στίχους Κώστα Βίββου είναι μία ενδημιακή προσπάθεια να αποδοθεί η κοινωνική πραγματικότητα, τα χαρακτηριστικά επαγγέλματα και η νοοτροπία της αγροτικής υπαίθρου. Τραγουδούν οι Βίκυ Μοσχολιού, Λιζέτα Νικολάου, Παύλος Σιδηρόπουλος, Χαράλαμπος Γαργαουράκης, ο συνθέτης, και προλογίζει ο Βασίλης Τσιτσάνης. Την παράσταση "ενορχηστρωτικά" κλέβουν τα πνευστά (τρομπέτες) και το σαντούρι του Αριστείδη Μόσχου, ο οποίος συμμετέχει και σαν τραγουδιστής.

Οι "Μετανάστες" σε στίχους Γιώργου Σκούρτη με τη Μοσχολιού και τον Χαλκιά περιλαμβάνουν καλά λαϊκά τραγούδια: "Μιλώ για τα παιδιά μου", "Εδώ στην ξένη χώρα", "Η Φάμηρικα" κ.ά. Από τα "Ανεξάρτητα" με τους Μοσχολιού, Χαλκιά, ξεχωρίζουν "Το Πέρασμα" και "Αλεξάνδρεια" σε στίχους του ποιητή Γιώργου Χρονά, "Η Ρόζα η καζάρα" του Μιχάλη Φακίνου και "Λένγκω (Ελλάδα)". Στο "Αφιέρωμα" με τους Γαργαουράκη, Α. Νικολάου ακούγεται η "Κρήτη" του συνθέτη.

Το 1976 βγαίνουν οι "Εργάτες", μάλλον για να ικανοποιήσουν την "πελατεία" - κομματικές νεολαίες. Ο Μαρκόπουλος αστεεινόμενος θα δηλώσει: «Κάναμε τους "Μετανάστες", τώρα τους "Εργάτες", μετά θα κάνουμε και τους "Υπάλληλους"...». Συγχρόνως κυκλοφορούν τα ορχηστρικά "Λαϊκά Κεντήματα" και το πρωτοποριακό ενορχηστρωτικά "Οροπέδιο", που πειρα-

ματίζεται πάνω στις νέες μουσικές τάσεις. Το έργο είναι βασισμένο στο ομώνυμο ποίημα του Μιχάλη Κατσαρού με συνδεδετικούς στίχους του συνθέτη. Ακολουθεί η μελοποίηση των "Ελευθέρων Πολιορκημένων" του Διονύσιου Σολωμού με τους Ειρήνη Παπά, Ξυλοτύρη και Κλωναρίδη. Το 1978 "ντύνει" μουσικά με το "Ποιος πληρώνει τον βαρκάρη" ("Who pays the ferryman"), την ομώνυμη τηλεοπτική σειρά του BBC. Η μελωδία αυτή γνώρισε διεθνή επιτυχία. Ψάχνοντας στο έργο του Μαρκόπουλου, η μουσική του "Βαρκάρη" θμιμίζει πολύ την εισαγωγή από το 45άρι του συνθέτη "Οι άντρες οι παλιοί" του 1974.

Το 1979 ο Μαρκόπουλος βάζει τα δυνατά του και κάνει έναν πολύ καλό λαϊκό δίσκο με μία "ρωμαλέα" ορχήστρα και ερμηνευτή τον Γιώργο Νταλάρα και τις Γιούλη Τσίφου και Βασιλική Λαβίνα. Πρόκειται για το "Σεργιάνι στον κόσμο" με το εξάφυλλο του Δημήτρη Μυταρά, απ' όπου ξεχαρίζουν τα "Παραπονεμένα λόγια", "Ένας άπνοος αέρας" του Μ. Ελευθερίου και το "Η μάνα του Αλεξανδρου" σε στίχους Πάνου Θεοδωρίδη.

Η διαδρομή του συνθέτη στη δεκαετία κλείνει με τις "Ρίζες", όπου οι Χαλκιάς, Γαργανουράκης, Κλωναρίδης, Χρ. Καρακώστας ερμηνεύουν παραδοσιακά τραγούδια, ενορχηστρωμένα με τον χαρακτηριστικό τρόπο και ήχο του συνθέτη.

Ο Μαρκόπουλος στο '70 είχε μία πολύ ενδιαφέρουσα προσωπική πορεία, που επηρέασε και άλλους μουσικούς, "συνδοσιπόρους" που ακολούθησαν τα "χνάρια" του. Κατόρθωσε να περάσει στο κοινό πρωτοποριακές μελωδικές φόρμες, που έντυναν συχνά "δύσκολους" στίχους, με χρήση ετερόκλητων μουσικών οργάνων. Στο μεταπολιτευτικό κλίμα, ήταν ίσως ο μόνος που

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

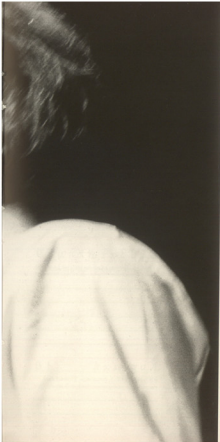
παράλληλα με τον Θεοδωράκη διατήρησε τη δική του ψωνή, στηρίζοντας το προοδευτικό τραγούδι. Πραγματοποίησε πετυχημένες συναυλίες σε όλη τη χώρα με μία μόνιμη ομάδα συνεργατών του, που αποτελούσαν οι Γαργανουράκης, Χαλκιάς, Λαβίνα, Σιδηρόπουλος κ.ά.

Και στη δεκαετία του '80 έδωσε το παρόν με αξιόλογες καταθέσεις: "Ορίζοντες" με την Λαβίνα, "Βαριά λαϊκά" με τους Μενιδιάτη, Κλώναριδη, Λύδια, "Τον σίδηρο και τον νερό" σε στίχους Δ. Χριστοδούλου με τους Μοσχολιού και Βασιλή Σκουλά, "Ρεπορτάζ" σε στίχους Αντ. Ανδρική με τους Νταλάρα, Λυδάκη, Ζερβονδάκη, Καρελά, "Τολμηρή επικοινωνία" με τον Παύλο Σιδηρόπουλο κ.ά., που όμως δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν το μύθο των παλαιότερων εργασιών του.

Τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει σε συναυλίες τα κλασικά του έργα και ορισμένα νεότερα, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά την ιδιαιτερότητα και την προσωπική του διαδρομή και σφραγίδα που έχει στο ελληνικό τραγούδι.

Παρασκευή 1

Τον 7 Παύλον, Σολομών, Ελίση, (Αγγ. νηστ. θυσ.)

Σάββατο 2

Αντιοχ. Ιωαν. κρητικ. Σπυρίδου, Θεόδωρου νηστ.

Κυριακή 3

+2' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Δολφίνου, Φωτίου οσίου

Δευτέρα 4

Την εν Εφέσο 7 Βούβας, Ευδοσία, Ιαφίλιος

Τρίτη 5

Ευκλείης μάρτυρ, Εσθάσιο Κανέλας, Νίνος

Τετάρτη 6

+ Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Πέμπτη 7

Δαμιανός, Θεοδοσία Αγγελάδος, Ναρσισσος

Παρασκευή 8

Λαζαριανός Κεζίκου, Μίχρας, Κρήτης, Ζεγγίρας

Σάββατο 9

+ Μάρκο αναστ., Ψηφ οσίου Μαρίας Πατριώτις

Κυριακή 10

+ Η ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ασημένιος, Σίμων Πέτρος

Δευτέρα 11

Επίσκοπος Ιωαν. Όσιος Αγ. Σπυρίδωνος, Νεοκλήτου

Τρίτη 12

Ασκήσιος, Παρθένου, Φωτεινού μάρτ., Καθίνατος

Τετάρτη 13

Μάρτυρων αμαλγ., Δοσθέτου, Ειδικού, Διοσκότου

Πέμπτη 14

Προκόπιου Κομ., Θεοδοίου, Μαρτύρου κροφ.

Παρασκευή 15

+ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (αργία)

Σάββατο 16

Διοσκότου μάρτ., Αλοφιδίου, Αναστάσιου νέου Εφίμιου

Κυριακή 17

+Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Μήνομος, Κομνηνού

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2003

Δευτέρα 18

Φιλόσοι, Λαίτες, Εξοσί, Αίσιος μάρι.

Τρίτη 19

Αιόλις σπυριή., Θέλιος, Θεορσιος

Τετάρτη 20

Σπυριή σπυρ., Ξιόβιους, Φιλιππί μάρι.

Πέμπτη 21

Θαύβιου σπυριή, Βίσιος, Θεοδωριή σπ., Θεορσιος

Παρασκευή 22

Αγιοθωκίος, Αιόβιους, Αιόβιους μάρι.

Σάββατο 23

Πρωτόιος Προκοπιόσιος, Ειερσιος σπυρ.

Κυριακή 24

+1 ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κοθί Αιόβιους σπυρ. λαγ. Δορσιος

Δευτέρα 25

Βαθολομαίε & Τίτου Αποστ., Εργασίε

Τρίτη 26

Αθανασί & Νεκταρίου μαρτ., Ιουλιαν., Τίτου

Τετάρτη 27

+Φωτεινίε μ., Πόρμενος οσ., Αρκίουργ

Πέμπτη 28

Μαρκίου Αρκίου, Δομνίου, Άννης προφ.

Παρασκευή 29

+ Αποστή Τη, Κορνήλιε Προδρόμω Βαπτιστῶ

Σάββατο 30

Αλεξάνδρω, Παύλω & Ιουστίνω Κοιτύλαις

Κυριακή 31

+ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κοιτῶ Τη, Ζώνη Θεοτόκω

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΤΣΟΣ (30/4/1915-12/5/1992)

Γεννήθηκε στην Κάτω Ασέα Αρκαδίας, όπου και τελείωσε το Δημοτικό σχολείο. Ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές σπουδές του στην Τρίπολη. Ερχόμενος στην Αθήνα, φοιτά στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Γνωρίζει ήδη την αγγλική και γαλλική γλώσσα και μελετά με πάθος ποίηση, ενώ έρχεται σε επαφή με τους λογοτεχνικούς κύκλους της εποχής. Τα πρώτα του ποιήματα δημοσιεύονται στις αρχές του '30 στα περιοδικά "Νέα Εστία" και "Ρυθμός". Παράλληλα εκθέτει τις απόψεις του για την τέχνη και υπογράφει κριτικά σημειώματα στα περιοδικά "Μακεδονικές Ημέρες" και "Τα Νέα Γράμματα".

Το 1943 εκδίδεται από τις εκδόσεις "Λετός" το πρώτο και μονακίβιο βιβλίο του με την ποιητική σύνθεση "Αμοργός", που σηματοδότη τη σύγχρονη ποίηση και το ελληνικό τραγούδι. Αρχικά θα δεχτεί "συγκρατημένες" κριτικές, αλλά σύντομα το έργο θα πάρει τη θέση που του αρμόζει σε διεθνές επίπεδο. Από τότε θα δημοσιευθούν τρία ακόμη ποιήματά του: "Ελεγείο" (1946, "Φιλολογικά Χρονικά"), "Ο Ιππότης και ο Θάνατος" (1947, "Μικρό Τετράδιο") και "Τραγούδι του παλιού καιρού" (1963, "Ο Ταχυδρόμος"), αφιερωμένο στο Γ. Σεφέρη. Παράλληλα όμως υπέγραψε μελέτες και σχόλια για ζητήματα που αφορούν την ποίηση και τους δημιουργούς. Με το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου συνεργάζεται ως μεταφραστής με την "Αγγλοελληνική Επιθεώρηση" και με το Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας ως ραδιοσκοπθέτης. Μεταφράζει θεατρικά έργα στα οποία ο Μάνος Χατζιδάκις υπογράφει τη μουσική, και έτσι

προκύπτουν τα πρώτα τραγούδια μια μεγάλης σε όγκο και αξία διαδρομής, που θα αφήσει ανεξίτηλα το μεγαλοπρεπές στίγμα της στο ελληνικό τραγούδι. Όπως ήδη θα έχετε διαπιστώσει από τις σύντομες εργογραφίες που έχουν παρουσιαστεί, η σφραγίδα του ποιητή, εκτός από τη στενή και αποδοτική σύμπραξη του με τον Χαϊζιάδα, κατέχει περίοπτη θέση στα τραγούδια των Στ. Ξαρχάκου, Δ. Μούση, Μ. Θεοδωράκη αλλά και των Λουκιανού Κηλαηδόνη, Χριστόδουλου Χάλαρη κ.ά.

Η παρέμβαση του Νίκου Γκάτσου άλλαξε ριζικά τα δεδομένα του λόγου στο ελληνικό τραγούδι. Ήταν ο πρώτος ποιητής που ασχολήθηκε επαγγελματικά ως στιχουργός, αναβαθμίζοντας το ρόλο και την υπόσταση της συγκεκριμένης ιδιότητας. Μετέφερε στο τραγούδι την υψηλή αισθητική, την τεχνική, το ήθος και την ποιητική φλέβα του. Η λογοτεχνική του αξία και το ταλέντο του τον βοήθησαν να γράφει στίχους μέχρι και το θάνατό του και να περιγράφει με τον δικό του προσωπικό τρόπο τη ματαιότητα της ζωής, το εφήμερο και αδιέξοδο της ζωής, την αδυναμία του ανθρώπου να αλλάξει το πεπρωμένο του...

Πάει ο καιρός, πάει ο καιρός
που ήταν ο κόσμος δροσερός
και καθ' αγγελή ξεκινούσε μια πηγή
για να ποτίσει όλη τη γη...

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΤΣΟΣ (30/4/1915-12/5/1992)

*Χαρίς αυτό να σημαίνει ότι ήταν μοιρολά-
τρης ή πεσιμιστής. Τουναντίον.*

*Ήρθε ο καιρός, ήρθε ο καιρός
πάνω στον κόσμο την πληγή
ήρθε ο καιρός, ήρθε ο καιρός
να ξαναχτίσετε τη γη...*

*Η βαθυστόχαστη γραφή του εκφράζεται με
χαρακτηριστική εναισθησία και απλότητα αλλά
και με έντονο συναισθηματισμό...*

*Που να βρω τέσσερα κεριά
και στην ψυχή μου σιγουριά
φωτιά να βάλω γρήγορα
και να τον κάψω σήμερα
τον κόσμο αυτό που αγάπησα
και μ' άφησε και σάπια.*

*Έχει μια μελαγχολική ματιά για τις χαρές
της ζωής, που κυλούν βιαστικά και οβήνουν
στο πέρασμα του αδηφάγου χρόνου...*

*Τι ζητάς Αθανασία
στο μπαλκόνι μου μπροστά
δεν μου δίνεις σημασία
κι η καρδιά μου πως βασιτά...
Είσαι σκληρή
σαν τον θάνατόν τη γροθιά
μα ήρθαν καιροί
που σε πιστέψαμε βαθιά.
Κάθε γενιά
δική της θέλει να γενεί
ομορφονιά
που δεν σε κέρδισε κανείς.*

Οι ρίμες του είναι παροιμιώδεις. Ένα παιχνίδι που του δίνει την ευκαιρία να ξεδιπλώσει το πνευματικό του οπλοστάσιο, την ευρηματικότητα και την πρωτοπορία του, τοποθετώντας πειστικά το σουρεαλιστικό στοιχείο στο τραγούδι, χωρίς να παραλείπει τις επιρροές του από τη δημοτική ποίηση...

*Ο Γιάννης ο φοινιάς
παιδί μιάς Παιρνιαάς
κι ενός Μεσολογγίτη
προχθές την Κυριακή
μετά τη φυλακή
επέρασ' απ' το σπίτι.*

*Τον βγάλαμε γλυκό
τον βγάλαμε και μέντα
μα για το φοινικό
δεν είπαμε κουνέντα.*

*Μονάχα το Φροσί
με δάκρυ θαλασσί
στα μάτια τα μεγάλα*

*του φίλησε βουβά
τα χέρια τ' ακριβά
και βγήκε από τη σάλα.*

*Δεν μπόρεσε κανείς
το νόνο της ν' αντέξει
κι ούτ' ένας συγγενής
να πει δεν βρήκε λέξη.*

*Κι ο Γιάννης ο φοινιάς
στην άκρη της γωνιάς
με τον καμιού τ' αγκάθι
θυμήθηκε ξανά
φεγγάρια μακρινά
και τ' όνειρο που έχάθη.*

Υπήρξε ηγαία ερωτικός και λυρικός μαζί, προσδίδοντας μια λογοτεχνική ματιά στο λαϊκό τραγούδι πέρα από την απaráμλλη τεχνοτροπία του...

*Ήθελα κάτι να σου πω
και στο τραπέζι σου θα 'ρθω
μ' ένα παράπονο πικρό
να σε καλημερίσω.*

*Έχεις αφήσει μια ψυχή
στην παγωνιά και στη βροχή
μ' ένα παράπονο πικρό
θα σ' το ξαναθυμώσω.*

*Αν είσαι άντρας με καρδιά
φέρ' την μαζί σου μια βραδιά
μ' ένα χαμόγελο ζεστό
θα σε καλωσορίσω.*

Κλείνοντας, να τονίσουμε τον πνευματικό και καθοδηγητικό ρόλο της ομάδας των Γκάτισου, Χατζιδάκι, Ελύτη, Τσαρούχη, Μποσταντζόγλου, Αργυράκη κ.ά., που εκτός από την αναμφι-

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΤΣΟΣ (30/4/1915-12/5/1992)

αβήτητα πολυδιάστατη προσφορά τους στο πολιτισμικό γίγνεσθαι του τόπου, διαμόρφωσε και τον κατάλληλο πυρήνα ώστε να κινηθούν και να λειτουργήσουν σε ανάλογες κατευθύνσεις, όλοι εκείνοι που διέγραψαν ελεπτικές τροχιές γύρω τους, οι διάμετροι των οποίων φτάνουν έως και τις μέρες μας.

1. **Today's sorrow**, D. Galani
2. **Speak to me**, Gr. Bithikotis - Y. Ghika
3. **What about old Fotis**, Gr. Bithikotis
4. **The Damned ones**, D. Galani
5. **The Helmsman**, Gr. Bithikotis
6. **Despinaki**, A. Vagstadaki - Gr. Bithikotis
7. **Swallow in a cage**, Gr. Bithikotis
8. **Little ivory boat**, Gr. Bithikotis
9. **Down life's pathway**, D. Galani
10. **On a sea grave**, D. Galani
11. **Damon and Findias**, Gr. Bithikotis

Orchestra arranged and conducted
by Demos Mounts

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 1

+ Αγγλ. της Ιβηκας, Σπαν. Στόικου, Μολένου οσ.

Τρίτη 2

Μίμνους, Φιλολόγου, Ιατρον του Νηπιου

Τετάρτη 3

+ Ανθων αρχ., Θεοτόκου οσ., Πολυδοκου Αρματ.

Πέμπτη 4

Βηθίου αρχ., Μανουτ. προσ., Ερωτων, Βηθίου

Παρασκευή 5

Ζηχαριου προσ., Αθων & Ουφλου μοστ.

Σάββατο 6

Του εν Χιωνις Ομωτου Αγγρ. Μισυ.

Κυριακή 7

+ ΠΡΟ ΤΗ ΥΠΟΨΕΓΓΙ, Ερωτων & Ουφλου οσος.

Δευτέρα 8

+ Γενίον Θεόδωρ, Ρούρο μαχτ.

Τρίτη 9

+ Σουβί: Θεοτόκος Ιωσήφ & Άννη, Χαρίτορ

Τετάρτη 10

Μηρόδορ, Μηροδορ, Νταροδορ, μαχτ.

Πέμπτη 11

Θωδορ, σπ., Πηλίω Ερίστο, Ερροτόω σπ.

Παρασκευή 12

Άρτοδορ, Γουροί μαχτ., Κορροίω Ιωσήφ

Σάββατο 13

Κορροίω Ερροτοδορ, Ιωδοίω οδορ

Κυριακή 14

+ Η ΥΨΙΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (Ναρόω)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 15

Ναζαίοι, Βραχάρωνος, Ναυαίοι Κρήτης

Τρίτη 16

+ Επαφίος μεγάλου, Μελανός αιδι.

Τετάρτη 17

+ Σοφία, Πιρτός, Ελισός & Αγίασ μάρι.

Πέμπτη 18

Επαφίος εκ. Γουρήσ, Κλάτος, Αρσίνης αιδι.

Παρασκευή 19

Γροφίος, Σαββίτιος, Δερμαίνοντας αιδι.

Σάββατο 20

+ Ευστάθιος μεγάλου, Θεοτότης, Μαρτίνας αιδι.

Κυριακή 21

+ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΟΣΙΝ, Κοθρίνος αιδι.

Δευτέρα 22

Φοιά υερρ., Ιουία & Μαρίνου μαρτ.

Τρίτη 23

† Σάββα Τρίτη Προδρόμου, Σπύργου, Πολύβου

Τετάρτη 24

Θούλ, μαρτύρ., Παντίου Μαρτυροσύνη

Πέμπτη 25

Ευφροσύνη, Παύλου, Τίττη, Ευγρόν μαρτ.

Παρασκευή 26

† Μελίττα; αμαρτ. Ιουάνου του Θεολόγου

Σάββατο 27

Καλλιστήνη, Αρσάγγου, Γαϊνίη, Ασιόνη μαρτ.

Κυριακή 28

† Α' ΛΟΥΚΑ, Χαρίτων, φούλ., Νικίτου Κίττου

Δευτέρα 29

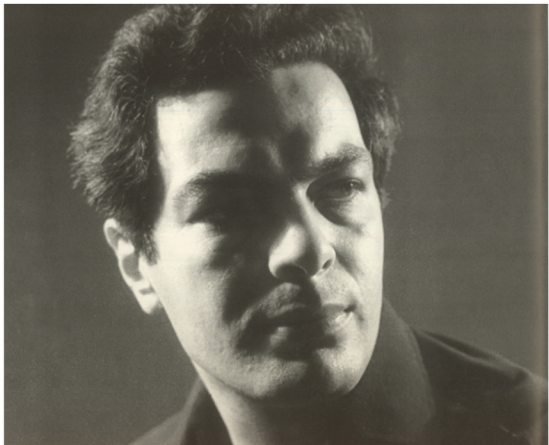
Κιρκισοί συγγραφείς, Δασυράδοντες, Πετρονίς,

Τρίτη 30

Γρηγόριος Αρσένιος, Σπυριδώνιος, Μαρδοκαίου,

*N. Γκάτσος, T. B.
Λαμπρόπουλος, Στ. Ξαρχάκος υπογράφουν τα
"θεμέλια" για τις μεγάλες
στιγμές που θα ακολουθή-
σουν.*

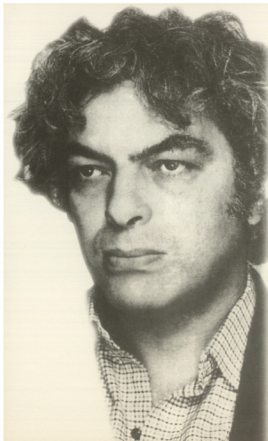

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ (22/10/1937-17/9/1982)

Ο Μάνος Λοΐζος γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Στο Αφρωάκειο Γυμνάσιο της πόλης έρχεται σε επαφή με τη μουσική και πραγματοποιεί μαθήματα σε τοπικό ωδείο. Το 1955 έρχεται στην Αθήνα και γράφεται στη Φαρμακευτική Σχολή, την οποία σύντομα εγκαταλείπει για να καταλήξει αρχικά στην Ανωτάτη Εμπορική και στη συνέχεια στη Σχολή Βακαλό. Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ξεκινά την πορεία του στο τραγούδι στο Σέλλογο Φίλων Ελληνικής Μουσικής, όπου μαζί με τους συνοδοιπόρους Λεοντή, Σαββόπουλο, Φαραντοίρη, Κουνάδη κ.ά. παρουσιάζουν έργα του Μίκη Θεοδωράκη και δειά δειά τα πρώτα τους τραγούδια. Ως μουσικός επιμελητής διευθίνει μαζί με τον Λεοντή τα τραγούδια των Θεοδωράκη, Χατζιδάκι στη μουσική επιθεώρηση "Μαγική Πόλη", που ανεβαίνει στο θέατρο Παρκ το 1961. Την επόμενη χρονιά κάνει το δισκογραφικό του ντεμπούτο με "Το τραγούδι του δρόμου" σε ποίηση Λόρκα και απόδοση Γκάτσου με τον Γιώργο Μούσιο. Οι πρώτες επιτυχίες έρχονται με τα: "Καράβια αλίφες" σε στίχους Φάνια Λάδη με τον Γιάννη Πουλόπουλο, "Αυτό τ' αγόρι με τα μάτια τα μελιά" σε στίχους Λευτ. Παπαδόπουλου με την Αλέκα Μαβίλη. Γράφει μουσική για το θέατρο ("Το σπίτι της Μπερνάρντα Αλμπινα", "Ένα κορίτσι στο παράθυρο" κ.ά.) και τον κινηματογράφο ("Μπιετόφεν και μπουζούκι", "Τροσίμια '67" κ.ά.). Παράλληλα δημιουργεί συνθέσεις με έντονο "πολιτικό - αγωνιστικό" χαρακτήρα, που οι περισσότερες για εννόητους λόγους θα κυκλοφορήσουν μετά τη μεταπολίτευση, αφού όμως θα έχουν γίνει ευρύτερα γνωστές στο κοινό μέσα από τις ζωντανές παρουσιάσεις που πραγματοποιεί.

Ο πρώτος του μεγάλος δίσκος με τίτλο "Ο Σταθμός" θα κυκλοφορήσει το 1969. Είναι το

παρθενικό LP του label της Minos (μετεξέλιξη των Odeon-Parlophone) με κωδικό MSM 101. Ένα άλμπουμ στο πνεύμα του Στ. Ξαρχάκου με ορχηστρικά κομμάτια και τραγούδια σε στίχους Παπαδόπουλου ("Η δουλειά κάνει τους άντρες", "Δελφίνοι Δελφινάκι", "Το παλιό ρολόι", "Πίσω από την πόρτα") αλλά και του ίδιου του συνθέτη ("Όποιος δει το παλικάρι"). Τραγουδούν οι Καλαϊτζής, Νταλάρας, Διαμάντη και Δημήτρης Ενοσταθίου. Την επόμενη χρονιά βγαίνουν οι "Θαλασογραφίες", πάντα σε στίχους Παπαδόπουλου, που περιέχουν λαϊκά τραγούδια ("Μάνα δεν φνιέφαμε", "Έχω έναν καφερέ" με τον Γ. Νταλάρα), αλλά και πιο ανάλαφρες μελωδικές στιγμές ("Κόκκινο γλυκό μου στόμα", "Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ", "Τζαμάκα" με τον Γ. Καλαϊτζή).

Από αυτές τις εργασίες διακρίνει κανείς

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ (22/10/1937-17/9/1982)

το εντελώς προσωπικό ύφος του Λοΐζου, που ξεχωρίζει για την αμεσότητα και την ενορχηστρωτική του "φρεσκάδα". Είναι χαρακτηριστικό ότι τα τραγούδια του, χωρίς να είναι απλοϊκά στη μουσική εξέλιξη και το λόγο, φαντάζον τέτοια και περνούν με ενκολία στα στόματα του κόσμου. Πολλές φορές γίνονται ολόγαν και "σύνθημα", κυρίως αυτά που έχουν "αγωνιστικές" αναφορές ("Ο Δρόμος", "Τρίτος Παγκόσμιος"). Ο Λοΐζος άλλωστε ποτέ δεν έκρυψε την άποψή του ότι η καλλιτεχνική στάση απέναντι στα πολιτιστικά ζητήματα έχει πολιτικές ρίζες και προεκτάσεις. Όμως γνώριζε καλά –και αυτό φαίνεται από το έργο του– ότι το τραγούδι δεν μπορεί να λειτουργήσει αποκλειστικά ως "πολιτικοκομματικό" όργανο και έτσι οι δημιουργίες του είναι ένα κράμα ερωτικών, κοινωνικών, καθημερινών στιγμών, αλλά με αιχμές και αλήθειες που θίγουν τα "κακά κείμενα" και προτροπές για διεκδίκηση δημοκρατικότερων συνθηκών σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης έκφρασης και δραστηριότητας.

Το 1971 γράφει τη μουσική για την ταινία του Αλέξη Δαμιανού "Ενδοκία", απ' όπου θα ξεχωρίσει το ομώνυμο ορχηστρικό ζεϊμπέκικο, το οποίο εξακολουθεί να πρωταγωνιστεί στα γλέντια, στις πίστες και στις προτιμήσεις του κοινού. Θα ακολουθήσει η συλλογή τραγουδιών "Να 'χαμε τι να 'χαμε" σε στίχους Παπαδόπουλου, όπου και εδώ οι πιο δυνατές λαϊκές στιγμές προβάλλονται μέσα από την ερμηνεία του Νταλάρα ("Πάνε να νεις", "Ήλιε μου σε παρακαλώ"). Επίσης υπογράφει επιτυχημένα σκάρπια τραγούδια: "Αχ, χελιδόνι μου", "Ο ένας πλάι στον άλλο", "Τα πλεούμενα" κ.ά., με αποκορύφωμα τη συνεργασία του, σε δύο μόλις τραγούδια, με τον αζεράστο Στέλιο Καζανιζίδη ("Δεν θα ξαναγαπήσω", "Όταν βλέπετε να κλαίω" σε στ.

Παπαδόπουλου), που όμως θα σφραγίσουν την εργογραφία του.

Ανήσυχος, ευρηματικός, προσπαθεί με κάθε νέα δουλειά να ανανεώνει το ύψος του, συνδυάζοντας μοναδικά το κλασικό λαϊκό με “παραδοσιακές” και “έντεχνες” φόρμες που φέρουν τη δική του προσωπικότητα και “μαστοριά”. Έτσι στη σχετικά σύντομη παρουσία του στην δισκογραφία, που θα ανακοπεί από τον πρόωγο θάνατό του το 1982, μπορούμε να διακρίνουμε τρεις κατευθύνσεις, που όμως ξεκινούν και καταλήγουν στην ίδια αφετηρία: λαϊκό, “έντεχνο-πολιτικό” και μπαλάντα.

Το 1974 δίνει το “παρών” με το “Καλημέρα Ήλιε” σε στίχους Δημήτρη Χριστοδούλου και

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ (22/10/1937-17/9/1982)

τον ίδιον, με τους Κώστα Σμοκοβίτη και Αλέκα Αλιμπέριτη που ερμηνεύουν το ομώνυμο τραγούδι των τίτλων. Η Χάρης Αλεξίου ξεχωρίζει στα “Τι να το κάνεις το κορμί”, “Μια καλημέρα”, “Ποιος το ξέρει”. Μετά τη μεταπολίτευση βγαίνουν “Τα τραγούδια του δρόμου”, μερικά από τα οποία παρέμειναν στο “συντάρι”, αφού η λογοκρισία δεν επέτρεπε την κυκλοφορία τους (“Ακορντεόν”, “Τρίτος Παγκόσμιος” σε στίχους Νεγρεπόντη), που εναρμονίζονται με το κλίμα εκείνης της περιόδου. Ακολουθούν “Τα Νέγρικα” σε στίχους Νεγρεπόντη με τη Μαρία Φαρανιούρη και τη συμμετοχή του Μανώλη Ρασούλη και “Τα τραγούδια μας” σε στίχους Φώντα Λάδη με τη φωνή του Νταλάρα και τα: “Πάγωσε η τοιμνιέρα”, “Το δέντρο”, “Στη δουλειά και στον αγώνα”, “Αιώνουν τα νιάτα μας” κ.ά., που χαράζουν την εποχή τους. Το 1979 κυκλοφορούν “Τα τραγούδια της Χαρούλας”, όπου ο Λοΐζος λαμβάνοντας τη σίθια, το φυντίλι της “Εκδικής της Γυφτιάς”, παίρνει το έναυσμα να επιστρέψει σε ένα καθαρά λαϊκό, “συναισθηματοκινητικό” και νιαλκαδιάρικο τραγούδι, το οποίο ίσως είχε αποψύγει να γράψει όλα αυτά τα χρόνια. Οι στίχοι ανήκουν στον Ρασούλη και στον Πυθαγόρα και ερμηνεύει η Αλεξίου. Όλοι οι συντελεστές αποδίδουν τον καλύτερό τους εαυτό. Δεν είναι τυχαίο ότι σχεδόν όλα τα τραγούδια του δίσκου άντεξαν στο χρόνο και παρέμειναν κλασικά: “Όλα σε θυμίζουν”, “Ο φαντάρος”, “Τέλι, τέλι, τέλι”, “Γύφτισσα τον εβόραζε”, “Τίποτα δεν πάει χαμένο”, “Μες στο πλήθος” με τη συμμετοχή του Δημήτρη Κοντογιάννη κ.ά.

Ο Λοΐζος θα κλείσει τη δεκαετία με το δίσκο “Για μια μέρα ζωής” σε στίχους των Παπαδόπουλου, Ρασούλη, Δώρας Σιτζάνη (δεύτερη σύζυγος του συνθέτη), Φώντα Λάδη, Τάσου Λειβα-

ΜΑΝΟΣ ΛΟΙΖΟΣ
Ο σταθμός

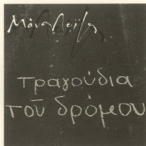

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ (22/10/1937-17/9/1982)

δίτη και του ίδιου. Τις όμορφες μυαλάντες: “Σ’ ακολουθώ”, “Το λαϊκό το καφενείο”, “Η μέρα εκείνη δεν θ’ αργήσει”, “Κι αν είμαι ροκ”, “Γερνάς και σκοτεινιάζει” κ.ά. ερμηνεύουν η Γαλάνη και ο Παπακωνσταντίνου, αλλά και ο ίδιος με τη Σιζάνη. Αίγο μετά το θάνατό του, που συγκλόνησε το πανελλήνιο, κυκλοφόρησαν με την εκφραστική του ερμηνεία, ανέκδοτες μελοποιήσεις τον (δοκιμές-demo) σε ποίηση Ναζίμ Χικμέτ και απόδοση Γιάννη Ρίτσου με χαρακτηριστική λιτή εκδοχή (κιθάρα-ψαρμόνικα) αλλά ξεχωριστή ατμόσφαιρα (“Μονάκριβή μου”, “Η πιο όμορφη θάλασσα”, “Αίγα Γαρούφαλλα” κ.ά.).

Αρκετά χρόνια αργότερα παρουσιάστηκαν σε νεότερη ηχογράφηση με τίτλο “Κάτω από ένα κουνουπίδι” παιδικά του τραγούδια με τους Μαχαίραϊσα, Τσαλιγοπούλου, Κηληδόνη, Αφ. Μάνου, Παπακωνσταντίνου, Τσανακλίδου, Κ. Θωμαΐδη, που είχαν πρωτοβγεί σε μορφή κασέτας με τον ίδιο τον Λοΐζο και τη Σοφία Βόσσαν. Πρόσφατα η Minos-EMI επανακυκλοφόρησε σε πολυτελείς εκδόσεις το σύνολο των δισκογραφημένων εργασιών του συνθέτη.

Τα τραγούδια του επανέρχονται συνεχώς στην επικαιρότητα με απανωτές επανεκτελέσεις και συγκινούν τον κόσμο. Ενδεικτικά σημειώνουμε ότι το “Δεν θα ξαναγαπήσω” περιλαμβάνεται σε όλους σχεδόν τους ζωντανά ηχογραφημένους δίσκους που τα τελευταία χρόνια κατακλύζουν την αγορά.

Τετάρτη 1

Αντίοι οκτώ, Ροζακό Μελωρό

Πέμπτη 2

Κινητοί αεροί, Ιστορία, Θεοί του πόλε

Παρασκευή 3

Διονύσιος Αριστοτέλει, Θεοί του, Δημήτριος

Σάββατο 4

Ιστορία Αθηνών, Καλλιόπη, Βράση, Δούλη

Κυριακή 5

ΕΒ' ΛΟΥΚΑ, Χαράτιν, Εξομολογ, Μετόδιο

Δευτέρα 13

Κάθιστο, Πατέρες, Βενιαμίν, Χριστός μάρτυρ.

Τρίτη 14

Παθιασμοί μάρτυρ., Κοζμά, Νεζαρίος μάρτυρ.

Τετάρτη 15

Ασπασιοί, Σάββας, Βάσιλος Εβόλουρ.

Πέμπτη 16

Λαγύριος Επισκοπότηρ., Δαματίος, Τροεντίος μάρτυρ.

Παρασκευή 17

Ωνάσι πρσβ., Ανδρόκος το εν «Καίσι», Κλοδοβέου.

Σάββατο 18

+ Ευστρατιανός Ασκητήρ., Μαρίνος μάρτυρ., Ειφροσύνη.

Κυριακή 19

+ Γ' ΛΟΥΚΑ, Ιωάνν πρσβ., Κλαυδίουρ., Ορόδοι μάρτυρ.

Δευτέρα 20

† Γεράσιμος Καυκάλιος, Αρσένιος μεγάλος.

Τρίτη 21

Βασίλειος, Χρυσόστομος Πάπας, Σαβίτιος

Τετάρτη 22

Αβελώνος Ιεροκήρυκος, Γασπαρίος, Εισακίος

Πέμπτη 23

† Ισαάκιος Αδελφοτών, Γρηγόριος Κορυθίου

Παρασκευή 24

Αγέθις μεγάλος, Σβητισανός μέγας.

Σάββατο 25

Μακάριοι, Ματθαίος, Τιβέρις, Χρυσόστομος

Κυριακή 26

† ΣΤ ΛΟΥΚΑ, Δεσφίγιος μεγάλος, ιερομ. Μακεδόνας

1965, 10/15/65

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΣ

Ο Γιώργος Χατζηνάσιος γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Προέρχεται από μουσική οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν σαξοφωνίστας. Σε μικρή ηλικία παρακολούθησε μαθήματα πιάνου και ήδη από τα εφηβικά του χρόνια ξεχώρισε για τη δεξιοτεχνία του στο όργανο αυτό και άρχισε να εργάζεται ως επαγγελματίας μουσικός στα μαγαζιά. Συνέχισε τις σπουδές στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών και το εξωτερικό, όπου μελέτησε θεωρητικά, αρμονία, αντίστιξη και φούγκα.

Ξεκίνησε την πορεία του στη δισκογραφία σαν πιανίστας και ενορχηστρωτής. Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα διακρίθηκε ιδιαίτερα για τα πρωτότυπα και επιμελώς φροντισμένα μουσικά θέματα που υπέγραφε για γνωστές κινηματογραφικές ταινίες της εποχής (“Σ’ αγαπώ”, “Η Αλίκα Δικτάτωρ” κ.ά.). Κάνει αισθητή την παρουσία του και ως συνθέτης με σκόρπια 45άρια που ερμηνεύουν οι Μαρινέλλα, Κλεώ Δενάρδου, Ξανθίπη Καραθανάση κ.ά. Το 1972 παρουσιάζει το άλμπουμ “4.5.3”, απ’ όπου τα τραγούδια “Αφιλότιμη” σε στίχους Τάσου Οικονόμου με ερμηνευτή τον Στράτο Διονυσίου, “Μια παρένθεση και μόνο” σε στίχους Νίκου Βρεττού με τον Σταμάτη Κόκοτα και “Ήταν μια φορά κι έναν καιρό” σε στίχους Χ. Στίππα με τη Δήμητρα Γαλάνη γίνονται μεγάλες επιτυχίες. Ανάλογη τύχη έχουν και τα “Τι θέλεις να κάνω” και “Επιτελους” σε στίχους Κώστα Ρουβινέτη με τον Γιάννη Πάριο. Την αμέσως επόμενη χρονιά κυκλοφορεί το LP “Έχει ο Θεός” σε στίχους Γιάννη Λογοθέτη και ερμηνευτές τους Μανώλη Μησιά (“Πάρε τον ηλεκτρικό”, “Τι να πούμε τι”) και Γαλάνη (“Αν μ’ αγαπάς φίλα σταυρό”, “Βρε πως αλλάζουν οι καιροί”, εμπνευσμένη διασκευή μιας γνωστής μελωδίας του Μπετόβεν).

Το 1975 βγαίνει η περίφημη συλλογή τραγουδιών "Διαδρομή" σε στίχους Γιώργου Κανελλόπουλου, που περιλαμβάνει "μαγικές" στιγμές, όπως τα: "Να 'χα τα χρόνια σου" με τον Κόκοτα, "Συγγνώμη που σ' αγάπησα πολύ" με την Γαλήνη, "Κι εσύ Δημητράκη δεν τρωσ το φαΐ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΣ

4•5•3

ΚΟΚΟΤΑΣ • ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ • ΓΑΛΑΝΗ

4

ΚΟΚΟΤΑΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟ
Γ' ΑΓΑΠΗΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ
ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΨΕΥΤΙΚΑ
Ο ΚΑΘΕΣΤΗΣ

5

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΒΙΛΟΤΙΜΗ
Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ
Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ Τ' ΑΓΟΙ
ΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΕΣΥ ΜΙΑ ΔΑΛΙΔΑ

3

ΓΑΛΑΝΗ

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ' ΕΝΑ ΚΑΙΡΟ
ΠΟΣΑ ΣΟΥ ΠΗΡΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ
ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗ ΒΑΛΕ ΜΠΡΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΣ

453

ΚΟΚΟΤΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΓΑΛΑΝΗ

EMI

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΣ

σου” με τον δημοφιλή τότε Θέμη Ανδρεάδη, “Με λένε Γιώργο” και “Πού θα πάει, που θα βγει” (στίχοι Τ. Οικονόμου) με τον Μητιά. Την ίδια περίοδο, στο άλμπουμ “Αντιθέσεις” με ερμηνευτή τον Περικλή Περράκη, κυκλοφορεί το “Ανοιξε το παράθυρο” σε στίχους Ερρίκου Θασασσινού, που λίγο νωρίτερα είχε ακουστεί από τη φωνή του Αντώνη Καλογιάννη στην ταινία “Ένας νομοταγής πολίτης”. Ο μεγάλος δίσκος 33 στροφών με τίτλο “Λεύκωμα” (1976) σε στίχους Κανελλόπουλου με τις Γαλάνη (“Τα γαλάζια σου γράμματα”) και Βίκυ Μοσχολιού (“Ξενύχτια στην πόρτα σου”) επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά τη μαεστρία, ενστροφία και ικανότητα του Χατζηνάσιου να συγκεράζει το “λαϊκό” με το “ελαφρό” στοιχείο. Οι όμορφες και ευρηματικές μελωδίες του, οι μοναδικές ενορχηστρώσεις του με συμπρωταγωνιστή το πιάνο στη λαϊκή ορχήστρα, η φαντασία και η ενσθησία του στη μουσική γραφή, είναι μερικά από τα ουσιαστικά που τον κάνουν να ξεχωρίζει από τους ομότεχους της γενιάς του.

Το 1977 με το “Μάθημα Σολφέζ” επιχειρεί να αποδώσει τη σοβαρή και έγκυρη πλευρά της που “οκνηός”, συνεργαζόμενος με μια πλειάδα νεότερων ερμηνευτών. Το ομώνυμο τραγούδι θα διακριθεί στο διαγωνισμό της Eurovision.

Συνεχίζει ακάθεκτος τη δημιουργική του διαδρομή “προσφέροντας” απλόχερα την τέχνη και τις εξαιρετες μελωδίες του σε καταξιωμένους ερμηνευτές: Τάλη Βοσκόπουλο (“Στοιχηματίζω” σε στίχους Βρεττιού), Γαλάνη (“Σ’ όποιον αρέσουμε” σε στίχους Λίνας Νικολακοπούλου, “Ζω” και “Γρανάζι” σε στ. Κώστα Τριπολίτη), Πάριο, Αλεξίου, Κόκοτα, Μησιά, Αλέκα Κανελλίδου κ.ά. Ξεχωριστές στιγμές τα LP “Σήμερα” με τη Μαρινέλλα (“Παιδί απ’ την Ανάβυσσο”,

"Να παίξει το τρανζίστορ", "Έχεις λίγα χρόνια έχεις", "Στην Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου")
–με την οποία είχε συναντηθεί στην αρχή της καριέρας του με το γνωστό "Κρέμα το μπόι σου"
σε στίχους Σέβης Τηλιακού– καθώς και "Τα συναξάρια" με τον Μητροπάνο ("Θεσσαλονίκη,
Σαββατόβραδο κι Απρίλης", Μανραγορίτης μάγκας", "Πάει η ζωή μου άδικα", "Μια παρέα

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΣ

είμαστε”) πάνω σε σίχους των Μιχάλη Μπουρμπούλη, Μάνου Ελευθερίου, Κυριάκου Ντούμου κ.ά.

Παράλληλα εξακολουθεί να γράφει, με λαμπρές επιδόσεις, μουσική για κινηματογραφικές ταινίες (“Το αγκίστρι”, “Ένα γελαστό απόγευμα”, “Γλυκιά συμμορία” κ.ά.), τηλεοπτικές σειρές (“Μυστικοί αρραβώνες”), θεατρικά έργα (“Ένας Έλληνας σήμερα”, “Ζήσε τη ζωή” κ.ά.), ενώ ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι ορχηστρικές του στιγμές (“Ο μουσικός κόσμος του Νο1 και 2” κ.ά.).

Η συνεργασία του με τους τραγουδοποιούς της ροκ σκηνής Παύλο Σιδηρόπουλο και Βασίλη Παπακωνσταντίνου καθώς και αυτές με την “κλασική” Νανά Μούσχουρη αλλά και με τους Τάνια Τσανακλίδου (“Ο ανθρωπάκος” σε σίχους Α. Παπαδόπουλου), Γιάννη Κούτρα, Αλέξια και Πέτρο Γαϊτάνο, αποδεικνύουν την μεγάλη συνθετική γκάμα και το εύρος της τέχνης του Χατζηνάσιου. Παράλληλα έχει έντονη δραστηριότητα τόσο σε συναυλίες όσο και στη νυχτερινή διασκέδαση, όπου αναδεικνύει και καταξιώνει το ρόλο του συνθέτη-μουσικού σε αυτόν τον κίριου ηρωταγωνιστή.

Τα τελευταία χρόνια, με αφορμή τη μουσική επένδυση τηλεοπτικών σειρών (“Τμήμα Ηθών”, “Άγγιγμα ψυχής”, “Σύνορα αγάπης”, “Τα φτερά του έρωτα”), έγραψε μια σειρά από γοητευτικές μελωδίες και πολύ ωραία τραγούδια, που στις περισσότερες περιπτώσεις στέφθηκαν από καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία. Άλλωστε αυτό είναι κι ένα από τα στοιχεία που διατηρούν τον Χατζηνάσιο –εδώ και τρεις δεκαετίες– σε περίοπτη θέση, τόσο στη συνείδηση του κοινού όσο

και της κριτικής. Μέσα από την τηλεοπτική αυτή ενασχόλησή του μας πρωτοσύστησε και τον αξιόλογο ερμηνευτή Μιχάλη Χατζηγιάννη. Τέλος, η απήχηση που είχε η πρόσφατη επανεκτέλεση του "Ποιος να συγκριθεί μαζί σου" (στίχοι Νιέλα Ρούνικ, σε α' εκτέλεση με τον Γιάννη

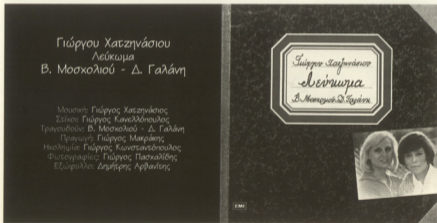

Πάνω στον χώρο Κουτιάς, θέλω να υπάρξω
πάλι και τότε και τα παιχνίδια και το ποταμάκι, 'εξ' εσύ
καθώς και ναυαγία της παλιάς σου. Πάλε να ξαναβρω
Γιάννη Χατζηγιάννη

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΣ

Πάρτιο) με τη φωνή του Αντώνη Ρέμου επισφραγίζει τη δυναμική και τη διαχρονικότητα των τραγουδιών του Γιώργου Χατζηνάσιου.

Σάββατο 1

+ Κοιτά & Διακοσμή Ανταρ, Βελδίντ

Κυριακή 2

+ Ε΄ ΛΟΥΚΑ, Εκδοχές, Αφροίσι, Αμπελιόσι

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 3

Αιχμά, Αιθιά, σπασ. λαγ. Γουρζία

Τρίτη 4

Ιουστινός οσ., Νασίδιος υπερ., Ερπίσις

Τετάρτη 5

Γαλαριανός, Ευστήρις, Θεόφιλος, Λίνος

Πέμπτη 6

Περίκος Κωνσταντός, Αιωνόβιος οσ., Αρκετριανός

Παρασκευή 7

Των εν Μόλτη 33 Μαρτύρων, Ιεροσολ.

Σάββατο 8

+ Των Τυβαρζαίων Μαρτύρ. & Γαβριήλ, Σπυριδίου

Κυριακή 9

+ Σ' ΛΟΥΚΑ, Νικηταίον Λαζάρου, Ουρακίου

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 17

Γρηγόριος Νησεσκάρτης, Γεννάδιος, Λαζάρου

Τρίτη 18

Πάπνος αγάλας, Ρωμανός μαρτ.

Τετάρτη 19

Αβελό ησος., Ηλιοδίδου, Βασιλείη μαρτ.

Πέμπτη 20

Γρηγόριος Δασκάλιος, Πρόδοξο Κοσμάς, Δασίω

Παρασκευή 21

+ΤΑ ΕΙΣΩΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Σάββατο 22

Φίλιππος, Αγγίττου απιστ., Κωνίος μαρτ.

Κυριακή 23

+Θ' ΛΟΥΚΑ, Αρμύγιος Ιεσίου

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Λευτέρης Παπαδόπουλος γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, από γονείς πρόσφυγες. Φοίτησε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, χωρίς να καταφέρει να ολοκληρώσει τις σπουδές του, αφού τον “κέρδισε” η ενασχόληση με τη δημοσιογραφία. Από το 1959 εργάζεται στην εφημερίδα “Τα Νέα”, στην οποία εξακολουθεί να αρθρογραφεί μέχρι και τις μέρες μας.

Ξεκίνησε την πορεία του στο τραγούδι στα πρώτα χρόνια του '60, υπογράφοντας έναν τεράστιο αριθμό τραγουδιών, αντίστοιχης απήχησης και αξίας. Πληθωρική προσωπικότητα, συνεργάστηκε σχεδόν με όλους τους μεγάλους συνθέτες και τραγουδιστές και για δεκαετίες μονοπόλησε το στιχουργικό μέλος στο τραγουδιστικό στερέωμα. Κάτι που θα έχετε διαπιστώσει κι εσείς, από τη μέχρι τώρα σύντομη καταγραφή του έργου των δέκα σπουδαίων αυτών συνθετών που παρουσιάζονται στην έκδοση αυτή.

Είναι χαρακτηριστικό ότι προγενέστεροι ομότεχνοί του, κορυφαίοι στο είδος τους, όπως οι Νίκος Γκάτσος, Εντιχία Παπαγιαννοπούλου κ.ά. αλλά και συνθέτες του βεληνεκούς του Μάνου Χατζιδάκι, του Μάνου Λοΐζου κ.ά. έχουν εκφραστεί με θαυμασμό για το ταλέντο και την προσφορά του.

Ο Παπαδόπουλος είναι περισσότερο “λαϊκός” και προσιτός απ’ ό,τι ο Γκάτσος. Τα θέματά του είναι πιο άμεσα. Υμνούν τους καμηούς της φτωχολογιάς, εκφράζουν τις μικρές χαρές, τους καμηούς, τα βόσανα και τις αγωνίες των απλών ανθρώπων...

Φτωχολογιά, για σένα κάθε μου τραγούδι,
για τους καημούς σου που σεργιανούν στη γειτονιά.
Φτωχολογιά, που απ' τον πηλό βγάζεις λουλουδι
και τους λυγμούς σου τους πλέκεις διπλοβελονιά...

Η κοινωνική αγάνακτηση είναι διάχνη στους στίχους του...

Απονη ζωή
μας πέταξες στον δρόμον την άκρη,
μας αδίκησες.
Ούτε μια στιγμή
δεν είπες να μας διώξεις το δάκρυ,
μας κνήγησες.

Ζωγραφίζει τις μηνίες και τα βιώματα των παιδικών του χρόνων, τα πρώτα ερωτικά σκιρτήματα, το "ψηλάφισμα" της ζωής. Η γειτονιά, η συνοικία, οι αλάνες, τα παιχνίδια, οι βόλτες, γίνονται το κάδρο που κλείνει τις απέρριτες αλλά έντονες πινελιές του...

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

*Κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φυλής
 άστραφτε στον ήλιο κάποια τζαμαρία.
 Άρναζες την πέτρα δίχως να σκεφτείς,
 τίναζες το χέρι, κάτω η τζαμαρία.
 Γέλαγε η Μαρία...*

Διατυπώνει μια ιδιαίτερη, προσωπική φιλοσοφία για την ερωτική απόγνωση, τον προδωμένο, απελπισμένο έρωτα...

*Διάξε με λοιπόν, μην κάνεις πίσω.
 Σε παρακαλώ, μη λυπηθείς.
 Ήτανε γραφτό να σ' αγαπήσω,
 ήτανε γραφτό να μ' αρνηθείς.*

Ίσως η θεώρηση αυτή να πηγάζει από τις επιρροές του από το ρεμπέτικο αλλά και το κλασικό λαϊκό τραγούδι της δεκαετίας του '50.

*Η ζωή εδώ τελειώνει
οβήνει το καντήλι μου
κι η ψυχή σαν χελιδόνι
φεύγει απ' τα χείλη μου.*

*Προσέγγισε μοναδικά τα μυστικά, την ψυχολογία, την ευαισθησία και την ιδιοσυγκρασία της
θηλυκής "πλευράς", γράφοντας μαεστρικά "γυναικεία" τραγούδια...*

*Αντρα μου, γλυκό φιλί μου
δύση μου κι ανατολή μου....*

Οι καταβολές του από το δημοτικό τραγούδι συχνά ξεπροβάλλουν στο έργο του...

*Απρίλη στην Αργαλαστή
πάσαν τον Λιόντα το Ληστή
που `χε τα χέρια τέσσερα
τα μάτια δεκατέσσερα
κι έβλεπε κι απ' την πλάτη
μ' ένα μεγάλο μάτι.*

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

*Οι μαγαλαμάδες ν' αρχίσουν τσιφτετέλια
να ανάφουνε τα τέλια ολοταχώς
και τα μπουζούκια να κάφουν το πατάρι
χορεύει και γουστάρει ο Σαλονικιός.*

Τα τραγούδια του Λευτέρη Παπαδόπουλου έχουν μείνει στα χείλη όλων των Ελλήνων. Από τις πρώτες του κιόλας καταθέσεις μέχρι και τις μέρες μας, αλεπάλληλες επιτυχημένες στιγμές ταξίδεψαν όπου υπάρχουν Έλληνες και ελληνοισμός. Είναι χαρακτηριστικό ότι το έργο του επανέρχεται συνεχώς στο προσκήνιο, αλβήθιο και αρνιδιαστο από τον πανδαμάτορα χρόνο.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 1

Ναυιά προς... Θεολόγος Αναστασίου

Τρίτη 2

† Αθήνα προς... Μόλις μάχτ... Θεολόγος Αβφω

Τετάρτη 3

Σαράντα προς... Αγγλία Θεολόγος αν.

Πέμπτη 4

† Βαθιάς προς... Ιωάννη Διακονητή

Παρασκευή 5

† Σάββα Ηρακλίου... Δοξολογία μάχτ... Φιλοθέου

Σάββατο 6

† Ναυόλοσ προς... Μόλις του Θεοδοσιου

Κυριακή 7

†1 ΛΟΥΚΑ, Αφφωτος Μολόκου

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Δευτέρα 15

+ Ελευθέριος κρη., Ανδίας, Βίγγον μαρι.

Τρίτη 16

Αγγελίος κρη., Μοδίστου κρη., Θεοφανός

Τετάρτη 17

+ Δασούλας Αλέξης, Δανάη κρη., Ιάκωβ

Πέμπτη 18

Ναυαρίτης, Σαβαστανός, Ζωή, Κρίστος μαρι.

Παρασκευή 19

Βασίλειος, Έστεργιο, Αγιολύκος, Άγγελος μαρι.

Σάββατο 20

+ Γρηγόριος Θεοτόκος, Φιλεγγίσιος, Ιωάν. Θάκο

Κυριακή 21

+ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗΣ, Ιουλιανός

Δευτέρα 29

Τον από Ηρόδοτο αναφερόμενο νεκρό

Τρίτη 30

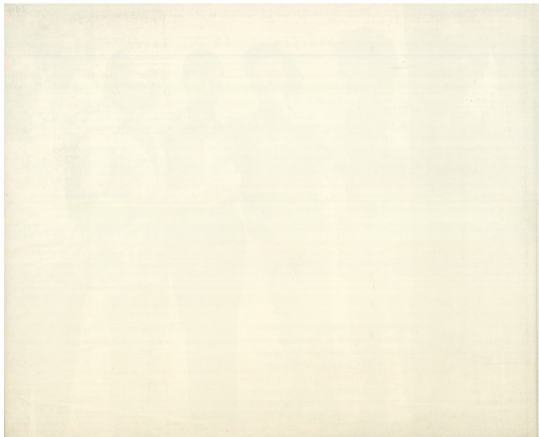
Ανοίκια & Φιλία στην μαχη, Γέννηση Τουριζόλο

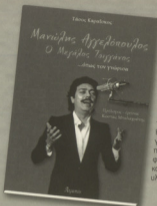
Τετάρτη 31

Μελάνης οπίσθια, Ζωσιπός Ορμηνοστήριος, Γίλασκος

Δημιουργοί που εδώ και δεκαετίες κρατούν ψηλά τη σημαία του καλού τραγουδιού. Δυστυχώς πολλοί από αυτούς (Κλαδράς, Μητσάκης, Λοΐζος, Πυθαγόρας κ.ά.) δεν βρίσκονται πια κοντά μας. Όμως, το έργο τους θα μας συντροφεύει παντοτινά.

**Μανιώλης
Αγγελόπουλος
Ο Μεγάλος
Τσιγγάνος**

Ο συγγραφέας υπήρξε στενός φίλος και συνεργάτης του Αγγελόπουλου. Το βιβλίο περιγράφει τη ζωή και το έργο του λαϊκού «καλλιτέχνη». Η έκδοση περιλαμβάνει γνωστές και άγνωστες πιυχές του, σπάνιο φωτογραφικό και αρχαιολογικό υλικό.

**Από την ενδία
του εξωτισμού
στη λαϊκή μουσα
των Ελλήνων**

Από τη μαγεμένη γη της Ινδίας κάποια μελωδικά μυστικά που διάνθιζαν ενδίκες ταινίες. Πολλοί Έλληνες γνώριζαν αόριστα την ύπαρξή τους, αλλά σχεδόν κανένας δεν ήξερε ακριβώς ποιά ήταν...

2003 Ατραπός

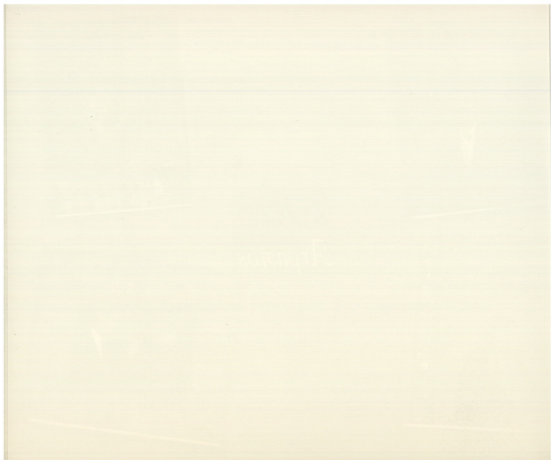
**Το λαϊκό
τραγούδι στη
δεκαετία
του '70**

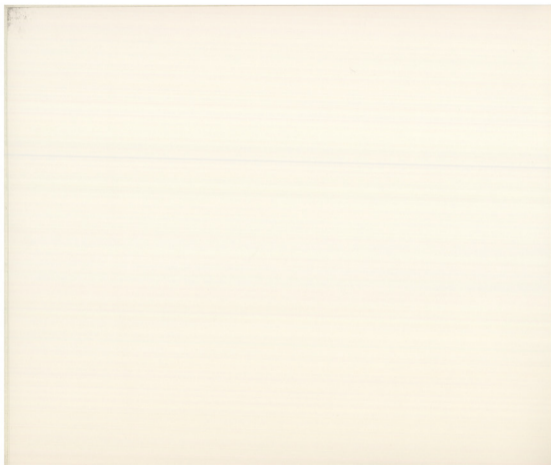
«...περιλαμβάνει βιβιο-βήμα την πορεία του λαϊκού τραγουδιού σε όλες τις εκφάνσεις του...» (Δ. Σαββόπουλου, Ελ. Τζιρογιάννη) «...παλιμπτή πηγή πληροφοριών και στοιχεία...» (Ν. Μπακουϊνάκης, Δίφρανο) «Ένα από τα σπάνια σε ντοκουμέντα βιβλία έρχεται να ρίξει άπλετο φως στη δύσκολη εκείνη περίοδο...» (Ν. Νικόλαος, Χάραξ)

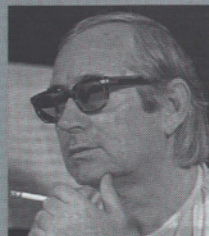
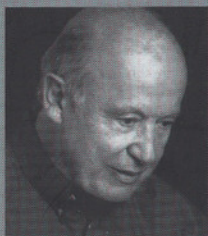
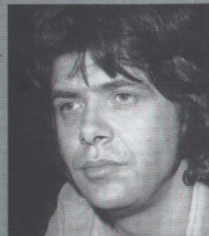
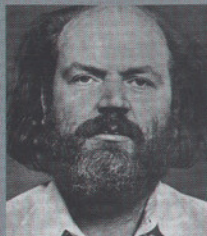
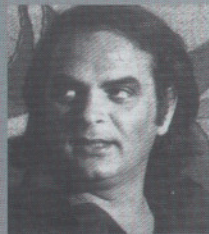
**ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ
ΕΚΔΟΣΗ**

που καλύπτει με μοναδικό «ημερολογιακό» τρόπο στιγμές από την πορεία και εξέλιξη του λαϊκού τραγουδιού. Αφιέρωμα στους γνωστούς αλλά και άγνωστους «πρωταγωνιστές» του χώρου με συνοπτικά βιογραφικά στοιχεία, σπάνια φωτογραφικά ντοκουμέντα στίχους και μελωδίες που φιλοδοξούν να σας κρατήσουν μια φιλική μουσική συντροφιά για τις καθημερινές στιγμές του... κληρονομικού γράνου.

ISBN 000-8077-50-9

9 780008 077501

ΕΡΓΑ

Απόσπασμα από το βιβλίο του Μίκη Θεοδωράκη
«ΠΟΥ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ – ΙΛΕΕΣ»
(2003, Εκδόσεις Α. Α. ΛΙΒΑΝΗ)

E P T A

REPORT ON THE PROGRESS OF THE WORK OF THE COMMITTEE ON THE
PROGRESS OF THE WORK OF THE COMMITTEE ON THE

«ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ- «ΤΡΙΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ» - «ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ»
«ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ»-«ΧΑΙΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ»-«CANTO GENERAL»

Εισαγωγικό σημείωμα του Μίκη Θεοδωράκη

Αποφάσισα να συμπεριλάβω αυτές τις αναλύσεις στον τόμο «ΠΟΥ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ - ΙΑΕΕΣ», γιατί θεωρώ ότι εκφράζουν με τον καλλίτερο τρόπο θεμελιακά προβλήματα που με απασχολούν σοβαρά, όπως:

- α) την σχέση ανάμεσα στον ελληνικό και τον δυτικό κόσμο (την σχέση Ελλάδας – Ευρώπης) και
 - β) την σχέση Μουσικής και Ποίησης.
- Ακόμα ο «Καρυωτάκης» εκφράζει μια τρίτη σχέση:
γ) Τέχνη και Πολιτική.

Σχετικά με τους παραπάνω προβληματισμούς μου είναι τα αποσπάσματα των ομιλιών μου στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο (Βλ. «ΠΟΥ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ – ΤΕΧΝΗ») που παραθέτω:

« (...) Στα 1942 και σε ηλικία 17 ετών άκουσα την “Ενάτη” του Μπετόβεν. Έκτοτε η ζωή μου άλλαξε ριζικά. Ένα καινούριο πάθος είχε δημιουργηθεί, η αγάπη μου για τη συμφωνική μουσική, στην οποία αποφάσισα να αφιερώσω εξ ολοκλήρου τη ζωή μου.

(...) Εκ των υστέρων πολλές φορές επιχείρησα να εξηγήσω τι ήταν αυτό που με μια πρώτη ακρόαση-επαφή με ένα κορυφαίο έργο της συμφωνικής μουσικής με έκανε να πιστέψω ότι υπήρχε μέσα μου εν σπέρματι το ηχητικό είδωλο ενός αρμονικού κόσμου, που από τη στιγμή που το ερέθισε το άκουσμα της “Ενάτης” με καλούσε με όλες του τις δυνάμεις να αποκτήσω τις απαραίτητες μουσικές γνώσεις, ώστε να μπορέσει να εκφρασθεί.

(...) Και για να πάω πιο μακριά τον συλλογισμό μου, πιστεύω ότι μπορεί η συμφωνική μουσική να είναι δημιούργημα της κεντρικής -βασικά γερμανικής- Ευρώπης, όμως οι αρμονικοί κανόνες επάνω στους οποίους στηρίζεται η σύνθεση του μουσικού έργου, βρίσκονται μέσα σε κάθε άνθρωπο, μόνο που για να τους συνειδητοποιήσει χρειάζεται από την πλευρά του ψυχική και πνευματική ευαισθησία και καλλιέργεια.

Άλλωστε δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι το πρώτο ανθρώπινο καλλιτεχνικό-πνευματικό έργο που κωδικοποιεί κατά κάποιο τρόπο για πρώτη φορά και δια παντός την τελειότητα των αρμονικών σχέσεων, είναι ο Παρθενώνας.

(...) Στον τομέα της Μουσικής, εάν συνόψιζα τη βασική μου πορεία και τους κύριους στόχους ή εάν, καλλίτερα, έθετα το ερώτημα “ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του μουσικού μου έργου”, θα απαντούσα:

Πρώτου: Η γεφύρωση του έντεχνου με το λαϊκό και

Δεύτερου: Η μέθεξη του ελληνικού με το ευρωπαϊκό, του μονοφωνικού με το συμφωνικό.

(...) Η εμμονή στη μελοποίηση της ποίησης -μέσα σε Κύκλους τραγουδιών, Ορατόρια, Καντάτες, Λαϊκές Τραγωδίες, Συμφωνίες και Όπερες, νομίζω ότι συνέδεξε τη μουσική μου τόσο με τα εξωτερικά χαρακτηριστικά του ελληνικού λόγου, όσο και με τα εσωτερικά νοήματα των ποιητών μας από τον Αισχύλο έως τον νεότερο Διονύση Καρατζά. Έτσι μπορώ να πω ότι η Μουσική μου σμιλεύτηκε πάνω στον Ελληνικό Λόγο.

(...) Ως αποτέλεσμα των όσων προείπα, που με δυο λόγια δείχνουν την θέλησή μου να στηριχτώ εξ ίσου στην ελληνική όσο και στην Ευρωπαϊκή Μουσική δηλαδή και στα δυο μου πόδια, ήρθε το γεγονός της αποβολής μου, στην ουσία και στην πράξη, από τους οπαδούς και των δύο ... παρατάξεων. Για τους πρώτους είμαι αιρετικός, γιατί θαυμάζω και εφαρμόζω τις τεχνικές της ευρωπαϊκής μουσικής, για τους δεύτερους επίσης θεωρούμαι αιρετικός, γιατί θαυμάζω και γράφω κι εγώ ο ίδιος έργα έντεχνης λαϊκής ελληνικής μουσικής.

(...) Ήταν φυσικό και αναμενόμενο, η επιλογή του Μέλους-Τραγουδιού ως οργανική προέκταση ποιητικού κειμένου που να ανταποκρίνεται στις αισθητικές ανάγκες της εποχής (1942), να είναι ο μοναδικός τρόπος μουσικής έκφρασης, δεδομένου ότι δεν είχα ακόμα ούτε καν υπονοιαστεί τον μαγικό κόσμο της συμφωνικής μουσικής που με περίμενε απ' την άλλη όχθη της ζωής μου.

Όμως τα σημαντικότερα τραγούδια εκείνης της εποχής δεν ήταν προορισμένα να ρίχνουν γύφους προς τους άλλους. Άλλωστε όπως είπα, την εποχή εκείνη της Μεγάλης Νύχτας, τότε που οι ατομικές άμυνες οδηγούσαν σε μοναχικούς δρόμους απελπισίας τους ανθρώπους, το πρόβλημα ήταν να σταθείς στα πόδια σου όπως-όπως με μια βραστή πατάτα, με ένα ποίημα και μ' ένα τραγούδι. Ήμουν πραγματικά ελισθημένος που μπορούσα να κλείνω όλες τις κουρτίνες γύρω μου, ζεσταίνοντας την παγωμένη ψυχή μου με την άχνη εκείνων των πληγωμένων τραγουδιών μου. Και ήταν πληγωμένα, έσταζαν αίμα, γιατί και οι στήθοι έσταζαν αίμα καθώς ανατανακλούσαν την ασήκωτη μοίρα του ανθρώπου.

Ποια ήταν τάχα η Μουσική που ταίριαζε στην ομαδική ψυχολογία εκείνων των καιρών; Όταν οι άνθρωποι προχωρούσαν χωνόντας στα σκοτάδια διαγράφοντας την ατομική τους πορεία με ατελείωτα Ξε-Ξακ. Με τελοσπήμενες γραμμές (όπως εκείνη η γραμμή του πυρετού) που η κάθε μια έπαινε την άλλη προσφέροντας ψευδαισθήσεις επαφών, ενώ στην πραγματικότητα εκρόκετο για στιγμιαία περάσματα, συγκρούσεις που όλα μαζί δημιουργούσαν μια χαωτική βουή θα 'λεγα κι όχι μουσική, όπως τουλάχιστον την εννοούσαμε ως τότε εμείς οι θρηνούμενοι με μονοφωνικά ακούσματα.

Η πολυφωνία με περιεκάλυψε σαν καθημερινό βλοιαμα χωρίς να υπονοιάζομαι ότι υπάρχει ήδη η τεχνική που την εκφράζει. Κι αυτή η τεχνική είχε ένα όνομα: κοντραπόντο. Φθόγγος έναντι φθόγγου. Είς τα καθ' ημάς, Αντίστιξη. Μελωδική γραμμή σε μοναχική πορεία όπου συμπλέκεται με άλλες μελωδίες ανεξάρτητες η μία προς την άλλη, συμπλέσσεται, αλλά ποτέ ταυτιζόμενες, όπως συμβαίνει μέσα στην κάθετη αρμονική γραφή. Όπως ακριβώς και οι άνθρωποι της εποχής εκείνης. Έτσι τουλάχιστον τους έβλεπα όμως προ παντός τους ένιωθα τότε».

Και τέλος για το πολιτικό χρέος που καλείται να «πληρώσει» ο κάθε πολίτης και φυσικά πρώτος και καλλίτερος ο «πρόνυμος»:

« (...) Για να τα πετύχει όλα αυτά ένας λαός, θα πρέπει να είναι ελεύθερος και υπεύθυνος. Επομένως δεν μπορεί να οραματίζεσαι και να παλεύεις για την δημιουργία ενός νεοελληνικού καλλιτεχνικού έργου με την σφραγίδα της προσηγορίας και της αυθεντικότητας, εάν δεν αγωνιζόσαι παράλληλα για την εμπέδωση της ελευθερίας και της υπευθυνότητας σε όλο το πλάτος και το βάθος της εθνικής μας ζωής, μιας και είναι αυτή η κανονική βάση που θα σε στηρίξει και είναι αυτή που φιλοδοξεί βασικά να σε αποδεχθεί.

Ακόμα θα έλεγα ότι μονάχα μια τέτοια ιδεολογική θεώρηση που στην ουσία εκφράζει την κερφήνεια και την πίστη στη δική σου παράδοση, στις δικές σου ρίζες, μπορεί να σε εξυψώσει στα επίπεδα των ξένων επιτευγμάτων, ώστε να τα αντιμετωπίσεις από ένα ίδιο επίπεδο, χωρίς κόμπλεξ αλλά και χωρίς αλαζονεία.

Να δεις τι ακριβώς το καινούριο εκφράζουν και πώς το εκφράζουν και αναλόγως παίρνοντας κάθε θετικό στοιχείο να το απομυθώσεις με τα δικά σου εκφραστικά μέσα δημιουργώντας το καθαρά προσωπικό σου έργο, χωρίς τα οποιαδήποτε τεχνολογικά στοιχεία να σε απομακρύνουν από την περιμρύνουσα εθνική εναισθησία».

Η ιστορία της ευρωπαϊκής μουσικής συμβαδίζει με την εξέλιξη και την ανάπτυξη της τεχνολογίας της σύνθεσης. Η δεύτερη, η τεχνολογία, στηρίζει την πρώτη και η πρώτη, η Μουσική αποκαλύπτει στην δεύτερη του Νόμου της Μουσικής.

Έτσι παράλληλα με τους μεγάλους ευρωπαίους συνθέτες εμφανίσθηκαν σπουδαίοι θεωρητικοί που ανέλυσαν τα έργα τους προσπαθώντας να καταγράψουν τους βασικούς κάθε φορά κανόνες, όπως ακριβώς έχει γίνει με τις επιστήμες. Με το πέρασμα των αιώνων η επιστήμη της μουσικής σύνθεσης ολοένα εμπλουτίζεται με νέες κατακτήσεις, νέους ορίζοντες, με καινούριους κανόνες, νέους νόμους, ολοένα και πιο σύνθετους, ταλμηρούς, δυσκολότερους στην εφαρμογή τους.

Η μουσική που δημιουργεί κανόνες και στη συνέχεια η μουσική που στηρίζεται σ' αυτούς τους κανόνες προσπαθώντας να τους εμπλουτίσει είναι αυτό που πολλοί αποκαλούν στοχαστική. Αυτή δηλαδή που δεν βασίζεται μόνο στο συναίσθημα –όπως είναι η μελωδία- αλλά συνδέουν το συναίσθημα με τον στοχασμό. Αυτό όμως δεν είναι το χαρακτηριστικό όλων των μεγάλων έργων Τέχνης στην Ποίηση, στο Θέατρο, στην Αρχιτεκτονική; Σε μια τέτοια Ποίηση κατά τη γνώμη μου ανήκουν τα έργα που χρησιμοποιού στις Συμφωνίες μου, οι οποίες διαμορφώνουν την τελική τους φόρμα με βάση το περιεχόμενο και τη μορφή των συγκεκριμένων ποιητικών κειμένων. Επί πλέον η Συμφωνία σαν όρος εδώ χρησιμοποιείται γιατί παραπέμπει στην ευρύτερη φόρμα της συμφωνικής μουσικής. Όπως η φόρμα «Τραγωδία» μέσα στο θέατρο. Θα μπορούσαν πράγματι τα διάφορα μέρη της 3^{ης} και 7^{ης} Συμφωνίας μου να θεωρηθούν σαν Χορικά μιας σύγχρονης Τραγωδίας.

Η Μελοποίηση της Ποίησης φαίνεται εκ των υστέρων ότι με απασχόλησε περισσότερο από ο,τιδήποτε άλλο. Όπως προκύπτει από τα αποσπάσματα των ομιλών μου στα Πανεπιστήμια Αριστοτέλειο και Μακεδονίας, αυτός ο μουσικός δρόμος της μελοποίησης ποιημάτων διακόπηται στα 1942 από την εισβολή μέσα μου της Ευρωπαϊκής – συμφωνικής μουσικής. Όταν στην δεκαετία του '60 ασχολούμαι ξανά με το τραγούδι, δηλαδή την μελοποίηση της Ποίησης, έχω ήδη πίσω μου ένα σημαντικό έργο συμφωνικής μουσικής, ανάμεσα τους και δύο «προπλάσματα» της 3^{ης} Συμφωνίας.

Όταν γύρισα την πλάτη στην μουσική Ευρώπη στην εικοσαετία '60-'80, δεν το έκανα «ελαφρά τη καρδία». Αντιθέτως προβληματίστηκα, πάλεψα μέσα μου, έως ότου αποφασίσει να πάρω τον δρόμο του τραγουδιού, της έντεχνης λαϊκής μουσικής.

Τρεις ήταν οι βασικοί λόγοι που με οδήγησαν στην απόφαση μου. Ο πρώτος, η στενότητα μέσα στην οποία είχε μπει η λεγόμενη «σύγχρονη μουσική» μαζί με όλο το σύστημα της μουσικής ζωής (Ωδεία, Συμφωνικές Ορχήστρες, Κριτική, Όπερες). Ο δεύτερος, η αποκάλυψη ότι η συμφωνική μουσική –παλιά και νέα- είχε περιοριστεί σε ένα ασφυκτικά στενό κύκλο αφήνοντας απ' έξω το 99% των λαών της Ευρώπης. Απ' την άλλη μεριά γνώριζα ότι στην Ελλάδα μπορεί και εκεί η συμφωνική μουσική να απασχολεί το ίδιο, ίσως και λιγότερο ποσοστό του πληθυσμού της, όμως υπήρχε ένα ζωντανό μουσικό στοιχείο, το λαϊκό τραγούδι, που συγκινούσε τον ελληνικό λαό και που δεν είχε

καμιά απολύτως σχέση με τα ελαφρά μουσικά κατασκευάσματα της Ευρώπης και της Αμερικής... Το γεγονός αυτό, καθώς και οι εναισθησίες που δημιούργησαν μέσα μου τα τραύματα του εφυλίου πολέμου, ήταν η πρώτη και σπουδαιότερη αιτία αυτής της στροφής.

Όπως θα δούμε πιο κάτω από την ανάλυση της 2^{ης} Συμφωνίας προκύπτει ότι ένας νέος κύκλος συμφωνικής μουσικής ολοκληρώθηκε μέσα μου. Ένας κύκλος που με βοήθησε να «θεραπεύσω» τις τραυματικές εμπειρίες του Εφυλίου Πολέμου και της Μακρονήσου, που με συγκλόνισαν εκείνη την εποχή κι έτσι να κερδίσω το δικαίωμα να τραγουδήσω ελεύθερα βγάζοντας από μέσα μου τα μελωδικά αποθέματα με την λυτρωτική και αναγεννησιακή τους δύναμη. Κι αυτή η βαθιά αναγκαιότητα να εκφραστώ με το τραγούδι είχε για μένα κι άλλη μια σωτήρια διάσταση –απόλυτα εναρμονισμένη με την πολιτική μου ιδεολογία: Με βοηθούσε να ρίξω γέφυρες μελωδικές προς τους ανθρώπους.

Σκεκνώντας λοιπόν τη διαδρομή μου στον χώρο του ελληνικού τραγουδιού, στα 1960 και έχοντας πάντα στο πίσω μέρος του εγκεφάλου μου μίαν νέα ιδιαιτή δική μου συμφωνική μουσική, σαν ένα κρυφό όνειρο για το μέλλον, δεν μπορούσα παρά να οδηγήσω το δικό μου τραγούδι σε συνεχείς διαφορετικότητες που άλλοτε κέρδιζαν την εμπιστοσύνη του κόσμου και άλλοτε τον έκαναν δύσπιστο έως και εχθρικό μαζί μου.

Κι αυτό κυρίως γιατί το ελληνικό τραγούδι –ελαφρό και λαϊκό– είχε συνδραστεί μ' αυτό που αποκαλούμε διασκέδαση, κέφι, ξεφάντωμα, ξεχασιά, ελαφρότητα. Έτσι ο «ναός» της λαϊκής μουσικής, το νυχτερινό κέντρο, άρχισε να μεταβάλλεται από την εποχή που το ανακάλυψε η κοσμική Αθήνα σε «κοσμικό» και να καταρρακιά συνεχώς προς το ελαφρότερο και προς το «αγριότερο»... Μετά την εποχή που έσπαζαν πιάτα, περάσαμε στο σπάσιμο καρικιών και τραπέζιων, στο κάψιμο του ούσκου επί της πίστας, για να καταλήξουμε στα μπλόνια, στα λουλούδια και στον χορό ημίγυμων πελατισσών πάνω στα τραπέζια... Έτσι το λαϊκό τραγούδι οδηγήθηκε τελικά στον θάνατό του.

Η δική μου εμφάνιση συνέπεσε ιστορικά με μια περίοδο αφάνισης και ανάτασης του ελληνικού λαού, κυρίως της φοιτητικής νεολαίας, με στόχο το ξεπέρασμα των αγκυλώσεων που επέβαλε στην εθνική μας ζωή ο εφυλίου πόλεμος. Το γεγονός αυτό υπήρξε καθοριστικό για την αποδοχή αρχικά του «Επιτάφιου» μέσα στον οποίο η ατογαστική μου πρόθεση περιοριζόταν στο λόγο ποιητικό κείμενο και στην πρώτη εμφάνισή στον χώρο του ελληνικού τραγουδιού του «Κύκλου Τραγουδιών» σαν μιας πρώτης μορφής μουσικής φόρμας.

Αυτή η πρώτη επιτυχία με ενεδάρρυνε να συνεχίσω στον ίδιο δρόμο. Όμως όταν βρέθηκα κι εγώ για πρώτη φορά σ' ένα γνήσιο νυχτερινό κέντρο εκείνης της εποχής, εντελώς διαφορετικό από τα σημερινά, όπου τραγουδούσαν οι λαϊκοί τραγουδιστές με τους οποίους συνεργαζόμουν, γοητεύτηκα από τη συμμετοχή του κόσμου που γινόταν με μέτρο και σοβαρότητα. Τότε όλη η προσοχή του κοινού δινόταν αποκλειστικά στη μουσική και στον τραγουδιστή. Άλλοι άκουγαν προσεκτικά, άλλοι σιγοψιθύριζαν και άλλοι τραγουδούσαν. Το «σπάκο», δηλαδή η εξέδρα των μουσικών είχε χαρακτήρα σοβαρό και για μένα ακόμα και συμβολικό: το έβλεπα σαν το βήμα ενός σύγχρονου «Χαρτού» με Χορικά (μελωδίες και ρυθμούς) μιας καθολικής αποδοχής από διάφορα και διαφορετικά λαϊκά στρώματα. Τότε τα λαϊκά τραγούδια ήταν ακόμα τραγούδια Μνήμης και όχι Λήθης όπως τα ελαφρά. Δεν διασκέδαζαν. Ψυχαγοούσαν. Και

για' αυτόν ακριβώς τον λόγο έβγαλα το «πάλκο» στο κέντρο της Σκηνής στο «Τραγούδι του νεκρού αδελφού».

Σ' αυτή την περίοδο της μήσης στα μουσικά της λαϊκής μουσικής και με τη βοήθεια σπουδαιών ποιητών, γράφω μια σειρά τραγουδία απαλλαγμένα από τις προσωπικές μου μουσικές ιδεοληψίες. Απλά, λαϊκότροπα, που τα έβγαλα σε δύο «γαλαρούς» κύκλους, το «Αρχιπέλαγος» και την «Πολιτεία» και που αρέσως γνώρισαν γενική αποδοχή. Ο Αρραβόνας με τον λαό που ήταν ο «Επιτάφιος», με τους κύκλους αυτούς έγινε γάμος, που μάλιστα ευτυχώς διαρκεί έως σήμερα. Φυσικά έγραψα αργότερα και άλλα απλά τραγουδία γενικής αποδοχής. Κι αυτό σημαίνει τραγουδία απαλλαγμένα από προθέσεις «στοχαστικές», που υποθετούν ένα διαφορετικό επίπεδο ψυχικής, πνευματικής αλλά και ηθικής ανάτασης. Ένα επίπεδο που υπήρξε παρόν σε πολύ μεγάλο βαθμό στην εποχή της δικτατορίας του '60 και που εξακολουθούσε να υπάρχει στην περίοδο της δικτατορίας, ίσως σαν μια από τις κύριες αντιθέσεις στον σκοταδιισμό των χουντικών.

Μετά την πτώση της Χούντας τα τραγουδία μου γνώρισαν μια μεγάλη ακμή με κορύφωση τον Μουσικό Λύγισσο του 1977, για να αρχίσει ο συνεχής παραμερισμός τους μαζί με όλο τον χώρο του καλού ελληνικού τραγουδιού, ώσπου να φτάσουμε σήμερα στην φαινομενική παγκύριαρχια –λόγω των ισχυρών μέσων προπαγάνδης που διαθέτει– μιας υποτίθεται «τραγουδιολογικής» πρότασης με τόσο μεγάλη φτώχεια και ανυπαρξία οποιοδήποτε μουσικού ιδιώματος, ώστε να χρειάζεται κάθε είδους φτιασιδώματα για να κρυφτεί η γύμνια της.

Να όμως που αυτός ο σύγχρονος κόσμος της νύχτας ανταποκρίνεται τέλεια στην ψυχική και πνευματική εντέλεια της νέας κοινωνικής τάξης των νεοπλουτών, αυτών που κέρδισαν εύκολα και έσοπα όχι μόνο τα χρηματικά αλλά και τα ... ιδεολογικά τους «πλούτη». Προερχόμενοι κατά το πλείστον από τον χώρο της ευρύτατης «Αριστεράς» βρίσκονται πλέον στο σημείο ΜΗΔΕΝ κάθε αυτοεκτίμησης και αυτοσεβασμού και από ψυχολογική ανάγκη και τύψεις, γραπώνονται από τα πόδια ποτέ ένδοξα λαϊκά τραγουδία –και ιδέες– που αφού πρώτα τα επρόδωσαν συλλήβδην, τώρα τα ανυζητούν σαν άλλοθι προβάλλοντας με αναίδεια σαν πύθηκοι τη νεοπλουτική τους γκλαμουριά μέσα σε υποκατάστατα και θλιβεράς καρικατούρες τραγουδιστών και τραγουδιών. Φτωχό ελληνικό τραγούδι! Σε ποια κατάντια σε οδήγησε η αλλοτινή σου δόξα...

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες όχι μόνο η δική μου προσπάθεια, με τα βήρη του «στοχαστικού» αλλά ακόμα και πολλά πανέμορφα τραγουδία με τους απλούς αλλά θαυμάσιους στίχους που γνώρισαν την γενική αποδοχή, στενάζουν. Όμως το «στοχαστικό» στοιχείο δεν αποτελεί δικό μου μονοπώλιο. Μέσα στη δεκαετία του '60 μερικοί σημαντικοί τραγουδοποιοί όχι μόνο χρησιμοποίησαν τη λόγια ποίηση, αλλά ανοίχτηκαν στη σύνθεση ευρύτερων μορφών όπως είναι το Λαϊκό Ορατόριο και φυσικά οι Κύκλοι Τραγουδιών, με μεγάλη απήχηση στο ευρύ ελληνικό κοινό. Μερικοί απ' αυτούς, χωρίς να φοβούνται, άρχισαν να συνδέουν τους δύο μουσικούς κόσμους, τον λαϊκό και τον συμφωνικό, μ' έναν εντελώς νέο τρόπο σε σχέση με κείνον των Εθνικών Σχολών.

Τι φταίει που η προσπάθεια αυτή δεν προχώρησε;
 Φταίει βασικά το γεγονός ότι η ελληνική πολιτεία αγνόησε παντελώς αυτούς τους συνθέτες κι αυτά τα έργα. Γιατί ήταν φανερό ότι απ' τη στιγμή που ένας συνθέτης που έχει διαφέρει στον χώρο του τραγουδιού νοιώθει την ανάγκη να χρησιμοποιήσει συμφωνικά μουσικά όργανα και σύνολα, δεν μπορεί πλέον να στηρίζεται –όπως γίνεται με το τραγούδι– στην αποκλειστική συνδρομή των

Εταιριών Δίσκων, που μαζί με την Εταιρία Πνευματικών Δικαιωμάτων αποτελούν τους μοναδικούς οικονομικούς πόρους για να ζήσει, α δημιουργήσει και να προβάλει το έργο του. Τώρα για να στηρίξει και να διαδώσει τις νέες περισσότερες σύνθετες και απαιτητικές συνθέσεις του, έχει ανάγκη από την κρατική υποστήριξη, γιατί σε όλο τον σύγχρονο κόσμο δεν υπάρχει άλλος τρόπος προβολής.

Γι' αυτό ακριβώς υπάρχουν παντού αλλά και στη χώρα μας Εθνικά Θέατρα και Κρατικές Ορχήστρες και Χορωδίες και Οπερές. Γιατί για να ανθίσει ένα συμφωνικό έργο ή μια Όπερα απαιτούνται έξοδα πολλαπλάσια από τα έσοδα, όσο μεγάλη κι αν είναι η επιτυχία. Συνήθως τα εισιτήρια μιας γεμάτης αίθουσας δεν καλύπτουν ούτε το ένα δέκατο των εξόδων. Προσωπικό παράδειγμα: Ένας από τους λόγους που καθυστέρησε η παρουσίαση του «Λξιον Εστίο» (ήταν έτοιμο από το 1962 και παίχτηκε για πρώτη φορά στα 1964) ήταν γιατί δεν είχα καταφέρει να συγκεντρώσω το πολύ μεγάλο για την εποχή ποσό των 100.000 δραχμών. Και παρά το ότι αναγκάστηκα να βάλω ένα αρκετά υψηλό εισιτήριο και το REX όπου παίχτηκε ήταν ασφυκτικά γεμάτο, οι εισπράξεις ήταν περίπου 10.000 δραχ. Επί πλέον την εποχή εκείνη υπήρχε και ο φόρος δημοσίων θεαμάτων! Έτσι υπερκράθηκα, με αποτέλεσμα να δουλέψω μήνες για να εξοφλήσω το δυσβάστακτο για τις πλάτες μου χρέος. Και σας ρωτώ: Γιατί αυτή η διαφορά, ως συνθέτης συμφωνικής μουσικής να μπορώ να παίξομαι από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών εισπράττοντας και ένα μικρό ποσοστό επί των εισπράξεων, ενώ ως συνθέτης λαϊκής μουσικής να αναγκάζομαι να πληρώνω για να παίχτει το έργο μου; Και στο κάτω-κάτω ποιο υπήρξε το δημόσιο όφελος ειδικά στην Ελλάδα από την εκτέλεση ενός έργου της πρώτης κατηγορίας και του «Λξιον Εστίο; Γιατί πέραν της απόλυτης αισθητικής αξίας ενός έργου, νομίζω ότι θα πρέπει να εξετάζεται και η απήχσή του ως έργου τέχνης στην πορεία της λαού...

Γνωρίζοντας αυτή την σκοταδιστική ιδιομορφία της ελληνικής πολιτείας και βέβαιος ον ότι με τα μυαλά των κυβερνώντων της δεκαετίας του '60 δεν επρόκειτο να αλλάξουν τα πράγματα, προσπάθησα να βρω τρόπους που να στηρίζουν μιαν ενδεχόμενη μουσική συνθετική προσπάθεια όπως ήταν το «Λξιον Εστίο», το οποίο κυκλοφόρησε από το 1961. Έτσι δημιουργήσα κατ' αρχήν την Μικρή Ορχήστρα Αθηνών (ΜΟΑ) στα 1962. Ήταν ένα συγκρότημα εγγύρθεον αποτελούμενο από 40 περίπου νέους ενθουσιώδεις μουσικούς. Το πρόγραμμα των συναυλιών μας αρχικά ήταν βασισμένο στην προκλασική μουσική. Εκείνη η εποχή (1961-65) ήταν για μένα η εποχή της ένθερμης αποδοχής της έντεχνης λαϊκής μουσικής. Στον τομέα του Τραγουδιού διέθετα τη δική μου μικρή λαϊκή ορχήστρα και έχοντας καθιερώσει τη Λαϊκή Συναυλία όργωνο κυριολεκτικά την Ελλάδα και τις Σουονικές της Αθήνας και τον Πειραιά παρουσιάζοντας τους Κύκλους Τραγουδιών μου.

Έτσι διάλεξα την ίδια εποχή με την μεγάλη δραστηριότητα αλλά και την μεγάλη απήχση από τα ευρύτατα στρώματα του ελληνικού λαού και κυρίως της ελληνικής νεολαίας, για να κάνω παράλληλα συναυλίες συμφωνικής μουσικής. Με τον τρόπο αυτόν εξασφάλισα ένα μεγάλο κοινό, βασικά νεανικό, το οποίο εγνώριζε για πρώτη φορά τον Μπαχ και τον Χαίντελ, ενώ τγώ σε κάθε συναυλία επανυλάμβανα: «Οι κύριοι αυτοί, μεγάλοι συνθέτες, συνέθεσαν αυτά τα έργα σαν μια πνευματική δωρεά προς όλους τους ανθρώπους και προς εσάς προσωπικά. Επομένως τα έργα αυτά σας ανήκουν. Μην περιμένετε να σας τα δώσουν κάποιος άλλος. Απλόστε τα χέρια σας και πάρτε τα...» Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο ενθουσιασμό προκαλούσαν τα λόγια αυτά. Θα έλεγα ότι κέρδιζα την εμπιστοσύνη

τους και έτσι στο τέλος χειροκροτούσαν ένα Concerto Grosso με τον ίδιο ενθουσιασμό με τον οποίο υποδεχόταν τον «Επιτάφιο». Ήταν ένα θαύμα. Γιατί έβλεπα στην πράξη να διαλύονται τα σύνορα ανάμεσα στο λαϊκό και στο έντεχνο, στην ελληνική και στην ευρωπαϊκή μουσική. Έτσι έχοντας την ΜΟΑ σαν βάση, αποφάσισα να χρησιμοποιήσω συμφωνική ορχήστρα στο «Άξιον Εστί». Διαφορετικά θα ήμουν υπογεγραμμένος να αρκιστώ στα 5-10 λαϊκά όργανα που μου επέτρεπαν να χρησιμοποιήσω οι Εταιρίες Λασκών. Εξ άλλου όργανο την ύπαρξη της ΜΟΑ με την οικειοθελή προσφορά των μουσικών της, το κόστος της συναυλίας θα εκτινασσόταν σε τόσο δυσθεώρητα ύψη, ώστε θα ήταν αδύνατη η παρουσίασή του. Αυτό ήταν το μεγάλο κέρδος από την δημιουργία της ΜΟΑ: μουσική αγωγή του μεγάλου κοινού και βήθρο για την στήριξη έργων όπως το «Άξιον Εστί». Είναι νομίζω περιττό να προσθέσω εδώ ότι το Κράτος αρνήθηκε να επιχορηγήσει αυτό το Μουσικό Συγκρότημα παρ' ότι είχε να επιδείξει πολλαπλάσια παρουσία στον χώρο της συμφωνικής μουσικής από τα αντίστοιχα κρατικοίδιατα. Κι αυτό πιθανώς γιατί υπήρχε ο... κίνδυνος να παίζεις μουσικά έργα λαϊκής υψής όπως και έγινε με το «Άξιον Εστί». Η ΜΟΑ ήταν ένα συμφωνικό μουσικό συγκρότημα που επέζησε μονάχα χάρη στην αυτοθεσία των μουσικών που είχαν δεχθεί να μοιράζονται μεταξύ τους σε ίσα ποσοστά τις εισπράξεις (αφαιρουμένου του φόρου!), με αποτέλεσμα η αμοιβή τους να αντιστοιχεί στα εισιτήρια που πλήρωναν για τη μεταφορά τους στις πρόβες...

Αλλά τότε υπήρχε ακόμα ιδεαλισμός. Όμως η δημόσια εκτίμηση του «Άξιον Εστί» (1964) υπήρξε μοναδική. Δηλαδή μία και μόνη, γιατί δεν υπήρχε οικονομική δυνατότητα επανάληψης της συναυλίας. Έπρεπε να περάσουν δύο χρόνια για να μπορούσε και πάλι να ξαναπαυθεί. Τι διαμυσολόγησε; Η δημιουργία του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Πειραιά, που τη διεύθυνση του μου ανέθεσε στις αρχές του 1966 ο φοτισμένος Δήμαρχος κ. Κυριακάκος. Εκεί, με έδρα το Δημοτικό Θέατρο, δημιούργησα την Δημοτική Συμφωνική Ορχήστρα, την Δημοτική Μικτή Χορωδία, το Λαϊκό Ωδείο, την Μικρή Λαϊκή Ορχήστρα, το Ινστιτούτο Λαϊκής Μουσικής. Όπως επίσης καθιέρωσα σεπάρ διαλέξεων – συζητήσεων με θέμα «Για μια ελληνική Ποίηση – Μουσική – Κινηματογράφο κ.λπ.». Ο χώρος μέσα και γύρω από το Δημοτικό Θέατρο είχε μεταβληθεί σε ένα μεγάλο πνευματικό εργαστήρι πλημμυρισμένο από αγόρια και κορίτσια. Κάθε μέρα είχαμε δυο εκδηλώσεις, πάντοτε ασφυκτικά γεμάτες από ένα ενθουσιώδες κοινό. Με τη συμφωνική ορχήστρα το ρεπερτόριο μέρωσε να φτάσει έως την κλασική και την ρομαντική περίοδο. Αποκορύφωση υπήρξε η επανεκτίμηση του «Άξιον Εστί» τόσο στον Πειραιά (Δημοτικό Θέατρο) όσο και στην Αθήνα (Κεντρικό). Κάθε Δευτέρα επί πολλές εβδομάδες το κοινό γέμιζε ασφυκτικά τις αίθουσες έως την τελευταία συναυλία (17.4.67), τίσσερις μέρες πριν την Δικτατορία.

Φυσικά αυτή η αποκλειστικότητα του «Άξιον Εστί» οφειλόταν στο γεγονός ότι δεν υπήρχαν ακόμα τότε παρόμοιες συνθέσεις. Οι συμφωνιστές έγραφαν τα συμφωνικά τους και οι «λαϊκοί» τα λαϊκά τους. Δυο κόσμοι όχι μόνο αντίθετοι αλλά και εχθρικοί... Με τη διαφορά ότι οι κρατούντες είχαν ανέκαθεν και εξακολουθούν δυστυχώς να έχουν την καρδιά με τους δεξιότερους και την τσέπη με τους πρώτους... Αυτή λοιπόν την Έλλειψη Μετασυμφωνικών – όπως τα ονόμασα – έργων με τα βασικά χαρακτηριστικά του «Άξιον Εστί» προσπάθησα να αποκαταστήσω ζητώντας από πολλούς σημαντικούς συνθέτες να γράψουν λαϊκά – συμφωνικά ορατόρια και προσφέροντάς τους τώρα την βεβαιότητα ότι θα τα δουν να παίζονται χάρη στην ύπαρξη της Δημοτικής Ορχήστρας και Χορωδίας του Πειραιά. Τραγική σύμπτωση: Η ημέρα κατά την οποία θα ανήγγελλα τις

συνθέσεις των νέων έργων που δέχθηκαν ορισμένοι από τους σημαντικότερους τραγουδοποιούς και συνθέτες να γράψουν, είχε οριστεί για τις 21 Απριλίου 1967, μέρα της Χούντας! Η παρουσίαση των νέων συνθέσεων θα γινόταν μέσα στα πλαίσια του Β' Μουσικού Λύκειου, για τον οποίο ο Δήμος Παιραιά θα έχτιζε ένα νέο υπαίθριο θέατρο πάνω στις επχωματώσεις που έκανε γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό μπροστά από την Καστέλα και θα συμμετείχαν η Δημοτική Συμφωνική Ορχήστρα και Χορωδία, περίπου 120 μουσικοί, που θα ερμήνευαν τα νέα ελληνικά Λαϊκά Ορατόρια, όλα βασισμένα σε σπουδαίους Έλληνες ποιητές...

Είμαι βέβαιος πως μια νέα περίοδος ξεκινούσε για την ελληνική μουσική. Κι αυτό γιατί: Γιατί ένας Δήμος προσφέρθηκε να κάνει αυτό που δεν έκαναν το Κράτος και οι Κυβερνήσεις. Δηλαδή να προσφέρει τις υλικοτεχνικές προϋποθέσεις που απαιτεί η παρουσίαση έργων πολυπλοκότερων αλλά με πυρήνα τα χαρακτηριστικά εκείνα που ανέδειξαν το ελληνικό τραγούδι σε πνευματικό τροφό γενιών και γενιών.

Μεσολάβησε η μεγάλη νύχτα της Δικτατορίας. Ευρισκόμενος κατ' αρχήν στην παρανομία (από Απρίλιο μέχρι Αύγουστο του 1967) ήταν φυσικό να ξεχάσω την μουσική. Περίργως άρχισα να συνθέτω την εποχή που βρισκόμουν στην καταθλιπτική ατμόσφαιρα της Γενικής Ασφάλειας και των Φυλακών Αβέρωφ (Σεπτέμβριος 1967-Μάρτιος 1968). Και όμως και τότε δεν αρκίστηκα στην απλή φόρμα του Κύκλου Τραγουδιών («Ο Ήλιος και ο Χρόνος», «Μυθιστόρημα») αλλά ο συμφωνιστής που όπως είπα ελλόχευε πάντα στο πίσω μέρος του κρανίου μου, με οδήγησε να συνθέσω έργα με ευρύτερες διαστάσεις όπως τα «Επιφάνια Αβέρωφ» και η «Κατάσταση Πολιορκίας». Και όταν βρέθηκε λίγο αργότερα στη Ζάτυνα της Αρκαδίας (Αύγουστος 1968-Νοέμβριος 1969) συνέθεσα 10 Αρκαδικές και ανέμεσα τους το «Πνευματικό Εμβληματίσιμ» (Αρκαδία V). Ενώ στον Ωρωπό συνέθεσα το «Raven» του Γιώργου Σεφέρη.

Θέλω να πω μ' αυτό ότι ακόμα και μέσα στις δύσκολες συνθήκες της φυλακής και της εξορίας, ο συμφωνιστής ήταν παρών χωρίς να λογαριάζει εάν τα έργα που συνθέτει θα μπορούσαν ποτέ να παιχτούν και αν θα υπήρχε ποτέ ελληνικό κοινό να τα δεχτεί και να τα αγαπήσει. Η Χούντα είχε φροντίσει να με χωρίσει από τον ελληνικό λαό. Χωρισμός που έγινε βαθύτερος όταν με υποχρέωσαν να ζήσω τέσσερα χρόνια μακριά απ' την Ελλάδα (1970-74). Αυτά τα τέσσερα ατελείωτα χρόνια ήσαν για μένα τα πιο άγρηστα και επίζημια για τον Μουσικό και τον Συνθέτη και τα θεωρώ (παρά το ... βεβαρημένο μου παρελθόν σε ... εξωμουσικές δραστηριότητες) σαν το μεγαλύτερο τίμημα από όσα πλήρωσα ποτέ για τον ελληνικό λαό.

Οι δυο ιδιότητες που είχα τότε, του Προέδρου του Πατριωτικού Μετώπου και του Τραγουδοποιού ενώθηκαν σε μια ομοούσια και αδιαίρετη ενότητα. Υπήρχε ένας και μόνο στόχος, τουλάχιστον για μένα: Να φύγει η Χούντα! Και τι άλλο μπορούσαμε να κάνουμε στο εξωτερικό εκτός από το να ενημερώνουμε τους ξένους λαούς και να ξεσηκώνουμε τους φίλους μας, ώστε μ' αυτή τη συνεχή και αυξανόμενη πίεση να συντελούμε στην απομόνωση και θορά των Δικτατόρων; Έτσι με τη μικρή Λαϊκή μου Ορχήστρα και τους τραγουδιστές μου, πήγαμε σε όλες τις Ηπείρους, στη δε Ευρώπη σε όλες τις χώρες από δυο, τρεις, έως και πέντε φορές. Πραγματοποιήσαμε πάνω από χίλιες συναυλίες. Σε κάθε νέα χώρα που πηγαίναμε, συχνά σε κάθε νέα μεγάλη πόλη, γινόταν μια πρώτη συνέντευξη τύπου στο αεροδρόμιο για να ακολουθήσει άλλη μεγαλύτερη, με τις εθνικές - τοπικές τηλεράσεις. Άπειρες συνεντεύξεις στον τοπικό τύπο... Συναντήσεις με κόμματα, οργανώσεις, συνδικάτα, προσωπικότητες. Και τέλος με την ιδιότητα του αντιστασιακού, συνεδρίαζα με

τους Έλληνες «αντιστασιακούς», άπειρες συνεδριάσεις και άπειρες ώρες σε συζητήσεις που γίνονταν όλο και πιο αδιέξοδες όσο άρχισαν να υψώνονται τα νέα τεύχη των κομματικών σχηματισμών του μέλλοντος, που έμελλαν να κυριαρχήσουν μετά την πτώση της Χούντας. Έτσι ο αγνός έρωτας για την Ελευθερία μεταβαλλόταν σιγά-σιγά σε μια σχέση ωμού συμφέροντος, προσωπικού και κομματικού, γεγονός που μου έσφιγγε την καρδιά και στη συνέχεια με αρθίαζε προωινίζοντας τις αποστάσεις που θα αναγκάζομουν να πάρο κυρίως από εκείνους που έχτιζαν τη δύναμή τους επάνω στη διαίρεση και όχι στην ενότητα αδιαφορώντας αν θα πέσει ή όχι η δικτατορία, ενώ εμείς είχαμε καταθέσει την κομματική μας ταυτότητα και το πολιτικό μας μέλλον στα πόδια της «Μητέρας Πατρίδας»...

Τελικά ακόμα κι αυτή η ζοφερή πραγματικότητα η βαθύτατα αντιρροσική, (αλήθεια, ποιο θα έπρεπε να είναι το ρεπερτόριο εκείνων των συναυλιών, μπροστά σε ένα διεθνές κοινό, εκτός από έργα που να «ξεσηκόνουν»; Παρ' όλα αυτά τοίμούσα να περιλαμβάνω συνθέσεις δύοσκολες όπως «Ο Επείών», το «Romancero Gitano» κι ακόμα το «Μυθιστόρημα», το «Μιλώ» και τον «Χάρη», έργα που δυστυχώς δεν μπόρεσαν να αγγίξουν τις νέες ερσιθησίες της μεταχουντικής Ελλάδας) δεν ακρόσσε την κρυμμένη κάπου στα έγκατα της ψυχής μου ανάγκη για κάποιου είδους συμφωνική έκφραση. Άς το πιο τώρα, που ο χρόνος τα έχει σκεπάσει πια με τη λήθη των νεκροταφείων: Ήταν τόσο μεγάλο ο φόβος που με ακολουθούσε παντού (πολλοί δεν τοίμούσαν όχι μόνο να με χαρτηήσουν αλλά ακόμα και να με κοτάζουν από το φόβο μήπως τους κάνει φάκελο η Αστυνομία), ώστε παρά τις εκκλήσεις και τις παρακλήσεις μου, ουδείς Έλλην ποιητής τόλμησε να με εφοδιάσει τους καιρούς εκείνους με κάποιο ανάλογο ποίημα για να το μελοποιήσω (μόνη τιμητική εξάρτηση, ο νεαρός τότε Μάνος Ελευθερίου). Εκτός φυσικά από τον δεσπότη Γιάννη Ρίτο, που έγραψε τα «Λιανοτράγουδα», που όμως έκαναν κι αυτά τρία χρόνια για να φτάσουν στα χέρια μου.

Κυρίως προσδοκούσα ένα κείμενο αντίστοιχο του «Άξιον Εστί», ώστε να συνεχίσο τον δρόμο που διάνοιξα. Τελικά η έλλειψη ελληνικού κειμένου με ανάγκασε να καταφύγω σ' ένα ξένο ποιητή, μελοποιώντας για πρώτη φορά μια ξένη γλώσσα, την ισπανική. Ο Ποιητής ήταν ο Pablo Neruda και το έργο το «Canto General». Το οποίο ήμου αναγκασμένος να το παρουσιάσω κατ' αρχήν με το μικρό μουσικό μου σύνολο και τους τραγουδιστές μου. Προστέθηκε λοιπόν κι αυτό το έργο στις διεθνείς εμφανίσεις μας. Λίγο πριν την πτώση της Χούντας, το Φεστιβάλ της Ουμανιτέ στο Παρίσι παρήγγειλε μια νέα εκδοχή με τη συμμετοχή Μικτής Χορωδίας. Έπρεπε κάποιος να επομιστεί τα έξοδα της πρώτης παρουσίας αυτής της νέας μετασυμφωνικής μορφής του έργου (γιατί πέραν της Χορωδίας και των Σολίστ, η παρτιτούρα μου περιλάμβανε 15 όργανα) κι αυτοί ήσαν οι γάλλοι οργανωτές του Φεστιβάλ.

Στο μεταξύ η Χούντα έπεσε και η Πρώτη του «Canto» δόθηκε στο Παρίσι μέσα σε οδοαστική ατμόσφαιρα. Στην Ελλάδα συνέβη το καταπληκτικό να ακοιτε κυτανκτικά το ελληνικό κοινό ένα έργο σε ξένη γλώσσα, στις συναυλίες που δόθηκαν το καλοκαίρι του 1975 στον Καραϊσκάκη, στο γήπεδο του Παναθηναϊκού, στο Πατραϊκό και στο Καραντζόγλειο. Άστυχώς οι συναυλίες αυτές έμελλε να είναι η Αρχή και συγχρόνως το Τέλος αυτής της εκπληκτικής και πρωτόγνωρης επαφής του μεγάλου ελληνικού κοινού με ένα Μετασυμφωνικό έργο σφραγισμένο από την «στοχαστική» και συνάμα τόσο βαθύτατα λαϊκή ποίηση του μεγάλου Χιλιανού Ποιητή. Γιατί ομείσος μετά βγήκαν τα μεγάλα κομματικά μαζαίρια που χωρίς δεύτερη κουβέντα έκοβαν

όποιο κεφάλι θεωρούσαν ότι έμπαινε εμπόδιο στον δρόμο προς την Εξουσία. **Εξουσία**, η λέξη που μίσησα και πολέμησα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στη ζωή μου.

Ακολούθησαν χρόνια φριχτά, οδυνηρά, απαίσια για μένα και την οικογένειά μου. Όλοι μας τιμορούσαν, χωρίς στο βάθος να ξέρουμε το γιατί. Ο κλοιός έσφιγγε κάθε μέρα και πιο πολύ γύρω μας και κυρίως γύρω από τη μουσική μου. Είχε αρχίσει να γίνεται φανερό ότι περισσότερο από οτιδήποτε άλλο τους ενοχλούσε η λέξη «έντεχνο» στο τραγούδι. Τους ενοχλούσαν οι μελοποιηθέντες Ποιητές και κυρίως αυτοί που εξακολουθούσε να τραγουδά ο λαός. Τους ενοχλούσε το γεγονός ότι το λαϊκό «τους» τραγούδι –αυτό της διασκέδασης και των νυχτερινών κέντρων- το είχα μεταβάλει σε ερωτήριο για να πάμε όλοι μαζί σαν λαός προς την κατάκτηση νέων επιπέδων μουσικής έκφρασης, εμπλουτισμένων με το ψυχαγωγικό στοιχείο και με τον στοχασμό. Τους ενοχλούσε, γιατί ένα μεγάλο τμήμα του λαού μας πέρασε με ενθουσιασμό από την διασκέδαση στην ψυχαγωγία. Μεγάλη, τεράστια διαφορά που προϋποθέτει ψυχική υγεία και κυρίως ένα νέο ήθος, χαρακτηριστικό ανθρώπων υπεύθυνων και γι' αυτό ολοκληρωμένων και βαθύτατα ευτυχισμένων, αφού μπορούν να κοιτάζουν άφοβα τα πρόσαπά τους στον καθρέφτη... Και τελικά ενοχλούσαν ειδικά τους πολιτικούς οι αναγεννητικές μνήμες που γεννούσαν τα έργα αυτά, τόσο στον μουσικό τομέα όσο -και προπαντός- στον πολιτικό τομέα, όπως τις εξέφραζαν οι φωτεινές στρατιές των «Λαμπαράκηδων».

Το κύκνειο άσμα αυτής της δύσκολης περιόδου αποφάσισα να το δώσω με όσο γίνεται μεγαλύτερη λάμψη, γιατί ήθελα παράλληλα να δείξω στους εχθρούς μου ότι παρ' όλες τις έντριγκες και τα χτυπήματα κάτω από τη μύση, ήμουν πάντα όρθιος, με τους ίδιους πάντοτε δεσμούς με το ελληνικό κοινό. Έτσι διοργάνωσα μόνοι μου, χωρίς την παραμικρή οικονομική βοήθεια από πουθενά, πληρώνοντας επί πλέον φόρους και ενοίκια κρατικού θεάτρου! Το μόνο που έκανε τότε η Πολιτεία ήταν να μου παραχωρήσει το Θέατρο του Λυκαβηττού, όπου οργάνωσα 30 συναυλίες σε 4 θεματικές ενότητες:

- «Επιφάνια Αβέρωφ», «Romancero Gitano», «Canto General»
- «Κατάσταση Πολιορκίας», «Ο Ήλιος και ο Χρόνος», «Πνευματικό Εμβληματίριο»
- «Αιποτάκτες», «Ένας Όμηρος», «Τα Λυρικά»
- «Μαργαρίτα», «Άξιον Εστί»

Αν η χωρητικότητα του θεάτρου είναι 5-6 χιλιάδες, το κοινό ξεπερνούσε τις δέκα χιλιάδες κάθε βράδυ πλημμυρίζοντας τους γύρω χώρους έως και στους βράχους, όπου ήσαν σκαρφαλωμένα τα παιδιά.

Από και και πέρα ένοιωσα πως δεν χρωστούσα τίποτα σε κανέναν. Το μαγικό ταξίδι για την δημιουργία μιας νέας Μουσικής στα χρώματα του «Άξιον Εστί» είχε λήξει οριστικά και τελεσιδικά. Αυτό το τέλος με οδήγησε να στραφώ προς τον εαυτό μου και να αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις στην εκκλήρωση των εφθικών μου σνείρων με έργα συμφωνικά με την σφραγίδα μιας νέας μουσικής ελληνικότητας... Και για να είμαι περισσότερο σαφής, ας αφαιρέσω αυτή την τόσο βαρειά λέξη «ελληνικότητα» και ας την αντικαταστήσω με μια έννοια: Ήθελα να συνθέσω έργα που να μπορούν να εκφράσουν με τον πιο πιστό και σοβαρό τρόπο τη δική μου, προσωπική άποψη για ένα έργο σύγχρονης μουσικής.

Από όσα είπα πιο πριν, νομίζω ότι βγαίνει καθαρά το γιατί στην δεκαετία του '60 πίστευα στη Μουσική για όλο τον Λαό. Τότε είχα πράγματι ανακηρύξει ως «συνομιλητή» μου το σύνολο του ελληνικού λαού. Συνομιλητής σημαίνει ότι τον έχω κάθε στιγμή απέναντί μου, εμπνέομαι απ' αυτόν, γράφω γι' αυτόν.

Μήπως όμως σ' αυτή μου την στάση – επιλογή με έμπροσхан τα βιώματα της δεκαετίας του '40 (Αντίσταση, Εμφύλιος) με την υπερ-ιδεολογικοποίηση και τα φωτεινά οράματα μιας εθνικής αναγέννησης που φαίνεται πως την πιστώσαμε τόσο βαθιά, ώστε να πειστούμε κι εμείς οι ίδιοι ότι μπορεί να γίνει πραγματικότητα;

Η αλήθεια είναι ότι η δεκαετία του '60 είχε στοιχεία μιας λαϊκής αναγέννησης και το σπουδαιότερο είχε την μαζικότητα και την ορμητικότητα της ελληνικής νεολαίας. Βγαίνοντας κι εγώ ο ίδιος από τα σκοτάδια του Εμφύλιου και τις πληγές της Ήττας, μετουσιώθηκα και κρατώντας στο ένα μου χέρι το Τραγούδι και στο άλλο τις Ιδέες, φορτίσθηκα με μίαν ακατανύχτη δύναμη παθούς. Πίστευα βαθιά σε ό,τι έκανα και έλεγα, κι αυτή η πίστη μου περνούσε μ' ένα τρόπο μαγικό στους άλλους. Ιδιαίτερα στους νέους και τους απόκληρους. Άλλοτε σαν Συνθέτης με την Ορχήστρα μου κι άλλοτε σαν Πολιτικός με τους Λαμπράκηδες, βρισκόμουν σ' ένα διαρκή διάλογο με τον «χρόνο» λαό στη συνοικία και στο χωριό, χωρίς για ούτε μια στιγμή να χαμηλώσω την ποιότητα της επαφής μου με το ολόπλευρο –κοινωνικό και πολιτιστικό της- περιεχόμενο. Έτσι προσφέροντας δυνατά κρασί μέθουα πρώτος εγώ κι αυτό όπως είναι φυσικό επέδρασε βαθιά πάνω στην σκέψη, τον χαρακτήρα και την αισθητική μου.

Όμως το θάμα δεν μπορούσε να διαρκέσει πολύ. Αλλά όπως όλα τα θαύματα με βόηθησε να ριζώ λίγους σπόρους και να δρέψω μερικούς καρπούς. Τελικά αυτή η υπέρβαση της δεκαετίας του '60 δεν ήταν και τόσο στιβαρά. Κάτι άφησε. Και στην κοινωνία και στην μουσική. Εγώ όμως χωρίς αυτή την μυθική σχέση Συνθέτης – Λαός, έμαλλε κάποτε να βρεθώ στο κενό. Η μήπως ήμουν ελεύθερος; Ελεύθερος από «πρέπαι», από «χρέη» και «δεσμεύσεις» που με ανάγκαζαν έως τότε να θυσιάζω όχι μόνο τον χρόνο μου αλλά και το είναι μου στο συλλογικό όνειρο; Έτσι αποδεχόμενος ότι ένας κύκλος έκλεισε οριστικά (1960-80) κατέφυγα και πάλι στην απομόνωση στο Παρίσι περισσότερο ώριμος από ποτέ, για να αφοσιωθώ στη σύνθεση κυρίως έργων εμπνευσμένων από την μεγάλη ελληνική και ξένη Ποίηση. Καρπός αυτής της νέας περιόδου της ζωής μου (1980-2000) υπήρξαν έργα βασισμένα στους Ποιητές: Pablo Neruda (“Canto General” – 7 νέα μέρη), Διονύσιος Σολωμός και Κωνσταντίνος Καβάφης (Τρίτη Συμφωνία), Ιωάννης Δασκαλινός (Ακολουθία εις Κεκοιμημένους – Requiem), Μιγάλης Κατσαρός (Κατά Σαδδουκαίων), Γάσος Λαββαδίτης (Λειτουργία αρ. 2), Κώστας Καρυωτάκης (ομώνυμη όπερα), Διστύλος – Ευριπίδης (4^η Συμφωνία), Γιάννης Ρίτσος – Γιώργος Κουλιούκης (7^η Συμφωνία). Και φυσικά οι τρεις λυρικές τραγωδίες: «Μήδεια», «Ηλέκτρα», «Αντιγόνη» και η λυρική κωμωδία «Λεοστράτη».

Σ' αυτό το σημείωμα, όπως είπαμε, θα ασχοληθούμε με την ανάλυση της 3^{ης} και 7^{ης} Συμφωνίας και με τον «Καρωτάκη».

Πριν δώσω τον λόγο στα κείμενα που συντάξε ο Αστέρης Κούτουλας με τη συνδρομή μου, θα ήθελα να αναφερθώ στα καθαρώς τεχνικά προβλήματα (από την άποψη των μουσικών μέσων) που καλείται να αντιμετωπίσει ο σύγχρονος συνθέτης.

Σ' αυτό που λέμε «έντεχνο», «στοχαστικό» περιεχόμενο στη συμφωνική μουσική, πέραν της σύλληψης της ουσίας και της φόρμας του έργου, της έμπνευσης, της φαντασίας και του στοχασμού, βασικό ρόλο παίζουν οι μουσικές τεχνικές που αφορούν τα κύρια συστατικά στοιχεία της μουσικής σύνθεσης: μελωδία, ρυθμός, αρμονία, αντίστιξη, ενορχήστρωση. Και φυσικά οι τρόποι ανάπτυξης των παραπάνω στοιχείων. Ο κάθε συνθέτης αναγνωρίζεται τελικά

από τις προσωπικές ιδιαιτερότητες με τις οποίες χειρίζεται τα υλικά και τις τεχνικές και κυρίως την έμπνευση και τη φαντασία με τις οποίες τα αναπτύσσει δίνοντας την τελική μορφή στο έργο του.

Είναι φυσικό όσο λιγότερο γνωρίζει κανείς τις εξελίξεις στο χώρο της συμφωνικής μουσικής να τείνει να ταυτίζει αυτά τα υλικά κι αυτές τις τεχνικές με ένα μεγάλο συνθέτη ή με μια εθνική σχολή. Ενώ το σωστό είναι ότι οι συνθέσεις ανήκουν σε πρόσωπα και λαούς, ενώ οι Νόμοι ανήκουν σε όλους. Στη Μουσική υπάρχουν Νόμοι, όπως λ.χ. στην Αρχιτεκτονική. Έτσι μπορούμε να αναγνωρίσουμε διάφορα στυλ και εποχές αρχιτεκτονικής, όμως οι Νόμοι της Αρχιτεκτονικής αφορούν την ίδια την Αρχιτεκτονική σαν αισθητική – στοχαστική πράξη. Το ίδιο και οι Νόμοι της Μουσικής αφορούν την ίδια τη Μουσική διαχρονικά και υπεράνω προσώπων, εποχών και συνόρων, σαν ένα δημιουργικό αποτέλεσμα έμπνευσης και νου.

Οι Νόμοι της Μουσικής –όπως οι Νόμοι της Τέχνης και της Επιστήμης– δεν είναι φιλετικοί αλλά ανθρωπίνου. Το γεγονός ότι ο ένας αποκαλύφθηκε στη Αρχαία Ελλάδα και ο άλλος ανακαλύφθηκε στη μεσαιωνική Ευρώπη, δεν σημαίνει ότι ένας τέτοιος Νόμος είναι αποκλειστικά και μόνο ελληνικός ή γερμανικός ή ευρωπαϊκός ή αμερικάνικος. Είναι ανθρώπινος. Μπορεί να προέρχεται από ένα Μέρος, ανήκει όμως στο Όλο. Και το Όλο είναι η ανθρωπότητα. Το εάν ένα μέρος της ανθρωπότητας εξακολουθεί να είναι καθυστερημένο και έτσι δεν γνωρίζει το σύνολο των Νόμων, δηλαδή το σύνολο των Επιστημονικών και Καλλιτεχνικών επιτευγμάτων, αυτό δεν σημαίνει ότι οι Νόμοι και τα επιτεύγματα αυτά δεν είναι και δικά του. Του ανήκουν στον ίδιο μερίδιο που ανήκουν στον κάθε λαό και στον κάθε άνθρωπο. Άλλο εάν οι ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες τον εμποδίζουν να τα γνωρίσει και να τα κάνει και δικά του κτήματα.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα θεωρώ ότι το πρόβλημα που εγείρεται από ορισμένους για το αν συνταυριάζει η ελληνική με την ευρωπαϊκή μουσική είναι ψευδοπρόβλημα. Κι αυτό γιατί από άγνοια ταυτίζουν τους Νόμους της Μουσικής με εκείνους που πράγματι τους ανακάλυψαν: τους Ευρωπαίους. Φυσικά υπάρχει «ευρωπαϊκή» μουσική και μάλιστα μοιρασμένη σε πολλές ευδιάκριτες Σχολές αναλόγως με τις εποχές, τις εθνικότητες και τα διάφορα προσωπικά στυλ. Πίσω όμως απ' αυτές τις μουσικές υπάρχουν οι Νόμοι της Μουσικής, που έχουν την καθαρότητα, φέρ' επείν, της Αλγεβρας, που ασφαλώς θα ήταν ανόητο να την χαρακτηρίσουμε αραβική βάζοντας την στάμπα του «αραβότροπου» (κατά το «δουτικότροπου») σε όποιον την χρησιμοποιεί.

Θα πρέπει λοιπόν να αποσυνδύσουμε τα εθνικά και προσωπικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν ένα μουσικό έργο ή μια μουσική σχολή, από τους γενικούς Νόμους της ίδιας της Μουσικής. Κι ακόμα να προσπαθήσουμε, η χρήση αυτών των Νόμων να μην αλλοιώνει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα κάθε νέας μουσικής σύνθεσης. Κι ακόμα στην περίπτωση μιας ελληνικής σύνθεσης, οι Νόμοι αυτοί να υποβοηθούν, ώστε τα ιδιαίτερα στοιχεία –προσωπικά και εθνικά– να στηρίζονται και να αναδεικνύονται ακόμα περισσότερο ψάχνοντας περισσότερο την ουσία παρά το πρόσωπο της ελληνικότητας.

Έτσι θα λέγαμε ότι το τελικό αισθητικό αποτέλεσμα που προσδιορίζει την αξία ενός συγκεκριμένου μουσικού έργου είναι αυτό που προκύπτει από τη συνεργασία των παρακάτω στοιχείων: Πρώτον η έμπνευση, η φαντασία και ο μουσικός στοχασμός. Δεύτερον, η γνησιότητα, η δύναμη και η αξία των μουσικών σπερμάτων υλικού και Τρίτον, ο τρόπος, οι τεχνικές και η φαντασία με

την οποία γίνεται η εφαρμογή των Νόμων στην Μουσική για την επεξεργασία αυτού του υλικού.

Αναφερόμενος σε Μουσικές Συνθέσεις δεν είναι στις προθέσεις μου να προβώ σε μουσικολογική ανάλυση. Το αντικείμενό μου, όπως τονίσαμε ήδη, είναι η εξέταση, η κίνηση και η διασταύρωση ιδεών. Και γι' αυτόν τον λόγο θα σταθώ με στα στοιχεία εκείνα, που μέσα στις συγκεκριμένες μουσικές συνθέσεις προσδιορίζουν τα βασικά αισθητικά κίνητρα και επιλογές μου και που στις συγκεκριμένες περιπτώσεις έχουν να κάνουν με την μετουσίωση του ποιητικού κειμένου σε μουσικές με τρόπο που να το εκφράζουν πιστά, να το ερμηνεύουν και να το προεκτείνουν σε νέες αισθητικές καταστάσεις και περιοχές. Η ιδέα της Ποίησης σε σχέση με την ιδέα της Μουσικής. Η ιδέα ενός ελληνικού ποιητικού κειμένου με την ιδέα ενός ελληνικού μουσικού κειμένου. Αυτές είναι οι πλευρές που θα πρέπει να εξετασθούν, ώστε να κατανοηθεί από τον απλό ακροατή η ουσία του νέου έργου που φιλοδοξεί να είναι η σύνθεση Ποίησης και Μουσικής σε ένα Νέο Ενιαίο Μουσικό Έργο με την ετικέτα της «Συμφωνίας» ή της «Οπερας».

Εάν τελικά η ανάλυση που ακολουθεί βοηθήσει ώστε να κατανοηθεί ότι εκείνο που καθορίζει την ταυτότητα ενός μουσικού έργου δεν είναι οι Νόμοι της Μουσικής αυτοί καθαυτοί αλλά όλα τα υπόλοιπα στοιχεία της μουσικής σύνθεσης, μέσα στα οποία φυσικά εμπεριέχεται ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούνται αυτοί οι Νόμοι, εάν ενσωματώθηκαν στο προσωπικό στυλ και τέλος εάν με την εννοήσή τους μέσα στο σύνολο των αισθητικών υλικών – μουσικών και ποιητικών- οδηγούν σε ένα αυτοδύναμο, αυτοτελές και πρωτότυπο έργο.

Τέλος σε σχέση με το ελληνικό κοινό το ερώτημα που τίθεται από τον συνθέτη είναι αν θα υπάρξει συνέχεια στην προηγούμενη σχέση μου και σε ποιο βαθμό. Αυτό άλλωστε είναι και το κίνητρο που με αναγκάζει να μιλώ τόσο αναλυτικά, γιατί φυσικά εάν συνέθετα μόνο για ένα στενό κύκλο «ειδικών» θα μου ήταν τελείως αδιάφορη η όποια σχέση και απήχηση του ειδικά μέσα στο ελληνικό κοινό, που όπως ελπίζω να φάνηκε στο σημειώμά μου αυτό, διεδραμάτισε αυτόν τον καθοριστικό ρόλο στη ζωή και στην Τέχνη μου.

Ανέκδοτο κείμενο του Μίκη Θεοδοράκη
Αθήνα, 27.12.2002

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ («ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΓΗΣ»)

*Το τραγούδι της Γης
δεν τ' ακούσεις ποτέ
ούτε θα τ' ακούσεις πια.
Σκότωσες όλα τα πουλιά
τα δάση
το νερό
το λαμπερό νερό
τον ποταμό.*

Πάει...

*Σκότωσες το χρώμα
τον ήλιο
την καρδιά σου.*

*Ποτέ δεν θα ξαναδείς
το χρώμα τ' ουρανού
δεν θ' ακούσεις ποτέ
τον ήχο των χρωμάτων.*

Σαν βολίδα προχωρείς στο χάος.

*Στην ίδια φορά ως ακουστείς μες στη σιωπή
το τραγούδι της Γης.*

*Πριν τελικά τολχήσει στο χάος
ένα "για σου" θα πει στη ζωή.*

Η 2^η Συμφωνία γράφτηκε στο Παρίσι από το 1955 έως το 1958. Αυτή τη συνθετική περίοδο του Θεοδωράκη χαρακτηρίζουν δύο βασικά στοιχεία:

Το πρώτο που αφορά το περιεχόμενο, αντανακλά τη βασική ψυχολογία που τον διακατείχε λίγα μόλις χρόνια μετά τις τραυματικές εμπειρίες του στον Εμφύλιο Πόλεμο με αποκορύφωση τη δοκιμασία της Μακρονήσου. Αγωνία, αποτροπιασμός, απελπισία, βαναυσότητα, άβυσσος, σκληρότητα, χάος με νησιδία γαλήνη που κάνουν τη σκοτεινή και απάνθρωπη διάθεση ακόμα πιο σκοτεινή. Θα λέγαμε με λίγα λόγια ότι τα έργα αυτής της περιόδου τα χαρακτηρίζει μια έντονη, σχεδόν βίαιη άρνηση της βαναυσότητας και της βίας σαν αποτελέσματα του πολέμου που βίωσε στο πεπαιγμένο η γενιά του συνθέτη.

Το δεύτερο στοιχείο αφορά την τεχνική που ανέπτυξε ο Θεοδωράκης στην ίδια περίοδο και που στηρίζεται στη χρήση της «τετραχορδικής» μουσικής γραφής. Αυτή η τεχνική ταιριάζει απόλυτα με την ψυχική διάθεση του συνθέτη. Τον βοηθά, ώστε να μετουσιώσει τα δραματικά και συχνά τραγικά στοιχεία, συναισθήματα και ιδέες σε μουσικές τοιχογραφίες με κυρίαρχες ηχητικές αποχρώσεις εκείνης της θύελλας που είχε καλύψει τη ζωή της Ελλάδας την εποχή του Εμφυλίου πολέμου.

Όταν μετά τριάντα χρόνια και πάλι στο Παρίσι ο Θεοδωράκης ετοιμάζεται να δώσει την τελική φόρμα στη Συμφωνία του, την ανθρωπότητα απειλούν ξανά τα σύννεφα ενός πολέμου και μάλιστα πυρηνικού. Τότε προσθέτει το «Τραγούδι της Γης» που το εμπιστεύεται συμβολικά στις φωνές των παιδιών. Ακολουθούν οι βρυχηθμοί του επερχόμενου πολέμου.

Στο finale σαν να θέλει να εξορκίσει το κακό, ο Θεοδωράκης χρησιμοποιεί το τελευταίο μέρος από την Σουίτα αρ. 1, που βασίζεται σε μοτίβα εμπνευσμένα από την μουσική της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Κρήτης, που είναι φυσικά να συμβολίζουν μέσα του την ίδια τη Ζωή. Προς το τέλος αυτού του μέρους ο συνθέτης εμφανίζει μια βυζαντινή μελωδία με τρόπο καθαρά θριαμβευτικό, σαν να θέλει να μας πει ότι το αντίδοτο του Πολέμου και της Αρνήσης δεν βρίσκεται μόνο μέσα στη Χαρά του Χορού αλλά και μέσα στην Παράδοση που μας βοηθά να παραμείνουμε δυνατοί.

Όπως στο τέλος της Τραγωδίας, έτσι κι εδώ ο συνθέτης στο τελικό τέλος του έργου καταφεύγει σε μια μουσική Έξοδο ενός φανταστικού Χορού.

*

Η πρώτη Παρισινή περίοδος της μουσικής του Μίκη Θεοδωράκη (1955-60) είναι βασικά συμφωνική. Συγχρόνως αποδεικνύει πόσο η ανάγκη του για μουσική έκφραση είναι συνδεδεμένη άρρηκτα με τις ξεχωριστές βιοματικές του εμπειρίες. Ο Θεοδωράκης νοιώθει την ανάγκη να εκφράζεται μουσικώς στον ίδιο βαθμό που ενδιαφέρεται να βιώνει ολοκληρωτικά, απόλυτα και ακέραια τα ιστορικά γεγονότα που διαμορφώνουν τον ίδιο μαζί με τους άλλους. Η βασική του κοινωνική θεωρία και αντίληψη, επηρεασμένη από την κλασική Αθήνα, βάσει το χρέος του Πολίτη στην πρώτη σειρά των ηθικών αξιών. Τι προηγείται της διαίτησής του στο Παρίσι; Ο Εμφύλιος πόλεμος (1945-49) με αποκορύφωμα για τον ίδιο τις εμπειρίες του στη Μακρόνησο, το νησί του θανάτου. Τα χρόνια 1950 έως 1954 είναι χρόνια προσαρμογής στη νέα πραγματικότητα.

Μετά τη στρατιωτική του θητεία (1950-52) εγκαθίσταται στην Αθήνα με βασική του επιδίωξη την επιβίωση. Στα 1953 παντρεύονται με την Μυρτώ. Τότε ολοκληρώνει την «Πρώτη Συμφωνία» και συνθέτει την «Ελληνική Αποκριά» (Carnaval). Ουσιαστικά στο Παρίσι μένει για πρώτη φορά μόνος με τον εαυτό του, διότι έχοντας εξασφαλίσει μια υποτροφία μπορεί να δοθεί ολόψυχα στην αγαπημένη του μουσική σύνθεση. Η Μυρτώ εργάζεται σ' ένα νοσοκομείο σαν γιατρός. Έτσι φεύγει κάθε πρωί και γυρίζει το απόγευμα. Μπορούμε λοιπόν να τον φαντασθούμε στο μικρό διαμέρισμά της Penthievre και Mironesnil καθισμένο μπροστά στο γραφείο με τα αδειανά πεντάγραμμα, ενώπιος ενώπιω για πρώτη φορά ύστερα από τις φοβερές μέρες της δοκιμασίας.

Εδώ θα πρέπει να θυμίσουμε ότι η υγεία του εξακολουθεί να είναι κλονισμένη. Οι επιληπτικές κρίσεις που του κληρονόμησε η Μακρόνησος τον συγκλονίζουν σε τακτά διαστήματα και τον κάνουν ανίκανο να εργαστεί πολλές μέρες. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι οι κρίσεις αυτές κόπηκαν με το μαχαίρι μετά τη σύνθεση του «Επιτάφιος» στα 1958! Τι σημαίνει όμως αυτό; Σημαίνει ότι είχε τελειώσει πλέον το ταξίδι μέσα στη νύχτα και ότι άρχισε μια νέα περίοδος – η φωτεινή – της έντεχνης λαϊκής μουσικής με τους κύκλους τριγυριδιών και τα λαϊκά ορατήρια.

Ο Θεοδωράκης αναπνέει και ζει με τη Μουσική, που είναι γι' αυτόν η κύρια θα λέγαμε βιοματική ανάγκη. Έτσι τα βιώματα που έπρεπε να εκφράσει με τη μουσική στην Παρισινή περίοδο ήταν βασικά οι θαμμένες μέσα του συγκλονιστικές εμπειρίες της Μακρόνησου. Ο ίδιος δεν είπε άλλωστε, ότι από το νησί αυτό βγήκε διαφορετικός από εκείνον που πήγαινε; Τι είναι αυτό άραγε που τον άλλαξε τόσο ριζικά;

Στη Μακρόνησο εφαρμόζαν κάθε είδους σωματικού και ψυχικού μαρτυρίου. Τόσο ομαδικού όσο και ατομικού. Χτυπούσαν έως θανάτου τα θώρακά τους φτάνοντας στο ακρότατο σημείο να τα θάβουν ζωντανά αφήνοντας μόνο το κεφάλι τους έξω. Βορά στους αγόρταγους αρουραίους. Μετά από ένα τέτοιο μαρτύριο είναι εύλογο η ψυχή του ανθρώπου να καταγκρεμίζεται στα τάρταρα του ασυνείδητου, εκεί που κατοικούν εφιάλτες και τέρατα. Ο ψυχικός πόνος, η απόγνωση και η απελπισία έχουν φτάσει στο ζηνίθ. Δεν υπάρχει ανθρώπινο όριο αντοχής από και και πέρα. Από και και πέρα η φωνή γίνεται μυκηρητό και κραυγή. Από και και πέρα ο ήχος γίνεται κλαγγή ροπαλιού και μυκηρητοί ζώων.

Όλα αυτά τα οδυνηρά φαντάσματα ενός παρελθόντος νεκρού στη σάρκα και στη μνήμη, πολιορκούν τον Έλληνα συνθέτη στη μοναξιά του δωματίου του στο Παρίσι. Κι αυτός με τον ίδιο τρόπο που τα εβίωσε, καλείται τώρα να τα μετουσιώσει σε αισθητικά δημιουργήματα με τον μόνο τρόπο με τον οποίο τον προίκισε η φύση: τη Μουσική.

Να λοιπόν γιατί κατ' αρχήν επέλεξε τη συμφωνική μορφή και τον συμφωνικό ήχο για να εκφράσει αυτόν τον απόλυτα τραγικό και κάποτε αποτρόπαιο κόσμο που τον έπνιγε κυριολεκτικά εκείνη τη συγκεκριμένη εποχή. Γιατί μόνο με τις ηχητικές και τεχνικές δυνατότητες που προσφέρει η συμφωνική ορχήστρα θα μπορούσε να εκφράσει τον εφιάλτη της Μακρόνησου που εξακολουθούσε να τον κοιβάλλε μέσα του και να τον βασανίζει...

Θα πρέπει μάλιστα να φανταστούμε πως η απόσταση του Χάρου και του Χρόνου γιγάντωναν μέσα του τα στοιβαγμένα συναισθήματα του πόνου και της διαμαρτυρίας κάνοντας ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη να τα ξερκάσει μια για πάντα, ώστε να λυτρωθεί. Και όπως ξέροουμε, για τον Θεοδωράκη ένας μόνο τρόπος υπάρχει: η Μουσική. Άλλωστε αυτή τη βιοματική σχέση θα την συναντήσουμε σε όλο το έργο του, το οποίο αντανakλά πιστά τα προσωπικά του βιώματα που στην περίπτωσή του ήταν πάντοτε ιδιαίτερα έντονα και δραματικά. Επομένως κατ' αρχήν θα λέγαμε ότι αποτελεί λάθος η αντιμετώπιση της Μουσικής του -ειδικά εκείνης της περιόδου με τα συμβατικά μουσικολογικά και άλλα κριτήρια.

Αντίθετα εμείς θα λέγαμε ότι το κλειδί για την κατανόησή τους βρίσκεται αποκλειστικά στη βιοματική ανάγκη του συνθέτη, σωματική, ψυχική, πνευματική, να εκφράσει όσο γίνεται πιο πιστά ένα εντελώς ξεχωριστό, εντελώς προσωπικό εσωτερικό κόσμο, όπως εντελώς ξεχωριστός και πρωτόγνωρος ήσαν και οι εμπειρίες που τον σημάδεψαν.

Και δεν θα διστάζαμε να χαρακτηρίσουμε την Παρισινή του περίοδο ως αντιμακρόνησο. Πράγματι κάτω από αυτό το πρίσμα όλα φαίνονται πεντακάθαρα. Τον Θεοδωράκη δεν τον ενδιαφέρουν ούτε οι τεχνικές ούτε οι σχολές, ούτε ο συνήθης περίγυρος του συμφωνικού γίνεσθαι. Και όποιος επιχειρήσει να αναλύσει τα έργα του και ειδικά τα έργα αυτής της περιόδου με τις συνήθεις σχολαστικές μεθόδους, θα πέσει έξω. Όπως στην περίοδο 1960-1980 εξέφρασε με το τραγουδι τα αναγεννησιακά οράματα αυτής της συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου, έτσι και τώρα επιλέγει τη συμφωνική μορφή για να εκφράσει την κόλαση. Είχε δικαίωμα άραγε να το πράξει; Θεωρώ ότι μόνο το αποτέλεσμα μετρά. Δηλαδή εάν αυτή η αποτύπωση των συγκεκριμένων συναισθημάτων και ιδεών κατόρθωσαν να περάσουν στη σφαίρα της αισθητικής αποτύπωσης μέσω των συγκεκριμένων έργων.

Η Πρώτη του Συμφωνία αποτελεί τον πρόδρομο της Παρισινή περιόδου. Ιδιαίτερα το Πρώτο Μέρος. Και πώς να μην είναι, αφού είναι ένα έργο που άρχισε να σχεδιάζει στην Ικαρία (1948) και στη συνέχεια μέσα στην ίδια τη Μακρόνησο (1949), για να το ολοκληρώσει στα Χανιά και στην Αθήνα.

Στο Πρώτο Μέρος της Συμφωνίας ο Θεοδωράκης πετυχαίνει να δημιουργήσει τον χαώδη κόσμο του παράλογου με την χρήση μιας πυκνής αντιστικτικής γραφής, που τους μικηθμούς της πολλαπλασιάζει η τολμηρή ενορχήστρωση. Δεν παύει όμως η Πρώτη Συμφωνία να εντάσσεται στον συμφωνικό κόσμο εκείνης της ιστορικής περιόδου και ειδικά πλάι στα έργα με τις μεγάλες φόρμες.

Αντίθετα κατά την Παρισινή περίοδο που την εγκαινιάζει με τις τρεις Σουίτες για ορχήστρα, επιχειρεί να προχωρήσει στην αναζήτηση καινούριων τεχνικών μέσων που θα τον βοηθήσουν να βρει το αντίστοιχο ηχητικό χρώμα που να συνταυρίζεται και να εκφράζει πιστά τα ιδιαίτερα συναισθήματα και ιδέες που τον διακατέχουν. Κι αυτό το ιδιαίτερο ηχητικό χρώμα, το όλο εξασφαλίζει η «τετραγορδική» τεχνική. Τώρα είναι ελεύθερος να προχωρήσει, προκειμένου να προσφέρει διεξόδο και στις πιο απόκρυφες γωνιές της τραυματισμένης ευαισθησίας του.

Δεν βρίσκει άλλο παράδειγμα τόσο κοντινό όσο το παράδειγμα του Γκόγια που δείχνει ότι δεν τον απασχολούσε τίποτε άλλο παρά μόνο το πώς θα βγάλει από μέσα του τους δαίμονες που γέννησαν στην ψυχή του οι τραγικές ιστορικές εμπειρίες που βίωσε ο λαός του και μαζί με τον λαό κι αυτός ο ίδιος.

Στη Σουίτα αρ. 1 για πιάνο και ορχήστρα (1955) στο τρίτο μέρος υπάρχει το πρώτο δείγμα γραφής.

Μόνο εάν κλείσουμε τα μάτια και μεταφερθούμε νοερά στο εφιαλτικό τοπίο της Μακρόνησου, αυτόν τον βράχο τον περικυκλωμένο με τα σύρματα και πιο πέρα με τα κύματα, τον απόκοσμο, τον απάνθρωπο, που τον συγκλονίζουν κραυγές ανθρώπων, σαν κραυγές ζώων που τα οδηγούν στο σφαγείο και τα σφάζουν. Τότε που σταματάει κάθε ελπίδα και ο δεσμός της βυθίζεται στο χάος της απελπισίας, μόνο αυτός και ο δήμιος, αυτός και ο άνεμος, αυτός και η νύχτα, αυτός και η δίψα, ο πόνος, το απόλυτο τίποτα.

Με ποιες μελωδίες, ρυθμούς, αρμονίες, κοντραπούντα και ενορχήστρωση μπορεί να αποτυπωθεί αυτή η νέα συλλογική και συγγρόνος απόλυτα μοναχική σταύρωση του ανθρώπου, μόνο και μόνο γιατί προσπαθεί να παραμείνει άνθρωπος; Την απάντηση θα την βρει κανείς στα έργα εκείνης της περιόδου. Είναι ένας πίνακας καθαρά εφιαλτικός αλλά συγγρόνος, πραγματικός, ανθρώπινος που η απθανάτισή του αποτελεί χρέος ιερό, ειδικά για όσους τα έζησαν και επέζησαν.

Και το ερώτημα είναι πώς να αντέξει να αντιμετωπίσει το μουσικό «ίνδαλμα» αυτής της μεγάλης τραγωδίας που λέγεται Μακρόνησος ένας λαός που αρνείται ακόμα και μισόν αιώνα μετά να αντιμετωπίσει την ύπαρξη της πραγματικότητας που θέλει να αποτυπώσει ο συνθέτης και που ονομάζεται Μακρόνησος;

Ο ίδιος μουσικός κόσμος αποτυπώνεται και σε μέρη της Δεύτερης και της Τρίτης Σουίτας, του μαλαέτου «Οι Ερπαστές του Τερουέλ» και τέλος του μαλαέτου «Αντιγόνη».

Και όταν ο Θεοδωράκης μετά την εικοσάχρονη μουσική αφοσίωσή του στο τραγούδι επιστρέφει στη δεκαετία του '80 στο Παρίσι, θα οικοδομήσει τη Δεύτερη και Τρίτη Συμφωνία του με τα «τετραγορικά» υλικά της «Παρισινή περιόδου» του 1955-60.

Ειδικά η Δεύτερη Συμφωνία κεραιρχείται από την παρουσία της αντιμακρονήσου. Θα λέγαμε ότι αποτελεί το Μουσικό Μανιφέστο του Θεοφοράκη, με το οποίο ξετυλίγει και συγχρόνως ξορκίζει τον εφιαλτικό κόσμο που τόσο πολύ τον πόνεσε και τον σημάδεψε. Και που με όλο την μουσική κατορθώνει να τον δαμάσει και να τον ξεπεράσει, χαρίζοντάς μας μια σειρά μουσικές συνθέσεις μοναδικές από την άποψη ότι αποτελούν μιαν ιστορική μαρτυρία μετουσιωμένη σε Μουσική, συνδεδεμένη με τη Μοίρα του Ανθρώπου.

Ανάλυση του Αστέρη Κούτουλα βάσει συνομιλιών του με τον συνθέτη

ΤΡΙΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Πριν προχωρήσουμε στην ανάλυση του έργου θεωρούμε ότι είναι χρήσιμο να σημειώσουμε ορισμένα στοιχεία σχετικά με τους ποιητές και με την ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας και τη σημασία της ποίησης και της τέχνης γενικότερα στην εθνική ζωή των νεοελλήνων.

Ο Διονύσιος Σολωμός είναι ο Εθνικός Ποιητής των Ελλήνων όχι μόνο γιατί ο εθνικός ύμνος της Ελλάδας βασίζεται στην ποίησή του αλλά κυρίως για τον ρόλο που διαδραμάτισε στην θεμελίωση της νεότερης ελληνικής σκέψης και τέχνης. Έζησε στα Επάνησα (Ζάκυνθο και Κέρκυρα) την εποχή της ελληνικής επανάστασης κατά των τούρκων (1821-1830).

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης έζησε και πέθανε στην Αλεξάνδρεια στις αρχές του 20ού αιώνα. Η ποίησή του, διαμετρικά αντίθετη απ' εκείνη του Σολωμού, αποτελεί ένα από τα θεμέλια της ποιητικής εξέλιξης του 20ού αιώνα σε διεθνή κλίμακα, ενώ συγχρόνως εκφράζει πιστά τόσο τη διαχρονική ελληνική σκέψη όσο και κάθε ευαίσθητο σύγχρονο Έλληνα.

Τέλος οι Βυζαντινοί Ύμνοι του 3^{ου} Μέρους αποτελούν ένα από τα ιερότερα και πολυτιμότερα μουσικά μνημεία του ελληνοισμού. Οι ρίμες τους χάνονται στο Βυζάντιο και αποτελούν κλασικά δείγματα της Βυζαντινής εκκλησιαστικής τέχνης. Καθώς ψάλλονται την Μεγάλη Παρασκευή αποτελούν μία από τις δημοφιλέστερες εθνικές παρακαταθήκες για τον κάθε Έλληνα.

Είναι φανερό ότι ο Θεοδωράκης επέλεγοντας αυτούς τους τρεις σταθμούς που έχουν σημαδύει ανεξίτηλα την πορεία του ελληνικού λαού, θέλησε να παραδώσει στους Έλληνες και στον κόσμο όλο ένα μουσικό μνημείο που να εκφράζει τον βαθύτερο χαρακτήρα της σύγχρονης ελληνικότητας.

Το στοιχείο που υπερέρχει μέσα στο έργο αυτό είναι η τραγικότητα, ενώ ακολουθεί ο ελεγεϊακός λυρισμός. Οι Βυζαντινοί Ύμνοι, στην κορυφαία στιγμή της Συμφωνίας, με την υπόμνηση των ήχων από τις καμπάνες της Αγια-Σοφιάς, αυτής της μυθικής ορθοδόξου χριστιανικής Μητροπόλεως της Κωνσταντινούπολης, θεμελιώνουν την αντίληψη για τη συνέχεια της παρουσίας και της πορείας του ίδιου τραγικού πάθους που συνοδεύει την περποτσισία της ελληνικότητας δια μέσου των αιώνων.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

*Τώρα που η ζάστηρη
Νύχτα μονόχους
Μας βρήκε απάνταχα
Και και στους βράχους
Σχιζεται η θάλασσα
Σγαλινά.*

*Τώρα που ανοίγεται
Κάθε καρδιά
Στη λέξη, ακούσετε
Μιαν ιστορία,
Που την αισθάνονται
Τα σπυθιακά.*

*Σε κοιμητήριο
Είναι στημένα
Δύο κυπαρίσσια
Αδελφωμένα
Που κρανιάζουνε μες στους σταυρούς.*

*Όταν μεσάνυχτα
Καταβούζουν
Οι ανέμοι, αν τα 'βλεπες
Πώς κυματίζουν,
Έλεες πως κράζουνε
Τους ζωντανούς.*

*Δύο αδέρφια δύστυχα
Κοιμούνται κάτω
Τον ανεξάντητον
Ύπνον θανάτου,
Κι έχασε η μάνα τους
Τα λογικά.*

*Ροδοστεφάνωτα,
Ασπροντυμένα,
Τα κατεβόσανε
Αγκυλισμένα
Μέσα ες την όστρη
Αιημονιά.*

Είναι φανερό ότι ο Θεοδοράκης διακρίνει στο πρόσωπο της Τρελλής Μάνας την ίδια την Ελλάδα. Οι πρώτοι στίχοι «*Τώρα που η ζώστηρη νύχτα μονάχος μας ήβρε απάντεχα και και στους βράχους σκίζεται η θάλασσα σιγαλινά*» περιγράφουν την αιώνια νύχτα της ιστορίας. Το κύριο μουσικό θέμα το έγραψε στα 1942, όταν άρχισε να συνθέτει την πρώτη εκδοχή του έργου για solo, χορωδία και ορχήστρα που με τον τίτλο «*Το κοιμητήριο*» παίχθηκε για μία και μόνη φορά στα 1945, στην Αθήνα. Την ίδια εποχή (1942) άλλωστε γράφτηκαν όλες οι υπόλοιπες μελωδίες του Δεύτερου και του Τέταρτου Μέρους, στις οποίες θα προστεθούν τα νέα μουσικά θέματα «τετραχορδικής» κυρίως υφής κατά την παρισηνή περίοδο (1954-1960), τότε που ολοκλήρωσε την δεύτερη εκδοχή με τον τίτλο «*Τρίτη Σουίτα για solo, χορωδία και συμφωνική ορχήστρα*». Τα υλικά αυτά ξαναδουλεύτηκαν στο Παρίσι στην δεκαετία του '80, για να αποτελέσουν την Τρίτη Συμφωνία στην α' version όπως έγινε γνωστή από τις διάφορες ηχογραφήσεις έως τώρα, για να καταλήξουμε στην β' version (1994), όπου ο συνθέτης επεκτείνει την συμμετοχή της mezzo-soprano, ώστε να αναδειξεί τον ρόλο της σε μια μεγάλη και εξαιρετικά δύσκολη αρία που να είναι πραγματική πρόκληση για τις τεχνικές και εκφραστικές δυνατότητες της μονοδού (solist). Αυτή θα είναι και η τελική μορφή της οποίας την πρώτη εκτέλεση διεύθυνε ο ίδιος ο συνθέτης με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα και Χορωδία της ΕΡΤ και με σολίστ την Δάφνη Ευαγγελάτου πρώτα και την Μαρκέλα Χατζιάνο στη συνέχεια.

Ξεκινώντας με τα *εγχορδα* όπου δεσπόζει ο ελεγειακός ήχος του βιολοντσέλου, εκθέτει τα βασικά θέματα του έργου σε μια προσπάθεια να περιγράψει ηχητικά την *έναστρον νύχτα* ενός κόσμου χωρίς αρχή και χωρίς τέλος, πάνω στον οποίο συνθλίβονται σαν τα κύματα της θάλασσας τα πάθη των ανθρώπων.

Ο διάλογος μεταξύ του όμμου και των *εγχορδών* που ακολουθεί, μας κάνει να στρέψουμε τα μάτια της ψυχής μας προς την ατέρμονη ουράνια νύχτα της ιστορίας με τους γλιόδες Γαλαξίες, όπου σε λίγο θα έρθουν να ταράξουν την αιώνια γαλήνη τους τα πάθη των ανθρώπων.

Επίσημη και ιερατική είναι η είσοδος της μικτής χορωδίας, σαν να διαστάζει καθώς *έρχεται* να κλονίσει την ιερή τάξη του κόσμου.

Ο ιερατικός ρυθμός διακόπτεται καθώς θα πρέπει να προετοιμασθεί η είσοδος της Μεγάλης Ίερείας, (*mezzo-soprano*), αυτής που σαν Κορυφαία Αρχαίου Χορού έχει αναλάβει να μας οδηγήσει στους σκοτεινούς χώρους της τραγωδίας, όπου η *Μάνα*, σύμβολο του στιγματισμένου από τη Μοίρα ανθρώπου, θρηνεί τα παιδιά της –αιώνια θέματα του ανθρώπινου φαύλου κύκλου που *έρχεται* να διαταράξει την ελεγειακή ημερία της Δημιουργίας.

Αυτή την πρώτη παρέμβαση της Μάνας ακολουθεί η νέα είσοδος της Χορωδίας που αρχίζει με την αντιστικτική έκθεση των αρχικών θεμάτων και καταλήγει στην μουσική περιγραφή του τέλους της τάξης των πραγμάτων, την παραμόρφωση της παγκόσμιας αρμονίας από την παρέμβαση των ανθρώπινων παθών.

Αυτό το ειδικό μουσικό κλίμα που θέλει να περιγράψει τη συντριβή της τάξης των πραγμάτων, ο Θεοδωράκης το πετυχαίνει με την συνύπαρξη πολλών τετραχορδικών παραλλαγών, οι οποίες όλες μαζί δημιουργούν την ατμόσφαιρα του Απόλυτου Χάους.

Οι ανθρώπινες φωνές κινούνται σε ηχητικές κολόνες *συγχορδιών*, που η μία προσπαθεί να συνθλίψει την άλλη, ενώ από κάτω, στα μέσα και στα κρουστά ένας επίμονος ρυθμός *pedal* σε μια νότα, την ντο, σαν ισοκράτης, ενώ ψηλά στα βιολιά και στα ξύλινα οι ίδιες οι *συγχορδίες* ανεπτυγμένες σε μελωδική γραμμή, που με τα απρόσμενα διαστήματά της εντείνει τον απάνθρωπο χαρακτήρα αυτής της μουσικής στιγμής. Είναι σαν να θέλει να μας πει ο συνθέτης: Το μέγα *εγκλημα* θα συντελεσθεί. Η φυσική τάξη του κόσμου θα βιασθεί από την παρέμβαση του ανθρώπου. Τίποτα πια δεν θα είναι όπως πριν. Δεν μένουν για τον άνθρωπο παρά μόνο η Μέθοι και η Ποίηση για να στηριχτεί σ' αυτό το απάνθρωπο ταξίδι.

Στην Βυζαντινή Μουσική την Αρμονία την αντικαθιστά η χρήση του Ισοκράτη (*Pedal*). Συνήθως ο Κορυφαίος Ψάλτης ερμηνεύει το Μέλος, ενώ ο Χορός με μόνο μία σύλλαβη, το NE-NE, τραγουδά ομόφωνα τη βασική νότα της κλίμακας (τρόπος) που αλλάζει μόνο με την αλλαγή της κλίμακας. Αυτή η *ομονοτονία* εν τούτοις δημιουργεί στον ακροατή ένα αίσθημα συνέχειας, υπομονής και επιμονής, μια συναισθηματική «σταθερά», ενώ απ' την άλλη πλευρά τον βοηθά να κατανοήσει και να εκτιμήσει καλύτερα τον Λόγο και το Μέλος. Αυτά τα δύο βασικά χαρακτηριστικά της ελληνικής μουσικής παράδοσης, ο Λόγος και το Μέλος, που σε αντίθεση με τη βυζαντινή μουσική τόσο συχνά χάνονται πίσω από τους αντιστικτικούς λαβυρίθους της δυτικής εκκλησιαστικής μουσικής.

Ο Θεοδωράκης υπήρξε μέλος εκκλησιαστικής χορωδίας από τα παιδικά του χρόνια, που σε ηλικία 11 ετών έψαλε ως σολίστ στη Μητρόπολη του Αργυροταλίου τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής, αυτά που θα ακουστούν στο 3^ο μέρος της Συμφωνίας.

Ήταν λοιπόν επόμενο η θητεία του στην Βυζαντινή μουσική να τον επηρεάσει τόσο ως προς τη σημασία της σύζευξης Λόγου και Μέλους (που τελικά θα αποτελέσει το κύριο στοιχείο της μουσικής του δημιουργίας με την μελοποίηση ποιητικών κειμένων από τον Αισχύλο έως τους νεότερους σύγχρονους ποιητές) όσο και ως προς την λειτουργικότητα του Ισοκράτη (Pedal).

Έτσι ευθύς ως εκθέσει μουσικά (στο α' μέρος της Συμφωνίας) τη διαμαρτυρία του για την διατάραξη της «συμπαντικής» γαλήνης, καταφεύγει στη μουσική «μονοτονία» της Βυζαντινής παράδοσης σε μια προσπάθεια εξισορρόπησης της διαταραγμένης ψυχικής ηρεμίας.

Έτσι από τα Μέτρα 147-204 έχουμε μια πρωτοφανή για δυτικό μουσικό έργο χρήση ισοκρατών (Pedal). Σαφνικά οικογένειες οργάνων όπως τα έγχορδα ακινητοποιούνται και όπως τα μέλη ενός Βυζαντινού Χορού αρκούνται στην επανάληψη μιας νότας (είτε μιας συγχορδίας), ενώ η Χορωδία είτε κάποιο όργανο (π.χ. η τρομπέτα) εκθέτει το Μέλος.

Μετά από μια δραματική παρέμβαση των εγγόρδων (Μέτρα 207-230) ακολουθεί η «λύση» του α' μέρους με τον διάλογο μεταξύ κορυφαίας (solist) και χορωδίας, σε αντιστικτική μορφή, ενώ η ορχήστρα επαναλαμβάνει σε μορφή ελεύθερου πολυφωνικού ισοκράτη τα ίδια μελωδικά μελήματα.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

*Δεν άκουες βράβισμα
Χαμένου σκύλου
Πουλιού δεν άκουες
Λάλημα, ή χείλου,
Ή κλωνοφιλόσημα
Να πνήθ τερπνά.*

*Νερομορμούρισμα
Οπού αναβράζει
Και τς επιτύμβιες
Πέτρους δροσίζει
Μόλις αντίσκοβε
Τη σγαλιά.*

*Θανής δεν ένεσκαν
Άλλα σημεία
Πάρεις του λιβανού
Η μεραδία
Οπού εχονότουνε
Στην ερημιά.*

Στο Πρώτο Μέρος η Φύση είναι ακίνητη, κρυστάλλινη «εξάστερη νύχτα», ενώ η θάλασσα σχίζεται στους βράχους «σγαλινά», με εξάρτηση τις παρεμβάσεις με τα ηχητικά ηφαιίστια των «τετραγόρδων».

Με το Δεύτερο Μέρος ο συνθέτης σπάζει το κρύσταλλο της ακίνητης ξάστερης νύχτας, όπου τα «κυριαρχία κράζουνε τους ζωντανούς»... Δια μιας όλα ζωντανεύουν, θυμάνουν, αγριεύουν. Μπαίνουμε στο Κοιμητήριο ακολουθώντας τα βήματα της Τρέλης Μάνας.

Στο μέρος αυτό ο Θεοδωράκης σμιλεύει τα μουσικά του θέματα πάνω στην μετρική των Σολωμικών στίχων με την τέλεια συμμετρία:

Δεν α - κούες βά - βι - σμα χα - με - νου σκό - λου
 υ - υ - υ υ υ - υ - υ

υ - υ - υ υ υ - υ - υ

Όσον αφορά το μελωδικό υλικό, στηρίζεται στην τεχνική των «Τετραχόρδων» με ελιπθέρες παρεμβολές τονικών μελωδιών και συγχορδιών.

Θα λέγαμε ότι στο Δεύτερο Μέρος της 3^{ης} Συμφωνίας ο Θεοδωράκης αναδεικνύει στον ύψιστο βαθμό τις δυνατότητες αυτής της προσωπικής του τεχνικής των «τετραχόρδων», που βεβαίως είναι συγγενική με το σειραϊκό σύστημα αλλά εξ ίσου ανεξάρτητη απ' αυτό, πέραν του γεγονότος της συνόπαρξης με υλικό βασισμένο σε κλίμακες Tonal και Modal.

Εκείνο όμως που φυσικά ενδιαφέρει τελικά τον ακροατή είναι το μουσικό και αισθητικό αποτέλεσμα. Κι αυτό κατά την γνώμη μας δικαιώνει τον συνθέτη, ο οποίος θέλει να μας δώσει μουσικά την ανήσυχη και παρανοϊκή θα λέγαμε φόρτιση αυτής της Τρέλης Μάνας, καθώς εισβάλλει στο Νεκροταφείο στο μέσον της έναστρης νύχτας ψάχνοντας να βρει ανάμεσα στα μνήματα τον τάφο των παιδιών της.

Μετά απ' αυτή την εισαγωγή η Σολίστ περιγράφει την οριαλική ατμόσφαιρα: Μόνο η μυροδιά από το λάβνι μένει σαν ανάμνηση θανάτου μέσα σ' αυτή την ερημιά, μας λέει επαναλαμβάνοντας με δραματική ένταση τη λέξη «ερημιά».

Ο συνθέτης αναθέτει το πυκνό κείμενο στη χοροδία πάνω σε ρυθμό γρήγορον δεκάτεον έκτον, εξαιρετικά δύσκολο για κάθε χορωδιακό σύνολο, για να πετύχει ένα αποτέλεσμα ομαδικού ψιθύρου που να πλησιάζει και να εκφράζει το εναγόνιο ποιητικό κείμενο:

*«Δεν άκουες βάβισμα χαμένον σκόλου
 πουίσου δεν άκουες λάλημα, ή χείλου,
 ή κλωνοφύβλισμα να πνίει τερνά.
 Νερομορμούρισμα σπού αναβράζει
 και τς επιτόμβιες πέτρος οροσίει
 μόλις αντίσκοψε τη σιγαλιά.»*

Τέλος ο Χορός θα επαναλάβει το αρχικό κείμενο της Σολίστ επαναλαμβάνοντας με την ίδια δραματική ένταση τη λέξη «ερημιά».

Κατά τη γνώμη μας ένα νέο είδος «πάθου» αναδύεται μέσα απ' αυτή τη μουσική. Δεν είναι το ανθρώπινο πάθος όπως το εκφράζει το φυσικό προσωπικό Μέλος, γέννημα ψυχικής συναισθηματικής έκφρασης. Ο «τετραχορδικός» ηχητικός κόσμος, όπως εξελίσσεται και τελικά εκφράζεται μέσα από την χαρακτηριστική πολυφωνία και πολυρυθμία αυτής της μουσικής, μας οδηγεί σε μιας άλλης μορφής «πάθου» περισσότερο γκεφραλικό, συχνά παρανοϊκό και απάνθρωπο, όπως είναι η διαταραγμένη σκέψη αυτής της τρέλης μάνας που

τρέχει ανάμεσα στα κυπαρίσσια και τους τάφους ψάχνοντας να βρει το μνήμα των παιδιών της.

Αφενίδια Φέση και Άνθρωποι ενωμένοι στην απόλυτη απέλπια διαμαρτύρονται. Ενώ οι Χοροδοί κρανιάζουν (μαζί με την Σολίστ) η ορχήστρα βρυγεται. Η λέξη «ερημιά» τώρα προκαλεί ηχητικούς σεισμούς.

Η επανάληψη από την Σολίστ της λέξης «θανή» μετά από ένα καινούριο μελωδικό μοτίβο στα έγχορδα (που παίρνει κατά διαστήματα και η Σολίστ) καταλήγει σε αλλεπάλληλες κορυφώσεις, σε συγχωρδιακές-θοξαστικές παρεμβάσεις κυρίως στα χάλκινα που η φωτεινή τους αντίθεση προς τον σκοτεινό κόσμο των έγχορδων συμβολίζει ίσως το μήνυμα της παντοτινής ανάστασης στον παντοτινό θάνατο. Και όμως παρ' όλο το φως αυτόν των παρεμβάσεων δεν υπάρχει διέξοδος από τον εφιαλτικό κόσμο της απόλυτης απέλπιας του ανθρώπου του χτυπημένου από τον πόνο και τη Μοίρα.

Αυτό που ακολουθεί είναι ασφαλώς ο παρανοϊκός παροξυσμός που οδηγεί στα όρια της ανθρώπινης δοκιμασίας. Ο συνθέτης αφήνει το κείμενο και χρησιμοποιεί το βιζαντινό NE-NE μεταβάλλοντας την χορωδία σε τμήμα της ορχήστρας με το timbre (χρώμα) της ανθρώπινης φωνής. Αυτό είναι ίσως που του επιτρέπει να οδηγήσει την Χορωδία σε επικίνδυνους αντιστικτικούς ακροβατισμούς στα όρια της χορωδιακής τεχνικής. Όμως αυτές οι ακροβατικές, όπως είπαμε, αντιπαραθέσεις των φωνών περιγράφουν κατά τον καλύτερο τρόπο τα όρια της παράνοιας και της ψυχικής εξουθένωσης.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

() Καινούριους τόπους δεν θα βρεις,
δεν θάβρεις άλλες θάλασσες.
Η πόλις θα σε ακολουθεί.
Δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.
Η πόλις θα σε ακολουθεί.
Πάντα στην πόλι αυτή θα θάναες.
Δεν έχει πλοίο για σε.*

*(**) Ω γλυκό μου έαρ
γλυκότετόν μου τέκνον
πού έδν σου το κάλλιο.*

Είμαστε όλοι μαζί κυκλωμένοι.

() Δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.
Έτσι που τη ζωή σου ρήμαζες
όπου κι αν πας, θα σ' ακολουθεί.*

*(**) Η ζωή εν τάφω
κατετίθης, Χριστέ
και αγγέλιον στραπιά εξεπλήττοντο
συγκατάβασιν
δοξάζουσαι την Σην.*

Γέννημα κι έρπαιμα

() Καινούριους τόπους δεν θα βρεις
δεν θάβρεις άλλες θάλασσες.
Η πόλις θα σε ακολουθεί.
Δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.*

* Κωνσταντίνου Καβάφη
** Βυζαντινά

Λειτουργεί σαν Interludio, «ενδιάμεσο», μέσα στην όλη οικονομία του έργου και για το λόγο αυτό ακριβώς έχει αυτή τη μεγάλη αντίθεση μουσικού κλίματος και ύφους.

Ξεκινά με ιερατικό τρόπο, καθώς ο συνθέτης εμπιστεύεται στα Violoncelli την πλατιά μελωδία της εισαγωγής, η οποία μας οδηγεί κατ' ευθείαν στην καρδιά του λυρισμού.

[Το ίδιο θέμα θα χρησιμοποιήσει ο συνθέτης στο Finale της 7^{ης} Συμφωνίας του σαν βάση για τη μελοποίηση της «Κυράς των Αμπελίων» του Γιάννη Ρίτσου. Μια τέτοια επιλογή δεν είναι καθόλου τυχαία, δεδομένης της επιθυμίας του Θεοδωράκη να ενώνει πολλά έργα του το ένα με το άλλο, ώστε να δημιουργούν μικρούς μουσικούς γαλαξίες. Υπάρχει όμως και βαθύτερος λόγος που τον οδήγησε σ' αυτή την επιλογή: Η «Κυρά των αμπελίων», η Παναγιά, είναι η σύγχρονη Ελλάδα όπως την βίωσε και την όμησε ο Γιάννης Ρίτσος μέσα από το πρίσμα των μεγάλων δοκιμασιών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι βυζαντινοί ύμνοι, ο Διονύσιος Σολωμός και ο Κωνσταντίνος Καβάφης στην 3^η Συμφωνία είναι η αιώνια, η διαχρονική Ελλάδα. Αυτές τις δύο όψεις της ενιαίας, της μιας Ελλάδας θέλει να ενώσει ο Θεοδωράκης πάνω στο βασικό μουσικό θέμα το οποίο στην 7^η Συμφωνία θα το αναπτύξει στο έπακρο, στα απόλυτα μουσικά όριά του, χρησιμοποιώντας για τον σκοπό αυτό τέσσερις σολίστ, μικτή χορωδία και συμφωνική ορχήστρα. Πράγματι δεν υπήρχε ιδανικότερη κορφοίωση για να επιστεγάσει τον κύκλο των Συμφωνιών του από αυτόν τον ΥΜΝΟ στη σύγχρονη Ελλάδα.]

Πάνω σ' αυτή την ίδια μελωδία ακολουθεί η παρέμβαση της Mezzo που θα εκθέσει το κλασικό για κάθε Έλληνα ποιητικό κείμενο του Κωνσταντίνου Καβάφη «Η πόλις».

Ο συμβολισμός είναι φανερός. Οι δύο μέγιστοι νεοέλληνες ποιητές, ο Διονύσιος Σολωμός και ο Κωνσταντίνος Καβάφης, ενώνονται για να ανοιχτούν οι πόλεις της Αγίας Σοφίας που αφήνουν να ξεχυθούν διάπλατα οι φετεινοί ήχοι από τα χάλκινα και τα κρουστά. Από και και πέρα ο δρόμος είναι ανοιχτός για να ταξιδέψουμε στον χρόνο και να παρακολουθήσουμε τη λειτουργία της Μεγάλης Παρρασκευής στον τόπο που γεννήθηκε, στην Κωνσταντινούπολη.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

*Στέκει, μυρίζεται
Ες τον αέρα
Και συλλογίζεται
-Μαύρη μητέρα!
-Σαν κάτι νάθελε
Να θυμηθί.*

Στον τοίχο σέρριζα
 Σκόφτα, κοιτάει,
 Γλυκολευσόμενη
 Χαμογελάει
 Κατά τα εντάφια
 Χόρτα πικρά.

Κατά τα σύγνερα,
 Κατά τ' αστέρια,
 Τρομομανιόζοντας
 Ρίχνει τα χέρια,
 Και κλαίει και ρυάζεται
 Τρομαχτικά.

Της κέφτουν έπετα,
 Και ληθαργίζει,
 Και πάλε αρχίνας
 Να τριγορίζη
 Το περιτέχισμα
 Πασπακατετό.

Γέριζε, γέριζε,
 Τέλος εμπάνει
 Στο σημαντήριο
 Και τ' ανεβαίνει
 Τα ίχνη αλλόζοντας
 Σπουδαχτικά.

Ήταν στην άιαλια
 Την μοναξία
 Στρογγυλοφέγγαρη
 Φωταχυσία
 Σαν την λαμπρόπλαστη
 Προτονυχιά.
 Όμοις η δύστυχη,
 Ξερρευομένη,
 Κοιτάζει αλόγγρα
 Τετρομασμένη,
 Πράχνει τα σημαντρα,
 Κράζει σφιχτά:

«Γλήγορα ας φύγουμε
 Απ' τα λαγκάδια
 Κεα τα φριχτότατα
 Πικνά σκοτάδια
 Αχ! με πλακώνουνε
 Μες στην καρδιά.

ΟΤΙ ΤΑΥΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚΔΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΕΝ ΤΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝ ΤΗ

ΕΚΔΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΕΝ ΤΗ

ΕΚΔΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΕΝ ΤΗ

ΕΚΔΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΕΝ ΤΗ

ΕΚΔΕΥΣΑΝΤΟΣ

*Γκλαν γκλαν τα σήμαντρα
Της εκκλησίας
Γκλαν γκλαν οι αντίλαλοι
Της ερημίας
Αποκρινόντανε
Φριγιά φριγιά.*

*«Γιατί τινάζετε
Πάνο τους χόματα;
Μη, μη σκεπάζετε
Τα μικρά σώματα
Που αποκοιμήθηκαν
Γλυκά, γλυκά.*

*Αέριο θα κόψουμε
Κάτι λουλούδια
Αέριο θα ψάλλουμε
Κάτι τραγούδια
Ες την κολύβη
Πρωτομαγιά.»*

*Γκλαν γκλαν τα σήμαντρα
Της εκκλησίας
Γκλαν γκλαν οι αντίλαλοι
Της ερημίας
Αποκρινόντανε
Φριγιά φριγιά.*

*Να που δροσόβολη
Αέρα ζυπνάει
Και ψιθυρίζοντας
Μοσχοβολάει
Από τα αρώματα
Τα αυτερινά.*

*Στα φύλλα επέρνας
Και της καρδιάς,
Σαν τα κινήματα
Της φαντασίας,
Που ζωγραφίζουσε
Την ευτεχιά.*

*Εκείν' η δόστουχη
Τραβάνε την άχνα,
Βαθιά τα αισθάνθηκε
Μόσα στα σπλάχνα
Αχ! κι εκατίβηκε
Στην ερημιά.*

...αυτερινά τα σήμαντρα
...εκκλησίας
...αντίλαλοι
...ερημίας
...αποκρινόντανε
...φριγιά φριγιά

...γιατί τινάζετε
...πάνο τους χόματα
...μη, μη σκεπάζετε
...τα μικρά σώματα
...που αποκοιμήθηκαν
...γλυκά, γλυκά

...αέριο θα κόψουμε
...κάτι λουλούδια
...αέριο θα ψάλλουμε
...κάτι τραγούδια
...ες την κολύβη
...πρωτομαγιά

...γκλαν γκλαν τα σήμαντρα
...εκκλησίας
...αντίλαλοι
...ερημίας
...αποκρινόντανε
...φριγιά φριγιά

...να που δροσόβολη
...αέρα ζυπνάει
...και ψιθυρίζοντας
...μοσχοβολάει
...από τα αρώματα
...τα αυτερινά

...στα φύλλα επέρνας
...και της καρδιάς
...σαν τα κινήματα
...της φαντασίας
...που ζωγραφίζουσε
...την ευτεχιά

...εκείν' η δόστουχη
...τραβάνε την άχνα
...βαθιά τα αισθάνθηκε
...μόσα στα σπλάχνα
...αχ! κι εκατίβηκε
...στην ερημιά

*Με λήπη εγκάρδια
Εθωρούσε
Όλα τα μνήματα
Και τα μετρούσε
Με τ' αργό κίνημα
Της κεφαλής.*

Επάνω σ' ένα ρυθμό συνεχούς κλιπασμού αναπτύσσεται μεθοδικά το ηχητικό οικοδόμημα αυτού του μέρους, φτιαγμένο εξ ολοκλήρου με «τετραχορδικοί» υλικά. Ο ψυχικός κόσμος της Τρελής Μάνας έχει φτάσει στον παροξυσμό κι αυτό ακριβώς επιζητεί να εκφράσει ο συνθέτης, ο οποίος πετυχαίνει να μας δώσει ένα αμιγές και πλήρες συμφωνικό δημιούργημα με πρωταγωνιστή την ορχήστρα και σε συμπληρωματικούς αλλά εξ ίσου σημαντικούς ρόλους τους Solist και την Χορωδία.

Όλες οι κλασικές τεχνικές αναπτύσσονται εδώ με τρόπο πρωτότυπο και ισορροπημένο. Οι αντιστικτικοί διάλογοι, τα ηχητικά χρώματα, οι επιπαραθέσεις (super-position) των ρυθμικών σχημάτων. Οι παρεμβάσεις της Χορωδίας, άλλοτε βίαιες και άλλοτε λυρικές, βρίσκονται σε μια συνεχή σύγκρουση με τον κλιπάζοντα χαρακτήρα της συμφωνικής ορχήστρας που δεν σταματά παρά μόνο στο τέλος του έργου. Η πρώτη είσοδος της Χορωδίας μας οδηγεί στην Τρελή Μάνα. Περιγράφει τις κινήσεις της:

*«Γύριζε, γύριζε, τέλος εμφανίσει
στο σημαντήριο και τ' ανεβαίνει ...»*

Αυτήν ακριβώς την «κυκλική» της κίνηση καθώς ανεβαίνει τα σκαλιά του Σημαντηρίου (κωδωνοστασίου) για να χτυπήσει τα σήμαντρα (καμπάνες) μας δίνει ο διάλογος Χορωδίας και ορχήστρας. Στη συνέχεια η Χορωδία με διαδοχικές εισόδους, πρώτα οι Μπάσοι, μετά οι Τενόροι, μετά οι Altι και τέλος οι Soprani, περιγράφει τη στιγμή που η Μάνα σαν ένα άγριο θηρίο στέκει και μυρίζεται εις τον αέρα «σαν κάτι νάβλε να θυμηθί».

Η πρώτη έκρηξη γίνεται πάνω στο επόμενο μέτρο, όταν επάνω σε ένα συγχορδιακό pedal στα έγχορδα (πλην των κοντραμπάσων) έρχονται να προστεθούν άλλοτε θελωδείς άνεμοι και άλλοτε αστραπές – βροντές τα ξύλινα, τα χάλκινα, τα κρουστά, τα κοντραμπάσα και φυσικά η Χορωδία. Η Μάνα χαμογελάει «γλυκολοπούμενη» καθώς κοιτάζει με πίκρα τα «εντάφια χάρσα». Είναι η στιγμή της παράκρουσης.

Ευθές μετά ο Θεοδωράκης εναποθέτει στις ανθρώπινες φωνές της Χορωδίας έναν απ' τους πιο τολμηρούς αντιστικτικούς διαλόγους που έχουν ως τώρα γραφεί για χορωδία, στα όρια της αντοχής και των δυνατοτήτων των χορωδίων. Σ' αυτήν την αγωνιόδη προσπάθεια των φωνών που θυμίζει μουσική ακροβασία, η ορχήστρα αντιπαρτίθεται με συμπαγείς συγχορδίες (έγχορδα και χάλκινα) και διάφανες τρύλιες (ξύλινα).

Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό και πρωτόγνωρο, ενώ αντιστοιχεί πλήρως στην περιγραφή από τον ποιητή της συμπεριφοράς της Μάνας και της ψυχικής της πορείας προς την διανοητική και ψυχική υπέρβαση, προς την τρέλα.

Σαφνικά η ορχήστρα σταματά τον κλιπασμό της επανεκθέτοντας το κύριο «τετραχορδικοί» μοτίβο του Πρώτου Μέρους. Ενώ η Χορωδία προσπαθεί να μιμηθεί τις καμπάνες που αφηνιδιώς τρεπούν το σκοτάδι του νεκροταφείου: NTAN-NTAN, NTAN-NTAN. Επάνω σ' αυτά τα στοιχεία έρχεται να προστεθεί η πλατιά μελωδία της Mezzo σαν να θέλει να τα διαμείνει.

Ακολουθεί η επανάληψη της ηχητικής έκρηξης όπως από το Μέτρο 175 και πέρα, για να ακολουθήσει μια νέα εκδοχή του αντιστικτικού διαλόγου ανάμεσα σε φωνές και ορχήστρα.

Στο μέρος αυτό ο ποιητής περιγράφει την κοπιαστική ανάβωση της Μάνας στο Καμπαναριό (Σημαντήριο). Η κυκλική φόρμα ολοκληρώνεται με την επανέκθεση της πρώτης χορωδιακής παρέμβασης *«Γύριζε, γύριζε, τέλος εμφανίει στο σημαντήριο...»*.

Ακολουθεί η επανάληψη της αρχής του Δ' μέρους με δύο νέα στοιχεία. Στα κρουστά ο συνθέτης εισάγει στον συμφωνικό ήχο τον ήχο της τζαζ *-set drums-* (το έχει κάνει και στον Emiliano Zapata, στο "Canto General") σαν ένα σύγχρονο ηχητικό στοιχείο προκειμένου να δώσει μια καινούρια έμφαση στην ατμόσφαιρα του καλπασμού.

Το δεύτερο είναι η αντιστικτική και αντιθετική συνίσταξη του καλπάζοντος ρυθμού με την πλατιά μελωδία όπως την πρωτοακούσαμε από τους Μπάσους στην αρχή του Δ' Μέρους. Με τη διαφορά ότι το θέμα αυτό που το παίζει τώρα η Mezzo αναπτύσσεται συνεχώς κορυφούμενο ακολουθώντας το γενικό *escendo* της ορχήστρας.

Αυτή η δραματική κορύφωση μας οδηγεί σε μια τρίτη και τελική επανέκθεση της αρχικής «έκρηξης» και του αντιστικτικού διαλόγου ανάμεσα στην χορωδία και την ορχήστρα με νέο κείμενο:

«Όμοια η δύστυχη, ξεφρενωμένη,

κυττάζει ολόγυρα τετρομασμένη,

πράχνει τα σημαντρα, κράζει σσιχτά».

Από την αρχή αυτής της τρίτης επανέκθεσης συμμετέχει και η Mezzo που ηβλημένα ο συνθέτης την κάνει να παλεύει για να στηριχτεί, να ακουστεί και να μη χάσει, να μην πνιγεί σ' αυτό το μανιασμένο πέλαγο που έχουν γίνει η ορχήστρα και η Χορωδία, προκειμένου να περιγράψουν το πάρασμα στην απόλυτη παράνοια, που όμως είναι η μόνη λύση για τη δυστυχημένη μάνα.

Πράγματι η άρια που ακολουθεί μας οδηγεί στα ήξεμα νερά του λιμανιού της απόλυτης λήθης.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η μελωδία αυτή

«Γρήγορα ως φύγουνε απ' τα λαγκάδια...» είναι η πρώτη-πρώτη μουσική γραφή του Θεοδοράκη που υπάρχει για το έργο αυτό. Την συνέθεσε στα 1942, στην Τρίπολη, όταν αποφάσισε να ασχοληθεί με το ποιητικό κείμενο του Διονυσίου Σολωμού.

Είναι μια μελωδία βεβαίως τονάλ (τονική), την οποία ο συνθέτης αργότερα, κατά την παρισινή περίοδο (1957), την «έντυσε» με τετραχορδικές συγχορδίες και τετραχορδικά αντιθέματα.

Το αποτέλεσμα αυτού του συνδυασμού επιβεβαιώνει απολύτως την προσπάθεια του συνθέτη να πάρει (μέσω του συστήματος των «τετραχορδίων») ό,τι του ήταν αναγκαίο προκειμένου να εκσυγχρονίσει το συνθετικό του οπλοστάσιο παραμένοντας πιστός στη βασική του αρχή για τη σημασία του πρωτογενούς μελωδικού υλικού.

Ακολουθεί το Largo (*έγχορδα - Solo Trompette*), όπου για πρώτη φορά ο Θεοδοράκης υποβάλλει έναν τραγουδιστή σε φωνητικά γυμνάσματα με άλματα ασυνήθιστα έως τότε στη δική του γραφή. Πρόκειται όμως για μια σελίδα μεταφυσικής θα λέγαμε υψής, όπου η Μάννα-Mezzo αποκαμωμένη από την ψυχική της προσπάθεια προσπαθεί να περιγράψει με παραιοϊκά μελωδικά άλματα τη σκηνή της ταφής των παιδιών της.

*«Βραγνό το ψάλισμο, τα κεριά αγνίζουν
του νεκροκρέβατου τα ζέλα τρίζουν».*

Ίσως γιατί δεν μπορεί, δεν αντέχει να πει τη λέξη «νεκροκρέβατου». Μαζί με τους άντρες της χοροδίας θα περιγράψει πάνω σε δύο επαναλαμβανόμενες νότες (SOL δίεση – LA) την τελική σκηνή της επιθανάτιας πράξης, την ταφή.

*«Ναι, ναι ακιθάνανε μέσα στο σκότο
τα κατεβάσανε, ακοίον τον κρότο
τα κατεβάρσανε βαθιά βαθιά»*

Η κυκλική φόρμα του έργου μας οδηγεί στην ατμόσφαιρα του Πρώτου Μέρους. Πράγματι ο ποιητής ξαναγερνά στην περιγραφή του νυχτερινού τοπίου. Μόνο που τώρα βιάζει την Τριλή Μάνα να διασχίζει αργά τα μονοπάτια του Κοιμητηρίου απαλλαγμένη επί τελους από την λογική που την βασάνιζε, παραδομένη στις οπτασίες που την ανακουφίζουν, λυτρωμένη από τον παραλογισμό. Εκεί λες και ένα εσωτερικό φως να την φωτίζει, καίει τους ανθρώπους:

*«αίριο θα κόνοιμε κάτι λουλούδια
αέριο θα ψάλοιμε κάτι τραγούδια,
εις την πολέσθη Πρωτομαγιά».*

Αυτή η συγκλονιστική εικόνα μας οδηγεί στον νεαρό 17χρονο συνθέτη τη στιγμή που μελοποίησε αυτούς τους στίχους στο μέσον της νύχτας της ζένης κατοχής, σαν να 'θελε κι αυτός να ξεφύγει από τα παράλογα σκοτάδια της ανθρώπινης βίας και σαν τον Διονύσιο Σολωμό να τραγουδήσει την Πρωτομαγιά της Ελευθερίας, αυτό το άπιαστο όνειρο που η τραγική μοίρα του ανθρώπου το επιφυλάσσει σαν έπαβλο για εκείνους που θα αξιωθούν την κάθαρση μέσα από τα σκοτάδια του ψυχικού μαρτυρίου, που εξουθενώνει τον άνθρωπο και τον οδηγεί στη γυάληνη του Κοιμητηρίου, συμβόλου της υπέρβασης πέρα απ' τις αντοχές του λογικού και του ανθρώπινου, στην περιοχή της τρέλας και του απάνθρωπου.

Ανάλυση του Αστέρη Κούτουλα βάσει συνομιλιών του με τον συνθέτη

Το κείμενο που ακολουθεί είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου. Η ανάλυση που ακολουθεί είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου. Η ανάλυση που ακολουθεί είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου.

Ενώ η ανάλυση είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου. Η ανάλυση που ακολουθεί είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου.

Η ανάλυση που ακολουθεί είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου. Η ανάλυση που ακολουθεί είναι η ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου.

Είπα κι εγώ στην ανάλυση που έγινε από τον συνθέτη για το έργο που ακολουθεί και αφορά στην ανάλυση του έργου.

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ «Εαρινή Συμφωνία»

*Ζητώντας το Θεό ζητούσα εσένα
 Γεννήθηκα να χαρητήσω τον ήλιο των ματιών σου.
 Τα μαλλιά σου αρωματίζουν τη νύχτα.
 Μόσα στη φούχτα της αγάπης χορεύει το Σύμπαν.
 Το φως κλαιδάει στις φλίβες του χόρτου και της πέτρας.*

*Κάθε κοιλί που βουτάει στο γαλάζιο
 μας φέρνει το μήνυμα του Θεού.
 Σταθμός του απείρου η καρδιά μας.
 Απλώνουμε τα χέρια στον ήλιο και τραγουδάμε.
 Ο ήλιος με φωνάζει.
 Φεύγει το θέρος μα το τραγούδι μένει.
 Άνοιξε το παράθυρο να δεις το Σύμπαν ανθισμένο.
 Γεννήθηκα να χαρητήσω τον ήλιο των ματιών σου
 Είμαι ο έναστρος ουρανός του θέρους.
 [Τούτο το –μάτρα γλυκά μου μάτια-
 τούτο το καλοκαιράκι
 κληροθέσα ένα πουλάκι].
 Ας έλθουν οι θύελλες να συντρίψουν
 τους καθρέπτες των κήπων.
 Στην κόγχη των χειλιών μας εδρεύει το απόλυτο.
 Σοπαινόμαστε κι ακούμε μες στο γαλάζιο βράδυ
 την ανάσα της θάλασσας.
 Μια πέτρα θα ραγίσει το γαλί της σιγής.
 Ένα άστρο έπεσε. Κλείσε τα μάτια.
 Τόσο βαθύς κι ερωαίος, τόσο μεγάλος έγινα
 απ' την αγάπη σου
 που δε δόνεσαι πια να μ' σγκαλιάσεις
 Βοθίζονται τ' άστρα στους βυθούς των ματιών σου
 κι ανθίζουμε κι εμείς έμπιστοι κι ερωαίοι.*

*Η ζέστα του κορμιού σου με ντύνει τον ήλιο
 Το φως των ηγεμονικών μαλλιών σου
 σκεπάζει τους όμους της νύχτας.*

*Χαρά χαρά χαρά
 Αγγίζω με το μέγα άσκοπο που δε ζητά το σκοπό του
 ο Θεός πραγματοποιεί τον εαυτό του στο φιλί μας.
 Περήφανοι εκτελούμε την εντολή του απείρου.
 Στην κόγχη των χειλιών μας εδρεύει το απόλυτο.
 Ένα άστρο έπεσε, κλείσε τα μάτια.*

*Ζητώντας το Θεό ζητούσα εσένα.
 Τα μαλλιά σου αρωματίζουν τη νύχτα.*

Στο πρώτο μέρος της 7^{ης} Συμφωνίας θα λέγαμε ότι η μουσική είναι «περιγραφική» με την έννοια που την συναντάμε στα έργα των μορφών του «Μουσικού Ποιήματος», σαν να θέλει ο συνθέτης να μεταφέρει το νόημα των στίχων σε αντίστοιχες μουσικές. Και φυσικά να εκφράσει το ΟΛΟΝ της Πόησης σε μια νέα ενότητα Πόησης και Μουσικής σε ένα ΟΛΟΝ ενός νέου έργου.

Ζητώντας το *Θεό Ζητούσα εσένα. Η γέννηση της Ανοιξης*. Οι πρώτοι ψιθυροί της ζωής. Οι σταλακτικές σπάζουν. Η μελωδία της Ανοιξης προσπαθεί να απαλλαγεί από τις ομίχλες του χειμώνα. Μέσα από την παγωμένη γη αναδύεται το τραγούδι των ανθρώπων. Είναι δειλό, μονότονο, φοβισμένο, βασισμένο μόνο σε δυο νότες σε διάστημα τόνου: πρώτα RE - MI και στη συνέχεια SOL - LA. Το αρχίζουν οι μπάσοι με τους τενόρους, στους οποίους αργότερα έρχονται να προστεθούν πρώτα οι Άλτες και μετά οι Σοπράνες μέσα σε μια συνεχή κορέφωση. Που δείχνει προσπάθεια, κόπο και επιμονή. Ανάμεσα σ' αυτές τις διαδοχικές εισόδους των φωνών η ορχήστρα τότε περιγράφει το ζέσημα της γης (θροίσματα φύλλων, μικηθμοί από τις ρίζες, τριγύλι απ' τους κορμούς) και τότε ξαναπνέει το Τραγούδι της Ανοιξης που προσπαθεί να απαλλαγεί από τα δεσμά του Πάγου που αντιπροσωπεύουν τα διάφανα αντιθέματα και οι συγχορδίες «πακέτα» που δημιουργούν την αίσθηση τότε κραυγών και τότε κρότων.

Τα θριαμβικά εμβατήρια από τα πρώτα ρυθμικά - χειμάρρους (από το λιώσιμο των πάγων) που σιγά - σιγά θα γίνουν ποταμός.

Ζητώντας το *Θεό Ζητούσα εσένα*: Ενώνεται το θεϊκό θαύμα της Ανοιξης με τη θεϊκή αναζήτηση του Έρωτα.

Γεννήθηκα να χαιρετήσω τον ήλιο των ματιών σου: Εγώ, μαζί με την Ανοιξη και οι δυο μαζί, εγώ και η Γη, εγώ και η Ζωή γινόμαστε ένα, για να χαιρετήσουμε τον Έρωτα (Πανθείσμός).

Λυρικό σόλο (μικρός λυρικός ύμνος) στην Ευδία και τη Χαρά της επερχόμενης Ανοιξης. Ακολουθεί ένα σύντομο πάρασμα που μας υπενθυμίζει τους ψιθυρούς της Ανοιξης και το λιώσιμο των κρυστάλλων που μας οδηγεί στη είσοδο της Χορωδίας (διπλή-οκτάφωνη) και στην αρχή του Ύμνου στον Έρωτα.

Τα μαλλιά σου αρωματίζουν τη Νύχτα.

Μέσα στη φούχτα της αγάπης χωράει το Σύμπαν.

Το φως κλειδαίει στις φλέβες του χόρτου και της πέτρας.

Η πλαταιά μελωδία -το κύριο μουσικό θέμα- του εκθέτει η χορωδία Α. Είναι ένα τραγούδι που απευθύνεται

στη γυναίκα-Ανοιξη

στη γυναίκα-Έρωτα.

Ενώ η χορωδία Β και η ορχήστρα φαίνεται να εμπνέονται από τον στίχο «*Το φως κλειδαίει...*» προσπαθώντας να δημιουργήσουν ηχητικό φως και να εκφράσουν μουσικά «*στις φλέβες του χόρτου και της πέτρας*» που κλειδαίνουν... Είναι μια σελίδα μουσικού οργασμού στα όρια των δυνατοτήτων των ανθρώπινων φωνών.

Η ορχήστρα με το προεξάρχον θέμα στο φλάουτο που θα ολοκληρώσουν το κλαρίνο και το όμποε ξεκινά σαν ένα ρυθμικό, για να οδηγήσει στο μεγάλο ποτάμι που παφιλάζοντας και προχωρώντας ορμητικά σαν ένα ανοιξιάτικο εμβατήριο χαράς που όλο και θα μεγαλώνει για να οδηγήσει στο ζέσημα της θεϊκής χαράς με τη χορωδία να λέει τους στίχους

Γεννήθηκα να χαιρετήσω τον ήλιο των ματιών σου

Είμαι ο έναστρος ουρανού του θέρους.

Αφηνιδίως ο συνθέτης διακόπτει τη ροή του ποιήματος, για να παρεμβάλει μίαν εικόνα του θέρους ταυτιζόμενη με το «αλληλικό καλοκαίρι» χάρη στο δημόδες τραγούδι

*Τούτο το καλοκαίρακι (-μαύρα γλεκό μου μάτια-)
κονηγούσα ένα πουλάκι.*

Μπορούμε να φαντασθούμε τον νεαρό Βάκχο να παραμονεύει την αγαπημένη του πίσω απ' τις σκιές των φύλλων.

Εκεί οδηγεί η Ερωτική Ανοιξη: στο ερωτικό θέρος, το ελληνικό.

Ταυτόχρονα μας δίνει την μουσική του αντίληψη για την εναρμόνιση και ενορχήστρωση ενός δημόδους υλικού και τον τρόπο ενσωμάτωσής του μέσα σ' ένα ευρύτερο συμφωνικό έργο (όπως έχει κάνει με τα υλικά των βυζαντινών ύμνων στην 3^η Συμφωνία).

*

Μετά απ' αυτό το σύντομο Intermezzo του θέρους, ο συνθέτης επανέρχεται στο ποίημα. Πρέπει να εκφράσει μουσικώς γεγονότα συνταρακτικά, όπως είναι:

- Οι θιέλλες που συντρίβουν τους καθρέπτες των κήπων.
- Το απόλυτο που εδρεύει στη κόγχη των χειλιών μας.
- Την ανάσα της θάλασσας μέσα στο γαλάζιο βράδυ.
- Το ρόγισμα στο γυαλί της σιγής.
- Το άστρο που πέφτει.

Όλα αυτά τα μαγικά, τα θεωλόδη, τα απόλυτα, τα συμπαντικά θα προσπαθήσει ο συνθέτης να τα εκφράσει με τη μουσική που ακολουθεί. Η χορωδία θα φτάσει σε μια πρώτη κορύφωση με τον στίχο

Κλείσε τα μάτια

για να ακολουθήσει ένα νέο χαρακτηριστικό θέμα στην ορχήστρα με κυρίαρχο τα διαστήματα εβδόμησ μεγάλης (LA - SOL# και RE - DO#), όπου πρώτα η χορωδία και μετά ο σολίστας τενόρος θα πουν:

*Τόσο βαθός κι ωραίος
τόσο μεγάλος έγνα
απ' την αγάπη σου
που δε δίνεσαι πια να μ' αγκαλιάσεις.*

που δεν είναι τίποτα άλλο παρά η έκφραση ενός Έρωτα που ξεπερνά τα όριά του, ίσως γιατί ο Ποιητής έχει ταυτισθεί με τον οργασμό των στοιχείων της Φύσης που είναι η ίδια η συνείδηση της Ανοιξης, της Εαρινής Αναγέννησης, της Συμφωνίας των γευσιοιουργών στοιχείων που ένα μέρος του είναι ο ανθρώπινος έρωτας. Όμως ο Ποιητής φαίνεται πως εδώ αγγίζει τον συμπαντικό έρωτα, τον τόσο οικείο στην έπαρση ενός εφήβου όπως ήταν ο Θεοδοράκης στα 1941, όταν για πρώτη φορά ερχόταν σε επαφή μ' αυτή τη μεγάλη Πόηση που έμελλε να τον σημαδεύει για πάντα.

Το Σύμπαν συνενώνεται με την Γυναικία:

*Βοθίζονται γ' άστρο στους βοθούς των ματιών σου
κι ανθίζουμε κι εμείς έμπιστοι κι ωραίοι.*

Η μουσική γίνεται όλο και περισσότερο θεωλόδης, για να οδηγήσει σε ένα επίμονο ρυθμικό και αρμονικό pedal

(εδώ μπαίνει το αντίστοιχο πεντάγραμμα)

που επάνω του θα «οικοδομηθεί» προοδευτικά η χορωδία, προκειμένου να υποβαστάξει στις πλατειές μελωδικές παρεμβάσεις των σολίστ μέσα σε μια συνεχή κορύφωση:

*Η Ζέτα του κορμιού σου με ντύνει τον ήλιο
Το φως των ηγεμονικών μαλλιών σου*

σκαπάζει τους όμους της νύχτας.

Αυτό το ερωτικό παραλόρημα μας οδηγεί σε μια λέξη: Χαρά! Χαρά, ευδαιμονία, πληρότητα, ευδία, ευτυχία, που οδηγούν στην υπέρβαση του εαυτού μας. Τη διάλυσή μας μέσα στο φως, στην κίνηση, στον σφυρμό της ζωής.

Η λέξη «χαρά» επαναλαμβάνεται πολλές φορές. Και πάλι θα ακουστούν οι ψιθύροι της ζωής που αναγεννιούνται και που πάνω τους και πάλι θα σπάσουν οι τελευταίοι κρυστάλλοι του ψύχους. Μόνο που τώρα τον ήχο των κρυστάλλων τον μισούν οι φωνές με την λέξη «Χαρά!». Στη συνέχεια η χοροδία θα αναλάβει να πολλαπλασιάσει τους «ψιθύρους» της ορχήστρας, να τους κάνει φωνές, κραυγές και στο τέλος σημαντικό οργασμό που οδηγεί στον θρηματισμό του καθρέφτη της ύπαρξης ώστε να γαθούν τα είδωλα των ανθρώπων, να σφητιστούν οι μνήμες, να φτάσουμε στο Απόλυτο, στην μυστηριακή αρχή των πραγμάτων.

*Αγγίζαμε το μέγα άσκοπο που δε ζητά το σκοπό του
ο Θεός πραγματοποιεί τον εαυτό του στο φιλι μας.*

Περήφανοι εκτελούμε την εντολή του απείρου.

Στην κόγχη των χειμών μας οδρεύει το απόλυτο.

Ένα άστρο έπεσε, κλείσε τα μάτια.

Αμέσως μετά ο συνθέτης ξαναγυρίζει στην αρχή του ποιήματος:

Ζητώντας το Θεό ζητούσα εμένα

με μια τεχνική ανάπτυξης που θα οδηγήσει σε ένα νέο παροξυσμό με την ταυτόχρονη συνήχηση και των 12 φθόγγων της χρωματικής κλίμακας. Ίσως γιατί ο Θεός και ο Έρωτας να είναι ένα ουράνιο τόξο φτιαγμένο από δώδεκα χρώματα, που καθώς το ένα μάχεται το άλλο, καταλήγουν στην αστραπή...

Έτσι το τρομπόνη οδηγεί στη νότα SI, το κόρνο στη νότα FA#, η τούμπα στο DO#, τα δύο όμπες στο SOL# και RE#, το φλάουτο στο RE#, το όμπες στο FA το κλαρίνο στο RE , η τρομπέτα στο SI , τα τρία φλάουτα στο MI , το φαγκότο στο LA . Από και και πέρα η χοροδία και η ορχήστρα προχωρούν σαν βεντάλια με αντιθετικές κινήσεις, για να φτάσουν στην τελική συγχροδία με την συνήχηση και των 12 φθόγγων της χρωματικής κλίμακας: στην ηχητική αστραπή!

Ο Ποιητής έχει κατακτήσει τον πανθέοτικό, τον απόλυτο Έρωτα και είναι έτοιμος να τραγουδήσει για τελευταία φορά την Μελωδία του Έρωτα:

Τα μαλλιά σου αρωματίζουν τη νύχτα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ «Η εκτέλεση της Αθηνάς»

Είχε χαράξει όταν πήρανε την αδελφή μας Αθηνά για εκτέλεση.

*Από βραδός της δόσαμε κρυφά δυο πορτοκάλια
μα δεν τα 'φαγε.*

*Τα φίλησε με τόση λατρεία
σα να 'κρυβαν στο χυμό τους
όλη την Άνοιξη.*

*Όλα τα ζουμερά νιάτα της γης.
Κι ύστερα τα 'κρυψε μέσα στο στήθος της.*

*Στους κελού της την άκρη είχε ζωρόσει
σα φοβισμένο σκυλί ο θάνατος.*

Κι αυτή του φώναζε:

*«Έλα Πύρη, Αράπη, Τζακ»
ψάχνοντας νά βρει το σκυλίσιο του τ' όνομα*

*«Έλα να μυρίσεις τα πορτοκάλια
που έχω μέσα στον κόρφο μου».*

Είχε χαράξει.

*Με πέντε ριπές κάρφωσαν ένα μεγάλο στήθος
χωρίς να προσέξουν τα πορτοκάλια που χρυσίζουν*

Κι ο χυμός τους ανακατόθηκε με το αίμα

Και γύμισε ο τόπος πορτοκαλιές.

Να κόβεις, να κόβεις και να μη σπίνονται.

Για την ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.

Ο ποιητής Γιώργος Κουλούκης υπήρξε φίλος των εφηβικών χρόνων του Μίκη Θεοδοράκη (1940-44 στην Τρίπολη Αρκαδίας). Κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου ο Κουλούκης καταδικάστηκε από το Στρατοδικείο σε θάνατο. Στη συνέχεια η ποινή του μετατράπηκε σε εγκλεισμό στο Δ' Στρατόπεδο Μακρονήσου, όπου ήδη βρισκόταν εγκλειστος ο Θεοδοράκης. Τα χρόνια πέρασαν και η Πρώτη Συμφωνία του Θεοδοράκη παίχτηκε στα 1955 από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών. Όπως είναι ήδη γνωστό, το έργο αυτό ο Θεοδοράκης άρνησε να το συνθέσει από την Ικαρία (1948) όπου ήταν εξόριστος. Συνέλασε τη σύνθεση στην Μακρονήσο και στα Χανιά (1949-50) και το ολοκλήρωσε στα 1953 στην Αθήνα. Ο Κουλούκης την εποχή της πρώτης εκτέλεσής της Πρώτης Συμφωνίας ήταν δάσκαλος σε μια απομακρυσμένη περιοχή της ορεινής Μάνης. Εκεί την άκουσε από το ραδιόφωνο και αμέσως έγραψε το ποίημα «Η Πρώτη Συμφωνία», μέρος του οποίου είναι «Η εκτέλεση της Αθηνάς» και το έστειλε στο Παρίσι, όπου βρισκόταν ο συνθέτης. Το Ποίημα αυτό ο Θεοδοράκης το μελοποίησε πολύ αργότερα, στα 1968, στο Βραχάτι Κορινθίας, όπου και πάλι ήταν εγκλειστος, αυτή τη φορά από την Δικτατορία.

Η Αθηνά Μπενέκου στα 25 της χρόνια βγήκε αντάρτισσα στα βουνά της Αρκαδίας και κατατάχθηκε στον Δημοκρατικό Στρατό. Στα 1948 συνελήφθη από τον Κυβερνητικό Στρατό στην Ζάτουνα και καταδικάστηκε σε θάνατο. Την εκτέλεσή της έμελλε να παρακολουθήσει από το κελί του μελλοθανάτου ο Γιώργος Κουλούκης και να την περιγράψει αργότερα στο ποίημά του.

Ο Μίκης Θεοδοράκης βρέθηκε εξόριστος στη Ζάτουνα στα 1968, όπου μεταξύ άλλων συνθέσεων εργαζόταν στο πιάνο επάνω στην ολοκλήρωση της σύνθεσης του ποιήματος του Κουλούκη. Τότε, στο αντικρινό μπαλκόνι του σπιτιού στο οποίο έμενε, σαν από θαύμα, βρέθηκε η μητέρα μιας άλλης αντάρτισσας, που την είχαν συλλάβει για να την οδηγήσουν κι αυτήν στον θάνατο, για να προσκινήσει τον τόπο του μαρτυρίου της κόρης της. Ο Θεοδοράκης την ειδοποιεί ότι θα παίξει στο πιάνο και θα τραγουδήσει ένα έργο αφιερωμένο στην Αθηνά, συντρόφισσα της κόρης της. Κι αυτή είναι η πρώτη δημόσια εκτέλεση του έργου...

Η θέση του έργου αυτού μέσα στην 7^η Συμφωνία, ανάμεσα στις τρεις ποιητικές συνθέσεις δικαιολογείται πολλαπλά. Η ανακάλυψη της ποίησης του Γιάννη Ρίτσου έγινε ταυτόχρονα από τον Θεοδοράκη και τον Κουλούκη και για πολλά χρόνια ήταν ο αγαπημένος τους ποιητής. Έπειτα η Αθηνά έχει έναν άλλο συμβολισμό –εκτός από την θυσία για τα ιδανικά της: την προσφορά της νεανικής ζωής της στη Μεγάλη Ανοιξη της Ζωής. Αυτή τη συνέχεια την εκφράζουν τα πορτοκάλια που θα κρύψει στον κόρφο της και που οι σπόροι τους ανακατωμένοι με το αίμα θα ζαναγίνουν ζωή! Ανοιξη και Έρωτας αποθεώνονται έτσι μέσα στη θυσία της Αθηνάς.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ «Το Εμβατήριο του Ωκεανού»

*Νυχτερινό λιμάνι –φώτα πνιγμένα στα νερά-
πρόσωπα δίχως μνήμη και συνέχεια
φαισμένα απ' τους περαστικούς προβολείς
περαστικών πλοίων*

*κι ύστερα βυθισμένα στη σκιά του ταξιδιού.
Λοζά ιστία με κρεμασμένες λάμπες
σαν τις ραγισμένες σφαιρούρες των αγέλων
που αμάρτησαν.*

*Οι στρατιώτες με τις κάσκες ανάμεσα στη νύχτα και στο κάρβουνο.
Τραυματισμένα χέρια σαν τη συγγνώμη που έφτασε αργά.*

*Νυχτερινό λιμάνι –φώτα πνιγμένα στα νερά.
Αιχμάλωτοι δεμένοι στις άγκυρες.*

*Ένας κρίκος γύρω στο λαιμό του ορίζοντα
κι αλωσιδές στα πόδια των παιδιών.
Θα υποβάλουμε λοιπόν ακόμη την ανοιχτή πληγή
του ήλιου που αναβράζει σπόρους λουλουδιών
στην ίδια πορεία στην ίδια ερώτηση
στις γόνιμες φλέβες*

*της Ανοιξης που επαναλαμβάνει τους γέροντες των χελιδονιών
γράφοντας ερωτικά μηδέν στο ακατανίκητο στερέωμα;
Ποια πληγή δε μας δοιρήθηκε ακόμη για να συμπληρώσουμε
του Θεού τη θεότητα.*

ΘΑΛΑΣΣΑ – ΘΑΛΑΣΣΑ – ΘΑΛΑΣΣΑ

Ακούσαμε το τραγούδι της θάλασσας, και δε μπορούμε να κοιμηθούμε.

*Μητέρα μη μου κρατάς το χέρι –θάλασσα
θάλασσα στο νου και στην ψυχή,
και στις φλέβες μας θάλασσα.*

Ανοιχτά κατόφλια στο βήμα της νύχτας.

*Χρόματα προινά διαλυμένα στα νερά.
Πορκυμές δειλινών στους όμορους των γιάπων.
Κατάρτια που δείχνουν το άπειρο.*

*Ανοιχτά κατόφλια στο βήμα της νύχτας
και πάνω απ' τον όπνο της πέτρας
μέτωπο κατάφωτο ασίσαστο το τραγούδι της θάλασσας
να μπαίνει απ' τα μικρά παράθυρα να σχεδιάζει κήφου λάμψεις
και όνειρα
στα νωπά τζάμα και στα κοιμισμένα μέτωπα.*

*Γυμνοί καλέψαμε στην αμμουδιά το μεσημέρι
πιο πολύ για τ' αγκάλιασμα παρά για την πάλη
πιο πολύ για την πάλη παρά για τη νίκη,
μονάχα για τη νίκη.*

Νυχτερινό λιμάνι φώτα πνιγμένα στα νερά.

Από τις τρεις συλλογές του Γιάννη Ρίτσου που είχε ανακαλύψει ο συνθέτης στα 1941 στην Τρίπολη («Το τραγούδι της αδελφής μου», «Ξαρινή Συμφωνία» και «Εμβατήριο του Ωκεανού») προτιμούσε το τελευταίο. Ίσως γιατί ταίριαζε πιο πολύ με την ψυχική κατάσταση που δημιουργούσε μέσα του η μεγάλη νύχτα της ξένης κατοχής. Γεγονός που τον οδήγησε να βρει διέξοδο στους λαβυρίθους της μεταφυσικής.

Είναι ενδιαφέρον να δούμε τι έχει πει ο ίδιος για την εποχή εκείνη:

«Ποια ήταν τάχα η μουσική που ταίριαζε στην ομαδική ψυχολογία εκείνων των καιρών; Όταν οι άνθρωποι προχωρούσαν ψάχνοντας στα σκοτάδια διαγράφοντας την ατομική τους πορεία με ατελείωτα ζικ-ζακ; Με τεβλασμένες γραμμές (όπως εκείνη του περσού) που η κάθε μια έφερνε την άλλη προσφέροντας ψευδαισθήσεις επαφών, ενώ στην πραγματικότητα επρόκειτο για στιγμιαία περάσματα, συγκρούσεις, που όλα μαζί δημιουργούσαν μια χαοτική βουή θα 'λεγα κι όχι μουσική, όπως τουλάχιστον την εννοούσαμε ως τότε εμείς οι θρεμμένοι με μονοφωνικά ακούσματα;

Η πολυφωνία με περικρίκλωνε ως καθημερινό βίωμα, χωρίς να υπονοιάζω ότι υπάρχει ήδη η τεχνική που την εκφράζει. (...) Μελωδική γραμμή σε μοναχική πορεία, όπου συμπλέκεται με άλλες μελωδίες ανεξάρτητες η μία προς την άλλη, συμπλέουσες αλλά ποτέ ταυτιζόμενες, όπως συμβαίνει μέσα στην κάθετη αρμονική γραφή...».

Βλέποντας την παρτιτούρα στο Τρίτο Μέρος της 7^{ης} Συμφωνίας διαπιστώνουμε ότι η αντιστικτική της γραφή ταίριαζε απόλυτα στην παραπάνω περιγραφή. Με τα πρώτα μέτρα ο συνθέτης δημιουργεί την ατμόσφαιρα των στίχων:

Νυχτερινό λιμάνι –φώτα πηγμένα στα νερά-

Στηρημένος στη θεωρία των «τετραγάρθων» ο Θεοδοσιάκης πραγματοποιεί ένα από τα πιο «οικληρά κοντραπούντα» στην πρακτική της μουσικής όλων των εποχών. Ιδιαίτερα το μέρος των χορωδιών «δοκιμάζεται» από συνεχείς «διαφανείς» στην προσπάθεια να ερμηνεύσει την μεταφυσική εικόνα του ποιήματος και να φτάσει στον πυρήνα του τραγικού λυρισμού του ποιητή. Το ηχητικό χρώμα είναι πράγματι «νυχτερινό»...

πρόσωπα δίχως μήνη και συνέχεια

(...) βοηθμένα στη σιάα του ταξιδιού.

Ασά ιατία (...) σαν τις ραρισμένες φτερούρες των αγγέλων

που αμάρτησαν.

(...) Τραυματισμένα χέρια σαν τη συγγνώμη που έφτασε αργά.

Μετά από μια σύντομη μουσική γέφυρα ο συνθέτης εμπιστεύεται στις ανδρικές φωνές τους στίχους:

Αιχμάλωτοι δεμένοι στις άγκυρες.

Ένας κρίκος γύρω στο λαιμό του οριζοντα

κι αλυσίδες στα πόδια των παιδιών.

Η μουσική εδώ γίνεται διακριτική, διάφανη, μυστηριακή. Με κυρίαρχο στοιχείο το αρπεζιστικό βιζαντινό pedal στο solo βιολιά (SOL – RE), ενώ ο διάλογος με τις χρωματικές μελωδίες μεταξύ του κλαρίνου και του solo βιολοντσέλο δημιουργεί αρμονικές φωτοσκιάσεις, πραγματικά «φώτα πηγμένα στα νερά», αυτής της μυστηριακής θάλασσας που κρατά στο βυθό της «αιχμάλωτους δεμένους στις άγκυρες» με τον κρίκο να δένει τον «λαιμό του οριζοντα» και τις «αλυσίδες στα πόδια των παιδιών».

Το ίδιο διακριτικά, διάφανα και μυστηριακά ακολουθεί η πρώτη μεγάλη παρέμβαση της ορχήστρας στηριγμένη στα έγχορδα με λαμπερές παρεμβάσεις του solo κλαρίνου.

Εδώ ο συνθέτης σαν ένας μάστορας που γνωρίζει καλά την τέχνη του, «χτίζει» το αρχικό του οικοδόμημα επάνω σε έναν θεμέλιο λίθο –μοτίβο– που επαναλαμβάνεται δέκα φορές:

(εδώ μπαίνει το αντίστοιχο πεντάγραμμο)

Ενώ τα δεύτερα βιολιά και οι βιόλες περιορίζονται στον ρόλο της αρμονικής υποστήριξης, τα πρώτα βιολιά –σε διάλογο με το solo κλαρίνο αναπτύσσουν μια τυπικά «τετραχορδική» μελωδία που σε αντίθεση με τα βιολοντσέλα και τα κοντραμπάσο που επαναλαμβάνουν μονότονα το ίδιο μοτίβο, η μελωδία αυτή αναπτύσσεται συνεχώς οδηγώντας σε ένα μεγάλο κρεσέντο που καταλήγει σε δυο εκρήξεις: η πρώτη με την είσοδο των πνευστών (κυριαρχούν τα φλόουτα και τα όμποε) και η δεύτερη με την είσοδο της χορωδίας (*Ποια πληγή δε μας δωρήθηκε ακόμη για να συμπληρώσουμε του θεού την θεότητα*). Ο στίχος αυτός με το νιτσεϊκό του περιεχόμενο στην ουσία αποτελεί μιαν «ΥΒΡΙΝ», με το αρχαίο της περιεχόμενο, που για να την εκστομίσεις δεν μπορεί να είσαι νηφάλιος. Αντίθετα θα πρέπει να διακατέχεσαι από εσωτερική υπερένταση που σε οδηγεί πέραν από τα ανθρώπινα όρια σου. Το πρόσωπό σου συσπάται και η φωνή σου παραμορφώνεται από το πάθος και τον φόβο. Αυτό ακριβώς συμβαίνει στο μέρος αυτό της χορωδιακής παρέμβασης.

Όμως πριν από την δεύτερη έκρηξη με την είσοδο της χορωδίας, έχουμε μια σύντομη εμφάνιση των τενόρων που επάνω σε ένα σχεδόν χορευτικό ρυθμικό μοτίβο, πιο πολύ απαγγέλλουν παρά τραγουδούν το ερώτημα:

Θα υποθάλψουμε λοιπόν ακόμη την ανοιχτή πληγή

του ήλιου που αναβρόζει σκόρους λουλουδιών

στην ίδια πορεία στην ίδια ερώτηση

στις γίνιμες φίλιβε

της Άνοιξης που επαναλαμβάνει τους γέροντες των χελιδονιών

γράφοντας ερωτικά μηδέν στο ακατανίκητο στερέωμα;

Αυτή είναι η στιγμή για να εκφωνήσει ο Ποιητής τη μεγάλη λέξη:

ΘΑΛΑΣΣΑ!

Ο συνθέτης για να την προετοιμάσει καταφεύγει σε δυο βασικά ευρήματα. Το πρώτο βάζει τη χορωδία να προαναγγείλει τον άνεμο του πελάγους με συνταγματικές αναφωνήσεις:

Ασασ - Εσσς - Φοφου

Και το δεύτερο καταφεύγει σε τρίφωνη φούγκα (φουγή) πάνω σε «τετραχορδικά» θέματα και αντιθέματα εκμεταλλευόμενος τον πραγματικό χαρακτήρα της φουγής, του τρεξίματος, του κυνηγητού, που είναι η ίδια η μορφή των κυμάτων. Άνεμοι και κύματα λοιπόν προαναγγέλλουν τον ερχομό της θάλασσας.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης η ενορχήστρωση αυτού του μέρους. Ο διάλογος μεταξύ των θεμάτων και αντιθεμάτων έχει ανατεθεί σε τρία solo όργανα, πιάνο, βιμπράφωνο και Μαρίμα ντυσπλαρισμένα από τα έγχορδα pizzicato.

Ακολουθεί ένας χρωματικός κυματισμός στην ορχήστρα εγχόρδων σε unissoο που πάνω του αρχίζουν σαλπίσματα φωνών σε καθαρά διαστήματα (MI - SI - MI), για να καταλήξουν ύστερα από ένα μεγάλο crescendo στην πάμφωτη συγχορδία του LA ματζόρε που την εκτελούν αποκλειστικά οι φωνές με μεγάλες

αξίες φθόγγων. Ο τρικυμισμός ξαφνικά γίνεται Φως! Φως και θάλασσα γίνονται ένα!

Καθώς η φόρμα είναι κυκλική (ABA) επανερχόμαστε σ' ένα από τα αρχικά θέματα, εκεί που οι ανδρικές φωνές με συνοδεία την ορχήστρα εγχόρδων τραγούδησαν τους στίχους:

*πρόσωπα (...) φωτισμένα απ' τους περαστικούς προβολείς
περαστικών πλοίων*

κι ύστερα βυθισμένα στη σκιά του ταξιδιού

Τώρα στην επανάληψη και πάνω στην ίδια μουσική, θα πουν σαν επίλογο:

Ακούσαμε το τραγούδι της θάλασσας και δε μπορούμε να κοιμηθούμε.

Μητέρα μη μου κρατάς το χέρι -θάλασσα

θάλασσα στο νου και στην ψυχή

και στις φλέβες μας θάλασσα.

Ανοιχτά κατόφλια στο βήμα της νύχτας.

Χρώματα προινά διαλυμένα στα νερά.

Πυρκαγιές δειλινών στους ώμους των γλάρων.

Κατάρτια που δείχνουν το άπειρο.

Και το μέρος αυτό κλείνει με την χορωδία σε tutti (όλες τις φωνές) που επαναλαμβάνει τους πρώτους στίχους:

Νυχτερινό λιμάνι -φώτα πνιγμένα στα νερά.

Αναφερόμενος ειδικά στο «Εμβυτήριο του Ωκεανού» ο Θεοδωράκης μου είπε:

«Αν οι Έλληνες γνώριζαν τα δώρα των ποιητών τους, θα ήσαν διαφορετικοί».

«Πώς δηλαδή;» «Ψηλότεροι...».

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ «Κυρά των αμπελιών»

Κυρά των αμπελιών

που σ' είδαμε πίσω απ' το δίχτυ του πευκόδασου

να σιγνρίζεις με το χάρμα

τα σπίτια των αϊτών και των τσομπάνων.

Πάνω στη φούστα σου ο Αυγερινός.

Ανο αγουροξυπνημένες μέλισσες

κρεμούσανε στ' αυτιά σου σκουλαρίκια

και τα πορτοκαλάνθη σου έφεγγαν

τη μαύρη την καμένη στράτα.

Κυρά μελαχρινή

που η αντηλιά σου χρόσωσε τα χέρια

σαν της Παναγιάς το κόνισμα

πίσω από το χνουδι το σγοιρό

σπίθιζε το δροσό της νύχτας

σα να μετάνιωσε λίγο προτού να σβήσει ο γαλαζίζας

και δέθηκε γιορντάνι στο λαιμό σου

να χυθεί στη ζεστασιά του κόρφου σου.

Κι ήταν η σιγαλιά πηχτή σα γάλα

και τ' οργωμένο χώμα ευωδίαζε σαν εκκλησιά

τη μέρα των βαγιώνε.

Κυρά τρανή

κι έβγαίνει ο μπιστικός από τον ύπνο του
καθώς και βγαίνει ο κάβουρας απ' το νερό
στο περιγάλι
κι αστράφτει το νερό καθούκι του
γαλάζιο προινό με δυο κουκίδες άστρα.

Κυρά τρανή
τι σιγανή της νερατζιάς η πρώτη και ημέρα
τι σιγανό το βήμα σου κι ανάσα του φαρτιού
πιάι στο φεγγάρι.

Α! τι χροσάφι αφήνει η αχτίνα
στη σταγόνα της δροσιάς
όταν η Πούλια σου κρεμάει
στο μέτωπο

Τι σιγανό κουβεντολάι του μέρμηγκα
μπροστά στις μαργαρίτες το ζωκλήσι

Α! τι χροσάφι αφήνει η αχτίνα
στη σταγόνα της δροσιάς
όταν η Πούλια σου κρεμάει
στο μέτωπο
το εφτάκλινο κλαδάκι της γαζιάς.

Πόση λουλουδόσκονη στριμώγνεται
στις μέλισσας το σώμα για το μέλι.
Πόση σιωπή μας στην καρδιά σου για τραγούδι.

Δω πέρα σμίγει η νέχτα την αυγή
σ' άτρεμο ρίγος
και σένα τα δυο σου χίρια δετά
γύρω το γόνα της γαλήνης
φέγγουν σάμπως δυο περιστέρια φως
ασάλευτα πάνω απ' το δάσος.

Στις 29 Απριλίου του 1982 παίχτηκε σε Πρώτη εκτέλεση η 3^η Συμφωνία στην
Komische Oper του Βερολίνου. Την μεθεπομένη -Πρωτομαγιά- ο διευθυντής της
όπερας επισκέφθηκε τον συνθέτη στο ξενοδοχείο του Unter der Linden για να
τον αποχαιρετήσει:

- Σας παραγγέλλω για του χρόνου μια νέα Συμφωνία.

- Θα την έχετε...

Την άλλη μέρα, στο Βραζάτι της Κορινθίας, ξεκίνησε με την «Κυρά των
αμπελιών», με τόσο ζήλο ώστε την τελείωσε -ενορχηστρωμένη- μέσα σε 15
μέρες. Έτσι ξεκίνησε η σύνθεση της ΕΒΔΟΜΗΣ.

Γιατί όμως από την «Τρίτη Συμφωνία» πήδηξε στην «Εβδόμη»; (την
«Τέταρτη» θα την έγραφε λίγο μετά). Ο λόγος είναι ότι οι αριθμοί δεν
αντιστοιχούν στη σειρά των Συμφωνιών αλλά στο περιεχόμενό. Ο αριθμός επτά
στον κόσμο της θεωρίας του Πυθαγόρα είναι ιερός! Ο Ελύτης μάλιστα δεν
μπορούσε να ξεφύγει από το επτά ούτε στον αριθμό των τραγουδιών ενός

κύκλου: Επτά τραγούδια για τις «Μικρές Κυκλάδες», επτά και για το "Romanceo Gitano". Και αν κανείς μελετήσει προσεκτικότερα το «Άξιον Εστί», σίγουρα θα εκπλαγεί από την κυριαρχία του αριθμού επτά...

Εκ των υστερόν διαπιστώνουμε πόσο σοφά έγινε η επιλογή των ποιημάτων στην Εβδομή Συμφωνία και πόσο δένει το ένα με το άλλο.

Έτσι η έκρηξη της Ανοιξης με την Εαρινή Συμφωνία δεν μπορούσε να έχει καλλίτερη συνέχεια από την θυσία της Αθηνάς. Όπως επίσης η μεταφυσική ατμόσφαιρα του Ερματηρίου του Ωκεανού δεν μπορούσε να έχει καλλίτερη συνέχεια από το ελληνικό φως της Κυράς των Αμπελιών.

Το κύριο μελωδικό θέμα που δεσπόζει στο μέρος αυτό είναι το ίδιο του Τρίτου Μέρους της Τρίτης Συμφωνίας. Πρόθεση του συνθέτη είναι να ενώσει αυτές τις δύο κορυφαίες στιγμές του ελληνισμού: το Βυζάντιο με τον αλεξανδρινό Κωνσταντίνο Καβάφη της Τρίτης Συμφωνίας, με το νεότερο σύμβολο του ελληνισμού, την Παναγία, την Κυρά των Αμπελιών, που είναι όλα τα θαύματα της ελληνικής φύσης.

Τόσο θεματικά όσο και εκφραστικά πλησιάζουμε τον κόσμο του «Δοξαστικού» από το «Άξιον Εστί». Κι εκεί ο Ελύτης «δοξάζει» όλα τα «καθημερινά» που συνθέτουν την ουσία της ελληνικότητας.

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ (ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ)

- * το φυτό που κλήθηκε και βγήκε η μέρα
- * ένα λίθινο όλογο
- * Οι σημάντορες άνεμοι
- * ... ανάβουν τα πορτοκάλια
- * Ο Μαίστρος, ο Λιβάντης... (οι άνεμοι)
- * το ξέλινο τραπέζι
- * το κρασί το ξανθό
- * του νερού τα παιχνίδια
- * το φυλλόδεντρο που εφημερεύει
- * Οι λιθιές και τα κύματα
- * μια πατούσα που σώναζε σοφία στην άμμο
- * ένας τζιτζίκας που έπεσε χιλιάδες άλλους
- * η συνείδηση πάμφωτη

- * Τα νησιά με το μίνιο και με το φούμο
- * με τους έρημους ταραναάδες
- * τα πόσιμα γαλάζια φημιστεία
- * Η Σίφνος, η Αμοργός...
(τα νησιά του Αιγαίου)
- * το πέτρινο πεζούλι
- * το πορόδες και άσπρο μεσημέρι
- * το κόκκινο όλογο
- * του βουνού ο πύθμενας

ΚΥΡΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΙΩΝ

- * το δόχτυ του πευκόδασου
- * τα στίπια των αϊτών και των τσομπάνου
- * Πάνω στη φοδύτα σου ο Αυγερινός
- * Αυο σπουροζυπημένους μέλιτσες
- * τα πορτοκαλάνθη σου έρεγγαν
- * σγαλιά πηχτή σα γάλα
- * γαλάζιο προινό με δυο κουκίδες άστρα
- * της νερατζιάς η πρώτη καλημέρα
- * ανάσα του ψαριού πλάι στο φεγγάρι
- * τι χρυσάφι αφήνει η αγρίνα
- * Τι σιγανό κουβεντάλι το μέρμηγκα
- * στις μαργαρίτες το ξοκλήσει
- * όταν η Πούλια σου κριμάει
στο μέτωπο
- το εφτάκλεινο κλαδάκι της γαζιάς
- * Πόση λουλουδόσκοψη
- * το γόνα της γαλήνης
- * δυο περιτέρια φως

Όπως βλέπουμε, το ίδιο κάνει ή μάλλον έκανε ο Γιάννης Ρίτσος, δεδομένου ότι η «Κυρά των αμπελιών» προηγήθηκε του «Άξιον Εστί» αρκετά χρόνια. Είναι θαυμαστή πράγματι η σύμπτωση των δύο ποιητών στην προσπάθειά τους να ανακλύσουν μέσα στην απλότητα της ελληνικής φύσης το Μέγα Θάμα της πεμπτουσίας της ελληνικότητας.

Στο «Άξιον Εστί» ο Θεοδοράκης χρησιμοποίησε μελωδίες εμπνευσμένες από το Βυζάντιο. Στην «Κυρά των αμπελιών» η κύρια μελωδία έχει ήδη χρησιμοποιηθεί από τον συνθέτη στην «Τρίτη Συμφωνία» για να μας εισαγάγει στους Βυζαντινούς ύμνους της Μεγάλης Παρασκευής. Έτσι ένα μουσικό θέμα βασιζόμενο στα νάματα του Βυζαντίου θα στηρίξει την «Κυρά των αμπελιών», ενώ στο «Άξιον Εστί» η κύρια μελωδία είναι καθαρά βυζαντινίζουσα.

Αυτό το παιχνίδι με την παράδοση και με την ιστορία αποτελεί βασικό άξονα μέσα σε όλο το έργο του Θεοδοράκη που φαίνεται να αδιαφορεί αν, πότε και ποιοι θα τον καταλάβουν. Είναι πρώτα-πρώτα ένα χρέος προς τον εαυτό του, που φαίνεται πως τον ικανοποιεί και τον ευχαριστεί βαθύτατα να το πράττει, γιατί ίσως να αντιστοιχεί σε μια βαθύτερη του όχι μόνο αισθητική αλλά και φιλοσοφική και βιοματική ανάγκη. Ίσως γιατί δια μέσου της ελληνικής ποίησης εκπληρώνει το μυστικό του χρέος προς την πατρίδα του, που η ιστορία, οι παραδόσεις αλλά και το φυσικό της κάλλος τον βοήθησαν να ανακαλύψει το νόημα και τη δικαίωση της ίδιας του της ύπαρξης.

Μόνο μ' αυτούς τους μυστικούς κώδικες θεωρούμε ότι μπορούμε να αποκρυπτογραφήσουμε και να κατανοήσουμε το συμφωνικό έργο του Θεοδοράκη, ιδιαίτερα μάλιστα εκείνο που στηρίζεται σε ποιητικά κείμενα, όπως η Εβδόμη Συμφωνία.

Το ελληνικό κοινό στο οποίο βασικά απευθύνεται, έχει ένα επί πλέον ερέθισμα να ανακαλύψει την ελληνική ποίηση. Πράγμα που ο συνθέτης το πέτυχε με το παραπάνω με τους Κύκλους Τραγουδιών και τα Λαϊκά του Ορατόρια.

Με τα συμφωνικά έργα και τις Ώπρες όμως υπάρχει –όσον αφορά το ελληνικό κοινό– ένα εμπόδιο: ο συμφωνικός ήχος, τα συμφωνικά όργανα, οι ξένες για το αυτί του αρμονίες, οι άγνωστες γι' αυτό μουσικές φόρμες.

Ώστε χρειάζεται μια νέα προσέγγιση. Ο ελληνικός λαός θα πρέπει μόνος του να βρει τα κλειδιά που θα του ανοίξουν αυτόν τον νέο και άγνωστο ποιητικό κόσμο, τον ντυμένο με τις νέες μουσικές.

Προς αυτή την κατεύθυνση η «Κυρά των αμπελιών» αποτελεί μια ιδανική αρχή, δεδομένου ότι η μελωδικότητα και η απλότητα την φέρνουν κοντά στις γνώριμες καταστάσεις των Λαϊκών του Ορατορίων.

Ανάλυση του Αστέρη Κούτουλα βάσει συνομιλιών του με τον συνθέτη

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ (Όπερα)

(Γιατί αυτοκτόνησε ο Καρυωτάκης)

I.

Το έργο κινείται μεταξύ μύθου και πραγματικότητας. Τα πρόσωπα είναι πρόσωπα – σύμβολα. Α.χ. ο Ποιητής συμβολίζει την απόλυτη ελευθερία που τον οδηγεί στην ουτοπία. Εκπροσωπεί τη δύναμη του πνεύματος της δημιουργίας, γι' αυτόν τον λόγο ο Δίας στέλνει τον Διόνυσο για να τον εμποδίσει να αυτοκτονήσει. Για τον ίδιο λόγο η πληγωμένη από τον παράνομο έρωτα με τον Ιππόλυτο Φαίδρα, σύμβολο της αρχαίας ωραίας – Ερωμένης, τον ερωτεύεται κι έρχεται από τα βάθη των αιώνων να του συμπαρασταθεί. Όμως αυτός αγαπά την Ρωμιότισση, το σύμβολο της ζωντανής, της κατατρεγμένης, της δυστυχισμένης Ελλάδας που είναι αναγκασμένη να δέχεται τις ερωτικές προτάσεις των επιβητόρων της Εξουσίας, Δικτατόρων υπουργών και προθυπουργών. Που συμβολίζουν τη δίαια για την Εξουσία. Το δόγμα «η Εξουσία για την Εξουσία». Και γι' αυτό χτίζουν τις Εξουσίες επάνω στους λαούς σαν Πυραμίδες, για να τους κρατούν γερά κάτω από τη θέληση και τα συμφέροντά τους και έτσι μεταβάλλουν τους λαούς και τα έθνη σε καυτή έρημο, όπου δεν μπορεί να ανθίσει το πνεύμα της δημιουργίας και γι' αυτό ακριβώς το λόγο ο Ποιητής αποφασίζει να αυτοκτονήσει. Θέλει ακόμα να αυτοκτονήσει ο Ποιητής, γιατί συνειδητοποίησε τα όρια της δυνάμης του όταν βρέθηκε μπροστά στο δράμα μιας ομάδας Εβραίων που τους οδηγούν στο κρεματόριο κι εκεί ανήμπορος να τους σώσει, τους λέει εν γνώσει του ψέματα, ίσως για να απαλύνει τον πόνο τους και στιγμιαία να τους δώσει ελπίδες. Αυτή η Σκηνή μας αποκαλύπτει το δράμα των πνευματικών ανθρώπων, που ενώ βλέπουν, δεν μπορούν να παρέμβουν μπροστά στη σιδερένια δύναμη των δυνάμεων του Κακού, που εδώ συμβολίζει η ακρότατη μορφή της καταπιεστικής και απάνθρωπης Εξουσίας: οι Ναζί.

Πάντοτε πιστεύα στην ενότητα και στη συνέχεια του ελληνικού πολιτισμού. Κι αυτό ακριβώς θέλω να τονίσω με την παρουσία του Διόνυσου και της Φαίδρας. Οι εποχές μπαίνουν η μια μέσα στην άλλη. Η μυθολογική Ελλάδα συναντά την Ελλάδα του 1848 όταν βασιλεύαν οι Βαυαροί Όθων και Αραλία και του 1948 όταν βασιλεύαν οι επίσης ξένοι (δανός και γερμανίδα) Παύλος και Φρειδερίκη. Και τις δύο δυναστείες τις είχαν επιβάλει στους Έλληνες οι αγγλόλογοι θέλοντας έτσι να ελέγχουν την Ελλάδα μέσω του θρόνου.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί η τραγική ειρωνία από το γεγονός ότι ένας αρχαίος θεός, ο Διόνυσος, που όπως λέει επιστρέφει για να προσκυνήσει τα πατρογονικά του μέρη συλλαμβάνεται δυο φορές από τους ξενόφερτους βασιλείς οι οποίοι έχουν το θράσος να ταυτίζονται με την Ελλάδα και να θεωρούν τον Διόνυσο ανθέλληνα! Στην πραγματικότητα Διόνυσος είναι ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα όσοι αγωνίστηκαν και θυσίαστηκαν για την Ελλάδα και οι οποίοι και στις δύο απελευθερωτικές περιόδους 1821 και 1941 καταδιώχθηκαν ως προδότες από εξουσίες στηριγμένες στις ξένες δυνάμεις.

Να γιατί τα ζωήν Όθων – Αραλία και Παύλος – Φρειδερίδη θα πρέπει να είναι όχι μόνο σύμβολα αλλά και καρικατούρες της Εξουσίας (και μάλιστα μιας ξενόφερτης εξουσίας), πράγμα που επιδιώκεται και από τις μουσικές φράσεις που έβαλα στα στόματα των βασιλιάδων.

Η Ρωμιοσύνη στην αρχή εμφανίζεται με όλο το μεγαλείο και την ομορφιά της. Στη συνέχεια γίνεται καρικατοίρα του εαυτού της καθώς οι εξουσίες την κατατρέχουν προσπαθώντας να την βιάσουν. Όταν μπαίνει ξανά καταδικασμένη από έναν υπουργό, έχει την κοιλιά της πρησμένη. Στη συνέχεια όμως θα μας εξηγήσει ότι οι εξουσιαστές είναι στείροι – ανίκανοι να γονιμοποιηθούν. Γι' αυτό και η κοιλιά της έχει πρησθεί από τα αέρια των μεγάλων λόγων με τα οποία την απαλούν. Στην Ελλάδα αυτό το λέμε ανεργολάστρι. Όμως ο Ποιητής δεν την πιστεύει. Νομίζει ότι τον απάτησε με την μισητή Εξουσία. Ένας άλλος ακόμα λόγος για να τον οδηγήσει στην αυτοκτονία. Βέβαια στην προτελευταία Σκηνή η Ρωμιοσύνη του εξηγεί λεπτομερώς πως ο Σιρόκος (πρωθυπουργός) την ζήτησε σε γάμο από τη μητέρα της. Εκείνη αρνήθηκε. Περιέργως όμως η κοιλιά της φοδίσκονε από τα λόγια του δημαγωγού. Λόγια αέρος που ξεγελούν τους λαούς και τους οδηγούν προς το χαμό. Ο Ποιητής όμως έχει σιδηώσει με όλα αυτά. Τον ενοχλεί ακόμα και το θράσος του Εξουσιαστή να προβαίνει σε ανοίκειες και ανήθικες προτάσεις προς την μεγάλη του αγαπημένη, την Ελλάδα – Ρωμιοσύνη. Οι αντιδράσεις του μας οδηγούν στην τελική Σκηνή. Θα έλεγα τη Μαγική Σκηνή. Μια Σκηνή ονείρου εκτός πάσης πραγματικότητας.

Σ' αυτή τη Σκηνή είναι απαραίτητο να υπάρξει η Λίμνη στο σούρουπο με ημίφως και με προζέχον χρώμα το μολύβι, τόσο στα νερά όσο και στον ουρανό, που τον διατρέχουν αργά απειλητικά σύννεφα. Οι πρωταγωνιστές διατηρούν τα κοστούμια τους, όμως ο Χωρός πρέπει να ντυθεί με σκούρες χλαμύδες ή φορέματα που να σκεπάζουν όλο το σώμα. Έχει μεταβληθεί σε αργαίο χόρο, έτοιμος να υποδεχθεί τον απεσταλμένο του Δία, τον Μαύρο Άγγελο, ο οποίος έρχεται από το βάθος της Λίμνης όρθιος πάνω σε μια βάρκα, στην οποία δυο κοκκοιλοφόροι κοπηλατούν.

Ο Δίας θέλει να σώσει την σημερινή Ελλάδα που συμβολίζει ο Ποιητής. Έστειλε ήδη γι' αυτό το σκοπό τον Διώνισσο, τώρα όμως βλέποντας τον Ποιητή – Ελλάδα αποφασισμένο να τινάζει τα μυαλά του στέλνει νέο αγγελιαφόρο, τον Μαύρο Άγγελο, ο οποίος εξηγεί στον Διώνισσο τους λόγους της παρουσίας του.

Να μην ξεχνάμε ότι η υπόθεση διαδραματίζεται στα 1928... Έτσι ο Άγγελος θα τους αποκαλύψει το μέλλον. Τη δικτατορία Μεταξά στην Ελλάδα (1936), την άνοδο του Χίτλερ, την παγκόσμια σπύραξη και τη νίκη του ελεύθερου κόσμου. Στο σημείο αυτό όλοι υψώνουν σύντομο θριαμβικό ύμνο. Όμως αμέσως μετά ο Άγγελος φανερώνει τα νέα δεινά της Ελλάδας, τον Εμφύλιο Πόλεμο (1946-50). Εδώ λυγίζει τελικά ο Ποιητής και παρ' όλες τις εκκλήσεις προχωρεί με το όπλο στο χέρι. Όλοι παγώνουν. Όμως αυτός βάζει πρώτα το πιστόλι στον κρόταφο και στη συνέχεια σημαδεύοντας το κοινό λέει: «Αι! Πυροβολώ το Μέλλον».

II

Ο Ποιητής αυτοκτονεί πλάι στον Αμβρακικό, τη λιμνοθάλασσα της Πρέβεζας. Στην αρχή κάθισε σ' ένα καφενείο και μετά ξάπλωσε κάτω από ένα δέντρο. Η ατμόσφαιρα υπήρξε ειδικά λυγική. Ως δημόσιος υπάλληλος είναι ντυμένος σοβαρά με λευκό κοστούμι της εποχής και ψαθάκι (1928).

Σ' αυτό το τοπίο –décor– μπαίνει ο Διώνισσος και στη συνέχεια η Ρωμιοσύνη (σαν αρχαία θεά). Μην ξεχνάμε ότι ο Διώνισσος όπως και η Φαίδρα έρχεται από τα βάθη των αιώνων, γι' αυτό διατηρούν τα κοστούμια της εποχής.

Σκηνή 1

Διώνυσος: «Θα αναπαραστήσουμε για σας το εφθυμο δράμα». Δυο λέξεις – κλειδιά που καθορίζουν τον χαρακτήρα του έργου, όπου συνυπάρχουν το τραγικό με το κωμικό στοιχείο. Το δράμα και η σάτυρα. Το γέλιο και το κλάμα. Το σοβαρό και το γκροτέσκο.

Η **Ρωμιοσύνη** τραγουδά σε στίχους του Καρυστάκη. Σε αντίστιξη μαζί της ο **Διώνυσος** μας λέει ορισμένες φράσεις – κλειδιά:

«Η **Ρωμιοσύνη** ορρωγή». Που σημαίνει ότι η Ελλάδα υποφέρει από συνεχείς τραγωδίες. Κι ακόμα ότι ο σκοπός της είναι να συναντήσει τον **Ποιητή** για να τον σώσει.

Ο **Ποιητής** τραγουδά σε ποίηση του Καρυστάκη, έως ότου εμφανίζεται ο **Δημοσιογράφος**. Είναι το μοναδικό πρόσωπο με κοστούμι του 1980. Με όλα τα χαρακτηριστικά σε υπερβολή ενός σύγχρονου ρεπόρτερ της TV. Γιατί πήγε εκεί! Μα για να μεταδώσει απ' ευθείας μιαν ιστορική άποψη την ονομάζει αυτοκτονία! Είναι ο εκπρόσωπος των reality – shows. Όλη η στιχομυθία μεταξύ του Δημοσιογράφου και του Ποιητή έχει το στοιχείο του γκροτέσκο, γιατί ο ένας υποφέρει και θέλει να πεθάνει και ο άλλος σκέφτεται τα νούμερα τηλεθέσης.

Ο **Δημοσιογράφος** τραγουδά το περίφημο ποίημα του Καρυστάκη «Λημόσιοι υπόλληλου», ενώ ο **Ποιητής** σε αντίστιξη μας ζητιλιέει την ουσία της ανθρώπινης τραγωδίας:

- «Τώρα πεθάνουν οι θεοί».
- Η Ελλάδα είναι καταδικασμένη να την κυβερνούν από την αρχαιότητα
- «Τιτάνες και πόρνες, Αρναίτες Ύδρες και Φοιάδες».
- Σ' αυτή τη χώρα «ο **Ποιητής** είναι καταραμένος».

Ο Διώνυσος τραγουδά σε ποίηση Καρυστάκη και ανεγγέλλει την άφιξη της **Φαίδρας**, η οποία επίσης τραγουδά σε ποίηση Καρυστάκη. Στη συνέχεια πλησιάζει τον Ποιητή που μισοκοιμάται και του εκφράζει την αγάπη της. Όταν αυτός τη βλέπει, τη ρωτά: «Είσαι μόνη?».

- Με συνοδεύουν τα ΜΜΕ.
- Αχ, Σκοτάδια προαιώνια!

Ο Χορός του Ζαλόγγου είναι ο Χορός του θανάτου. «Θα τον γορεύω με τα **υάματα**», λέει ο Ποιητής, γιατί κατ' αρχήν είχε στο νου του να πέσει στη θάλασσα και να πνιγεί.

Τραγουδούν και οι τρεις (Ποιητής, Φαίδρα, Δημοσιογράφος) πάνω σε ποιήματα του Καρυστάκη.

Νέα είσοδος της Ρωμιοσύνης, αυτή τη φορά κωμική, με πρησμένη κοιλιά. Την κυνηγάει ο υφυπουργός. Η **Φαίδρα** μαντεύει ότι είναι φουσκωμένη με αέρα.

- Ανεμωκάστρι!

Ο **Ποινίντες** ανήκει σε εξουσία προσωποπαγή, συγκεντρική, αντιπνευματική. Είναι ντυμένος σύγχρονα (1986). «Από τα οράματά μας δραπετεύσει η Ρωμιοσύνη», που σημαίνει ότι ξεχάσανε την Ελλάδα για την οποία υποτίθεται κυβερνούν.

Φαίδρα: Σε λίγο θα μας συναντήσει ο Διώνυσος.

Ποινίντες: Αυτός ποτέ!

Δημοσιογράφος: Μα δεν θα μεταδοθεί από την RET seconde.

Ποινίντες: ΟΧΙ! Είναι εκτός κλίματος.

Πρόκειται για μάτρο χιούμορ και αναφέρεται στην απαγόρευση της μετάδοσης του έργου μου «Διώνυσος» από την Κρατική Τηλεόραση – EPT 2 (1985).

Στη συνέχεια σαρκάζω την προσοποικεντρική κυβέρνηση της εποχής και το σύνθημά της «Αλλαγή» προβλέποντας τις αρνητικές επιπτώσεις κυρίως στην περιοχή του Πολιτισμού.

Ποιητής: Τι ζήρσασιά, θεά μου, προβλέπεται για το μέλλον... Και τι στερόφτης...

(Οι προβλέψεις μου δυστυχώς βγήκαν αληθινές. Η καταστροφή στις πολιτισμικές και ηθικές παραδόσεις του λαού μας (σήμερα όλοι το διαπιστώνουν) είναι τρομακτική.

Ο Ποιητής παίρνει το μεγάλο ρίσκο. Θα δείξει σε όλους τη δύναμή του απέναντι στις δυνάμεις του Κακού. Θα μπει στην υπέρτατη δοκιμασία. Θα αναμετρηθεί. Σαν καλός στρατηγός καλεί τις δυνάμεις του, προκειμένου να αρχίσει η μάχη:

- Καλώ τα λάβαρα της ποίησης, τις σημαίες του λυρισμού.

Η Ρωμαιοσύνη υπογραμμίζει:

Τα άγια των αγίων καλείς
τις πηγές του κόσμου
τον πόνο του ανθρώπου.

Ποιητής: Τόλμησε αν μπορείς!

Ποιητής: Με ποιο τίμημα;

Ρωμαιοσύνη: Το θάνατό σου!

Ποια θα είναι αυτή η υπέρτατη δοκιμασία; Η Σκηνή που θα ακολουθήσει με την είσοδο των Εβραίων. Έτσι από το 1928 γίνεται άλμα προς το 1942-44 στην κατεχόμενη από τους Ναζί Ευρώπη

Όπως είναι γνωστό, σε πολλούς εβραίους κυρίως της Γερμανίας, οι γερμανοί έλεγαν ότι θα τους μεταφέρουν στα ανατολικά εδάφη για να τα αποικίσουν. Τους έβραζαν στο τραίνο πρώτη θέση και τους κατέβασαν στο σταθμό της Τρεμπλίνκα για να ξεκουραστούν. Όλη η πρόσωση του σιδηροδρομικού σταθμού ήταν θεατρικό ντεκόρ. Υπήρχε ακόμα και ένα ζωγραφισμένο ρολόι που έδειχνε φυσικά πάντα την ίδια ώρα. Την ώρα του θανάτου. Τους έλεγαν:

- Περάστε μέσα για να πιείτε και να φάτε κάτι.

Μόλις διάβαιναν την πόλη του ντεκόρ, τους περιέμεναν συνεργεία.

Στο πρώτο τους έλεγαν: Βγάλτε τα παλιά σας.

Στο δεύτερο: Βγάλτε τα παπούτσια σας.

Στο τρίτο: Βγάλτε τα μπιζού σας.

Στο τέταρτο: Καθήστε να σας κόψουμε τα μαλλιά.

Στο πέμπτο: Θα κάνετε ντους για να είστε καθαροί. Γι' αυτό γυθείτε.

Δεν υπήρχε έκτο, γιατί στη συνέχεια τους οδηγούσαν σε ένα αεροστεγές κτίριο σαν αποθήκη και έκλειναν πίσω τους την πόρτα.

Για να τους σκοτώσουν στην αρχή χρησιμοποιούσαν τις δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις από τις μηχανές των αυτοκινήτων, που έμπαιναν μέσα από τρύπες και έτσι ο θάνατος ήταν αργός και βασανιστικός.

Πολλές φορές οι αντιδράσεις ήταν τόσο βίαιες που έσπασαν ακόμα και την πόρτα. Έπρεπε λοιπόν να γίνει κάτι, ώστε ο θάνατος να είναι συντομότερος. Αυτή τη δουλειά την ανέλαβαν οι γερμανοί επιστήμονες και οι γερμανικές βιομηχανίες, που συνεχώς βελτιώναν τα δηλητηριώδη αέρια και εφοδίαζαν τα στρατόπεδα και την Τρεμπλίνκα φυσικά. Όταν τελικά άνδρες, γυναίκες, παιδιά άφηναν την τελευταία τους πνοή με έναν μαρτυρικό θάνατο, άνοιγαν μια πόρτα απ' την απέναντι πλευρά, απ' την οποία έμπαιναν οι άνδρες του συνεργείου που είχε αναλάβει να βγάλει με τανάλλες τα χρυσά δόντια απ' τους νεκρούς και εν συνέχεια να τους μεταφέρει σ' έναν μεγάλο λάκκο. Εκεί οι αξιωματούχοι αντιμετώπιζαν ένα νέο πρόβλημα: Με ποιο τρόπο τα πτώματα θα καίγονταν γρηγορότερα;

Μετά από πολλές αποτυχημένες απόπειρες, κάποιοι πρότεινε να βάζουν μια σειρά λεπτούς και μια σειρά λαπαρούς, ώστε το λίπος να βοηθά να καίγονται όλοι. Την ημέρα που το πείραμα πέτυχε, άνοιξαν σαμπάνιες και εντυχείς έβλεπαν τις στύβες των νεκρών να καίγονται σαν λαμπάδα. Ποιοι αποτελούσαν τα μέλη του συνεργείου θανάτου, όπως το αποκαλούσαν; Οι πιο γεροδεμένοι άνδρες, τους οποίους επέλεγαν με ειδική διαδικασία. Δηλαδή έβγαζαν από την ουρά τους δυνατότερους και τους οδηγούσαν σε ένα μικρό γήπεδο. Εκεί τους ανακοίνωναν ότι θα μονομαχήσουν ανά ζεύγη και όποιος σκοτώσει τον άλλο (με τα χέρια του φυσικά, χωρίς όπλα) θα επιζήσει. Σ' αυτές τις μονομαχίες έπαιρναν μέρος και αυτοί που είχαν ήδη επίλεξι, ώστε να παραμείνουν πάντοτε οι δυνατότεροι.

Σ' ένα τέτοιο στρατόπεδο, ας πούμε στην Τρεμπλίνκα οδηγούνται τώρα οι εβραίοι που μπαίνουν στη σκηνή. Δεν ξέρουμε σε ποιο στάδιο βρίσκονται. Στην πόλη; Πριν το τραίνο; Ή μετά απ' το τραίνο; Τους πλαισιώνουν φρουροί SS με τις γνωστές στολές με επικεφαλής έναν αξιωματικό. Φορούν βαριά χειμωνιάτικα ρούχα. Ας πούμε πως είναι εβραίοι από το Μόναχο ή κάποια άλλη γερμανική πόλη, προκειμένου να καθορίσουμε το είδος των κοστούμιών και των φορεμάτων. Είναι αστικής προέλευσης, Κρατούν βαλίτσες και σάκους. Είναι φοβισμένοι αλλά ήρεμοι. Θέλουν να πιστεύουν ότι τους πάνε για να ζήσουν κάποιο μακριά. Φαίνεται καθαρά ότι πρόκειται για οικογένειες που βαδίζουν η κάθε μια συσπειρωμένη. Πατέρας, μητέρα, παιδιά...

Με βάση αυτά τα στοιχεία υποθέτω ότι ο διάλογος μεταξύ των Εβραίων και του Ποιητή είναι καθαρός και ολοφάνερος.

Καθώς ο Ποιητής έρχεται από το παρόν και βλέπει το μέλλον, δεν είναι ορατός από τους φρουρούς. Τον βλέπουν ξαφνικά πάνω σ' ένα βήθο σαν έναν νέο Μωσή. Όταν ξεκινά το τραγούδι, το μουσικό μέλισμα μας θυμίζει αγνά την αρχή του Ύμνου στη Χαρά του Μπετόβεν. Το ίδιο άλλωστε δεν κάνω με τους μοσαρτικούς ήχους στο Μασουτζάουζεν; Είναι το ειρωνικό μουσικό σχόλιό μου για να υπογραμμίσω την τερατώδη σχέση ανάμεσα στα ναζιστικά κτήνη και τους μεγαλοφώνους συνθέτες του παριζιάντικου που μιλούσαν την ίδια γλώσσα... Είναι φανερό ότι ο Ποιητής στην αρχή πιστεύει στη δύναμή του. Όμως σιγά-σιγά και κυρίως μετά την κραυγή «Στο Ντουρ», όταν δηλαδή συνειδητοποιεί το μέγεθος της ανθρώπινης κτηνωδίας, καταθέτει τα όπλα ανήμπορος να εμποδίσει την γονοκτονία. Το τέρας - Εξουσία νικά κατά κράτος τον Ποιητή. Κάθε Ποιητή και κάθε τίμιο, πραγματικό Άνθρωπο. Από και και πέρα θα ομολογήσει την αδυναμία του όταν θα τους πει ότι ονομάζεται **Ψεύτης!**

Αυτή η ομολογημένη αδυναμία των πνευματικών ανθρώπων στη δύναμη της τυφλής βίας αποτελεί τη ήττα του ανθρώπου μπροστά στην παντοκράτορία της κάθε απάνθρωπης εξουσίας.

Οι Εβραίοι θα παλεύουν μπροστά του στην πορεία τους προς τον θάνατο με τα λόγια

Σ' **εργαζιστούμε κύριε ψεύτη!**..

Δεν είναι αυτό τάχα μια καταδίκη για το σύνολο των ανθρώπων του πνεύματος, της επιστήμης και της τέχνης που τελικά θα πρέπει να ομολογήσουμε ότι δεν έκαναν και δεν κάνουν και σπουδαία πράγματα για να εμποδίσουν τον Χίτλερ και όλους τους Χίτλερ έως τις ημέρες μας, όταν η νέα μορφή παγκόσμιας εξουσίας σφαιρικές ήδη μπροστά στις τηλεοράσεις τις νέες εκατόμβες των αθών θυμάτων.

Ευθύς μόλις φύγει και ο τελευταίος εβραίος και ο τελευταίος SS, έχουμε σκηνική αλλαγή με μια μετάθεση στον μαγικό χώρο του ονείρου... Μήπως όλα

αυτά ήταν ένας εφιάλτης; Μήπως ο Ποιητής, η Ρωμισούνη και οι άλλοι ήρωες δεν υπάρχουν παρά μόνο μέσα στη φαντασία μας;
Μήπως η Ποίηση τελικά πρέπει να μας βοηθά για να απογειωνόμαστε από μια πραγματικότητα που κυριαρχείται εδώ και αιώνες από τα άγρια, κτηνώδη μας ένστικτα, την ανασφάλεια, το φόβο, τη βία, την απελπισία και το έγκλημα;

Πάνο σ' ένα ποίημα του Καρυωτάκη σμίγουν όλοι οι ήρωες:

«Κι όλο μακραίνουν πέρυσι, παλάτια
κλαίνε μου οι θήρμεσες κλαίνε τα μάτια»
Κι εδώ τελειώνει η Πρώτη Πρόξη.

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η δομή:

A. Εποχή 1848

Πρώτη Είσοδος του Διονύσου
Είσοδος στρατιωτών
Είσοδος Όθωνα και Αμαλίας
Είσοδος χωρικών
Σύλληψη και απελευθέρωση του Διονύσου

B.

Είσοδος ανταρτών του ΕΛΑΣ (1944)
Διώνσος - Ρωμισούνη - Φαίδρα >>> εκτός εποχής

Γ. Εποχή 1928

Δεύτερη είσοδος Διονύσου
Διώνσος - Ποιητής
Ρωμισούνη - Λαός (εκτός χρόνου)

Δ. Εποχή 1948 (Εμφύλιος)

Είσοδος στρατιωτών
Σύλληψη Διονύσου
Παύλος και Φρειδερίκη
Ποιητής - Λαός (νέα δοκιμασία)

Ε. Εποχή 1984

Ρωμιοσύνη
Καταγγέλλει την σύγχρονη εξουσία

ΣΤ. Εποχή εκτός τόπου και χρόνου

Είσοδος Αγγελου
Όλοι οι πρωταγωνιστές και ο Λαός
με παρέμβαση του Ποιητή.

Εδώ θα αναδειχθεί η συνεχής αντίθεση ανάμεσα στα Σύμβολα του Καλού και του Κακού και η συνεχής ανιμέτρηση και αγώνα.

Το γεγονός ότι οι εποχές αλλάζουν από εποχή σε εποχή και μάλιστα με μεγεθυντικό τρόπο, που να δημιουργεί ατμόσφαιρα μύθου - παραμυθιού. Τίποτα το ρεαλιστικό... Συνεχώς το ονειρικό, το μυθικό, το συμβολικό.

- Ο Διόνυσος ο ίδιος πάντα.
- Οι στρατιώτες του 1848, 1948 καθώς και οι αντάρτες του 1944, με βάση την πιστότητα στις εποχές, όμως από και και πέρα υπερβατικοί, διαχρονικοί. Στολές - σύμβολα.
- Όθων και Αμαλία, Παύλος και Φρειδερίκη. Ίδιοι ηθοποιοί, διαφορετικά κοστούμια, πάντοτε σε υπερβολή. Ας πούμε στολές εξουσίας, ιδωμένες διαχρονικά.
- Χωρικοί. Εδώ ίσως να υπάρχει ομοιομορφία. Δηλαδή κι εδώ κι εκεί εξεθλιωμένοι, φοβισμένοι, προσκυνημένοι, υποτιλέεις στην Εξουσία. Λαός υποταγμένος. Σύμβολο!

Ο Διόνυσος στη δεύτερη είσοδο επαναλαμβάνει με τα ίδια λόγια την ιστορία του. Μήπως βαριέται κάπως να λέει ξανά και ξανά τα ίδια λόγια; Να ένα ακόμα κομμάτι στοιχείο.

Και ενώ το ντεκόρ ανήκει στις διαδοχικές εποχές 1848, 1944, 1948, στις Σκηνές εκτός χρόνου θα πρέπει φειδωλικά τουλάχιστον να τονίζεται το στοιχείο το εκτός τόπου και χρόνου.

Στο Β. Διόνυσος, Ρωμιοσύνη, Φαίδρα.

Στο Γ. Ρωμιοσύνη, Λαός.

Στο ΣΤ. Αγγελος κ.λπ.

Το Ε έχει πολλά κομμάτια στοιχεία, τα οποία τονίζονται ιδιαίτερος από τη μουσική. Το γεγονός ότι ακόμα κι στη δεκαετία του 1980, δηλαδή σαράντα και πλέον χρόνια μετά το 1928, υπάρχουν εξουσιαστές που τολμούν να ασχημονούν επί της Ρωμιοσύνης, οδηγεί τον Ποιητή στην τελική του απόφαση.

Στο μέρος αυτό υπάρχουν πλήθος πληροφορίες που καλό είναι να γίνουν γνωστές.

Η Ρωμιοσύνη εξαιρεί την ομορφιά της ζωής στην Ελλάδα. Ο Διώνυσος της λέει «Η Πατρίς μου Πατρίς σου». Δηλαδή έχουμε την ίδια ευλογημένη πατρίδα.

Η μάχη του Δεκέμβρη έγινε στα 1944. Σ' αυτήν εξ άλλου πηγαίνουν οι αντάρτες (βλ. στο Β. εισόδος ανταρτών). Για να αρέσει η μάχη αυτή στην Ρωμιοσύνη σημαίνει ότι είναι... αριστερόν φρονιμάτων.

Ο Διώνυσος πάντως απορεί γιατί δεν την εφόβιζαν οι εκτροσκοκροτήσεις!

Ρωμιοσύνη: Στις 10 του Δεκέμβρη...

Εδώ αναφέρεται στον κύκλο τραγουδιών «Διώνυσος» και στο ομόνυμο τραγούδι. Τα χρόνια περνούν («Και μετά; Και μετά;») και φθάνουμε στη δεκαετία του '80. Τότε ο Σιρόκος, εκφοραστής της νέας λαϊκίστικης εξουσίας, χτυπά την πόρτα της.

Ρωμιοσύνη: «Ο πατέρας εξορία...». Αναφέρεται στο τραγούδι μου «Μην ξεχνάς τον Ήρωπό» που έγραφα κατά την κάθειρξή μου την εποχή της Χούντας. Γι' αυτό η μαμά της φοβάται μήπως χτυπούν οι στρατιωτικοί... Όχι όμως, δεν είναι αυτοί. Είναι ο «αρχηγός» Σιρόκος αυτοπροσώπως. Όμως ο Δημοσιογράφος προτρέχει και φωνάζει: «Η Αλλαγή!» Δηλαδή το εκλογικό σύνθημα της νέας εξουσίας. Εδώ θα έλεγα όχι μόνο της ελληνικής αλλά και κάθε λαϊκίστικης εξουσίας, δεξιάς ή αριστερής. Η φωνή του Σιρόκου είναι βραχνή από τις «αυτίτικες αλήθειες» όλων των δημαγωγών. Που κάνουν το άσπρο – μαύρο.

Ποιητής: Ω ιδιολογία των χρομάτων!

Ο Σιρόκος ζητά την Ρωμιοσύνη από τη μητέρα της. Κατά τη Μυθολογία του Σόκραν βγήκε μέσα από την κοιλιά της Ευρυκόρης, η οποία κατέστη έγκυος από τον Άνεμο.

Με τον ίδιο τρόπο ο Άνεμος ή μάλλον ο αέρας των δημοκοπικών λόγων του Σιρόκου, μπήκαν στην κοιλιά της Ρωμιοσύνης και την έπρηξαν – την φούσκωσαν, σε σημείο που να νομίζει κανείς ότι είναι έγκυος.

Διώνυσος: (Προς τον υφυπουργό). Εσύ φούσκωσες την τρώπα;

Πουνόντες: Εγώ σχολιάζα!

Ποιητής: Μιλώ με γρίφους. Όλα αυτά για τον Ποιητή, είναι ακατανόητα, ανήθικα, ανιστόρητα, απαράδεκτα... Συντρίβουν την αρμονία του κόσμου και προμηθούν θανάσιμες για την ανθρωπότητα καταστροφές. Αχ, την Πολιτιστική ξηρασία όπως αρχίζουμε να τη ζούμε σήμερα.

Ποιητής: Το Αιγαίο θα γίνει Σαχάρα! Και ο λαός θα γίνει κέρβαλον αλλαλάζων.

Η απόφαση από τον Ποιητή έχει παρθεί:

«Θάψτε τα όνειρα»

Και ίσως αυτές οι τρεις λέξεις να συνοψίζουν το βαθύτερο νόημα του έργου.

Αθήνα, 29.V.2002
Μίκης Θεοδορόκης

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

Όταν έγινε η Δικτατορία της 21^{ης} Απριλίου του 1967, ο Μίκης Θεοδωράκης διέφυγε την σύλληψη και μπήκε στην παρανομία, όπου παρέμεινε έως τις 16 Αυγούστου του ίδιου έτους, οπότε συνελήφθη από δυνάμεις της Γενικής Ασφάλειας υπό τους Β. Λάμπρου και Π. Μπάμπη και στο σπίτι στο οποίο είχε καταφύγει στο λόφο του Προφήτη Ηλία, στο Χαϊδάρι.

Οι συνθήκες της σύλληψης ήταν δραματικές. Ακολούθησε η μεταφορά του στην έδρα της Γενικής Ασφάλειας στην οδό Μπουμπουλίνιας και η πλήρης απομόνωσή του.

Ο «Ηλιος και ο Χρόνος» που γράφτηκε υπό το κράτος αυτών των συναισθημάτων και αυτής της ψυχολογίας είναι ένα ντοκουμέντο που μας αποκαλύπτει μια εντελώς ξεχωριστή και άγνωστη πλευρά του συνθέτη που πλανιέται πάνω από το έργο του σαν ένας μετεωρίτης.

Αναλύοντας τα 32 ποιήματα αυτού του κύκλου ανακαλύπτουμε δύο βασικά στοιχεία τους:

Πρώτον το άκρως υποκειμενικό τους υπόστρωμα που αγγίζει τα όρια της παράνοιας και που όμως οδηγεί συχνά σε εξάρσεις ενός καθαρότατου ποιητικού λυρισμού και

Δεύτερον την προφητική τους εμφάνιση. Ήδη από τον Σεπτέμβριο του 1967 ο Θεοδωράκης κατέγραψε στον «Ηλιο και Χρόνο» το πολιτικό μέλλον τόσο του δικού του όσο και της χώρας του και του Λαού του. Οι πολιτικές εξελίξεις που έμειναν να ακολουθήσουν –ιδιαίτερα στον χώρο της Αριστεράς– καταγράφηκαν με τρόπο τόσο σαφή, που δεν μπορεί κανείς να αποφύγει το ερώτημα: Απού εγνώριζε, τότε γιατί συνέγινε να ανοιχτείται ουσιαστικά στις ίδιες γραμμές της Ελληνικής Αριστεράς;

Ένα άλλο ερώτημα που τίθεται ειδικά για την μελοποίηση των ποιημάτων η οποία έγινε στην ίδια εποχή: Από πού προέρχεται αυτή η εντελώς καινούρια για τον συνθέτη μουσική γλώσσα; Θα έλεγε κανείς ότι γυρίζει την πλάτη ακόμα και στη δική του μουσική όπως την είχε καταγράψει λίγους μήνες πριν, στα έργα εκείνης της εποχής, δηλαδή στα «Λαϊκά» και το «Romancero Gitano».

Αυτά τα ροκ στοιχεία τι σημαίνουν; Μήπως είναι η μουσική καταγραφή της απογοήτευσής του για την κατάντια της χώρας του και μάλιστα απογοήτευσή διπλή: Αφ' ενός γιατί μπόρεσε να υπάρξει και να σταθεί αυτό του είδους η Δικτατορία και αφ' ετέρου γιατί ο ελληνικός λαός αποδείχθηκε ανίκανος να αντιδράσει.

Επομένως με τον «Ηλιο και Χρόνο» ο Θεοδωράκης πραγματοποιεί μια ασυνείδητη, υπεργολική θα λέγαμε απογοίωση από την πραγματικότητα εκείνης της φοβερής για τον ίδιο στιγμής. Δραπετεύει νοητικά από την Ελλάδα ακόμα και της δικής του μουσικής που τώρα μπορεί να την δει ελεύθερα και από ψηλά προβλέποντας το τέλος της Μεγάλης Ουτοπίας. Με άλλα λόγια τα αναγεννησιακά οράματα με τα οποία γαλουχήθηκε η δική του γενιά –η γενιά της Εθνικής Αντίστασης και του Εμφυλίου– και που τη βοήθησαν να αντέξει τις δοκιμασίες. Αυτή όμως η καινούρια δοκιμασία της Χούντας θα ήταν η τελευταία για τον ίδιο και τη γενιά του. Από δω και πέρα δεν θα είναι παρά ένας:

*χαμένος διάττων εσβεσμένος από σιώνες
καταδικασμένος ν' ακούει κραυγές ανθρώπων
ν' ανασταίνει πτομαϊνή λουλουδιών
ο άνθρωπος πθανε! Ζήτω ο άνθρωπος!*

Η αγαπημένη του Αθήνα έχει ήδη χαθεί
στο βυθό των αιώνων

όπου μόνο οι φαντασμοειδείς πια μπορεί να δουν τα συσσωρευμένα ερείπια:

*Γαλλίες, γιωταχί, πορνεία κρυφά
η Γενική κέντρο του κόσμου*

Εν τούτοις ο ίδιος με την απόφασή του να υποστεί τη νέα δοκιμασία δέχεται τον
χαριετισμό των άστρων σαν ανταμοιβή, γιατί αναδείχθηκε άξιος του Νόμου της
Παγκόσμιας Αρμονίας.

*πέντε εκατομμύρια έτη φωτός
σταθερή γραμμή διασχίζει
πέντε διακατομμύρια γαλαξίες
σε πέντε μόνο μέτρα
απ' το κελί μου.*

Δεν υπάρχουν πια οράματα, δεν υπάρχουν πια ανίγματα που η λύση τους να
οδηγή στο χτίσιμο ενός νέου κόσμου όμορφου, δίκαιου, πολέχρμου και προ-
παντός ανθρώπινου. Η Μοίρα μας έχει μεταμορφωθεί σε Σφήγγα

*Όμως το άλλο δεν υπάρχει
είμαστε εμείς η Μοίρα μας*

που μας λοξοκοιτάζει

Σφήγγα που ξέχασε το αίτημα

δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε

δεν υπάρχει αίτημα

δεν υπάρχει διαφυγή

από τον πύρινο κίβωλο

του Ήλιου και του Θανάτου.

Εν τούτοις ο Μίκης και η γενιά του πάνω από είκοσι αιώνες *συναρπάζονται*
γιασεμί... Και τώρα πρέπει να μάθει –να μάθουν όλοι οι νεοέλληνες να ζουν–

ακούγοντας τις ρίζες να προχωρούν

μέσα στο ξερό χόμα της καρδιάς (τους).

Να μάθουν να

ανατέλλουν και να δέουν

να υπάρχουν και να μην υπάρχουν

Το χειρότερο για τον συνθέτη – ποιητή είναι ότι από δω και στο εξής θα:

με βλέπουν

χωρίς να μπορώ να δω τον εαυτό μου.

Που σημαίνει ότι ενώ γνωρίζει τι τον περιμένει, θα προσφέρει εν τούτοις τον
εαυτό του θέαμα στα αδηφάγα βλέμματα των τρίτων, ενώ αυτός μη μπορώντας
να δει τον εαυτό του θα βιώνει καθημερινά την ουτοπία έως τα έσχατα όριά της.
Φυσικά δεν θα έχει πια ανταπάτες, αφού θα ξέρει πως

ένα βήμα μετά το χάος

υπάρχει χάος

εγώ υπάρχω λίγο πριν, λίγο μετά

υπάρχω μέσα στο χάος

δεν υπάρχω.

Και γνωρίζει ακόμα ότι όπως λέει

κρατιέμαι από ένα λουλούδι

ενώ παραμένει

αμετάθετος μένο ψηλά

τη στιγμή που

η Γη προχωρεί καλπάζοντας προς τη σκάνη μου

μια σκέψη κενή, που την έχουν αδειάσει οι ιστορικές συγκυρίες, αυτές που πρόσθεσαν εκατομμύρια απλούς ανθρώπους, που πίστεψαν. Όπως κενή είναι και η Φύση από συμπόνοια στο δράμα του ανθρώπου
ο Ήλιος συμπιέζεται, αποκαλύπτει το κενό
τρία κενά συγκροτούνται
η Σκέψη μου, η Γη και ο Ήλιος.

Μονάχα ο Νόμος, ο Νόμος του ισχυρότερου δεν συγκροτείται με το κενό. Και αυτός ο Νόμος τελικά θα θριαμβεύσει. Όμως θα περάσουν από τότε πολλά χρόνια για να φτάσουμε στη μία και μοναδική υπερδύναμη:

κάτω στη Γη διασπορά
ο Νόμος του Νόμου ο Νόμος
ο Νόμος δε συγκροτείται με το κενό
όταν φορεί κράνος καπνίζει
όταν φορεί πιτζάμες μεταξένιες
δεν καπνίζει, δεν καπνίζει
καπνίζουν τα χωριά
τα δάση οι ριζώνες

τα βομβαρδισμένα βεβαιοώς...

Τώρα γνωρίζεις πια ότι το λάθος είναι δικό του, όπως και του κάθε ανθρώπου. Ο καθένας είναι υπεύθυνος για τις επιλογές του, για τις αποφάσεις και τις πράξεις του. Από δω και πέρα στην Κόλαση θα οδηγηθούμε ένας – ένας τυλιγμένοι στη μοναξιά μας.

αυτό που με δαγκώνει είμαι εγώ
είμαι εγώ αυτό που θέλει
αυτό που δεν θέλει είμαι εγώ
όταν δεν υπάρχουν είμαι εγώ
και μονάχα μετά το τέλος
όταν δεν θα υπάρχουν είμαι εσύ
όμως εσύ είμαι εγώ

δείχνοντας έτσι πως μοναδικό φως μέσα στο χαοτικό σκοτάδι που τον τυλίγει είναι το άλλο πρόσωπο, ο Έρωτας.

μυρτιά, μυρτιά, μυρτιά
γι' αυτό εσένα δεν σε θέλω
γιατί χωρίς εσένα
δεν μπορώ να είμαι μόνος
εντελώς μόνος να είμαι.

Οχρωμένους πίσω από τη φοβερή δύναμη της Μοναξιάς μπορεί τώρα να δει καθαρά πώς διαγράφει η Μοίρα το μέλλον του ανθρώπου, της χώρας του, του ίδιου του εαυτού του.

Έξω απ' αυτό τον κύκλο δε θα περάσεις
θα μείνεις μέσα
Εσύ, ο Ήλιος και ο Χρόνος
η τροχιά ρυθμίζεται με κούρδισμα
τη νύχτα κουρδίζεις
τη μέρα ξεκουρδίζεις
υπόκλιση χαμόγελο
κραυγή βλαστήμια
όλα ρυθμισμένα
από τον κατασκευαστή.

Αλήθεια, πόσο καθαρά μπορούμε να δούμε σήμερα αυτούς που μας κουρδίζουν και μας ξεκουρδίζουν, αυτούς που μπροστά τους υποκλινόμαστε ακόμα κι όταν βλαστημάμε. Πόσο γνωστό μας είναι σήμερα το πρόσωπο του «κατασκευαστή». Ήδη από τότε είχε μια μπροστά η μηχανή που θα μας μετέβαλε σε μυρμηγκία. Στρατιές μυρμηγκιών που υποκούν τελικά στον βηματισμό που επιβάλλει ο «κατασκευαστής». Τα άτακτα μυρμηγκάκια τα περιμένει μαύρο σκοτάδι... Έως ότου συντησθούν και μπουν κι αυτά στη γραμμή

*Ήλιος ο Πρώτος, Αθήνα η πρώτη
Μίκης ο εκατομμυριστατός
έπονται εκατό χιλιάδες
και άλλες εκατό
και εκατό άλλες χιλιάδες αθάου
και ούτε καθ' εζής
έως τη συντέλεια του κόσμου.*

Μόνο θα 'ταν καλλίτερα αντί για χιλιάδες να διαβάζαμε εκατομμύρια. Όλα έχουν γι' αυτόν τελειώσει. Δεν έχει πια την παραμικρή αμφιβολία. Κι αν ακόμα επιζησία δεν θα είναι ο ίδιος αλλά κάποιος άλλος. Όπως συμβαίνει με τα Άστρα που πεθαίνουν ενώ το φως τους εξακολουθεί να ταξιδεύει μέσα στα ερέβη.

*Ποτέ ποτέ ποτέ
δεν θα μπορέσω να ξεδιπλώσω όλες τις σημαίες
(....) Ποτέ ποτέ ποτέ
δεν θα μπορέσω ν' αγγίξω όλες τις καρδιές
όλες τις θάλασσες να ταξιδέψω
Ποτέ ποτέ ποτέ
δε θα γνωρίσω τη μία σημαία
τη μοναδική
εσένα, Τάνια.*

Εξ άλλου

*όταν πλάσασα στην αμμουδιά
οι λουόμενοι πέσαν στη θάλασσα
όταν μήκα στη θάλασσα
οι λουόμενοι βγήκαν στην αμμουδιά*

Τι συνέβη άραγε και δεν θα μπορέσει να ξανασημανηθεί με το λαό του που τόσο αγάπησε και τόσο τον αγάπησαν; Ποιο είναι το λάθος τους; Και με ποια δύναμη κατάλαβε από τότε πως οι δρόμοι του πολιτικού αλλά και του μουσικού που εκείνος θα επέλεγε στο μέλλον δεν θα διασταυρούνταν σχεδόν ποτέ με κείνους τους δρόμους που θα 'παιρνε ο λαός ή που θα τον έκαναν να πάρει; Και αφού το ήξερε γιατί δεν παραιτήθηκε; Γιατί εξέθεσε τον εαυτό του σ' αυτή την ατελείωτη σειρά από χαμίνα ραντεβού; Και για ποιο άλλο λόγο υπέμεινε κλεισμένος στο κελί του τις βιανωσθητέες των δημίον του εάν δεν τον έκανε για τον ίδιο τον Λαό; Ήταν άραγε η δύναμη της ουτοπίας πιο δυνατή απ' την ίδια τη ζωή;

Το επόμενο ποίημα ίσως να είναι το κλειδί σ' αυτό το ερώτημα. Γιατί μας λέει πως από τότε έφυγε, πέταξε, απογειώθηκε, τυλιχτηκε σε κόσμους φανταστικούς. Στους κόσμους των οραμάτων, των ήχων, του τέλειου κόσμου της φαντασίας που θα τον απομόνωνε και θα τον προστατεύε από μια πραγματικότητα που όλα την οδηγούσαν στο θλιβερό μαντρί του κατασκευαστή:

Μέσα στους παραδείσιους κήπους του κρανίου μου

Εκεί όπως φαίνεται κατέφυγε οριστικά συντροφιά με
νύμφες και ουράνιες πόρνες

που

*ακούν τους καταρράκτες
που χάνονται
στις καταβύθους του νοτιαίου μελεού μου
εκεί αρχίζει η Γη
και τελειώνει το Σύμπαν.*

Από και και πέρα ελεύθερος θα ταξιδεύεις μέσα στους γαλάζιους αιθέρες της φαντασίας του:

*μοναχά τα πουλιά ταξιδεύουν
χτυπούν τα ξύλινα φτερά
και τα τζετ θρηνούν κι αυτά αγγελικά.*

Να υποθέσουμε ότι από τον Σεπτέμβριο του '67 έως σήμερα όλο το μουσικό του έργο δεν θα είναι παρά «ο θρήνος των τζετ»;

Και να η πρώτη δυσαρμονία με την ελληνική πραγματικότητα. Να η αντίθεση που τον απομονώνει από τους άλλους. Να το πρώτο «χαμένο ραντεβού» με την κανονική τάξη των πραγμάτων, με την φυσιολογική στάση των φυσιολογικών ηγητόρων που λειτουργούν φυσιολογικά απέναντι σ' ένα λαό που αποδέχεται τη νέα κατάσταση σαν ένα σχεδόν φυσιολογικό γεγονός και γι' αυτό συνεχίζει φυσιολογικά τη ζωή του σε αντίθεση με κείνον που σαν μαύρο πρόβατο είναι πεταμένος γυμνός σ' ένα κελί στο τέταρτο πάτωμα της Μπουμπουλίνας.

Ο Ελύτης ο Γκάτσος

ο μέγας Σοφόρης

ο Τσαρούχης ο Μινωτής ο Χατζιδάκις

η Βέρα η Ντόρα η Τζένη

ο κινηματογράφος το θέατρο

η μουσική

και τόσο άλλοι

οι ποιητές οι ποιητές

και τόσο άλλοι

κι εσύ κι εσύ κι εσύ

ο φίλος ο εχθρός

ο αντίπαλος ο αντίζηλος

κοιμηθείτε ήσυχα

ο λογαριασμός είναι πληρωμένος

ο φίλος που πληρώνει

έχει λεφτά.

Πολύ άσχημο στην Ελλάδα να μην είσαι κι εσύ «φυσιολογικός». Ίσως αυτό να σου στοιχίσει τον δια βίου εξοστρακισμό σου... Και μάλλον κάτι τέτοιο συνέβη τότε... Και όλα τα άλλα –δήθεν κριτικές και δήθεν παράπονα– δεν είναι παρά προσήματα.

Ακριβώς τότε λοιπόν, όταν έχασε το πρώτο ιστορικό θα λέγαμε ραντεβού του με τους άλλους, με τους πολλούς, σημειώθηκε το οριστικό ράγισμα που δεν έμειλε να συγκολληθεί ποτέ.

Τότε όταν βάζεις τον Λαό να του λέει απροκάλιπτα:

Όταν εσύ φωνάζεις

εγώ κοιμάμαι

όταν εσύ πονάς

εγώ χασιμορμίζω

όταν εσύ σφαδάζεις

εγώ ξύνομαι.

Ξεχωριστή θέση έχει μέσα στο ποίημα η πρώτη συνάντησή του με τον πατέρα του. Τότε θυμήθηκε τις ατελείωτες διηγήσεις του για τα ανδραγαθήματά του στους Βαλκανικούς πολέμους και τον τραυματισμό του στο Μπιζάνι της Ηπείρου.

*Έκτη Σεπτεμβρίου
ώρα έντεκα προινή
τόρα λούζονται τα πουλιά στα κοτόμια
στα έλατα τριβονται οι βοριάδες.
Σε χτύπησε ο Τούρκος στο Μπιζάνι
Τώρα κάθεται και με κοιτάς
πίνεις καφέ στάζει φαρμάκι
αγάπη αγάπη
ο Ήλιος νήνει το σταφύλι
ώρα έντεκα προινή.*

Μια λέξη δυο φορές: Αγάπη – Αγάπη. Αυτή η λέξη είναι που θα τον συγκρατήσει να μη χαθεί μέσα στην παράνοια του τρόμου και της απελπισίας.

Γιατί ζει μέσα σ' ένα φασγίο, όπως θα το περιγράψει αργότερα στα «Τραγούδια του Αντρέα» όπου συνεπάρχουν:

*ο Σουλειμάν ο Μεγαλοπρεπής
ο άρχων των βεσασιστηρίων
και ο Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος
μια οπτασία – σαρκασμός για έναν γυμνό και ανυπεράσπιστο απόγονό του
παροδομένο στην απόλυτη θύληση των σπιθαιμίων βεσασιστών.*

Ακολουθούν κι άλλες οπτασίες – σαρκασμοί:

*Αγα-Σοφιά στήση βαρβαρικά
το υγρόν πυρ
ο Γέρος του Μωριά σκουλήκι*

Όπου κι αν στρέψει το βλέμμα, στο μέλλον, στο παρόν, στο τώρα, στην Ευρώπη, στην Ασία, στον κόσμο όλο, παντού δεσπόζει ο Άρχων του Κακού:

*Ζερβιά θηρία του Βόρντο
όπου μόλις είχαν εξοντωθεί 500.000 ινδονήσιοι αριστεροί
δεξιά φιλόγες στο Ναγκασάκι
μικροστά φουγάρα στο Μπούχενβαλτ
και πίσω το κελί του Μακρυγιάννη.*

Έτσι βέβαιος ότι φτάνει αμτακλήτα η μεγάλη νύχτα, καληνουχίζει τη ζωή, τον κόσμο, τα όνειρά του, παγιδευμένος, πιασμένος στη σαγκάνα του Ήλιου και του Χρόνου.

*Πάνω κάτω
ανατολικά δυτικά
μαχαίρια ακόντια
μαστήγια ορδές
ορδές αγίων
ορδές δαιμόνων
ορδές αγίων
ορδές στρατηγών
Είμαι ραδίκι
σπαρμένο στον κρατήρα
αντίο Ήλιε
αντίο Φωσέ
ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ.*

CANTO GENERAL (TO "ΓΕΝΙΚΟ ΛΣΜΑ")

Την Τετάρτη τη νύχτα, όταν στο κέντρο μιας γιγαντιαίας λαϊκής συνάθροισης, ο Μίκης Θεοδωράκης ολοκλήρωσε τη διόρθωση του ορατορίου του "Γενικό Λσμα" σε ποίηση Νεροόδα, τέλειε μια εποχή – με την γέννηση μιας καινούριας λαϊκής δημιουργίας. Είναι βέβαιο ότι στα δεκαπέντε χρόνια που προηγήθηκαν – χρόνια δύσκολα, φορτωμένα με πολυσημάντα ιστορικά περιστατικά – ο Μίκης Θεοδωράκης πραγματοποίησε μια ολοκληρωμένη από πλευράς καταβολών, στόχων διαδικασίας και αποτελεσμάτων πολιτιστική επανάσταση. Είναι η εποχή της. Απέναντι στην κρατούσα αντίληψη για την Τέχνη της αστικής κοινωνίας και για τη λειτουργία της - σαν προϊόντος της ατομικής δραστηριότητας, της αντιπαράθεσης του δημιουργού και του κοινού του, των διαφορετικών επιπέδων "παραγωγής" και "κατανάλωσης" των καλλιτεχνικών έργων - ο Μίκης Θεοδωράκης εισηγήθηκε και πέτυχε την ενιαία διαλεκτική σχέση δημιουργού και κοινού, την αμοιβαία ανταπόκριση και αλληλοπηρεασμό, την αμφίπλευρη συμμετοχή του καλλιτέχνη και του λαού του στη διαμόρφωση του καλλιτεχνικού αποτελέσματος.

Η σχέση αυτή στηρίζεται στην κατοχύρωση της ελευθερίας και της ευαισθησίας του δημιουργού, που δεν υπάρχουν όμως σαν αφηρημένες και μεταφυσικές ιδιότητες, αλλά προϋποθέτουν και συνεπάγονται την πολιτική ευθύνη και την συνειδητή και ενεργό κοινωνική παρουσία του δημιουργού. Από την άλλη πλευρά η προσέλευση του λαού στο χώρο της δημιουργίας δεν γίνεται μηχανικά και παθητικά, αλλά απαιτεί από κάθε πολίτη την αναζήτηση, αναγνώριση και κατάκτηση στο λαό των στοιχείων εκείνων που ο καλλιτέχνης ενσωμάτωσε δημιουργικά στο έργο του από την πολιτιστική κληρονομιά, τους κοινωνικούς αγώνες, τους πολιτικούς οραματισμούς και την ουσιαστική αγωνία των συμπολιτών του.

Η αντίληψη αυτή οδηγεί σε μια σαφή έννοια λαϊκής τέχνης, που δημιουργεί επαναστατικά, αναιρώντας τους κατεστημένους κανόνες της καλλιτεχνικής δημιουργίας και οικοδομώντας στη θέση τους την εικόνα μιας αδιάκοπης, πλούσιας, πολύμορφης και πολύτροπης κίνησης, ενός μαχόμενου, μαζικού κινήματος κουλτούρας. Μέσα σ' αυτό το κίνημα ο δημιουργός ξεπερνά ουσιαστικά τους όρους της εμπνευματοποίησης και της αλλοτρίωσής του και ο λαός – στη συνείδηση του κάθε πολίτη – ανακτά οργανικά την εμπιστοσύνη στις δημιουργικές του ικανότητες, φτάνει στη συνεχή αναζήτηση καινούργιων οριζόντων, λειτουργεί επαναστατικά απέναντι στους καταναγκαστικούς μηχανισμούς μιας τέχνης που ολοκληρώνει την εκμετάλλευση και ανελευθερία.

Η εποχή που προηγήθηκε στα δεκαπέντε αυτά χρόνια δημιούργησε ένα μοναδικό στον κόσμο φαινόμενο: την "συσσώρευση αξιών", την κατάκτηση από το λαό μας πολιτιστικών δυνατοτήτων αυτοπροσδιορισμού και αυτοεξέλιξης, την αποθρασύνιση μιας ηθικής δύναμης που του επέτρεπε να επιβιώσει και να προχωρήσει μάλιστα στα χρόνια της φασιστικής κατοχής, να πραγματοποιήσει μια εσωτερική πορεία, που προδιεγράφε μια καινούργια τροχιά. Η "προφητική" εξαγγελία του Μίκη Θεοδωράκη ήταν καιρός να σαρκωθεί. Η εποχή της μαχόμενης κουλτούρας είχε οριστικά συντελεστεί. Και ο δημιουργός της είχε δύο ηθικές δυνατότητες: να επιχειρήσει τη μετάβαση προς τη γένεση

μιας καινούργιας δημιουργίας ή να αναπαυτεί με τη συνείδηση του πατριάρχη που περιμένει ήσυχος τη συνέχεια των επιγόνων. Όμως, ο Μίκης Θεοδωράκης συντηρεί μιαν οξυτάτη αίσθηση πολιτικής ευθύνης, αυτής που τον έφερε ως εδώ και θα τον οδηγήσει στην καινούργια φάση της λυτρωτικής περιπέτειάς του ίδιου στο κέντρο του λαού μας.

Με το "Γενικό Άσμα" οι κατακτήσεις της μαχόμενης κουλτούρας συνθέτονται σε μια ολόκληρη νέα αντίληψη, του πραγματικού "κοινωνικού έργου". Με το μεγάλο αυτό, όχι πια "τραγούδι - ποταμό", αλλά "τραγούδι - οκεανό", ο Μίκης Θεοδωράκης πραγματοποιεί - πέρα από την νέα ποιότητα της μουσικής φράσης - ένα λαϊκό κοινωνικό έργο, όπου η συλλογική παρουσία (ορχήστρα - χορωδία) και η ατομική παράσταση (σολίστ οργάνων και τραγουδιστές) δεν συμπαρατάσσονται σε μια καθιερωμένη αισθητική σχέση και αντίσταση, αλλά αποκαθιστούν έναν εσωτερικό, πολύμορφο και πολύχρωμο διάλογο, πραγματοποιούν στο αισθητικό επίπεδο την αληθινή εικόνα των πολύπλοκων και μεταβλητών κοινωνικών σχέσεων, την αναφορά των ομάδων προς το άτομο και την λειτουργία του ατόμου μέσα ή έξω ή απέναντι στην ομάδα. Η πραγματοποιήση αυτή συντίθεται σε επίπεδο πραγματικών αισθητικών σχέσεων, δεν εξαντλείται σε αφελείς μμήσεις ή σχηματοποιημένες κατασκευές. Ο μουσικός διάλογος στο "Γενικό Άσμα" διατηρεί την οξυτάτη, την αυθεντικότητα και τη φρεσκάδα των κοινωνικών αντιθέσεων που προβάλλει με τόλμη, καθαρότητα και ένα ρομαλέο λυρισμό το προοδευτικό κοινωνικό όραμα του Νερούττα και του Μίκη Θεοδωράκη.

Απέναντι σε μια αδιέξοδη, κουρασμένη, χρησιμοποιημένη τέχνη, που αγενιά και απελπίζεται, ο Μίκης Θεοδωράκης προχώρησε με κοινωνική σοφία και ποιητική νεανικότητα στην δημιουργία ενός έργου, που δεν προβληματίζεται διδακτικά, αλλά απλώνει τις πλατιές κοινωνικές συνθέσεις, αναζητώντας μέσα από την πολυμορφία των βιολογικών, εθνικών, κοινωνικών, ιστορικών και πολιτικών όρων, την δικαίωση της Ελπίδας για ένα Κόσμο φωτεινό, δημιουργικό και ελεύθερο.

Η εποχή της μαχόμενης κουλτούρας έδωσε τη θέση της στην αισθητική του κοινωνικού έργου. Είναι μια κατάκτηση που πέρα από την τιμή στον συνθέτη αποτελεί μοναδικό και πολύτιμο απόκτημα για την Ελλάδα, μια χειροπιαστή ελπίδα, και μια σημειωπρεπή υπερφάνεια.

Στην ιστορία του προοδευτικού κινήματος και στο χρονικό των μαζικών διαδικασιών της εποχής μας υπάρχουν, βέβαια, συγκεκριμένες κατακτήσεις και σπουδαίες προσπάθειες για την δημιουργία ενός λαϊκού κοινωνικού έργου.

Το μοναδικό στην περίπτωση του Μίκη Θεοδωράκη είναι η ολοκληρωτική, οργανική και αποτελεσματική συσσωμάτωση του πολιτικού λόγου στο πολιτιστικό γεγονός. Η περίπτωση αυτή δεν έχει καμιά σχέση με την μηχανική και αφελή προπαγάνδα, χωρίς όμως και να διατηρεί κανένα λογιολατρισμό. Ο Μίκης Θεοδωράκης χρησιμοποιεί την δημιουργική του πρωτοτυπία για να φτάσει στις ρίζες των κοινωνικών σχέσεων και να γυρέψει εκεί, κάτω από την ξεραμένη και χέρσα γη του "συστήματος", τις φλέβες του νερού, που θα ποτίσουν το χώμα και θα βοηθήσουν τη βλάστηση και το πράσινο όνειρο μιας ελεύθερης κοινωνίας.

Σε μια περίοδο, που η ηθική μας αντοχή δοκιμάζεται αντιμετωπίζοντας στις δίκες της Χούντας την σημαντότητα των "πρωταιτίων", την κτηνωδία των βασανιστών, την προκλητικότητα του φασιστικού σκοταδισμού, ο λαός μας και η Αριστερά έχουν την τιμή να αντιπαρατάξουν το μέγεθος και την ποιότητα του έργου του Μίκη Θεοδοράκη, που επιτρέπουν την ανάσα, την παρηγοριά και την ελπίδα.

Σ' ένα λαό, που προσπαθούν μεθοδικά να τον πείσουν ότι έχει ιστορική μοίρα δοτή και ελευθερία περιορισμένη, ότι δεν μπορεί να διαγράψει άλλες προοπτικές από την κενολογία των "μεγάλων πεπρωμένων της φυλής", ότι του είναι πολυτέλεια η εθνική υπερηφάνεια, ο Μίκης Θεοδοράκης, απορρίπτοντας την διανοουμενίστικη "επαναστατικότητα", διατηρεί τις πιο γνήσιες παραδόσεις των επαναστατικών κοινωνικών και πολιτικών αγώνων και αγρυπνά. Μας μιλά για το χόμα πουάι δικό μας, για την σοφία των δέντρων, για τους νεκρούς συντρόφους μας – και πιο πολύ για τα πολύχρωμα οράματα. Με όλη την καρτερία του μαχητή και όλη την ευαισθησία του ποιητή, αυτός ο άξιος πολίτης και αδελφός μας, κάθεται εκεί έξω από τα τείχη και αγρυπνά. Και κάθε φορά που ο λαός συνάξεται και τραγουδάει μαζί του έχει το μικρό παράπονο – την μονάκριβη μοίρα του – πως όταν εμείς θα σκορπίσουμε συζητώντας για τη γιορτή, αυτός θα τραβηχτεί μόνος για να αναρριχτεί οδυνηρά το καινούργιο τραγούδι του. Γιατί τίποτα σ' αυτόν τον μοναδικό άνθρωπο δεν είναι εύκολο, φτηνό και τυχαίο. Το έργο του είναι άξιο της ζωής του κι η δράση του άξια του λαού μας.

Κείμενο του Χριστόφορου Αργυρόπουλου που δημοσιεύθηκε στην ΑΥΓΗ της 24.8.75

Κύριε Υπουργέ,

Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια.

Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης/γι' αυτήν την τιμητική/για το πρόσωπό μου και το έργο μου/βραδιά.

Κι εγώ δεν κατάλαβα ποτέ πέρασαν 50 ολόκληρα χρόνια από το πρώτο μου φίλμ/την «Εύα», στα 1953/ με τον Κατράκη, την Γεωργούλη και τον Αλεξανδράκη.

Η αλήθεια είναι ότι αγάπησα πολύ τον Κινηματογράφο/που τον θεωρώ ως την πιο σύνθετη, την πιο ολοκληρωμένη και την πιο σύγχρονη Τέχνη.

-2-

Μια Τέχνη που κατάφερε έως τώρα να μας προσφέρει αληθινά αριστουργήματα/και συγχρόνως να συγκινεί εκατομμύρια απλούς ανθρώπους/πέρα από σύνορα.

Όπως λέει και το βιογραφικό μου,/έχω γράψει μουσική για 42 ταινίες, ελληνικές και ξένες. Δεν έχω όμως τελικά μείνει ικανοποιημένος από τη δουλειά μου. Μπορούσα σίγουρα να προσφέρω πολύ περισσότερα. Και το κυριότερο,/μου δόθηκε αυτή η ευκαιρία. Η συνεργασία μου με σπουδαίους σκηνοθέτες, όπως ο Μιχάλης Κακογιάννης, ο Ζυλ Ντασσέν, ο Κώστας Γαβράς, ο Μάϊκλ Πάουελ, ο Γκρέγκ Τάλας, ο Αλέκος Αλεξανδράκης, ο Ρεϊμόν Ρουλώ, ο Άδωνις Κύρου, ο Ανατόλ Λίτβακ, ο Μίγκουελ Λιτιν, ο Σίντνεϊ Λιούμετ και άλλοι,/υπήρξε για μένα μια αληθινή σχολή.

- 3 -

Οι ώρες που πέρασα μπροστά
στη μουβιόλα και μέσα στα
στούντιο των ηχογραφήσεων /
υπήρξαν για μένα στιγμές
αλησμόνητες, μαγικές, /χαραγμένες
για πάντα στη μνήμη μου.

Νομίζω ότι ο ρόλος που
ανέθεσα στον εαυτό μου ως
συνθέτη μουσικής φιλμ /ήταν ο
σωστός. Πίστευα ότι η μουσική σε
μια ταινία /θα έπρεπε να υποταχθεί
πλήρως στην αισθητική βούληση
του σκηνοθέτη. Ο σκηνοθέτης
είναι ο βασικός δημιουργός /και
όπως οι ηθοποιοί οφείλουν να
υπηρετούν /με την
προσωπικότητά τους φυσικά /την
γραμμή του, /

- 4 -

έτσι και η μουσική/θα πρέπει απ' την πλευρά της να λειτουργεί σαν μουσική-ηχητική προέκταση της σκέψης του σκηνοθέτη.

Και μάλιστα πάντα έλεγα πως όσο πιο διακριτική είναι μια μουσική σ' ένα φιλμ, τόσο πιο αξιόλογη είναι. Φτάνει να υπηρετεί την κεντρική ιδέα του σκηνοθέτη.

Τα λέω όλα αυτά για να δείξω ότι μάλλον βρισκόμουν σ' έναν καλό δρόμο. Ωρίμαζα από φιλμ σε φιλμ/βελτιώνοντας τις τεχνικές και την απόδοσή μου.

Το δυστύχημα για μένα ήταν/ ότι η ωρίμανση αυτή/συνέπεσε με την δικτατορία. Οπότε όχι μόνο δεν είχα τον χρόνο για να αφοσιωθώ όσο έπρεπε στη μουσική κινηματογράφου// αλλά –το κυριότερο- βρισκόμουν ψυχικά αλλού.

- 5 -

Το δε χειρότερο για μένα ήταν το ότι μετά τον «Ζορμπά» άνοιξαν διάπλατα οι πόρτες του διεθνούς κινηματογράφου. Αναγκαζόμουν λοιπόν να απορρίπτω τις προτάσεις τη μια μετά την άλλη και όσες φορές τελικά ενέδωσα, λυπόμουν ειλικρινά που οι συνθήκες δεν μου επέτρεπαν να δώσω όσα θα μπορούσα να δώσω.

Γιατί η λατρεία μου για τον Κινηματογράφο ήταν τόσο μεγάλη, ώστε φιλοδοξούσα να αφιερώσω στη μουσική μου για το σινεμά μια πάρα πολύ σπουδαία θέση, θα 'λεγα ακόμα και την πιο σπουδαία μέσα στο μουσικό μου έργο στο σύνολό του.

- 6 -

συγκίνηση
ευχαί και

Έτσι λοιπόν δέχομαι με
ψε αληθινή σεμνότητα τις τιμές
αυτές, γιατί ας μου επιτραπεί να
πιστεύω ότι στην Τέχνη δεν
πρέπει να κρίνουμε τον εαυτό μας
μόνο για ό,τι έκανε αλλά και για
όσα θα μπορούσε να κάνει και δεν
τα έκανε.

Σας ευχαριστώ.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Αυτή η καθημερινή αφήγηση της ζωής μου στον ΣΚΑΪ/που κυκλοφορεί τώρα σε βιβλίο,/ οφείλεται στην επιμονή του Γιάννη Αλαφούζου/μια επιμονή που κράτησε πολλά χρόνια και στην οποία τελικά ενέδωσα./Είχα να παλέψω ανάμεσα σε δυο εσωτερικές φωνές:/Η πρώτη ήταν του απόμαχου/που μου έλεγε / «Έκανες αρκετά/ Κέρδισες την γενική αποδοχή./ Ησύχασε πια./ Πάψε να ξύνεις πληγές/ να προκαλείς/ να θίγεις τα κακώς κείμενα...»/ Η άλλη ήταν αυτή του αληθινού εαυτού μου:/«Το Χρέος δεν τελειώνει ποτέ./ Όσο αναπνέεις, οφείλεις να προσφέρεις/ Και τώρα τι άλλο σου απομένει από την αλήθεια; /

- 2 -

Και μάλιστα την ιστορική
αλήθεια/αυτή που κρύβεται στις
λεπτομέρειες της ζωής/Και η δική
σου ζωή/που έχει περάσει από
σαράντα κύματα/πόσες και πόσες
τέτοιες κρυμμένες αλήθειες έχει
στ' αλήθεια γνωρίσει../Χρέος σου
λοιπόν να μιλήσεις απλά,/
ανθρώπινα,/αληθινά/και να τις
αποκαλύψεις. Το οφείλεις στις
επερχόμενες γενιές...»./

*

Μέσα στον Πρώτο Τόμο που
κυκλοφορεί,/δεσπόζουν οι τρεις
δεκαετίες που ανασκάψανε την
χώρα μας,/με αποτέλεσμα τελικά
να γεννηθεί μια νέα Ελλάδα,/αυτή
που ζούμε σήμερα/και που θα την
χαρακτήριζα με δυο λέξεις/«η
Ελλάδα της Δημοκρατίας».

-3-

Στην δεκαετία του '40 είχαμε την Ξένη Κατοχή/την Εθνική Αντίσταση και τον Εμφύλιο Πόλεμο./Ενώ οι δεκαετίες του '50 και του '60 χαρακτηρίζονται από βαθύτατες κοινωνικές και πολιτικές ζυμώσεις/που κορυφώνονται με τους σφοδρούς κοινωνικούς και δημοκρατικούς αγώνες/με την τραγική κατάληξη/: την Δικτατορία των Συνταγματαρχών./

Εκείνος που θα ήθελε να γνωρίσει σε βάθος την Ελλάδα του χτες/την Ελλάδα του εμφύλιου διχασμού/δεν έχει παρά να διαβάσει αυτό το βιβλίο/για να την γνωρίσει καλά/πιστά/και σε βάθος/ και κυρίως στην απλή, ανθρώπινη της διάσταση./

- 4 -

Ο προσωπικός χαρακτήρας της
αφήγησης σ' αυτό ακριβώς
αποβλέπει/ Να μπορεί να δει ο
καθένας τι σημαίνουν στην πράξη
αυτές οι φοβερές λέξεις/ «Εμφύλιος
Διχασμός»/ «Εμφύλιος Πόλεμος»./
Δεν ήταν από αίσθημα μαζοχισμού
που ανατρέχω/ συχνά με αληθινή
ψυχική οδύνη/ στις τόσες και τόσες
προσωπικές εμπειρίες/ που όλες
μαζί συνθέτουν το πραγματικό
πρόσωπο της εθνικής μας
τραγωδίας/ αυτό που αντιστοιχεί
στα μέτρα του απλού ανθρώπου/
και γι' αυτό το θεωρώ πιο γνήσιο
και πιο αληθινό./ Με άλλα λόγια: /
Ο εθνικός διχασμός στην
ανθρώπινή του διάσταση.

*

Μετά το 1974 αυτός ο ζοφερός
κόσμος έπαψε να υπάρχει.

- 5 -

Υπάρχει μόνο στις αναμνήσεις και στα Απομνημονεύματα/όλων αυτών που τον έζησαν στο πετσί τους/και αποτελεί μέρος της συλλογικής μας μνήμης και της εθνικής μας ιστορίας./Ένας άλλος λόγος που με οδήγησε στο να ξαναθυμίσω γεγονότα και καταστάσεις/που έζησα κι εγώ πάνω στο πετσί μου/είναι το γεγονός ότι υπάρχουν ακόμα συμπατριώτες μας/που ενώ γεύονται τα αγαθά της Νέας Ελλάδας,/της Ελλάδας της Δημοκρατίας,/επιμένουν να ξαναφέρνουν στο προσκήνιο με ελαφρότητα και επιπολαιότητα/τα φαντάσματα μιας εποχής ξεπερασμένης για πάντα/και που όπως είπα,/θα πρέπει να θυμόμαστε μονάχα σαν έναν κακό εφιάλτη.

-6-

Γιατί στην ουσία τίποτα από τα
στοιχεία που πρωταγωνίστησαν
την εποχή εκείνη του Εμφύλιου
Διχασμού/δεν είναι πια τα ίδια/
μιας και στο μεταξύ/έχουν
συντελεστεί τόσες βαθιές/
κοσμοϊστορικές αλλαγές/που
οδήγησαν στην εξάλειψη των
βασικών αιτίων/που είχαν
οδηγήσει τους Έλληνες σε κείνες
τις τραγικές καταστάσεις.

*

Σήμερα σ' αυτό το πάνελ/έχω
την μεγάλη τιμή και χαρά να
βλέπω/ότι εκπροσωπείται όλη η
Ελλάδα/-η Ελλάδα της
Δημοκρατίας/για την οποία
πάλεψα μαζί με χιλιάδες άλλους/
για να νικήσει/να ριζώσει και να
επικρατήσει./

- 7 -

Ας μου επιτραπεί λοιπόν να θεωρώ τον εαυτό μου υπερήφανο γι' αυτήν, να την πονώ και να την χαίρομαι, να την καμαρώνω και να την θεωρώ πολύτιμη σαν κόρη οφθαλμού.

Και «Δημοκρατία» μεταξύ άλλων σημαίνει πολιτισμένη συνύπαρξη των βασικών παραγόντων που την εκφράζουν και την υπηρετούν. Και πρώτα απ' όλα των πολιτικών κομμάτων και των ηγετών τους, που όλα ανεξαιρέτως και ανεξάρτητα από τα διαφορετικά τους προγράμματα αποτελούν συστατικά στοιχεία αυτής της καινούριας Ελλάδας, της Ελλάδας της Δημοκρατίας, αυτής που γεννήθηκε μέσα από τις στάχτες των εθνικών μας παθών.

- 8 -

Κι αν εξακολουθούν να υπάρχουν σήμερα άνθρωποι/που θεωρούν την Αριστερά ως παράταξη των εαμοσλαύων προδοτών/είτε τον κ. Καραμανλή / ως πολέμαρχο της μοναρχοφασιστικής Δεξιάς,/τότε κανονικά η θέση τους/θα έπρεπε να είναι στο Δαφνί.

Επειδή μάλιστα πηγαίνουμε για εκλογές,/είμαι υποχρεωμένος να διευκρινίσω τα εξής:/Όταν λέω «Ελλάδα της Δημοκρατίας» εννοώ φυσικά την Ελλάδα της ισοπολιτείας,/των ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων/δίχως μερικοί να είναι περισσότερο ίσοι από τους άλλους.

- 9 -

Και γι' αυτό έχουμε όλοι
προσυπογράψει ένα κοινό
Συμβόλαιο/που μας συνδέει και
συγχρόνως μας κάνει υπεύθυνους
απέναντί του:/το Σύνταγμα.

Όλα τα ελληνικά κόμματα/
πέραν των διαφορών τους/
συμφώνησαν να τιμούν και να
σέβονται το Σύνταγμα./Αυτό
σημαίνει ότι υπάρχει αμοιβαία
αναγνώριση του ενός προς όλους/
και όλων προς τον καθένα./ότι δεν
υπάρχει κάποιος που να αγαπά και
να γνιοιάζεται πιο πολύ από τους
άλλους/την Πατρίδα και τον
Λαό... Όλοι οι Έλληνες,/όπου κι
αν ανήκουν και όποια θέση κι αν
κατέχουν,/όλοι ανεξαιρέτως
σέβονται./πονούν και γνιοιάζονται
εξ ίσου για τον Λαό.

- 10 -

Θέτουν υπ' όψιν του Λαού τα
προγράμμά τους και ο Λαός, /ο
μόνος κυρίαρχος, /αποφασίζει.

Έτσι είμαστε ενωμένοι γύρω
από το Σύνταγμά μας /
διατηρώντας τις ιδιαιτερότητές
μας, /τις διαφορετικές μας
απόψεις, /συμφέροντα, /βιώματα, /
παραδόσεις /και προ παντός
προγράμματα διακυβέρνησης /που
γύρω απ' αυτά επιτρέπονται
ακόμα και οι πιο σκληρές
αντιπαραθέσεις, /φτάνει να μη
θίγουν τον βασικό κανόνα της
Δημοκρατίας /που είναι ο
σεβασμός του άλλου /ως ισότιμου
φύλακα του κοινού πατριωτικού
θησαυρού /που είναι το Σύνταγμα, /
η Δημοκρατία, /οι Ελευθερίες και
τα Δικαιώματα των πολιτών /

-11-

και μαζί μ' αυτά/τα συμφέροντα
της κοινής μας πατρίδας./της
Ελλάδας/και του ενός Λαού/που
μέσα από τα σπλάχνα του όλοι και
όλες προερχόμεθα./του ελληνικού
Λαού.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

στον κύριο Μίκη Θεοδωράκη

ΜΟΥΣΙΚΗ - ΣΤΙΧΟΙ : ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
6ΠΙΤΙ 9962651
8Ρ. 9304455

Σημείωμα:

Το έργο αποτελείται από οκτώ τραγούδια
και τρία μουσικά θέματα.

Κλασική κιθάρα παιδί και τραγουδάω ο ίδιος.-

Αθήνα 1/9/2003

Στη μοναξιά της εξορίας σου
Που 'χεις τα χρόνια συντροφιά
Έχεις ανάψει μια φωτιά

Είναι μεγάλη η αγωνία σου
Είναι μικρότερη η χαρά
Μα έχεις φύγει μακριά

Όλοι οι άνθρωποι εδώ δεν έχουν τίποτα κοινό
Σκοτώνουν μόνο τον καιρό έχουνε μείνει στο κενό

Είναι αισθητή η απουσία σου
Και η ευαίσθητη καρδιά
Από του κόσμου τη ματιά

Στη δεύτερη τη παρουσία σου
Πάρε και μένα συντροφιά
Άνοιξε όλα τα πανιά

Όλοι οι άνθρωποι εδώ δεν έχουν τίποτα κοινό
Σκοτώνουν μόνο τον καιρό έχουνε μείνει στο κενό

Μέσα στα υγρά κελιά και μέσα στους ανέμους,
έχτιζε τα όνειρα
για τους πονεμένους.

Φλόγες τα τραγούδια του και φωτιές τα λόγια,
των χαμένων ποιητών
στα σκληρά τα χρόνια.

Μια εποχή, μια ψυχή
που λαχτάρισε,
τη χαραυγή
των ονείρων να δει.

Μέσ' στα υπόγεια στενά κελιά του Άδη,
έφτιαχνε τα όνειρα
στο πυκνό σκοτάδι.

Τα γυμνά τραγούδια του οι κρυφές ελπίδες,
μεσ' στις νύχτες φέγγουνε
σαν πυγολαμπίδες.

Μια εποχή, μια ψυχή
που λαχτάρισε,
τη χαραυγή
των ονείρων να δει.

Ένα κελί
Μια φυλακή
Μια ζωή μες στα συρματοπλέγματα

Μαύρη σιωπή
Μεσ στην ψυχή
Μια μουσική ανάβει όλα τα αίματα

Και τη νέα τυραννία θα την κάψει η φωτιά
Τα δικά σου τα μαρτύρια για τη λευτεριά
Έρημη καρδιά, Μεσ στη λησμονιά
Μία Παναγιά για σένα δάκρυσε

Μνήμη σκληρή
Μια πηγή
Μέσα στη γη και μέσα στα Άγια χώματα

Μια φωνή
Σε προσκαλεί
Να 'ρθεις εκεί στα νέα χαρακώματα

Και τη νέα τυραννία θα τη κάψει η φωτιά
Τα δικά σου τα μαρτύρια για τη λευτεριά
Έρημη καρδιά, Μεσ στη λησμονιά
Μία Παναγιά για σένα δάκρυσε

Νύχτες μες στις φυλακές
έφτιαχνε τραγούδια
Και οι μάντρες κι οι αυλές
Γέμιζαν λουλούδια.

Ικαριά, Μακρόνησος,
μέρες εξορίας.
Ζάτουνα και Ωρωπός
στην παρανομία.

Μες στη σκοτεινή σιωπή
άκουγε τον πόνο.
Μέτραγε μες στο κελί
τον Ήλιο και τον Χρόνο.

Και στην απομόνωση
Μες στην ησυχία.
Έγιν' η κατάσταση της Πολιορκίας.

Τι κι αν πέρασε ο καιρός
και φύγανε τα χρόνια.
Τα ωραία όνειρα
μένουνε αιώνια.

Μία σπίθα στην ψυχή
τυρκαγιά θα γίνει.
Με το Άξιον Εστί
και τη Ρωμιοσύνη.

Στον καινούργιο τον Αιώνα
μες στα κρύα του χειμώνα
έχει ανάψει μια φλόγα
για να ζεσταθείς

Από την Αρχαία Κρήτη
Στις σπηλιές του Ψηλορείτη,
Μέσα στου φτωχού το σπίτι
Ψάξε να τη βρεις.

Στης Αρκαδίας τα βουνά
Και στις μικρές Κυκλάδες,
πάνω στις Πίνδου τα στενά,
και τις βαθιές χαράδρες.

Στον καινούργιο τον Αιώνα
μες στο μάτι του κυκλώνα,
στο καμίνι του Αγώνα
όταν θα βρεθείς.

Μες στα κρύα και τα χιόνια,
Θα ἔρχονται δυο χελιδόνια,
άνοιξη μες στον χειμώνα
για να θυμηθείς.

Της Αρκαδίας τα βουνά
Και τις μικρές Κυκλάδες,
πάνω της Πίνδου τα στενά,
και τις βαθιές χαράδρες.

Μόνος πάντα ήτανε
σ' όλη τη ζωή του
όλα του τα πήρανε
μα όχι την ψυχή του.

Σαν παιδί μετράει τ' άστρα
κι όλο ονειρεύεται,
στη καρδιά του φτιάχνει κάστρα
κι όλο ερωτεύεται.

Πέρασαν απ' το κορμί του
όλα τα μαρτύρια
στης Αγάπης τα ξενύχτια
ήπιε δηλητήρια.

Κράτησε απ' τα παλιά
τόσες αναμνήσεις,
πριν να πάει στη λησμονιά
στ' όνειρο να ζήσει.

Σαν παιδί μετράει τ' άστρα
κι όλο ονειρεύεται ,
στη καρδιά του φτιάχνει κάστρα
κι όλο ερωτεύεται.

Πέρασαν απ' το κορμί του
όλα τα μαρτύρια
στης Αγάπης τα ξενύχτια
ήπιε δηλητήρια.

Ποια μουσική που ακόμα δεν παίχτηκε
Ποια μαγική μελωδία θα φτιαχτεί
Ποιος ποιητής που η Μούσα του υποσχέθηκε
Λέξεις να βρει με μια ανάσα του να πει.

Τα πάθη σου μες τους Δρόμους του Αρχάγγελου
Σαν του Χριστού, σαν του Ληστή.
Η αγάπη σου με τη δύναμη του ανέμου
Σαν του βουνού μια χαραυγή.

Σε ποια σιωπή για του κόσμου τα μελλούμενα
Ποια ερημιά δεν ένιωσες εσύ.
Σε ποια γιορτή ποιο Πάσχα, ποια Χριστούγεννα
Ποια εκκλησιά, ποιος ύμνος θα μας πει.

Τα πάθη σου μες τους Δρόμους του Αρχάγγελου
Σαν του Χριστού, σαν του Ληστή.
Η αγάπη σου με τη δύναμη του ανέμου
Σαν του βουνού μια χαραυγή.

Όταν πέσει η νύχτα
κι έρθει η ώρα του καημού.
Θα πω μια καληνύχτα
στ' άστρα του ουρανού.

Στην Ανδρομέδα και στο μακρινό τον Βέγα
να ακουστεί.

Σήμα να στείλει να το δούνε οι φίλοι
κι όλοι να' ρθούνε στη γιόρτή.

Εγώ εδώ θα μείνω
μες στους ήχους του χαμού.
Σαν λιποτάκτης
κι ένας αντάρτης τ' ουρανού.

Στην Ανδρομέδα και στο μακρινό του Βέγα
να ακουστεί.

Σήμα να στείλει να το δούνε οι φίλοι
κι όλοι να' ρθούνε στη γιορτή.

